

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	iii
Μήνυμα συμπόρευσης της Naomi Klein με τους βουλευτές του ΜέΡΑ25	5
Πρόσφυγες και μετανάστες στην αρένα της Νέας Δημοκρατίας.....	6
Ομαδική γαλάζια ψυχανάλυση στη ΔΕΘ.....	9
Η ιδεολογική πορεία της Νέας Δημοκρατίας, 1979 – 2019.....	11
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε. και ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε. : Νέες διοικήσεις, μοιραία πρόσωπα, καταστροφικές πολιτικές	16
Ευρωπαϊκή Κομισιόν της φον ντερ Λάιεν με “συνταγή” Μητσοτάκη στο προσφυγικό	20
Εργασιακός μνημονιακός μεσαιώνας.....	23
Σημεία απο τη συνέντευξη τύπου του Γιάνη Βαρουφάκη στη ΔΕΘ	26
Πρεμιέρα για την Άριστη ΕΡΤ.....	41
Επικουρική Ασφάλιση: το πρώτο βήμα προς την παράδοση της ασφάλισης στα ιδιωτικά συμφέροντα	42
«Τα σκανδαλώδη δώρα στους ολιγάρχες αποτελούν αντικίνητρο για τις επενδύσεις».....	45
Γιατί το ιερατείο των Βρυξελλών απορρίπτει τη δημοσιονομική πολιτική;.....	52
Επέτειος Παύλου Φύσσα: Πολύτιμα μαθήματα για το μέλλον	57
Συμμετέχουμε στην Πρωτοβουλία ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή.....	59
Για τον Ζακ Κωστόπουλο.....	60
Η κυβέρνηση επαναφέρει τα θρησκευτικά ως κατήχηση	63
Ένας χρόνος και η δικαιοσύνη ακόμα να φανεί	66
Απεργία, η πρώτη πράξη αντίστασής μας σε αυτό που έρχεται	69
Χώρας πεσούσης πάσα άλλη (δυνατότερη) ξυλεύεται: Η περίπτωση του ΟΛΠ.....	70
Υδρογονάνθρακες: Ολέθριες Επιπτώσεις σε Περιβάλλον, Οικονομία και Γεωπολιτική	74
Δεύτερος πλανήτης δεν υπάρχει!	79

Τεχνολογική κυριαρχία, κυβερνοασφάλεια και ο ENISA.....	80
«Αφελείς» ή υποκριτές και θρασείς;	84
Πρόσκληση για ονομαστική ψηφοφορία επί της κύρωσης των συμβάσεων για τους υδρογονάνθρακες	87
Το «μηντιακό τοπίο» στην Ελλάδα και ο δημοκρατικός έλεγχος	88
Επίκαιρη ερώτηση του Γ. Βαρουφάκη στον Πρωθυπουργό για τη Μόρια	89
Εκρηκτική κατάσταση στη Μόρια, διεθνής διασυρμός της χώρας και πάνω από όλα, χαμένοι αθώοι	91
Μια τραγωδία που δεν είναι «ατύχημα»	93
Για την κυβερνητική εξάρτηση του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ. Θ. Ε. Α.).....	95
Το ΜέΡΑ25 για το περιστατικό στον 984	96
Υποβάθμιση ΚΕΘΕΑ: Μία ακόμα πράξη ταξικού πολέμου της Κυβέρνησης	97
Πρόταση νόμου για την πολιτική ένταξη των αποδήμων	99
Πρόταση νόμου του ΜέΡΑ25 για την ψήφο των αποδήμων	104
Μεταναστευτικό: Το ΜέΡΑ25 & ο Αναποτελεσματικός Μισανθρωπισμός του Μνημονιακού Δικομματισμού	112
Στρατηγέ Πομπέο, ιδού ο στρατός σας	115
Βουλή: Η υπόθεση Παπαγγελόπουλου «σκεπάζει» την ιδιωτικοποίηση των Σιδηροδρόμων.....	118
Αρνητικά επιτόκια αγοράς: Καμία διέξοδος από την Χρεοδουλοπαροικία.....	125
Αναπτυξιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης: Εργασιακά	127
Αναπτυξιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης: Περιβάλλον και ανταγωνιστικότητα.....	130
Φωτεινή Μπακαδήμα: Οι βουλευτές δεν είναι ανακριτές.....	133
Πρόταση Ψηφίσματος του Προέδρου της Κ. Ο. του ΜέΡΑ25 προς τον ΠτΒ για την Συρία.....	135
Επιστροφή στην «κανονικότητα» του ΚΕ. Ε. Λ. Π. ΝΟ.	137
Το ΜέΡΑ25 για την ηγεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.....	142
Το ΜέΡΑ25 θα καταψηφίσει την καταπάτηση των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού	144

Η εμπορευματοποίηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας προ των πυλών	153
Επ. Ερώτηση Γ. Βαρουφάκη στον Πρωθυπουργό σχετικά με τις εξελίξεις στη Βόρεια Μακεδονία	156
Το ΜέΡΑ25 για το θεσμό των Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών	159
ΜέΡΑ25: Οι απόδημοι δεν θα γίνουν ψηφοφόροι Β' κατηγορίας	161
Ο στόχος του Αναπτυξιακού Νόμου της κυβέρνησης; Η ραγδαία Ανάπτυξη της Υποανάπτυξης.....	162
Νομοσχέδιο για προσφυγικό: η Κυβέρνηση δίνει νέα έννοια στον όρο «Διεθνής Προστασία».....	166
Το επίκαιρο ΟΧΙ και η σωφροσύνη του λαού μας – μήνυμα του Γραμματέα του ΜέΡΑ25.....	168
Μια σημαντική νίκη του ΜέΡΑ25: για τις εξελίξεις στην ψήφο των αποδήμων κατά τη διαδικασία συνταγματικής αναθεώρησης	170
Financial Times: Η τράπεζα Πειραιώς καταστρατήγησε τα capital controls	171
Κύριε Χρυσοχοϊδη, εφαρμόζετε τον ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ!.....	172
Γ. Βαρουφάκης στο CNBC: «Το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων της ΕΚΤ δεν δουλεύει πια».....	174
Επιστολή-παρέμβαση του ΜέΡΑ25 για τις διεκδικήσεις της Εκκλησίας στη Δυτική Αττική.....	177
Νέος Ποινικός Κώδικας σε πλήρη εναρμόνιση με το αφήγημα “Νόμος και Τάξη”	178
Το ΜέΡΑ25 είναι ενάντια στα σχέδια εγκατάστασης θηριωδών αιολικών πάρκων	180
Το ΜέΡΑ25 καταγγέλλει την αυταρχική προσπάθεια στοχοποίησης κάθε ενοχλητικής φωνής.....	182
Ελλάδα: Το «καλό παιδί» του ΝΑΤΟ με την πενιχρή Αμυντική Βιομηχανία	183
Πολιτική Οικονομία ή Οικονομική Επιστήμη;.....	189
Κύρωση ευρωπαϊκής σύμβασης για στημένα ματς και βία στα γήπεδα: ένα προσχηματικό νομοσχέδιο!.....	192
Στελέχη του ΜέΡΑ25 μεταξύ των συλληφθέντων στην ΑΣΟΕΕ	195

Το ΜέΡΑ25 στην «πρώτη γραμμή» απέναντι στον νέο ολιγαρχικό αυταρχισμό.....	195
Σοφία Σακοράφα: «Ένα υποκινούμενο πραξικόπημα είναι σε εξέλιξη στην Βολιβία».....	197
Cosco: Το ΜέΡΑ25 στην πρώτη γραμμή του αγώνα με υπεύθυνη ανυπακοή.....	198
Προϋπολογισμός της Βουλής: Οι δαπάνες της Βουλής δεν είναι τεχνικό θέμα, αλλά πολιτικό	198
Κρατικός Απολογισμός 2017: Η ελληνική οικονομία είναι δέσμια των πρωτογενών πλεονασμάτων	202
Η παιδεία αποτελεί βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, προσβάσιμο σε όλες τις βαθμίδες	203
Γιάνης Βαρουφάκης: «Η ολιγαρχική καταστολή είναι ο αρωγός της βίας και της ανομίας»	209
Το ΜέΡΑ25 κατέθεσε τροπολογία για την κατάργηση του Τρομονόμου.....	213
«Εδώ Πολυτεχνείο!» του Γιάνη Βαρουφάκη	215
Κόκκινα δάνεια: η κυβέρνηση τεστάρει τα αντανakλαστικά της κοινωνίας.....	217
Ο μόνος τρόπος απεξάρτησης του αθλητισμού από τη βία είναι η απεξάρτησή του από τον τζόγο και τους ολιγάρχες	217
Το Κοινωνικό Κράτος είναι κατοχυρωμένο συνταγματικό δικαίωμα και όχι «προνόμιο»	220
Οι πανεπιστημιακοί του ΜέΡΑ25 για το άσυλο, τη βία και την αυθαιρεσία	223
Γιάνης Βαρουφάκης: Ένα κρυστάλλινο Σύνταγμα για μια πραγματική Δημοκρατία	224
Ανησυχείτε κύριε Μητσοτάκη;	227
Συνταγματική αναθεώρηση: έντιμη τομή στις σχέσεις Εκκλησίας-Κράτους	228
Αγγελική Αδαμοπούλου: Σε «ρηχά νερά» οι αναθεωρητικές προτάσεις	232
Προγράμματα κοινωφελούς απασχόλησης: οι εργαζόμενοι δεν είναι «ωφελοούμενοι»	233

Για μια ριζική, προοδευτική και δημοκρατική αναθεώρηση του Συντάγματος	235
ΜέΡΑ25 για τη Δίωξη – Φίμωση του «Σπάρτακου»	240
Επίθεση της Κυβέρνησης στις πολιτικές της ισότητας των φύλων ...	241
Η στρατηγική έντασης του Υπ. Προστασίας του Πολίτη δεν έχει θέση σε ένα σύγχρονο Κράτος Δικαίου.....	243
Απολογισμός και ισολογισμός του 2017 – η ολοκλήρωση ενός προαναγγελθέντος εγκλήματος	245
ΔΕΗ και οι κυβερνήσεις των ολίγων	257
Φορολογικό Νομοσχέδιο με φοροελαφρύνσεις στην ελληνική ολιγαρχία.....	259
Η Ελλάδα καταψήφισε για πρώτη φορά το ψήφισμα για το Τμήμα Δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων	261
Η πολιτική του μνημονιακού τόξου ενισχύει τον Ερντογάν στην Ανατολική Μεσόγειο.....	263
Eurogroup: η κυβέρνηση Μητσοτάκη πέτυχε το απόλυτο... μηδέν!	265
Το ΜέΡΑ25 κατέθεσε τροπολογία για την πλήρη κατάργηση της προκαταβολής φόρου.....	267
Ερντογάν και Μητσοτάκης επιβεβαιώνουν ότι οι μυστικές υπηρεσίες της Ελλάδας ασχολούνται με την αξιωματική αντιπολίτευση	271
Χιλιάδες ΑμεΑ δεν θα λάβουν φέτος Κοινωνικό Μέρισμα.....	272
Παράρτημα: Οι θέσεις του ΜέΡΑ25 κατά τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.....	278

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δεκέμβριος 2019

Το πρώτο φθινόπωρο της κυβέρνησης Μητσοτάκη η χρεοδουλοπαροικία εμπεδώθηκε, η άλωση του κράτους βάθυνε κι άλλο, η ολιγαρχία πήρε το πράσινο φως για το μεγάλο φαγοπότι και οι πολίτες αποστερήθηκαν κι άλλο τα δικαιώματα, τα εισοδήματα και την αξιοπρέπειά τους.

Με την επιστροφή από τις ολιγοήμερες καλοκαιρινές διακοπές, η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη προχώρησε με γοργά βήματα στην άλωση του Κράτους, διορίζοντας κάθε συγγενή, φίλο και γνωστό, μόνο και μόνο για να αναγκαστεί να απομακρύνει εξ ίσου γοργά τις πιο χτυπητές περιπτώσεις πλαστογράφησης των ελάχιστων απαιτούμενων προσόντων. Άριστοι χωρίς προσόντα, αντικρατιστές σε κρατικές θέσεις, παρανομούντες οπαδοί του Νόμου και της Τάξης, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δείχνει σα να έχει βάλει στοίχημα πόσες βαθμίδες συνέπειας και ηθικής πιο κάτω θα κατρακυλήσει στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα.

Η εισαγωγή και ψήφιση σε χρόνους-ρεκόρ πολυσέλιδων νομοσχεδίων-μαμούθ έχει γίνει πλέον θεσμοθετημένη ρουτίνα, που ευτελίζει και ακυρώνει την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Η Συνταγματική Αναθεώρηση, υπονομευμένη από την έλλειψη διάθεσης να αλλάξουν άρθρα του Συντάγματος που θα τροποποιούσαν σοβαρά τον καταστατικό χάρτη, ήταν μια ακόμη χαμένη ευκαιρία.

Το Αναπτυξιακό νομοσχέδιο ήταν τελικά ένας οδικός χάρτης για την Ανάπτυξη της Υποανάπτυξης.

Η υπόσχεση για απόδοση πραγματικού δικαιώματος ψήφου στους Απόδημους Έλληνες κατέληξε σε μια ντροπιαστική κοροϊδία των Ομογενών και υποβιβασμό τους σε ψηφοφόρους β' κατηγορίας.

Ο κ. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης ανέλαβε το άχαρο έργο του

αντιπερισπασμού από το ξήλωμα κατακτήσεων και το ξεπούλημα των πάντων, με την κακοστημένη παράσταση του Νόμου και της Τάξης. Έτσι, την ίδια ώρα που η κυβέρνηση επιστρατεύει όλη τη δύναμή της για να συγκαλύψει τα πραγματικά μεγάλα εγκλήματα, όπως το σκάνδαλο της Novartis, η Αστυνομία του κ. Χρυσόχοϊδη αδειάζει καταλήψεις που φιλοξενούσαν πρόσφυγες, ξεσπάει με κλομπ και χημικά στη νεολαία, και επιδίδεται σε ένα κρεσέντο επίδειξης δύναμης ξεγυμνώνοντας και ταπεινώνοντας πολίτες με τη σιγουριά της ατιμωρησίας.

Φωταγωγημένη από ιδιώτες χορηγούς, η «Χρεοδουλοπαροιμία η Ελλάς» εισήλθε για τα καλά σε μακρύ, γκρίζο “χειμώνα της δυσαρασκειάς μας” – στο δικό μας winter of discontent.

Το ΜέΡΑ25, η μόνη πραγματική αντιπολίτευση, θα συνεχίσει να είναι η ακτίδα φωτός σ’ αυτή τη Νύχτα που ήδη κράτησε πολύ

Γιάνης Βαρουφάκης
Γραμματέας ΜέΡΑ25

Μήνυμα συμπόρευσης της Naomi Klein με τους βουλευτές του ΜΕΡΑ25

01 Οκτωβρίου 2019

Σήμερα, στη Βουλή, το ΜΕΡΑ25 δίνει τον αγώνα εναντίον της κύρωσης των εξορύξεων. Δυστυχώς, τα υπόλοιπα κόμματα μας έχουν δωρίσει το μονοπώλιο της προγραμματικής εναντίωσης σε κάθε εξόρυξη, σε κάθε νέα πηγή ορυκτών καυσίμων.

• **Η Νέα Δημοκρατία** σήμερα συνεχίζει στο δρόμο που έστρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ με την αρχική υπογραφή της παράδοσης των θαλασσών μας στις πετρελαϊκές εταιρείες.

• **Ο ΣΥΡΙΖΑ** εξανίσταται καταψηφίζοντας παρά το γεγονός ότι δεν έχει ακόμα στεγνώσει το μελάνι των υπογραφών του στις συμβάσεις αυτές (καταψηφίζουν κρυπτόμενοι πίσω από την εναντίωσή τους στην ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ που εκείνοι ξεκίνησαν μεταφέροντας τις μετοχές των ΕΛΠΕ στο ΤΑΙΠΕΔ!).

• **Το ΚΚΕ** καταψηφίζει καταδικάζοντας την παράδοση των υδρογονανθράκων στις πολυεθνικές χωρίς όμως να καταδικάζει τις εξορύξεις αυτές καθ'εαυτές – λες και όλα θα ήταν αγγελικά πλασμένα αν την κλιματική καταστροφή την επιτάχυναν κρατικές επιχειρήσεις

Το μονοπώλιο που μας δωρίζουν τα άλλα κόμματα στην προγραμματική εναντίωση στις εξορύξεις το απεχθανόμαστε. Μακάρι κι άλλα κόμματα της Βουλής να ένωναν τη φωνή τους με την δική μας εναντίον της κλιματικής καταστροφής, αντί να πασχίζουν να αυτοπαρουσιάζονται ως οικολογικά ευαίσθητοι την ώρα που αρνούνται να καταδικάσουν τις εξορύξεις. Φεύ, δεν το κάνουν.

Ευτυχώς, υπάρχουν **ισχυρές φωνές** που ενδυναμώνουν τη δική μας, τη φωνή του **ΜΕΡΑ25** και του **DiEM25**. Είναι οι φωνές των νέων, των παιδιών που απεργούν παγκοσμίως εναντίον των εξορύξεων και υπέρ της πράσινης μετάβασης. Κι είναι κι άλλες

φωνές – των πιο ηλικιωμένων ακτιβιστών, επιστημόνων και διανοούμενων που ακούγονται σε όλη την Υφήλιο.

Όπως της ΝΑΟΜΙ ΚΛΑΪΝ που στέλνει, σήμερα, μήνυμα συμπόρευσης με τους βουλευτές του ΜέΡΑ25 στη Βουλή των Ελλήνων. Μας μηνύει η φίλη Ναόμι:

Η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επιταχυνόμενης κλιματικής κατάρρευσης. Οι αγρότες σας υποφέρουν από εντεινόμενη ξηρασία ενώ ως λαός έχετε χάσει ανθρώπους από ανεξέλεγκτες δασικές πυρκαγιές. Ως νησιωτικός λαός αντιμετωπίζετε την πραγματικότητα ότι όλο και πιο πολλοί άνθρωποι πέραν των συνόρων σας αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις πατρίδες που αγαπούν επειδή οι γη τους έχει γίνει αβίωτη λόγω ξηρασίας ή συγκρούσεων που ενισχύονται από την ανυδρία.

Σε αυτό το πλαίσιο ραγδαία αυξανόμενων ζημιών, ξεπερνά ακόμα και τον ορισμό της τρέλας το να ρίχνετε, κυριολεκτικά, καύσιμο στην οικουμενική φωτιά κυρώνοντας συμφωνίες με πετρελαϊκές εταιρείες ώστε να εξορύσσονται κι άλλα ορυκτά καύσιμα από τις όμορφες θάλασσές σας, και έτσι να απειλούνται ακόμα περισσότερο ευαίσθητα οικοσυστήματα τόσο σε τοπική όσο και σε πλανητική κλίμακα.

Στέκομαι δίπλα στο **ΜέΡΑ25** ως το **μοναδικό κόμμα** που δυναμικά εναντιώνεται σε αυτές τις καταστροφικές κυρώσεις. Καλώ όλους τους νομοθέτες που ακούν την καλή τους συνείδηση να ακούσουν την επιστήμη – να ακούσουν τα παιδιά που ανά τον κόσμο απεργούν για να διασώσουν το μέλλον τους – τους καλώ να συμπράξουν με το ΜέΡΑ25 ώστε να τραβήξουμε μια γραμμή που βάζει τέλος στις εξορύξεις.

Την ώρα που το σπίτι μας καίγεται έχουμε ένα ελάχιστο παράθυρο ευκαιρίας να σβήσουμε τις φλόγες.

ΝΑΟΜΙ ΚΛΑΪΝ

Πρόσφυγες και μετανάστες στην αρένα της Νέας Δημοκρατίας

05 Σεπτεμβρίου 2019

Η συνεδρίαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Εξωτερικών και Άμυνας της 31ης Αυγούστου σηματοδοτεί μια δραματική χειροτέρευση των συνθηκών για τους πρόσφυγες και μετανάστες. Αλλάζει το θεσμικό πλαίσιο για τη διαδικασία χορήγησης ασύλου, με κατάργηση του δεύτερου βαθμού εξέτασης προσφυγών. Αυτό σημαίνει ότι αν μια αίτηση απορριφθεί, αρχίζει αμέσως η επιστροφή του πρόσφυγα στη χώρα προέλευσης. Η Διεθνής Αμνηστία έχει ήδη εκφράσει την ανησυχία της, καθώς η απόφαση αυτή αντιβαίνει ευθέως προς το Άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και το Άρθρο 39 της Οδηγίας για τις Διαδικασίες Ασύλου. Σκοπός της κυβέρνησης είναι απλά να «ξεμπερδεύει» όσο πιο γρήγορα με αυτό που αντιλαμβάνεται ως πρόβλημα ακόμη κι αν πρόκειται για ανθρώπους με σάρκα και οστά, η ζωή των οποίων κινδυνεύει από μια επιστροφή στη χώρα προέλευσης.

της Μαρίας Απατζίδη,

Βουλευτή Ανατολικής Αττικής με το ΜέΡΑ25

Μια δεύτερη απόφαση της συνεδρίας αφορά στο υπαρκτό πρόβλημα της ανάγκης να αποσυμφορηθούν τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Προβλέπεται, όμως, οι πρόσφυγες και μετανάστες να μεταφέρονται σε «ήδη υφιστάμενες δομές της ενδοχώρας». Προκύπτει το εύλογο ερώτημα αν ως «ήδη» υφιστάμενες δομές εννοούνται τα διαβόητα κλειστά κέντρα που εγκλωβίζουν με ασφυκτικό τρόπο ανθρώπινες ζωές. Όσο δεν υπάρχει μέριμνα για δημιουργία νέων πολλών μικρών και ανθρώπινων υποδομών σε όλη την επικράτεια, όπως προτείνει το ΜέΡΑ25, τότε έχουμε απλώς μεταφορές επικοινωνιακού τύπου, που προκαλούν ερωτηματικά για τη σκοπιμότητά τους,

όπως λ. χ. συνέβη με την πρόσφατη μεταφορά προσφύγων και μεταναστών από τα Εξάρχεια στο Μενίδι, χωρίς να εξηγηθούν οι λόγοι αυτής της επιλογής.

Η παρόμοια αντιμετώπιση των προσφύγων και των μεταναστών συνδέεται με την προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας να συσπειρώσει ένα ορισμένο κοινό της με το να στοχοποιεί τους πιο αδύναμους. Η απόλυτη προτεραιότητα που έχει αυτό το θέαμα φάνηκε από το γεγονός ότι η πρώτη μέρα της δημαρχίας Μπακογιάννη στην Αθήνα επιλέχθηκε να «πανηγυριστεί» με ένα θέαμα «απελευθέρωσης» των Εξαρχείων στο οποίο συμμετείχαν ΜΑΤ, κλούβες και ελικόπτερα. Η Νέα Δημοκρατία έχει τη θλιβερή πρωτοτυπία να θεωρεί ότι η απελευθέρωση ταιριάζει σε τόπους, ενώ σε ανθρώπους αρμόζει η στέρηση της ελευθερίας και η φρούρηση. Το καθαρά συμβολικό της χτύπημα στο θεωρούμενο ως «άβατο» των Εξαρχείων αφορούσε μόνο τους ευάλωτους και εύκολους στόχους, αφήνοντας απολύτως άθικτο το οργανωμένο έγκλημα και το εμπόριο ναρκωτικών που λυμαίνεται την ίδια περιοχή.

Με τον τρόπο αυτό η Νέα Δημοκρατία προτείνει ως ιδανικό την επίθεση αποκλειστικά στον αδύναμο και καλλιέργει τη θρασυδειλία στους πολίτες. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο είδος «μνημονιακού λαϊκισμού», με την έννοια ότι χαϊδεύει τα κατώτερα ένστικτα του λαού, όπως η θρασυδειλία, αλλά και η εθελοδουλία, καθώς βλέπουμε στην εξωτερική πολιτική της, και προσκαλεί τον λαό να είναι υπερήφανος για αυτά τα πάθη. Η πολιτική υποκαθίσταται έτσι από την αρένα, καθώς το πολιτικό υποκείμενο στο οποίο απευθύνεται η Νέα Δημοκρατία είναι ο ασφαλής «νοικοκυραίος» που «προστατεύεται» από τον στοχοποιούμενο εξωτερικό εχθρό. Μετά την ολέθρια αποτυχία της κυβέρνησης του ΣΥ. ΡΙΖ. Α. να δώσει περιεχόμενο στη λέξη «αξιοπρέπεια» στην οποία βάσισε τον πολιτικό του λόγο, η Νέα Δημοκρατία δρέπει τους ώριμους καρπούς με το να θεμελιώνει τη δική της πρόσκληση προς τους ψηφοφόρους της σε μια βαθιά αναξιοπρέπεια: Το να ορίζεται το πολιτικό σώμα μέσα από τη στοχοποίηση των αδυνάμων και την εθελοδουλία απέναντι στους ισχυρούς. Ανθρώπινες ζωές θεωρούνται ως «σκουπίδια» που θα τα καθαρίσει η «σκούπα» της κυβέρνησης κατά τον

αντιπρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων Σταύρο Μπαλάσκα. Είναι, λοιπόν, δυνατό να αποστερούνται οι άνθρωποι την ανθρώπινη ιδιότητά τους, να θεωρούνται ως αντικείμενα για απόρριψη από τους υπόλοιπους που είναι δήθεν οι καθαροί.

Σημειωτέον ότι το πνεύμα αυτό είναι απόλυτα ταιριαστό με την εξαγγελία του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη ότι οι αρμοδιότητες των φυλακών και της αντιεγκληματικής πολιτικής θα μεταφερθούν στο άκρως υπερτροφικό πλέον Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, το οποίο έχει ήδη απορροφήσει τη μεταναστευτική πολιτική. Το μήνυμα είναι σαφές: Οι εξουσίες δεν είναι πια διακριτές. Τα πάντα από τον σωφρονισμό μέχρι τη μετανάστευση είναι ζήτημα δημόσιας τάξης και προστασίας του φιλοθεάμονος κοινού, που προσπαθεί να κατασκευάσει η Νέα Δημοκρατία, από ανθρώπους που τους στερείται συμβολικά η ανθρώπινη υπόσταση.

Ομαδική γαλάζια ψυχανάλυση στη ΔΕΘ

08 Σεπτεμβρίου 2019

Ο Μητσοτάκης χτες επιβεβαίωσε πως τα περιθώρια κινήσεων που του επιτρέπουν οι δανειστές είναι εξαιρετικά περιορισμένα – το μόνο μέτρο που έχει κάποιο ειδικό βάρος είναι η μείωση του φόρου επιχειρήσεων από το 28% στο 24%, αλλά και πάλι είναι κενό γράμμα ως προς τον αναπτυξιακό ρόλο που θέλει να επιτελέσει η κυβέρνηση με αυτό το μέτρο όσο παραμένει η 100% προκαταβολή φόρου, για την οποία δεν έγινε η παραμικρή αναφορά.

Η διατήρηση του αφορολογήτου στα 8. 700 δυστυχώς γνωρίζουμε ότι θα ισχύσει μόνο για φέτος, συνδυάζοντάς το με την δημιουργία νέου εισαγωγικού συντελεστή στις κλίμακες φορολογίας ΦΠ, εκείνη του 9% για εισοδήματα μέχρι 10. 000

ευρώ (τώρα η εισαγωγική κλίμακα είναι 22% για εισοδήματα μέχρι 20. 000 ευρώ). Το αφορολόγητο για τα εισοδήματα του 2020 θα κινηθεί κοντά στις 6000 ευρώ, με σκοπό σε βάθος τετραετίας να εξαλειφθεί πλήρως – εξ ου και αιτιολογείται η θέσπιση νέας εισαγωγικής κλίμακας 9% για τα εισοδήματα ως 10. 000, δημιουργείται φορολογητέα ύλη με την σταδιακή μείωση – μέχρι εξαλειψή – του αφορολογήτου, απλώς φέτος έθεσαν τις βάσεις με τη θέσπιση του 9%

Αντιφάσεις και Απουσίες αναφορών

Ο πρωθυπουργός μίλησε για περιβάλλον – πόσο ευαίσθητος είναι πάνω στην κλιματική αλλαγή κλπ. Λίγο νωρίτερα όμως, στην ενότητα Ανάπτυξη, στάθηκε ιδιαίτερα στις Σκουριές, λέγοντας πως ξεπάγωσε την επένδυση απλουστεύοντας τις περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις και τόνισε πως ετοιμάζουν νέα επένδυση με την Ελντοράντο Γκολντ στη Θράκη! Στην ενότητα Ανάπτυξη βέβαια το Ελληνικό ήταν η Νο1 αναφορά, αν δεν παϊνέψεις τον εντολέα σου ολιγάρχη, θα πέσει να σε πλακώσει. Άλλωστε τα καζίνο φέρνουν τρομερή ανάπτυξη, ως γνωστόν...

Χτες επίσης έκανε πρεμιέρα μια καινούρια ρητορική ακροβασία του Μητσοτάκη, όπου εκτός του οικολόγου πρωθυπουργού, παρουσιάστηκε χτες ο προστάτης της εργατιάς πρωθυπουργός. Θα είναι αμείλικτος στην εργοδοτική αυθαιρεσία, είπε χαρακτηριστικά. Προφανώς οι δύο τροπολογίες Βρούτση, κατάργηση βάσιμου λόγου απόλυσης και παροχή προνομίου να αυθαιρετούν εργοδοτικά οι μεγαλοεργολάβοι, κινούνται σε αυτά τα πλαίσια... Η επικοινωνιακή ομάδα Μητσοτάκη τα δίνει όλα στη διαστρέβλωση των νοημάτων, στο newspeak: ρητορικά παρουσιάζει το μαύρο ως άσπρο.

Μακεδονικό: «μετά τις εκλογές θα το έχουν ξεχάσει»

Δεν είναι ιδιαίτερα μακρινή η περυσινή ΔΕΘ, κατά την οποία ο Κυριάκος Μητσοτάκης διατράνωνε πως «θα καταψηφίσει» (καλά μέχρι εδώ) και «θα ακυρώσει» (πατήστε το μηδέν) την, εν γένει θετική για το ΜέΡΑ25, **Συμφωνία των Πρεσπών**. Η σιγή ιχθύος που τηρήθηκε πραγματικά εκπλήσσει, αν λάβουμε υπ' όψιν την πατριωτική ζέση με την οποία η προεκλογική Νέα Δημοκρατία

είχε επιδοθεί στον ολομέτωπο αγώνα ενάντια στη Συμφωνία. Η μόνη αναφορά που υπήρχε στην ομιλία του αφορούσε... τα μακεδονικά προϊόντα και την προστασία τους! Το κομματικό κοινό του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν φάνηκε να εκπλήσσεται από αυτήν την θορυβώδη σιωπή. Αν κάτι μας δείχνει όλο αυτό, είναι ακριβώς αφ' ενός η υποκρισία του πρωθυπουργού και αφ' ετέρου η εργαλειοποίηση ενός ζητήματος ευαίσθητου στην βόρεια Ελλάδα, με μόνο στόχο τη νίκη στις εκλογές – μετά την απομάκρυνση από το ταμείο, ουδέν λάθος αναγνωρίζεται. Δείχνει όμως και κάτι ακόμα πιο σημαντικό για τους πολίτες, για όλους τους πολίτες: πως πρέπει να λαμβάνουν τα λόγια του Κυριάκου Μητσοτάκη στην φετινή ΔΕΘ με την ίδια σοβαρότητα και την ίδια φερεγγυότητα με την οποία αποδεικνύεται εκ των υστέρων πως έπρεπε να λάβουν τα περσινά. Δηλαδή, απολύτως μηδενική. Ακόμα και οι λίγες, ταπεινές μετεκλογικές υποσχέσεις του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ έχουν την ίδια αξία και την ίδια βαρύτητα με τον διαπρύσιο μακεδονικό του αγώνα μόλις πέρυσι, από το ίδιο βήμα. Η εξαπάτηση των πολιτών συνεχίζεται, και θα συνεχίζεται.

Η ιδεολογική πορεία της Νέας Δημοκρατίας, 1979 – 2019

09 Σεπτεμβρίου 2019

Ο ιδρυτής της Νέας Δημοκρατίας, Κωνσταντίνος Καραμανλής, στα χρόνια των Παρισίων μετεξελίχθηκε σε έναν στοχαστή της πολιτικής – από κυνικό εκτελεστικό όργανο των επιταγών της Πρεσβείας και του Παλατιού. Στο Παρίσι έχτισε τον εαυτόν του ως ηγέτη του έθνους, ως εθνάρχη, ικανό να σηκώσει στις πλάτες του τη μετάβαση από τη Χούντα στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Στο πλαίσιο αυτό, το ιδεολογικό μοντέλο πάνω στο οποίο βάσισε εν τέλει το νέο κόμμα που ίδρυσε επιστρέφοντας από την Εσπερία ήταν το γερμανικό

κεντροδεξιό μοντέλο της Κοινωνικής Οικονομίας της Αγοράς (Soziale Marktwirtschaft) ή Ριζοσπαστικός (Κοινωνικός) Φιλελευθερισμός όπως το απέδωσε ο ίδιος ο Καραμανλής στα ελληνικά.

Soziale Marktwirtschaft

Το μεταπολεμικό γερμανικό μοντέλο δεν ήταν ο ορντολιμπεραλισμός, που ήρθε αρκετά αργότερα ως κυρίαρχο, αλλά το Soziale Marktwirtschaft (Κοινωνική Οικονομία της Αγοράς). Ο καθηγητής Αλφρέδος Μύλλερ-Αρμάκ της σχολής της Κολωνίας συνδύασε τον ορντολιμπεραλισμό της σχολής του Φράιμπουργκ με τον κρατικό σχεδιασμό ως προς την επίτευξη στόχων κοινωνικής ευημερίας. Ενώ ο ορντολιμπεραλισμός κήρυττε πως ο ρόλος του κράτους είναι να θέτει μόνο το πλαίσιο, *ordo*, και να μην παρεμβαίνει με κανέναν άλλο τρόπο στην οικονομία, η σχολή της Κολωνίας υποστήριζε πως το κράτος πρέπει να είναι παρόν με στόχο την διαρκή βελτίωση των συνθηκών της αγοράς και κυρίως την επίτευξη κοινωνικής ισορροπίας και ειρήνης. Υποστηρικτής αυτού του υβριδίου *laissez faire* και κεντρικού σχεδιασμού, η γνωστή μας δηλαδή μικτή οικονομία, ήταν ο Λουδοβίκος Έρχαρντ. Στην περίφημη ομιλία του «Η οικονομία της αγοράς σε αμφισβήτηση» στο συνέδριο των χριστιανοδημοκρατών το 1948, παρουσίασε τον ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό ενθουσιάζοντας τον Αντενάουερ που τον υιοθέτησε ως την βασική πολιτική του κόμματος των Χριστιανοδημοκρατών.

Αυτός ο συγκερασμός ανάμεσα στην οικονομία της αγοράς και το κοινωνικό κράτος (*welfare state*) ήταν το καλύτερο ανάχωμα στον «κομμουνιστικό κίνδυνο» για τους ιθύνοντες του CDU και για τον Κωνσταντίνο Καραμανλή που τον εισήγαγε στην Ελλάδα.

Νέα Δημοκρατία: Εκκρεμές μεταξύ Κοινωνικού Φιλελευθερισμού κ Νεοφιλελευθερισμού

Ο Ριζοσπαστικός Φιλελευθερισμός κατέστη και επίσημα η ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας στο πρώτο συνέδριο του κόμματος που έλαβε χώρα τον Μάη του 1979 στη Χαλκιδική. Με αυτό ολοκληρώθηκε μια πορεία τριών ετών, που ξεκίνησε

το 1976 με το πρώτο προσυνέδριο πάλι στη Χαλκιδική και την Κίνηση της Βόλβης των νεολαίων του κόμματος, με το στέλεχος της ΟΝΝΕΔ Βαγγέλη Μεϊμαράκη να διακηρύττει πως το κόμμα πρέπει να μετατραπεί από αρχηγικό σε κόμμα αρχών. Όπερ και εγένετο. Στη Χαλκιδική το 1979, η ΝΔ έγινε κόμμα αρχών, με το δόγμα του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού να ψηφίζεται ομόφωνα από τους συνέδρους ως η καταστατική ιδεολογική αρχή της Νέας Δημοκρατίας. Το 1980 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής μεταπηδά στη θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας, ενώ την αρχηγία του κόμματος και την πρωθυπουργία αναλαμβάνει ο Γεώργιος Ράλλης. Στις εκλογές του 1981 το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου σαρώνει και η ΝΔ φεύγει από τα κυβερνητικά έδρανα. Τον Ράλλη διαδέχεται ο Ευάγγελος Αβέρωφ, τον οποίο διαδέχεται ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης το 1984.

Το δεύτερο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας πραγματοποιήθηκε το 1986 στη Θεσσαλονίκη. Είχε προηγηθεί η ήττα στις εκλογές του Ιουνίου του 1985 και η αποχώρηση του Κωστή Στεφανόπουλου και εννέα ακόμη βουλευτών μερικούς μήνες μετά, τον Σεπτέμβρη του 1985 (οι οποίοι ίδρυσαν τη ΔΗ. ΑΝΑ). Στο συνέδριο, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης επιχείρησε να **μεταστρέψει τις ιδεολογικές αρχές της Νέας Δημοκρατίας προς νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις**. Τα ιδεολογικά θέματα κυριάρχησαν στο συνέδριο, γύρω από τα οποία διεξήχθη σφοδρή σύγκρουση μεταξύ των νεοφιλελεύθερων και των υποστηρικτών του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού. Εν τέλει κατέληξαν στη συμβιβαστική λύση η μεν ιδεολογική διακήρυξη, που εγκρίθηκε ομόφωνα, να αναφέρεται στις αρχές της Χαλκιδικής, επανεπικυρώνοντας τον Ριζοσπαστικό Φιλελευθερισμό ως καταστατική ιδεολογική αρχή του κόμματος, το δε πολιτικό πρόγραμμα να κινείται προς νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις.

Το 1990 η ΝΔ ανεβαίνει στην εξουσία. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ξεκινά να εφαρμόζει το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμά του, που περιελάμβανε ιδιωτικοποιήσεις, απορρύθμιση εργασιακών, περικοπές στην υγεία και την παιδεία, γενικευμένη λιτότητα. Οι κοινωνικές αντιδράσεις

ήταν τεράστιες. Μαζικές και διαρκείς απεργίες και μαθητικές καταλήψεις δημιούργησαν κοινωνικό ανάχωμα στην εφαρμογή «μνημονίων» είκοσι χρόνια πριν το Καστελόριζο. Το κοινωνικό περιβάλλον ήταν δυστοπικό. Η ΝΔ του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη είχε χάσει εκείνη την κρίσιμη μάζα του κέντρου που της έδωσε την εξουσία το 1990. Με το Μακεδονικό, ο Κ. Μητσοτάκης έχασε και τον σκληρό πυρήνα των δεξιών. Το ονοματολογικό μονοπωλούσε τα νεόκοπα τότε ιδιωτικά ΜΜΕ. Αυτά, μαζί με πολιτικούς που έσπευσαν να εκμεταλλευθούν την κατάσταση, χτίζοντας την πολιτική τους καριέρα πουλώντας έθνος και πατρίδα, καλλιέργησαν και γιγάντωσαν τα φοβικά σύνδρομα που ενεργοποιήθηκαν αντανακλαστικά στον συντηρητικό πληθυσμό, που παραδοσιακά αποτελούσε και αποτελεί την κύρια δεξαμενή της ΝΔ.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη πέφτει το 1993, με τους βουλευτές Στεφανόπουλο και Συμπιλίδη, προσκείμενοι αμφότεροι στον Αντώνη Σαμαρά, να άρουν την εμπιστοσύνη τους. Στις εκλογές του Οκτωβρίου το ΠΑΣΟΚ κερδίζει και ο Μητσοτάκης κατέρχεται της ηγεσίας του κόμματος. Νέος αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ο Μιλτιάδης Έβερτ. Πρώτο μέλημά του Έβερτ ήταν η «απομητσοστακοποίηση» του κόμματος τόσο σε επίπεδο ιδεολογίας όσο και σε επίπεδο μηχανισμών. Αυτό ακριβώς είναι και το επίδικο του τρίτου συνεδρίου του κόμματος τον Απρίλιο του '94. Και μόνο η επιλογή της τοποθεσίας του συνεδρίου – πάλι η Χαλκιδική – έδειχνε την επιθυμία της ηγεσίας να επιστρέψει στην καραμανλική ορθοδοξία. Γραμματέας Πολιτικού Σχεδιασμού εκείνη την εποχή ήταν ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής.

Ο Έβερτ δηλώνει από το βήμα του συνεδρίου πως “η ΝΔ δεν είναι κόμμα ούτε σοσιαλιστικό αλλά ούτε νεοφιλελεύθερο”, κηρύσσοντας την επιστροφή του κόμματος στις ιδεολογικές του ρίζες, αυτές του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού, που έχει ως στρατηγική επιδίωξη την «ειρηνική επανάσταση με αξιοπιστία». Για να καταστεί σαφέστερη η ρήξη της Νέας Δημοκρατίας με τις επιλογές της κυβέρνησης Μητσοτάκη, οι σύνεδροι αποκηρύσσουν – με ανάλογη πρόβλεψη στο καταστατικό του κόμματος – τον νεοφιλελευθερισμό, εξέλιξη που προκαλεί την

έκρηξη του Ανδρέα Ανδριανόπουλου, με τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη στην ομιλία του να υποστηρίζει τις επιλογές του.

Στα χρόνια από το 1997 μέχρι την κρίση, η ΝΔ ιδεολογικά κινήθηκε λίγο-πολύ μέσα στα πλαίσια της καραμανλικής ορθοδοξίας, ο ανηψιός Κώστας Καραμανλής ήταν γαρ αρχηγός του κόμματος: **κεντροδεξιά με έμφαση στο κέντρο**. Ο Αντώνης Σαμαράς – που ανέλαβε αρχηγός το 2009 – επιχείρησε στο 8ο συνέδριο του κόμματος τον Ιούνιο του 2010 να οδηγήσει το κόμμα σε ένα υβριδικό ιδεολογικό μοντέλο, **εκείνο του κοινωνικού φιλελευθερισμού αλλά με έντονα συντηρητικά έως και ακροδεξιά στοιχεία**.

Και φτάνουμε στην εποχή Κυριάκου Μητσοτάκη ή αλλιώς, '90 – '93 reloaded. Η ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν δηλώνει νεοφιλελεύθερη, ούτε προχωρά σε σχετικές ιδεολογικές αλλαγές καταστατικά. Σίγουρα όμως δεν δηλώνει και υποστηρίκτρια της καραμανλικής ορθοδοξίας. **Είναι λοιπόν οι ίδιες οι πράξεις της ως κυβέρνηση που θα μας δώσουν το ιδεολογικό στίγμα της παρούσας ΝΔ**. Τα δείγματα γραφής μέχρι τώρα αλλά και οι εξαγγελίες για το μέλλον, συμπυκνώνονται ιδεολογικά σε δύο κατευθύνσεις: **Νόμος κ Τάξη – Τα πάντα για την κερδοφορία**. Αυτοί είναι οι δύο άξονες πολιτικής της ΝΔ του κου Μητσοτάκη, η ακροδεξιά στάση στα κοινωνικο-πολιτικά και ο νεοφιλελευθερισμός στην οικονομία, θυμίζοντας έντονα την τριετία του πατρός Μητσοτάκη, όπου συνυπήρχε ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας και απορρύθμιση μαζί με Καλαμπόκες, αποδεικνύοντας πως ιστορικά, η εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων επιταγών πηγαίνει χέρι-χέρι με την καταστολή και την παρακρατική βία. **Η ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη ίσως αποδειχθεί η πιο επικίνδυνη έκφραση της κυβερνώσας Δεξιάς στην μεταπολιτευτική Ελλάδα**.

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α. Ε. και ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α. Ε. : Νέες διοικήσεις, μοιραία πρόσωπα, καταστροφικές πολιτικές

10 Σεπτεμβρίου 2019

Την Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου συνεχίζεται η επίφαση κοινοβουλευτικού ελέγχου των κυβερνητικών επιλογών με την ακρόαση της επιλεγείσας διοίκησης των ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α. Ε. και ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α. Ε. από τα μέλη της κοινοβουλευτικής επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφελείας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης. Συγκεκριμένα, θα λάβει χώρα «ακρόαση από τα μέλη της Επιτροπής, κατά το άρθρο 49 Α του Κανονισμού της Βουλής, των προτεινομένων, από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, κ. Κωνσταντίνο Αχ. Καραμανλή, για διορισμό στις θέσεις του Προέδρου του Δ. Σ. και του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α. Ε. , κ. κ. Νικολάου Ταχιάου και Νικολάου Κουρέτα, αντιστοίχως» καθώς και «για διορισμό στις θέσεις του Προέδρου του Δ. Σ. και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α. Ε. , κ. κ. Γεωργίου Κωνσταντόπουλου και Κωνσταντίνου Κουτσούκου, αντιστοίχως» – και «διατύπωση γνώμης της Επιτροπής». Ας προηγηθεί η εδώ διατύπωση της γνώμης του ΜΕΡΑ25, ιδίως δεδομένης της σημασίας των δύο οργανισμών:

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α. Ε.

Γενικά Στοιχεία

Η Εγνατία Οδός συνδέει τον Έβρο με την Ηγουμενίτσα και αποτελεί τον μεγαλύτερο αυτοκινητόδρομο της Ελλάδας. Είναι μια ζωτικής σημασίας υποδομή για την ανάπτυξη της Βόρειας Ελλάδας αλλά και για το σύνολο της χώρας, καθώς η περιοχή επιρροής και εξυπηρέτησης συγκεντρώνει:

- Το 36% του συνολικού πληθυσμού της χώρας.

- Το 33% του συνολικού ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.
- Στον πρωτογενή τομέα, το 54% της συνολικής γεωργικής γης της χώρας και το 65% της αρδευόμενης έκτασης. Στο δευτερογενή τομέα, το 41% της συνολικής απασχόλησης στη βιομηχανία-βιοτεχνία της χώρας.
- Το 51% της εξορυκτικής δραστηριότητας της χώρας.

Το κόστος κατασκευής ανήλθε στα €6 δις. Η διαχείριση και συντήρηση του αυτοκινητοδρόμου είναι ευθύνη της εταιρείας Εγνατία Οδός ΑΕ, με κύριο μέτοχο το ελληνικό δημόσιο.

Παρούσα κατάσταση

Η Εγνατία Οδός είναι σε φάση ιδιωτικοποίησης. Η παρούσα κυβέρνηση έχει εξαγγείλει πως θα ακυρώσει τον εν εξελίξει διαγωνισμό για να προκηρύξει καινούργιο με νέους όρους, πιο φιλο-επενδυτικούς. Το ζήτημα βέβαια είναι η ιδιωτικοποίηση αυτή καθαυτή, κι όχι οι όροι, που αντιλαμβανόμαστε πολύ καλά ότι ποτέ δεν θα είναι τέτοιοι που να ωφελούν το δημόσιο συμφέρον περισσότερο απ' ότι αν παρέμενε υπό δημόσιο έλεγχο. Οι ιδιωτικοποιήσεις αυτοκινητοδρόμων οδηγούν νομοτελειακά —όπως έχει δείξει η εμπειρία— σε αυξήσεις διοδίων, με τις εταιρείες που αναλαμβάνουν να καθίστανται ουσιαστικά ιδιωτικά μονοπώλια που καρπώνονται προνομιακά τα κέρδη μιας δημόσιας χρηματοδοτούμενης υποδομής. Ως ΜέΡΑ25 είμαστε κάθετα απέναντι σε αυτή την πρακτική, που εξυπηρετεί αποκλειστικά ιδιωτικά συμφέροντα μεγαλοεπιχειρηματιών και όχι το δημόσιο συμφέρον. Άλλωστε, το ΜέΡΑ25 έχει καταθέσει ολοκληρωμένο σχέδιο για την πραγματικά επωφελή για τον λαό αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, μέσω της μετατροπής των ΤΑΙΠΕΔ-ΥΠΕΡΤΑΜΕΙΟΥ σε Αναπτυξιακή Τράπεζα.

Ταυτόχρονα συνεχίζεται και η δικαστική διερεύνηση της υπερκοστολόγησης στην κατασκευή δύο σηράγγων του αυτοκινητοδρόμου, που σύμφωνα με τις καταγγελίες της τότε Διοίκησης (η διερεύνηση από τη δικαιοσύνη ξεκίνησε το καλοκαίρι του 2015) η ζημία για το ελληνικό δημόσιο ανέρχεται στα 40 εκ. ευρώ (η περίοδος που συντελέστηκε η απιστία ήταν

μεταξύ 2005-08, επί ΝΔ-Κ. Καραμανλή).

Για τη νέα διοίκηση

Η νέα Διοίκηση που επέλεξε η κυβέρνηση, με πρόεδρο τον κ. Γιώργο Κωνσταντόπουλο, νυν πρόεδρο του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδας, πρώην βουλευτή Πιερίας της ΝΔ και υφυπουργό της πρώτης κυβέρνησης Κώστα Καραμανλή, και με διευθύνοντα σύμβουλο τον νυν διευθυντή Λειτουργίας Διοδίων της εταιρείας, Κωνσταντίνο Κουτσούκο, έχουν να διαχειριστούν τα δύο παραπάνω, με κύριο στόχο βέβαια την ιδιωτικοποίηση. Πάνω σε αυτό θα εργαστούν: το ΜέΡΑ25 διαφωνεί πολιτικά πλήρως με αυτή την προοπτική, κι άρα καταψηφίζει. Σκληρά κομματικές επιλογές τοποθετούνται σε νευραλγικής σημασίας θέσεις με σκοπό την εκτέλεση ενός προαναγγεληθέντος έργου εκποίησης.

ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ

Ο σιδηρόδρομος, ως γνωστόν, είναι ένα από τα πλέον φιλικά προς το περιβάλλον μέσα μεταφοράς. Το Μετρό της Αθήνας μεταφέρει καθημερινά περί τους 620 χιλιάδες επιβάτες κατά μέσο όρο, συμβάλλοντας σημαντικά στην αποσυμφόρηση του κυκλοφοριακού και στο δραστικό περιορισμό της περιβαλλοντικής ρύπανσης στην ευρύτερη περιοχή. Αλλά συμβάλλει και οικονομικο-κοινωνικά, συνδέοντας αγορές και περιοχές που μέχρι τη λειτουργία του Μετρό παρέμεναν από περιθωριοποιημένες ως εν πολλοίς απροσπέλαστες μέσω ΜΜΜ.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν έχει ανοίξει τα χαρτιά της για το μεγάλο θέμα που απασχολεί τους εργαζόμενους και τα σωματεία τους, δηλαδή την ιδιωτικοποίηση της εταιρείας. Ως ΜέΡΑ25 θεωρούμε πολύ πιθανό να αρχίσει να θέσει το θέμα στο μήκος της θητείας της. Προφανώς είμαστε κάθετα αντίθετοι σε μια τέτοια προοπτική. Για εμάς, το Μετρό αποτελεί δημόσιο αγαθό, με πολλαπλά οφέλη για την κοινωνία και το κράτος, συμπεριλαμβανομένου του οικονομικού οφέλους στη «μεγάλη εικόνα».

Εισιτήρια

Όλοι θυμόμαστε τους απαράδεκτους χαρακτηρισμούς του Υπουργού Μεταφορών Καραμανλή για εκείνους που δεν κόβουν εισιτήριο: «αποβράσματα». Το συγκεκριμένο σκεπτικό βέβαια είναι αρκετά παλαιότερο: ξεκίνησε να εκφράζεται με ένταση στις απαρχές της κρίσης, με το μνημονιακό μπλοκ να μιλά για «τζαμπατζήδες», θέλοντας να στιγματίσει έτσι τη λαοθάλασσα ανέργων που έφεραν τα μνημόνια. Μιλάμε για ανθρώπους που στην πλειοψηφία τους πραγματικά δεν μπορούσαν να καταβάλλουν το κόμιστρο, αλλά έπρεπε να μετακινηθούν στην αγωνιώδη τους προσπάθεια να βρουν μια κάποια εργασία. Θεωρούμε πως τα κόμιστρα πρέπει να είναι τέτοια που να μπορεί να τα καταβάλει ο καθένας, χαμηλότερα από 1,40€ που είναι τώρα, ενώ οι μηνιαίες κάρτες και αυτές πρέπει να κατέλθουν κι άλλο, στα 24€ το μήνα, ήτοι 0,80€/ημέρα και φυσικά να διατηρηθεί η δωρεάν μετακίνηση για ΑΜΕΑ, ανέργους, ηλικιωμένους και παιδιά. Πρέπει να καταστεί κοινή αντίληψη όλης της κοινωνίας πως το Μετρό είναι δημόσιο αγαθό, αποδίδει τεράστια οφέλη στην κοινωνία μας —περιβαλλοντικά, εξοικονόμησης χρόνου, συνδεσιμότητας περιοχών, ανάπτυξης αγορών— μη μετρήσιμα με ακρίβεια, πράγμα που σημαίνει πως δεν μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε με επιχειρηματικά ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια, δηλαδή με λογιστικούς όρους κέρδους-ζημιών. Τα κοινωνικά και μακροοικονομικά για την οικονομία μας οφέλη του Μετρό είναι εξ ορισμού πολλαπλάσια των όποιων λογιστικών ζημιών.

Για τη νέα διοίκηση της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΑΕ

Νικόλαος Ταχιάος, Νικόλαος Κουρέτας: Πρόκειται για δύο επιλογές ξεκάθαρα κομματικές. Ο μεν πρώτος, μετά από την ατυχή του προσπάθεια να εκλεγεί κατά σειρά βουλευτής με τη ΝΔ και δήμαρχος Θεσσαλονίκης με την υποστήριξή της, «αποκαταστήθηκε» τώρα από το κόμμα του τοποθετούμενος στη θέση του Προέδρου της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΑΕ. Ο δε δεύτερος, τοποθετημένος ως αντιπρόεδρος στην ΕΡΓΟΣΕ επί κυβέρνησης Σαμαρά, καταλαμβάνει από την κυβέρνηση Μητσοτάκη τη θέση του ΔΣ στην Εταιρεία. Πολιτικά μιλώντας, και οι δύο, ιδιαιτέρως

όμως ο νέος Πρόεδρος της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΑΕ κ. Ταχιάος, διαπνέονται από ανερυθρίαστα νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις, γεγονός που μας καθιστά εξαιρετικά ανήσυχους για το θέμα της ιδιωτικοποίησης –αδιαμφισβήτητα οφείλουν να ξεκαθαρίσουν δημόσια τις προθέσεις τους σχετικά– και της αύξησης των κομίστρων, καθώς φυσικά και της κατάργησης της πρόνοιας για δωρεάν μετακινήσεις σε συγκεκριμένους δικαιούχους.

Το ΜΕΡΑ25 επικεντρώνεται στην αξιολόγηση και στην κριτική πολιτικής και στάσεων, όχι στον χαρακτηρισμό προσώπων. Παράλληλα εδώ διαπιστώνουμε, και για τους δύο οργανισμούς, τις καθαρά κομματικές επιλογές της κυβέρνησης (ενίοτε επιλογές αποκατάστασης αποτυχόντων πολιτευτών) με μόνο στόχο το να φέρουν εις πέρας προαποφασισμένες πολιτικές αποστολές τις οποίες θεωρούμε σαφώς καταστροφικές. Ως εκ τούτου, οφείλουμε να αναφερθούμε στο μοιραίο αυτών των επιλογών προσώπων: δηλαδή, στην τροχοδρόμηση της ολοκλήρωσης μιας καθοδικής πορείας σε οργανισμούς εξαιρετικά σημαντικούς για το δημόσιο συμφέρον. Πρόκειται για πρωτοβουλίες και επιλογές που, σε τελευταία ανάλυση, αντιτίθενται ακριβώς σε αυτό: στο δημόσιο συμφέρον.

Ευρωπαϊκή Κομισιόν της φον ντερ Λάιεν με “συνταγή” Μητσοτάκη στο προσφυγικό

11 Σεπτεμβρίου 2019

Ανακοινώθηκε χθες η νέα σύνθεση της Κομισιόν και τα χαρτοφυλάκια όπως αυτά διαμορφώνονται από την 1η Νοέμβρη. Ο Μαργαρίτης Σχοινάς αναλαμβάνει από ελληνικής πλευράς αντιπρόεδρος της Κομισιόν με χαρτοφυλάκιο για την “Προστασία του Ευρωπαϊκού Τρόπου Ζωής”. Το χαρτοφυλάκιο

αυτό όπως διευκρινίστηκε θα αφορά ζητήματα μετανάστευσης, εξειδικευμένης εργασίας και ασφάλειας. Καταργήθηκε δηλαδή ουσιαστικά το αυτοτελές χαρτοφυλάκιο της μεταναστευτικής πολιτικής που στην παρούσα σύνθεση κατέχει ο κ.

Αβραμόπουλος και υπάγεται η μεταναστευτική πολιτική σε ένα γενικότερο χαρτοφυλάκιο το οποίο μάλιστα περιλαμβάνει και το ζήτημα της ασφάλειας!

Κάτι σαν αυτό δηλαδή που εφάρμοσε στην εγχώρια τάξη πραγμάτων η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη με την μεταφορά των ζητημάτων της μεταναστευτικής πολιτικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Αυτή η “συστέγαση” του προσφυγικού με την ασφάλεια φυσικά δεν είναι τυχαία και δεν είναι και καθόλου αθώα. Πρόκειται για μια συγκεκριμένη πολιτική κατεύθυνση που προσπαθεί να ταυτίσει στα μάτια και στις συνειδήσεις των πολιτών το προσφυγικό και τη μετανάστευση με τα δήθεν ζητήματα ασφάλειας που ανακύπτουν. Μια πολιτική στόχευση που δημιουργεί ένα νέο “πρότυπο εγκληματικής δράσης” που δήθεν απειλεί την ασφάλεια των ευρωπαίων πολιτών που αναπαράγεται με όρους Σαλβίνι.

Χαρακτηριστικά αυτής της νέας προσπάθειας συνυποδήλωσης, είναι τα όσα αφενός μεν σε ελληνικό επίπεδο ο κ.

Κουμουτσάκος, Αναπληρωτής Υπουργός Προστασίας του Πολίτη διακινεί για τις επαναπροωθήσεις μεταναστών και την γενικότερη αυτή ατζέντα που σηκώνει ψηλά πλέον η νέα Κυβέρνηση. Αφετέρου δε οι δηλώσεις του κ. Σχοινά που χθες μίλησε ξεκάθαρα για “επιστροφές παράτυπων μεταναστών”, σε συνδυασμό μάλιστα με την ανακοίνωση της νέας επικεφαλής της Κομισιόν Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, για την δημιουργία μιας Νέας Συνθήκης για την Μετανάστευση και το Άσυλο, καθώς και για τον στόχο για μια “Ασφαλή Ευρωπαϊκή Ένωση”.

Και όλα αυτά σε συνδυασμό με τον τίτλο αυτού του νέου χαρτοφυλακίου ως “Προστασία του Ευρωπαϊκού Τρόπου Ζωής” και τις διακηρύξεις για ενωμένες και συνεκτικές χώρες της Ευρώπης με παράλληλη ενσωμάτωση των προσφύγων και των μεταναστών στην κοινωνία, μας δημιουργεί ιδιαίτερο προβληματισμό για τον ποιόν “Ευρωπαϊκό Τρόπο Ζωής” ακριβώς

θα προστατέψουν και κατά πόσο θα υπάρχουν τα περιθώρια να ενταχθούν σε αυτόν τον τρόπο ζωής άνθρωποι με διαφορετικές καταβολές και κουλτούρες; Το δε σημαντικότερο όλων αυτών των προβληματισμών και ερωτημάτων που ανακύπτουν είναι το τί ακριβώς θα γίνει με όσους τελικά δεν καταφέρουν να ενταχθούν σε αυτή τη “νόρμα”, τι θα γίνει δηλαδή με τους “μη κανονικούς” για το συντηρητικό ευρωπαϊκό κατεστημένο;

Οι άλλες επιλογές εκτελεστικών αντιπροέδρων για την Κομισιόν προκαλούν μια κάποια θυμηδία: ο εκτελεστικός αντιπρόεδρος Φρανς Τίμερμανς (Κάτω Χώρες) αναλαμβάνει τον συντονισμό των εργασιών προς μια Πράσινη Συμφωνία, αναλαμβάνοντας την πολιτική για την κλιματική δράση. Δεδομένου του πολιτικού υποβάθρου του Τίμερμανς, μιλάμε ουσιαστικά για μια... αργομισθία: η Κομισιόν θέλει να σηματοδοτήσει πως έχει ως προτεραιότητα την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, τοποθετώντας παράλληλα την αρμοδιότητα σε πολιτικά στελέχη που εκ των πραγμάτων δε διαθέτουν ούτε την προετοιμασία ούτε την πολιτική βούληση για ανάληψη της προτεραιότητας αυτής στον βαθμό που της αναλογεί.

Το καλύτερο, βέβαια, κρατιέται για το τέλος: εκτελεστικός αντιπρόεδρος αναλαμβάνει και ο Λετονός Βάλντις Ντομπρόφσκis, ο πιο καταστρεπτικά μαθητευόμενος μάγος του νεοφιλελευθερισμού. Ο άνθρωπος υπό την εξουσία του οποίου η Λετονία ισοπεδώθηκε από πλευράς δικαιωμάτων, με τους Λετονούς να μεταναστεύουν κατά ριπάς. Ο Βάλντις Ντομπρόφσκis «θα συντονίζει τις εργασίες σχετικά με μια οικονομία στην υπηρεσία των ανθρώπων» (Ναυτεμπορική) — άλλως πως, προσλαμβάνουμε τον Κακό Λύκο για baby sitting στην Κοκκinoσκουφίτσα. Η επιλογή του συγκεκριμένου χαρτοφυλακίου για τον Ντομπρόφσκis είναι σαφώς είτε ειρωνική, είτε δυστοπική, είτε και τα δύο ταυτοχρόνως.

Τα δημοσιεύματα μιλούν για «ικανοποίηση Μητσοτάκη». Γιατί χαίρεται ο κόσμος και χαμογελάει, πατέρα;

Εργασιακός μνημονιακός μεσαίωνας

13 Σεπτεμβρίου 2019

Για άλλη μια φορά, με διαδικασίες fast track, η κυβέρνηση περνάει μέτρα που αναδεικνύουν την νεοφιλελεύθερη ιδεολογία της φέρνοντας τον εργασιακό μνημονιακό μεσαίωνα στην πρώτη γραμμή.

Εργασιακά που ήδη έχουν περάσει με τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής στο επιτελικό κράτος

1. Κατάργηση του βάσιμου λόγου στις απόλυσης: Η Κυβέρνηση σε μια πρώτη ένδειξη καλής θέλησης έναντι του ΣΕΒ έφερε τελευταία στιγμή τροπολογία με την οποία καταργήθηκε η υποχρέωση αναγραφής βάσιμου λόγου απόλυσης, όπως ακριβώς ζητούσε ο ΣΕΒ. Σε περίπτωση δικαστικής διεκδίκησης του εργαζομένου να κηρυχθεί παράνομη η απόλυση του, έπρεπε να αποδειχθεί ο βάσιμος λόγος απόλυσης από το εργοδότη (βάρος απόδειξης) – κάτι τέτοιο πλέον δεν ισχύει.

2. Ευθύνη υπεργολάβου έναντι του εργαζομένου: Η Κυβέρνηση ανανομοθέτησε αυτό που είχε θεσπίσει η προηγούμενη για την ευθύνη σε περίπτωση υπεργολαβίας (outsourcing) όπου έναντι του εργαζομένου ευθυνόταν τόσο ο ίδιος ο εργολάβος αυτός καθαυτός, όσο και ο υπεργολάβος. Δηλαδή σε περίπτωση που μια ιδιωτική επιχείρηση, στην οποία το δημόσιο είχε παραχωρήσει π. χ. την καθαριότητα ενός νοσοκομείου, πτώχευε οι εργαζόμενοι της μπορούσαν να ικανοποιηθούν για τους μισθούς τους και από τον υπεργολάβο (δημόσιο), ενώ τώρα πλέον, μετά την τροπολογία Βρούτση, κάτι τέτοιο δεν υφίσταται.

Εργασιακά στο αναπτυξιακό νομοσχέδιο του Αδώνιδος

1. Θεσπίζεται η εξαίρεση επιχειρήσεων από την εφαρμογή των εθνικών, τοπικών ομοιοεπαγγελματικών και κλαδικών συμβάσεων εργασίας (ρήτρα εξαίρεσης από την υποχρεωτική εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων). Προβλέπεται δηλαδή

η δυνατότητα θέσπισης ειδικών όρων που θα εξαιρούν κλάδους και περιοχές από την εφαρμογή ισχυόντων όρων εργασίας. Η διάταξη αφορά εργαζόμενους που απασχολούνται σε *“ειδικής κατηγορίας επιχειρήσεις, όπως επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας, νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού σκοπού και επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, όπως κατ’ εξοχήν επιχειρήσεις σε καθεστώς προπτωχευτικής ή παραπτωχευτικής ή πτωχευτικής διαδικασίας ή συνδιαλλαγής ή εξωδικαστικού συμβιβασμού ή εξυγίανσης”*. Τα κριτήρια για την κατάταξη των επιχειρήσεων σε αυτήν την ειδική κατηγορία θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Εργασίας ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας. Η εξαίρεση μπορεί μάλιστα να αφορά ακόμα και διαιτητική απόφαση του οργανισμού μεσολάβησης. Το όλο σχέδιο θυμίζει τόσο το ανεφάρμοστο “όραμα” των τοπικών συμφωνιών απασχόλησης, που εμφανίστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 90', όσο και τις ειδικές παραχωρήσεις των γερμανικών συνδικάτων σε βιομηχανικούς τομείς της Γερμανίας, στις συνθήκες της κρίσης το 2008. Παράλληλα συνιστά και πάγιο αίτημα του ΣΕΒ με το οποίο υπονομεύονται οι συλλογικές συμβάσεις και διαμορφώνονται *“ειδικές οικονομικές ζώνες”* φθηνής εργασίας.

2. Καταργείται η αρχή της ευνοϊκότερης κλαδικής ρύθμισης και τίθενται επιπλέον όροι για την επεκτασιμότητα (να υπάρχει τεκμηρίωση των επιπτώσεων της επέκτασης στην ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση και κοινοποίηση αυτής στο Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας, ενώ δίνεται και η δυνατότητα εξαίρεσης για επιχειρήσεις με πρόβλημα οικονομικής βιωσιμότητας από την επεκτασιμότητα των ευνοϊκότερων συλλογικών συμβάσεων. Τέλος δίνεται και η εξουσία στον υπουργό εργασίας, ο οποίος με απόφαση του έχει τη δυνατότητα να εξαιρεί επιχειρήσεις από την επεκτασιμότητα μετά από γνώμη της ολομέλειας του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας) **και διάρκεια των συλλογικών συμβάσεων**, δίνοντας προτεραιότητα στις τοπικές ή επιχειρησιακές σε περίπτωση συρροής συμβάσεων (*“Κατ’ εξαίρεση στις περιπτώσεις επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και βρίσκονται σε καθεστώς προπτωχευτικής ή παραπτωχευτικής*

ή πτωχευτικής διαδικασίας ή συνδιαλλαγής ή εξωδικαστικού συμβιβασμού ή οικονομικής εξυγίανσης, η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας υπερισχύει της κλαδικής, εφόσον στην κλαδική δεν προβλέπονται εξαιρέσεις από την εφαρμογή όρων της”).

Βέβαια οι δύο αυτές ρυθμίσεις για τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα προσπαθεί να το παίξει τιμητής, συνιστούν εφαρμογές και προτάσεις της Επιτροπής Ειδικών Εμπειρογνωμόνων που ο ΣΥΡΙΖΑ είχε συστήσει και εξέδωσε πόρισμα το Σεπτέμβριο του 2016.

3. Ακόμα καθίσταται εξαιρετικά δύσκολη η μονομερής προσφυγή στην Διαιτησία με δυσχερείς προϋποθέσεις.

4. Επίσης το σχέδιο νόμου ενσωματώνει ρυθμίσεις σχετικά με τον συνδικαλιστικό νόμο. Ιδιαίτερα αμφιλεγόμενη είναι η διάταξη που αφορά στη δυνατότητα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας για τη λήψη αποφάσεων στις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Προβληματισμό δημιουργεί κυρίως όχι τόσο αυτή καθεαυτή η διάταξη, όσο η μετάθεση των όρων και των προϋποθέσεων για την ηλεκτρονική ψηφοφορία και το γενικό μητρώο συνδικαλιστικών οργανώσεων στον εκάστοτε υπουργό εργασίας, ο οποίος αποκτά υπερεξουσίες στη διαμόρφωση του νέου εργασιακού τοπίου. Πέρα από αυτό όμως, επιβάλλοντας στους εργαζόμενους ψηφοφορίες μακριά από οποιαδήποτε συλλογική διαδικασία επιχειρείται να διευκολυνθεί ο έλεγχος τους απευθείας από τους εργοδότες και να υποσκαφθεί ο ίδιος ο πυρήνας της συλλογικής δράσης του συνδικάτου: η ζωντανή συμμετοχή των εργαζομένων στις δημοκρατικές λειτουργίες του, όπως είναι η γενική συνέλευση, η οποία αποτελεί και το πιο γνήσιο και αντιπροσωπευτικό του όργανο. Επιχειρείται ακόμα να διακοπούν οι δεσμοί των ίδιων των εργαζομένων μεταξύ τους, το αναφαίρετο δικαίωμα τους να ενημερώνονται και να συζητούν συλλογικά, να συνδιαμορφώνουν τα αιτήματά τους και το σχέδιο δράσης τους, να οργανώνουν τις απεργιακές και άλλες κινητοποιήσεις τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ που τώρα το παίζει «καμπόσος» με τα εργασιακά μαζί

με τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ ψήφισαν με το 3ο μνημόνιο τη δημιουργία “Γενικού Μητρώου Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων” στο Υπουργείο Εργασίας. Επίσης, ας μην ξεχνάμε, πως ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτός που με τα μνημονιακά του μέτρα θέσπισε το 50+1 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών για να αποφασίζουν για την κήρυξη των απεργιών.

Είναι εμφανές πως, παρά το ότι υποτίθεται βγήκαμε από τα μνημόνια κλπ. κλπ., τα μνημονιακά προαπαιτούμενα υλοποιούνται και είναι αυτά που διαμορφώνουν έναν – ακόμα πιο δυστοπικό – εργασιακό μεσαίωνα για τους πολίτες.

Σημεία απο τη συνέντευξη τύπου του Γιάννη Βαρουφάκη στη ΔΕΘ

15 Σεπτεμβρίου 2019

«Μας κυβερνά ένας υποδειγματικός κρατούμενος ενώ η νέα ύφεση είναι ήδη εδώ».

Σημεία από τη συνέντευξη τύπου του Γιάννη Βαρουφάκη στη ΔΕΘ, Παρασκευή 13η Σεπτεμβρίου 2019.

Εισαγωγή

Είναι χαρά για εμάς στο ΜέΡΑ25 ότι βρισκόμαστε εδώ, στην Θεσσαλονίκη, για την πρώτη σημαντική μετεκλογική πολιτική αντιπαράθεση εκτός Βουλής ενώπιον του τύπου και των πολιτών. Είναι χαρά που για πρώτη φορά βρισκόμαστε στη Θεσσαλονίκη ως κοινοβουλευτικό κόμμα και, ακόμα περισσότερο για εμένα προσωπικά, που είμαι εδώ ως βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης. Η χαρά μας όμως δεν περιορίζεται σε αυτό.

Είναι ευτυχής συγκυρία ότι ως εκπρόσωποι του μόνου πανευρωπαϊκού κόμματος του Κοινοβουλίου μας, του ΜέΡΑ25,

βρισκόμαστε στην πιο ευρωπαϊκή πόλη των Βαλκανίων.

- Την πόλη που για αιώνες ήταν ο εμπορικός κόμβος μεταξύ Ευρώπης και Ασίας.
- Την πόλη στην οποία, πριν ακόμα ενσωματωθεί στο Ελληνικό Κράτος το 1909, ο Αβραάμ Μπεναρόγια ίδρυσε την Σοσιαλιστική Εργατική Ομοσπονδία Θεσσαλονίκης, την Φεντερασιόν, που το 1989 ενώθηκε με το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος (ΣΕΚΕ), το μετέπειτα ΚΚΕ.
- Την πόλη που οι εργατικοί αγώνες κλιμακώνονται με αποκορύφωση την μεγάλη απεργία του Μάη του 1936 που κατέστειλε με τα όπλα ο νεοδιορισμένος πρωθυπουργός και μετέπειτα δικτάτορας Ιωάννης Μεταξάς – με 12 νεκρούς ένας εκ των οποίων, ο Τάσος Τούσης, απαθανατίστηκε από τον Γιάννη Ρίτσο στον Επιτάφιο.

Καμία μεγάλη πόλη της Ελλάδας δεν πλήρωσε το φόρο του αίματος στην κατοχή όσο η Θεσσαλονίκη. Από το ολοκαύτωμα των εβραίων συμπολιτών μας, στη σφαγή του Χορτιάτη και στο μπλόκο της Καλαμαριάς η Θεσσαλονίκη έδωσε το παρόν στην εθνική αντίσταση και το πλήρωσε από τους ναζί και τους δωσίλογους. Τους αγώνες για τη δημοκρατία, τον διεθνισμό και την διεθνή ειρήνη η Θεσσαλονίκη τους πλήρωσε με αίμα και στην μεταπολεμική περίοδο. Γιάννης Ζέβγος, 1947. Νίκος Νικηφορίδης, 1951. Στέφανος Βελδεμίρης, 1961. Γρηγόρης Λαμπράκης, 1963. Γιάννης Χαλκίδης, 1967.

Από την αποκατάσταση της δημοκρατίας, η Θεσσαλονίκη προσδεύει κόντρα σε δυνάμεις που την ωθούν στο περιθώριο. Από το 2010, όταν κατέρρευσε ο μύθος της θωρακισμένης οικονομίας και της Ελλάδας που ήταν δήθεν στον σκληρό πυρήνα της ευρωζώνης, η Θεσσαλονίκη αντιστέκεται κόντρα στην υφεσιακή δυναμική και την ερημοποίηση που έφερε η Χρεοδουλοπαροικία.

Είναι καθήκον μας να εργαστούμε σκληρά ώστε η Θεσσαλονίκη να πρωτοστατήσει σε μια Ελλάδα που παύει να ασφυκτιά και να ερημοποιείται σε μια Ευρώπη που παύει να εθελουφλεί την

ώρα που, όσο επιβάλλει πολιτικές ερημοποίησης σε χώρες όπως η Ελλάδα, θα συνεχίζει να αποδομείται.

Μέσα από αυτό το πρίσμα, άκουσα προσεκτικά τον λόγο και την συνέντευξη τύπου του Πρωθυπουργού. Εκτίμησα τον ήπιο τόνο του. Έναν ήπιο λόγο που όμως δεν μπορεί να κρύψει την ακάνθινη πραγματικότητα που εγκυμονούν οι πολιτικές επιλογές της κυβέρνησής του. Ο δρόμος προς τον αυταρχισμό και την αποτυχία είναι σπαρμένος με τις καλύτερες των προθέσεων και τα ωραιότερα λόγια.

- Όταν ο κ. Σημίτης μιλούσε για εκσυγχρονισμό και το εννοούσε και ηχούσε καλά στα αυτιά πολιτών που διψούσαν για σύγχρονο κράτος.

- Όταν ο κ. Καραμανλής μιλούσε για επανίδρυση του κράτους και θωρακισμένη οικονομία, και το εννοούσε και ηχούσε καλά στα αυτιά πολιτών που διψούσαν για σύγχρονο κράτος.

- Όταν ο κ. Παπανδρέου μιλούσε για πράσινη ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη, και το εννοούσε και ηχούσε καλά στα αυτιά των περισσότερων.

Όπως, όμως, οι προθέσεις εκείνες δεν ήταν παρά εκφάνσεις του Δικομματικού Λαϊκισμού που έριξαν το καράβι στα βράχια, έτσι οι προθέσεις του κ. Μητσοτάκη θα αποδειχθούν έκφραση του Μνημονιακού Λαϊκισμού που κρατά τη χώρα στην Χρεοδουλοπαροικία.

Το ΜΕΡΑ25 υποσχέθηκε προεκλογικά ότι θα δει θετικά τις όποιες θετικές κινήσεις της κυβέρνησης, είτε ΝΔ είτε ΣΥΡΙΖΑ. Οι εξαγγελίες για παραγωγικό ψηφιακό κράτος και το «τέλος στα γκισέ» για πολίτες και επιχειρήσεις αξίζουν υποστήριξης. Την ανακοίνωση ότι η PFIZER ετοιμάζεται να δραστηριοποιηθεί στον τομέα υψηλής τεχνολογίας με 200 θέσεις εργασίας την χαιρετίζουμε. Την διευκόλυνση καρκινοπαθών που πλέον δεν αναγκάζονται να στοιβάζονται στα φαρμακεία του ΕΟΠΠΥ την χειροκροτούμε. Όμως, μελετώντας προσεκτικά τον λόγο του Πρωθυπουργού, αυτές οι θετικές κινήσεις αποτελούν τις λίγες εξαιρέσεις στον πολύ κακό κανόνα.

Το ΜέΡΑ25 προειδοποίησε προεκλογικά ότι η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη ερχόταν για να εγκαθιδρύσει την πιο παρασιτική, οπισθοδρομική μορφή ολιγαρχίας πάνω στο 4ο Μνημόνιο του κ. Τσίπρα. Οι πρώτες νομοθετικές κινήσεις της κυβέρνησης έγιναν λες και στόχος τους ήταν να μας επιβεβαιώσουν. Δεν θα πω περισσότερα για τα νομοθετήματα θερινής νεοδημοκρατικής νυκτός – άλλωστε τα έχουμε καταγράψει στο βιβλιαράκι μας του οποίου ο υπότιτλος τα λέει όλα («Απλά μαθήματα τοξικής ολιγαρχίας») και το οποίο μου επιτρέπει να επικεντρωθώ στον προγραμματικό λόγο του κ. Πρωθυπουργού. Ποια η βασική στρατηγική που προκύπτει από τον λόγο του κ. Πρωθυπουργού; Με δύο λέξεις: η στρατηγική του Υποδειγματικού Κρατούμενου. Υποδειγματικός Κρατούμενος:

- του ευρωπαϊκού κατεστημένου – όσον αφορά τις πολιτικές που διευρύνουν την ευρωπαϊκή αποδόμηση,
- της τρόικας – όσον αφορά την τετραπλή χρεοκοπία κράτους-τραπεζών-οικογενειών-μικρομεσαίων,
- του μοντέλου Ανατολικής Ευρώπης – όσον αφορά το μοντέλο ανταγωνιστικότητας της χώρας μέσω της παραχώρησης της δημόσιας περιουσίας στους ολιγάρχες,
- του μοντέλου 10ετίας του 50 – ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ – χτίστε παντού να σωθούμε,
- των τραπεζιτών που απαιτούν νέα ανακεφαλαιοποίηση από τους πιο αδύναμους πολίτες,
- των εταιρειών εξορύξεων που επιμένουν στην κλιματική καταστροφή και την τεχνολογική υποανάπτυξη χωρών όπως η δική μας,
- της λογικής ενός εθνικισμού που κρύβει την έλλειψη πατριωτισμού και της υποταγής στο κατεστημένο της ΕΕ που υποσκάπτει την ΕΕ.

ΣΗΜΕΙΑ ΟΜΙΛΙΑΣ:

Ανάγνωση, στάση και πρόταση του ΜέΡΑ25 για την Ελλάδα

Η νέα ύφεση έρχεται – ή για τη ακρίβεια έχει ήδη έρθει, και θα

χρειαστεί ελάχιστη υπομονή για να φανούν οι καρποί της. Ποτέ η ΕΕ δεν ήταν λιγότερο προετοιμασμένη για επιδείνωση. Η νέα πολιτική ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ είναι καταδικασμένη να μην αποδώσει, και λόγω του μικρού εκτοπίσμάτος της και λόγω των αντικειμενικών συνθηκών. Η Γερμανία θα τελεί υπό άρνηση μέχρι να είναι πολύ, πολύ αργά – με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις ημέρες που έρχονται.

Οι κυβερνώντες είναι ανέτοιμοι – και υποδειγματικοί κρατούμενοι στα καταστροφικά πλεονάσματα. Κάθε φορά που πανηγυρίζουν για τα χαμηλά επιτόκια μας θυμίζουν την άγνοια κινδύνου τους, ενώ η ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση δεν θα βοηθήσει. Είναι στοιχειώδες ζήτημα επιβίωσης η εισαγωγή ελαστικών πλεονασμάτων 0% με 1,5% ανάλογα με την ανάπτυξη. Τα γεγονότα καθιστούν αστεία τα φορολογικά φιλοδωρήματα του κ. Μητσοτάκη όσο ο ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ παραμένει, δηλαδή η 100% προπληρωμή φόρου στις επιχειρήσεις.

Η αποστολή της κυβερνητικής ΝΔ είναι να μονιμοποιήσει τη χρεοδουλοπαροιμία μας, στο διηνεκές. Παράδειγμα του Μνημονιακού Λαϊκισμού της: «Ανάπτυξη για όλους». Εφαρμόζει ουσιαστικά το Πρόγραμμα Σύριζα: Ματωμένα πλεονάσματα για τους πολλούς, ικανά δώρα για τους πλούσιους και φιλοδωρήματα α λα ΣΥΡΙΖΑ για τους αδύναμους από τα υπερπλεονάσματα, μαζί με φιλέτα για τους ολιγάρχες. Η μείωση πλεονασμάτων στο 2,2% από το 2023, που είναι ήδη προγραμματισμένη, αφ' ενός δεν θα ήταν αρκετή σήμερα ενώ αφ' ετέρου θα αργήσει μέσα στα τρία χρόνια της νέας ύφεσης. Σε αυτά η ΝΔ προσθέτει δωράκια στους πλούσιους και καθρεφτάκια στους φτωχούς-ιθαγενείς, θεμελιώνοντας τη δική της εκδοχή χρεοδουλοπαροιμίας.

Παράδειγμα 1ον Παρασιτικής Ολιγαρχίας: Κόκκινα δάνεια

Οι εγκλωβισμένοι στα μη εξυπηρετήσιμα δάνεια παραδίδονται, τα αρπακτικά ταμεία εισπράττουν εγγυήσεις Δημοσίου ώστε να αγοράζουν ευκολότερα, και να πετάνε στο δρόμο πιο γρήγορα τους πολίτες. Αναγγέλλεται 3ετής αναστολή ΦΠΑ στις οικοδομές και αναστολή Φόρου Υπεραξίας, την ώρα που οι

ηττημένοι καταβάλουν το υπέρτατο τίμημα της υπο-αξίας.

Παράδειγμα 2ον Παρασιτικής Ολιγαρχίας: Εργασιακά

- Ήπιος λόγος πρωθυπουργού γεμάτος οξύμωρα σχήματα: Η ρύθμιση γεννά μαύρη εργασία. Για αυτό ασήμαντη η μείωση 1% στον ΕΦΚΑ, εκτός όμως από μερικής απασχόλησης που προσauξάνεται κατά 10% για υπερωρίες. Μαύρες υπερωρίες;
- Κατάργηση του βάσιμου λόγου στις απολύσεις – δωράκι στον ΣΕΒ.
- Πρόβλεψη στο αναπτυξιακό νομοσχέδιο εξαίρεσης κλάδων και περιοχών από την προστασία εργασιακών δικαιωμάτων με απόφαση του Υπουργού Εργασίας ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας – άλλο ένα δωράκι στον ΣΕΒ.
- Κατάργηση της ευθύνης του υπερ-εργολάβου: Σε περίπτωση που μια ιδιωτική επιχείρηση καθαρισμού, στην οποία το δημόσιο είχε παραχωρήσει την καθαριότητα π. χ. ενός νοσοκομείου, πτώχευε, οι εργαζόμενοι της μπορούσαν να ικανοποιηθούν για τους μισθούς τους και από τον υπεργολάβο. Αυτό μόλις ακυρώθηκε...
- Υπέρβαση των κλαδικών συμβάσεων εργασίας όταν μια επιχείρηση δηλώνει οικονομικό πρόβλημα

Το Μνημονιακό Τόξο σε αγαστή σύμπτωση: Όλα αυτά υλοποιούν μνημονιακά προαπαιτούμενα που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και ΚΙΝΑΛ.

Παράδειγμα 3ον Παρασιτικής Ολιγαρχίας; Καταστροφή ανθρώπων και περιβάλλοντος.

- Η κυβέρνηση εφαρμόζει το Πρόγραμμα Σύριζα (Εξορύξεις – Αγωγοί – Τσιμεντοποίηση του Ελληνικού – Απελευθέρωση/Ιδιωτικοποίηση ΔΕΗ, Αερίου)
- Σε αυτά προσθέτει το δικό της αναπτυξιακό μοντέλο: «Χτίστε παντού!»
- όπως αναφέρει η ίδια η Καθημερινή: «Οι ρυθμίσεις είναι

στην κατεύθυνση της διευκόλυνσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην ακτογραμμή εις βάρος της κοινοχρησίας της. Μάλιστα, περιλαμβάνει και ρύθμιση με την οποία ο (δημόσιος) παλαιός αιγιαλός θα μπορεί να παραχωρείται σε ιδιώτες και να οικοδομείται»

- προωθεί εξυπηρέτηση συμφερόντων των εντολέων τους ολιγαρχών: εργοδοτικές τροπολογίες Βρούτση, τροπολογία για Ελληνικό, Ελντοράντο Γκολντ και έπεται συνέχεια – και φυσικά, δόγμα Νόμος και Τάξη στο πλαίσιο των θεαμάτων χωρίς άρτο.

- Ψηφιακή Τράπεζα Γης: ευφημισμός για Ανταλλακτήριο συντελεστών δόμησης – νέος κύκλος νομιμοποίησης αυθαιρέτων και ενδεχόμενο κλείσιμο του ματιού σε νέο γύρο ανέγερσης αυθαιρέτων που θα μπορούν να νομιμοποιηθούν στη συνέχεια με διατήρηση της ισχύος του νόμου (περιμένουμε το ν/σ να μάθουμε λεπτομέρειες).

Οργουελικό newspeak: διαστροφή των νοημάτων

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ: Επίσημη δαιμονοποίηση της μετανάστευσης – Μεταφορά αρμοδιοτήτων μετανάστευσης και δικαιοσύνης από το αρμόδιο υπουργείο στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, στο οποίο υπουργός διορίστηκε πολιτικός που το 2012, από την ίδια θέση, διέταξε την πιο κυνική, βίαιη και αποκρουστική παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη, με την φυλάκιση, τον διασυρμό και την βιαιοπραγία εναντίον ανυπεράσπιστων οροθετικών γυναικών. Είναι ντροπή κ. Μητσοτάκη η επιλογή του κ. Χρυσοχοϊδη και η μεταφορά στο υπουργείο του των ευαίσθητων ζητημάτων μετανάστευσης και δικαιοσύνης. Είναι σαν να χρίζετε τον λύκο υπεύθυνο για την προστασία των αμνών.

ΑΡΙΣΤΕΙΑ: απτυχίωτη ΕΥΠ – Ταύτιση της παπαγαλιστί βαθμοθηρίας με την μόρφωση και της εθνικοφροσύνης με τον πατριωτισμό.

ΕΠΙΤΕΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ: Υπερσυγκέντρωση εξουσιών άνευ προηγουμένου, η οποία εν τέλει διπλασιάζει τη γραφειοκρατία αντί για να τη μειώνει κατά την πρωθυπουργική υπόσχεση. Το «Επιτελικό Κράτος» του κ. Μητσοτάκη είναι η παντοκρατορία,

αυτοκρατορία και μονοκρατορία του ΚΥΚΛΟΥ του πρωθυπουργού (ούτε καν του ίδιου).

ΝΟΜΟΣ & ΤΑΞΗ: «Θεαματικός» αυταρχισμός χωρίς όρια. Θεάματα χωρίς άρτο: κατάργηση ασύλου, δήθεν εκκαθάριση Εξαρχείων, πάταξη «λαθρομεταναστών». Δημιούργησαν αστυνομικό σώμα με το ανιστόρητο όνομα «Μαύροι Πάνθηρες», δημιουργώντας μια νοοτροπία ράμπο που σπέρνει φόβο αντί για αίσθημα ασφάλειας, ενώ εξοργίζει τόσο τους ριζοσπάστες αμερικανούς των γκέτο – όσο και τους σκληροπυρηνικούς οπαδούς του Πανιωνίου....

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΛΘ-ΟΣΕ

- Στα επενδυτικά σχέδια του ιδιωτικοποιημένου από το 2018 ΟΛΘ δεν προβλέπεται η διασύνδεση του λιμένα με το σιδηροδρομικό δίκτυο.
- Η επέκταση του λιμένα και η αύξηση της χωρητικότητας δεν θα ακολουθήσουν τη βέλτιστη και οικονομικά και περιβαλλοντικά διεθνή πρακτική των συνδυασμένων μεταφορών εμπορικής ναυτιλίας – σιδηροδρόμου, αναπαράγοντας το μοντέλο του πετρελαιοκίνητου φορτηγού οχήματος.
- Η δυναμική που θα έδινε αυτό στην πόλη, σε συνδυασμό με την διασύνδεση του σιδηροδρομικού δικτύου με το ευρωπαϊκό μέσω Βαλκανίων, χάνεται με την εμμονή στις οδικές κοστοβόρες και ρυπογόνες οδικές μεταφορές. (Συνδυαστικά, στο πλαίσιο αναβάθμισης της Θεσσαλονίκης σε μητροπολιτικό κέντρο της νοτιοανατολικής λεκάνης της.)

ΜΕΤΡΟ – Η παράδοση αναγγελία του Πρωθυπουργού για μετρό στις καλένδες.

ΔΕΘ – Μεταφορά της ΔΕΘ εκτός πόλης, σε κάποιο κοντινό εγκαταλελειμμένο στρατόπεδο, με παράλληλη δημιουργία hubs για start – ups, και μετατροπή του τωρινού χώρου που

καταλαμβάνει η ΔΕΘ – 180 στρεμμάτων – σε πάρκο. Στην διοίκηση των ΕΓΝΑΤΙΑ Α. Ε. και ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α. Ε. , κομματικοί διορισμοί για προαποφασισμένες αποστολές.

Ως προς το Μακεδονικό ζήτημα, εμείς στο ΜέΡΑ25 έχουμε συγκρατημένα θετική στάση για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Παράλληλα, ο κ. Μητσοτάκης πέρυσι φώναζε για ακύρωση της συμφωνίας από αυτό εδώ το βήμα, ενώ φέτος εμφανίζεται ως ο εγγυητής της. Ο λόγος του, συμβόλαιο.

Γνωρίζουμε τον τρόπο να δοθεί τέλος στην δημιουργική μνημονιακή λογιστική, που μεταφέρει πόρους από την μία τσέπη της τρόικας στην άλλη.

Αν κάποιος σκέφτεται ρεαλιστικά, η χώρα αντέχει 0% έως 1,5% πλεονάσματα μονομερώς – οι κυβερνητικοί δεν λένε ότι πάμε καλά και πως τα επιτόκια θα γίνουν κάτω του 2%; Ας αποδείξουν ότι το πιστεύουν, διότι αν αναμένουν μια τέτοια αλλαγή ως αποτέλεσμα διαπραγμάτευσης...

Οι «Επτά Τομές» του προγράμματός μας συνοψίζουν πολιτικές προτάσεις άμεσα εφαρμόσιμες.

Αντί για ιδιωτικοποιήσεις, προτείνουμε Αναπτυξιακή Τράπεζα.

Αντί για κόκκινα δάνεια, προτείνουμε Δημόσια Εταιρεία Διαχείρισης Ιδιωτικών Χρεών.

Επέκταση του παραγωγικού ψηφιακού κράτους σε Δημόσιο Εξωτραπεζικό Σύστημα Πληρωμών – όχι μόνο η Facebook, που το πράττει ήδη με το Libra!

Κατάργηση όλων των εξορύξεων και στροφή 180 μοιρών στην αποκλειστική ηλεκτροκίνηση των πάντων και σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας που να ανήκουν στις κοινότητες πολιτών, συνδεδεμένες με αποκλειστικά δημόσιο δίκτυο.

Νομίζω ότι έχουμε ήδη δείξει πως αυτή η φωνή, η φωνή του ΜέΡΑ25, πράγματι άξιζε να είναι στη Βουλή.

Τα επόμενα βήματά μας επικεντρώνεται στη συμμετοχική

ανασύσταση του ΜέΡΑ25 κατά την Προσυνεδριακή περίοδο μέχρι το Διαβουλευτικό Συνέδριο στα τέλη Φεβρουαρίου. Θα προχωρήσουμε κατόπιν σε Πανευρωπαϊκή ψηφοφορία έγκρισης θέσεων, Πολιτικής Γραμματείας, και Καταστατικού, με σαφή στόχο ένα κόμμα με πρωτοφανή στην Ελλάδα εσωκομματική δημοκρατία και πανευρωπαϊκή συνέργεια.

Ανάγνωση, στάση και πρόταση του ΜέΡΑ25 για την Ευρώπη και τον κόσμο.

Όσον αφορά την αρχιτεκτονική της νέας Κομισιόν, και εκεί βλέπουμε την αποτυχία των κυβερνήσεων στο πανευρωπαϊκό επίπεδο – και την ανετοιμότητά τους για την αντιμετώπιση της κλιματικής καταστροφής που έρχεται, όπως διαπιστώνουμε στην πολιτική της ενέργειας.

Κερδισμένοι της νέας μοιρασιάς στην Κομισιόν είναι οι Ιρλανδοί (Philip Hogan), οι Ιταλοί (Paolo Gentiloni), ο Μακρόν (Sylvie Goulard), με καταστροφική εγκαθίδρυση μόνιμης ευρυζωνικής λιτότητας και Μοντέλου Λεττονίας (Dombrovskis). Ο Frans Timmermans αναλαμβάνει το χαρτοφυλάκιο περιβάλλοντος, χωρίς όμως ουσιαστικούς πόρους για ουσιαστικές αλλαγές και χωρίς σχέδιο – ενώ στο πανευρωπαϊκό DiEM25 έχουμε προτείνει λεπτομερές Green New Deal χωρίς ουσιαστική επιβάρυνση. Οι Πολωνοί και Ούγγροι πολιτικοί, ως εχθροί της φιλελεύθερης δημοκρατίας, θα έχουν την ευκαιρία επιβολής της ατζέντας τους μέσω των χαρτοφυλακίων τους (Αγροτική Πολιτική & Μεγέθυνση στα Βαλκάνια). Μόνο καλό νέο η Margrethe Vestager (ψηφιοποίηση & ανταγωνισμός). Τι μένει για την Ελλάδα; Η ανταμοιβή της επιλογής του φερέφωνου της τρόικας, του κ. Σχοινά, η ύβρις εναντίον του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού της μετονομασίας της μεταναστευτικής πολιτικής, που έτσι κι αλλιώς είχαμε υπό τον κ. Αβραμόπουλο, σε ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ – μια τεράστια νίκη της μισαλλοδοξίας που ταυτίζει τους μετανάστες με τον κίνδυνο στον ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ – ένας αντικατοπτρισμός του σκάνδαλου της ένταξης της εγχώριας μεταναστευτικής πολιτικής στο Υπ. Προστασίας του Πολίτη. Όχι μόνο δεν πήραμε ένα σοβαρό χαρτοφυλάκιο. Όχι μόνο η ΝΔ δεν κατάφερε να

ωθήσει την ΕΕ σε προοδευτική κατεύθυνση, αλλά κατάφερε να την σπρώξει πιο πολύ στην αγκάλη της Ορμπανικής μισαλλοδοξίας.

Κάποτε η Ελλάδα, επί Ανδρέα Παπανδρέου, κάποτε εφαρμόζε την ρεαλιστική ανυπακοή για να εκπολιτίσει την ΕΕ. Από τότε που μετατραπήκαμε σε Χρεοδουλοπαροικία η κυβέρνηση των Αθηνών είτε βάζει πλάτες στη μεταφορά τραπεζικών ζημιών στους αδύναμους φορολογούμενους είτε προωθεί την μισαλλοδοξία και την ευρωπαϊκή αποδόμηση στο όνομα πάντα της ευρωπαϊκής... ολοκλήρωσης!

Όσον αφορά στο Brexit, έχετε προσέξει ότι το αντιμετωπίζουν σαν ένα ατύχημα, άσχετο με τις Μνημονιακές Πολιτικές Γενικευμένης Λιτότητας; Με τέτοιας τύφλωση, κάθε ορθή διάγνωση της κατάστασης είναι αδύνατη.

Ως DiEM25 έχουμε προτείνει είκοσι πολιτικές προτάσεις – αλληλένδετες και αλληλοσυμπληρούμενες – που συνδέονται με τους τέσσερις βασικούς στόχους του Green New Deal: τον Εκδημοκρατισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Οικοδόμηση Κοινής Πράσινης Ευημερίας, την Καταπολέμηση της Φτώχειας και της Εκμετάλλευσης και την Εμβάθυνση της Διεθνούς Αλληλεγγύης.

Στεκόμαστε ιδιαίτερα σε τρία σημεία: στο Επενδυτικό Πρόγραμμα €500δισ. ετησίως για πέντε χρόνια στην Πράσινη μετάβαση, στη δημιουργία ενός Ταμείου Καταπολέμησης της Φτώχειας που θα χρηματοδοτείται από τα κέρδη της ΕΚΤ (€90δισ. με €100δισ.) και τέλος στο Πρόγραμμα Αναχρηματοδότησης του Δημόσιου Χρέους όλων των κρατών μελών, που ισοδυναμεί με κούρεμα γύρω στα €3τρις.

-Επενδυτικό Πρόγραμμα στην Πράσινη Μετάβαση ύψους €500δισ. ετησίως για πέντε χρόνια.

Η Ευρώπη χρειάζεται επιτακτικά ένα γενναίο επενδυτικό πρόγραμμα που θα την βγάλει από το οικονομικό τέλμα της απο-ανάπτυξης και της στασιμότητας που έχει περιέλθει. Η Ευρωπαϊκή Άνοιξη, το πρώτο διεθνικό κόμμα στην Ευρώπη,

μέρος του οποίου είναι το ΜέΡΑ25, καταθέτει πρόταση για επενδυτικό πρόγραμμα πάνω στην Πράσινη Μετάβαση στην ενέργεια, τις μεταφορές, τη βιομηχανία και τη γεωργία, ύψους €500δισ ετησίως για πέντε χρόνια. Η χρηματοδότηση θα πραγματοποιηθεί μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η οποία θα αντλήσει κεφάλαια από τις αγορές εκδίδοντας ομόλογα, τα οποία ομόλογα θα εγγυάται η ΕΚΤ (με δήλωση της ότι θα παρεμβαίνει στις δευτερογενείς αγορές για να διατηρεί χαμηλά τα επιτόκια των ομολόγων αυτών, γεγονός που τα καθιστά AAA αναφορικά με την αξιοπιστία τους). Με αυτό το πρόγραμμα η Ευρώπη θα ξεφύγει μια και καλή από την κρίση, θα δημιουργηθούν πληθώρα καλά αμειβομένων θέσεων εργασίας και η ΕΕ θα πάρει τον ρόλο του παγκόσμιου πρωτοπόρου στις πράσινες τεχνολογίες.

– Τα κέρδη της ΕΚΤ να χρηματοδοτήσουν την καταπολέμηση της φτώχειας πανευρωπαϊκά.

Η ΕΚΤ είχε πέρυσι €91δισ κέρδη. Τα χρήματα αυτά στην παρούσα φάση κατευθύνονται στους μετόχους της ΕΚΤ, δηλαδή στις κατά Χώρες-Μέλη της ΟΝΕ Κεντρικές Τράπεζες, ανάλογα βέβαια με το ποσοστό συμμετοχής κάθε μιας. Εν ολίγοις καταλήγουν κυρίως στη Γερμανία και την Ολλανδία. Εμείς προτείνουμε αυτά τα χρήματα να χρηματοδοτήσουν ένα Ευρωπαϊκό Ταμείο Καταπολέμησης της Φτώχειας. Πέραν από ευεργετικό για τους πιο αδύναμους συμπολίτες μας σε όλη την Ευρώπη, αυτό το Ταμείο θα λειτουργήσει εξόχως ενοποιητικά για την Ένωσή μας, κάνοντας τους πολίτες να αισθανθούν ασφάλεια όντας μέρος του κοινού ευρωπαϊκού μας εγχειρήματος.

– Πρόγραμμα Αναχρηματοδότησης του Δημόσιου Χρέους.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ ορίζει πως το ανεκτό ύψος του δημόσιου χρέους για κάθε χώρα – μέλος της ΕΕ είναι το 60% του ΑΕΠ. Από την απαρχή της κρίσης το 2008, τα περισσότερα κράτη – μέλη έχουν υπερβεί αυτό το όριο. Η πρόταση του ΜέΡΑ25 και της Ευρωπαϊκής Άνοιξης, είναι η ΕΚΤ να προσφέρει την ευκαιρία στα κράτη-μέλη να αναχρηματοδοτήσουν το μέρος εκείνο του Χρέους τους που είναι Συμβατό με το όριο του Μάαστριχτ (ΧΣΜ),

δηλαδή το 60%. Η ΕΚΤ θα προχωρήσει στην άντληση κεφαλαίων ώστε να αποπληρώνει τα ομόλογα των κρατών-μελών που εντάσσονται στο ΧΣΜ, με τα κράτη μέλη να αναλαμβάνουν την υποχρέωση να αποπληρώνουν τα εν λόγω ομόλογα που θα έχει εκδώσει η ΕΚΤ, με την ειδοποιό διαφορά πως τα επιτόκια αυτών των ομολόγων θα είναι κατά πολύ μικρότερα από τα επιτόκια των εθνικών ομολόγων. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται ένα κούρεμα ουσιαστικά του δημόσιου χρέους των Κρατών-Μελών της Ευρωζώνης της τάξης των €3τρισ.

Στο ΜΕΡΑ25 υλοποιούμε ήδη πρωτοφανή εξωστρέφεια, διεθνείς πρωτοβουλίες και συνέργειες, μαζί με το πανευρωπαϊκό DiEM25. Ειδικά στο ζήτημα της Μ. Βρετανίας έχουμε συνεχείς παρεμβάσεις για το Brexit, ενώ πρόσφατα εγκαινιάστηκε η επίσημη συνεργασία ΜΕΡΑ25 και του κομματόσκυλα των Εργατικών: είμαστε το πολιτικό αδελφό κόμμα των Εργατικών στην Ελλάδα.

Επίλογος

Το ΜΕΡΑ25 ιδρύθηκε ως το μόνο πραγματικά προοδευτικό πανευρωπαϊκό κόμμα για να υψώσει το λόγο της υπεύθυνης, ρεαλιστικής ανυπακοής, του ευρωπαϊκού διεθνισμού, του οικονομικού ορθολογισμού και της κοινωνικής απελευθέρωσης σε αυτά που απειλούν τους πολίτες μας, τους λαούς όλης της Ευρώπης. Δηλαδή:

- Μια κυβέρνηση πλήρως ανέτοιμη για την νέα ύφεση που μηρυκάζει θλιβερές υποσχέσεις εποχής Αλογοσκούφη περί θωράκισης της χώρας
- Μια κοινωνία στο πάτωμα να βρίσκεται μπροστά σε νέες ανισότητες και ασχήμιες τις οποίες η κυβέρνηση μαγειρεύει βάσει «αναπτυξιακών» συνταγών δεκαετίας του '50.
- Ένα εγχώριο κατεστημένο αποφασισμένο να οικοδομήσει πάνω στο 4ο μνημόνιο την Ενισχυμένη Χρεοδουλοπαροιμία με ελληνικά και ανατολικοευρωπαϊκά αυταρχικά χαρακτηριστικά.

- Μια Ευρώπη που θυμίζει την Δημοκρατία της Βαϊμάρης – που υπό το βάρος της ύβρεως της λιτότητας για τους πολλούς και του σοσιαλισμού για τους λίγους κατέρρευσε βάζοντας τους λαούς μας σε περιπέτειες.

Να γιατί είμαστε χαρούμενοι που βρεθήκαμε σήμερα εδώ, στην πιο ευρωπαϊκή μεγαλούπολη της χώρας, για να συζητήσουμε με τους εκπροσώπους του τύπου τις προκλήσεις και ευκαιρίες της επόμενης χρονιάς.

Περαιτέρω σημεία ερωταπαντήσεων στη συνέντευξη τύπου

Περί της ηχογράφησης των Eurogroup: ελπίζω κ. Σταϊκούρας να ηχογράφησε τη συνεδρίαση γιατί αλλιώς πώς θα μπορέσει να απαντήσει στον πρωθυπουργό του τι ακριβώς είπε εκ μέρους της κυβέρνησης.

Όλοι πρέπει να καταγράφουν, όσο το Eurogroup δεν καταγράφει τα πρακτικά έτσι ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν και να ελέγχουν όλους εμάς. Έκανα το καθήκον μου κι έκανα κάτι νόμιμο, καθώς σύμφωνα με απόφαση του Άρειου Πάγου ο δημόσιος λειτουργός έχει υποχρέωση να καταγράφει συζητήσεις σε φόρα που συμμετέχει με την ιδιότητά του ως δημόσιος λειτουργός.

Όταν βγήκα από το πρώτο Eurogroup ζήτησα από τη γραμματεία να μας δώσουν τα πρακτικά. Δέκα ώρες συνεδρίαση ήταν, πώς θα απαντούσα στις ερωτήσεις των βουλευτών, του υπουργικού συμβουλίου για το τι ειπώθηκε μέσα, όταν δεν κρατούνταν πρακτικά. Τότε προφανώς άρχισα να καταγράφω [...] όποιος υπουργός Οικονομικών δεν καταγράφει, εν τη απουσία πρακτικών, τις συνομιλίες ουσιαστικά παραβιάζει το καθήκον του. Όλοι το κάνουν και ελπίζω να μην το ξέχασε σήμερα και ο κ. Σταϊκούρας.

Όσον αφορά το βιβλίο «Ενήλικοι στο δωμάτιο» τονίστηκε πως δεν υπήρξε ποτέ καμία διάψευση για κανέναν διάλογο «γιατί εγώ ήμουν εκεί».

Για την «Τελευταία μπλόφα» των κ. κ. Βαρβιτσιώτη-Δενδρινού: Χαίρομαι πάρα πολύ που εκδόθηκε το βιβλίο των δύο κυριών,

γιατί ήταν πολύ σημαντικό η τρόικα -τόσο του εξωτερικού όσο και του εσωτερικού- να έχει μία ευκαιρία να εκφραστεί, να καταθέσει την άποψή της . Εξαιρετικές κυρίες, αυτό έκαναν, δεν ήταν παρούσες στις συνομιλίες, κατέγραψαν τι τους είπε ο κ. Ντάισελμπλουμ, ο κ. Βίζερ κι είναι πολύ χρήσιμο αυτό στον δημόσιο διάλογο, πώς είδαν τα πράγματα και τι ειπώθηκε. Επί της ουσίας επιβεβαιώνει αυτά που έλεγα. Θυμάστε ότι με κατηγορούσαν ότι είχα plan b και ότι σχεδιάζα εγώ την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ και έκλεισα τις τράπεζες; Αν διαβάσετε το βιβλίο θα δείτε ότι είχαν εκείνοι πρώτα plan b, δεύτερον ότι εκείνοι έκλεισαν τις τράπεζες γιατί το σχεδίαζαν από την αρχή. Τώρα για το τι ειπώθηκε στο σπίτι μου από τον κ. Βίζερ και από εμένα υπάρχουν κι άλλοι μάρτυρες.

Εκλογικός Νόμος: Δεν μπορώ να πιστέψω ότι υπάρχουν δημοκράτες που διαφωνούν με την απλή αρχή, ότι αν ένα κόμμα πάρει $\chi\%$ στον λαό πρέπει να έχει $\chi\%$ των βουλευτών. Το επιχείρημα ότι έτσι δεν υπάρχει κυβερνησιμότητα είναι επιχείρημα εναντίον των δημοκρατικών διαδικασιών.

Η αρχή ότι πρέπει να βρούμε κάποια φόρμουλα για να πριμοδοτούμε κάποιο κόμμα έτσι ώστε να γίνει κυβέρνηση, ουσιαστικά συγκρούεται με την έννοια ενός πολιτεύματος όπου την πλειοψηφία την έχουν οι πολλοί. Ξεκάθαρα συμφωνούμε με την απλή αναλογική.

Πρεμιέρα για την Άριστη ΕΡΤ

16 Σεπτεμβρίου 2019

Σήμερα Δευτέρα παρουσιάζονται στην επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας οι διοριζόμενοι από την κυβέρνηση για τις θέσεις διοίκησης της ΕΡΤ: ο υφυπουργός παρά τω πρωθυπουργώ Στέλιος Πέτσας έχει ορίσει για την θέση του προέδρου τον κ. Κωνσταντίνο Ζούλα, για την θέση του διευθύνοντος συμβούλου τον κ. Γιώργο Γαμπρίτσιο και τις δύο θέσεις μελών του Δ. Σ. τον κ. Νικόλαο Ελματζιόγλου και την κα Ιωάννα Στεφανάκη.

Όπως δηλαδή είχε ήδη ανακοινωθεί προηγουμένως, η κυβέρνηση τώρα θα παρουσιάσει και στη Βουλή την επιλογή της για την προεδρία της δημόσιας τηλεόρασης: τον επίσημο προπαγανδιστή του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας προεκλογικά (υπεύθυνος γραφείου τύπου ΝΔ). Είναι ο μέχρι πρότινος υπάλληλος της Νέας Δημοκρατίας που θα εγγυηθεί την πολυφωνία της δημόσιας τηλεόραση, την ποιότητά της πέρα από κομματικά χρώματα, την δήθεν καταπολέμηση των fake news, την αντικειμενικότητα και την μετριοπάθεια. Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση της αριστείας αντιλαμβάνεται την δημόσια τηλεόραση ως μετεκλογικό λάφυρό της, υπό τον όσο το δυνατό πιο άμεσο έλεγχο της – όπως άλλωστε, μετά το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος, αντιλαμβάνεται και την κάθε πτυχή του κράτους και του δημοσίου βίου. Η επιλογή της σχεδόν συναγωνίζεται σε σαφήνεια προθέσεων την πρωτοβουλία του ίδιου κόμματος πριν από λίγα χρόνια να κλείσει την ΕΡΤ, να κλείσει τη δημόσια τηλεόραση.

Η αντίληψη του ΜέΡΑ25 για τη δημόσια τηλεόραση είναι εντελώς αντίθετη από την αντίληψη περί καναλιού-λαφύρου και βοηθήματος προπαγάνδας της ΝΔ. Αγωνιστήκαμε και αγωνιζόμαστε για μια δημόσια τηλεόραση πολυφωνίας και πλουραλισμού, ποιότητας, βήματος στους πολίτες. Οι επιλογές της Νέας Δημοκρατίας για την διοίκηση της ΕΡΤ εγγυώνται το ακριβώς αντίθετο με τον πιο προφανή και κατάφωρο τρόπο. Όσο το κράτος λαφυραγωγείται και μητσοτακοποιείται σε κάθε του πτυχή, θα μας βρίσκει απέναντι.

Επικουρική Ασφάλιση: το πρώτο βήμα προς την παράδοση της ασφάλισης στα ιδιωτικά συμφέροντα

16 Σεπτεμβρίου 2019

Σήμερα στην ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ θα πραγματοποιηθεί η ακρόαση του νέου διοικητή του ΕΤΕΑΕΠ, του ταμείου επικουρικής ασφάλισης, του Κωνσταντίνου.

Καταρχάς η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν κρύβει τις προθέσεις της για ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, είναι μια σταθερή επιδίωξη της νεοφιλελεύθερης δεξιάς και ιδίως των εντολέων ολιγαρχών που ελέγχουν το πολιτικό προσωπικό του Μεγάρου Μαξίμου. Προφανώς όμως κάτι τέτοιο δεν μπορεί να λάβει χώρα από τη μια στιγμή στην άλλη. Η κυβέρνηση ξέρει πως πρέπει να λειάνει στη συλλογική αντίληψη το έδαφος για την αποδοχή αυτού του σχεδίου που θα δώσει το οριστικό χτύπημα στα καταρρακωμένα από την ύφεση και το PSI δημόσια ασφαλιστικά μας ταμεία, προσφέροντας την ιατρο-φαρμακευτική ασφάλιση και την ασφάλιση σύνταξης βορρά στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Η κυβέρνηση επιλέγει να ξεκινήσει αυτό το ξήλωμα χρησιμοποιώντας την επικουρική ασφάλιση ως αρχικό πεδίο εμπέδωσης του πλαισίου της ιδιωτικοποιημένης ασφάλισης: κεφαλαιοποιητικό σύστημα για τους νέους ασφαλισμένους. Το σύστημα αυτή τη στιγμή λειτουργεί με το λεγόμενο pay as you go μοντέλο. Οι εισφορές των εργαζομένων είναι τα χρήματα με τα οποία πληρώνονται οι τρέχουσες συντάξεις.

Το σύστημα που θα φέρει η ΝΔ θέτει σε κίνδυνο τις τρέχουσες συντάξεις, σε άμεσο τις επικουρικές, σε μεταγενέστερο χρόνο τις κύριες, διακυβεύοντας έτσι την λεγόμενη αλληλεγγύη των γενεών, την καταβολή δηλαδή των τωρινών επικουρικών συντάξεων: εφόσον οι εισφορές των νέων εργαζομένων θα

πηγαίνουν σε προσωπικό κουμπαρά και δεν θα μπαίνουν στο κύκλωμα για να καταβάλλονται οι τρέχουσες επικουρικές συντάξεις, γεννιέται το ερώτημα, τι μέλλει γενέσθαι με τις τωρινές επικουρικές συντάξεις; θα περικοπούν; θα κληθούν οι νέοι εργαζόμενοι να καταβάλλουν διπλές εισφορές, δηλαδή και για τον προσωπικό τους κουμπαρά, και για τις τρέχουσες συντάξεις;

Αναγνωρίζουμε βέβαια πως το βασικό ζητούμενο είναι να αυξηθεί η απασχόληση, με ποιοτικές και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, ώστε οι εισφορές των εργαζομένων να επαρκούν για την καταβολή των συντάξεων στους δικαιούχους, κύριες και επικουρικές. Αλλά αυτό, μέσα στις μνημονιακές συνθήκες ασφυξίας και τιμωρητικής λιτότητας, δεν αποτελεί μια άμεση θεραπεία για το συνταξιοδοτικό, με την κυβέρνηση να πατά σε αυτό για να προχωρήσει σε μειώσεις και απορρύθμιση του ασφαλιστικού εν γένει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ από τη μεριά του υποστηρίζει πως επί δικής τους διακυβέρνησης το ταμείο σώθηκε και μάλιστα παράγει πλεονάσματα πλέον. Δίκιο έχουν, απλώς λησμονούν να μας πουν πως έγινε αυτό: με τεράστιες περικοπές – κυριολεκτική σφαγή – στις επικουρικές συντάξεις 350. 000 συνταξιούχων που έλαβαν χώρα τον Ιούνιο του 2016 ακολουθώντας τις επιταγές του περιβόητου νόμου Κατρούγκαλου! Βέβαια μιλάμε για τους ίδιους που επαίρονταν και επαίρονται για τα υπερπλεονάσματα που πέτυχαν...

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Η μόνη βιώσιμη και κοινωνικά συνεκτική λύση, είναι αυτή που καταθέτει το ΜΕΡΑ25: την ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων και με εναλλακτικές πηγές εσόδων, πλην των εισφορών. Καταρχάς το ΜΕΡΑ25 προτείνει την μετατροπή του ΤΑΙΠΕΔ/ΥΠΕΡΤΑΜΕΙΟΥ σε Αναπτυξιακή Τράπεζα, οι μετοχές της οποίας θα περάσουν εξ ολοκλήρου στα ασφαλιστικά ταμεία. Ουσιαστικά δηλαδή η δημόσια περιουσία περνά στα ταμεία με διττό στόχο: και για ενίσχυση της κεφαλαιοποίησής τους – η οποία εκμηδενίστηκε με το καταστροφικό PSI του Ευάγγελου

Βενιζέλου, αλλά και ως πηγή εσόδων, εφόσον θα εισρέουν στα ταμεία τα καθαρά έσοδα από την διαχείριση της δημόσιας περιουσίας.

Δεύτερη εναλλακτική πηγή εσόδων για τα ασφαλιστικά ταμεία, είναι η θέσπιση ενός φόρου στις τράπεζες, 0,2%, στα πρότυπα του βρετανικού bank levy, που θα κατευθύνεται εξ ολοκλήρου στην ενίσχυση του συνταξιοδοτικού. Η φορολογητέα ύλη αυτού του φόρου είναι πάνω στα δάνεια που λαμβάνουν οι ίδιες οι τράπεζες, όχι σε αυτά που χορηγούν. Επομένως και η υπερχρέωση των τραπεζών περιορίζεται, εφόσον αυξάνεται το κόστος με αυτό τον φόρο, αλλά και δημιουργούνται επιπλέον έσοδα για τα ασφαλιστικά μας ταμεία.

Στα παραπάνω πλαίσια, προφανώς και καταψηφίζουμε τον κο Κωνσταντίνου ακριβώς επειδή ο θεσμικός ρόλος που καλείται να αναλάβει έχει πολύ συγκεκριμένη αποστολή – οριζόμενη από την κυβέρνηση: την ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης στην Ελλάδα.

«Τα σκανδαλώδη δώρα στους ολιγάρχες αποτελούν αντικίνητρο για τις επενδύσεις»

18 Σεπτεμβρίου 2019

“Η μείωση του συντελεστή κατά το ίδιο ποσοστό τόσο για τα ολιγοπώλια όσο και για τα μικρομάγαζα, την ώρα που η προπληρωμή παραμένει η ίδια για όλους, αποτελεί κίνηση τόσο ανούσια όσο και αντιδραστική”, δηλώνει στη συνέντευξή του στην efsyn. gr ο γραμματέας του ΜέΡΑ25 Γιάννης Βαρουφάκης, τονίζοντας παράλληλα ότι η προπληρωμή φόρου των επιχειρήσεων δεν αναφέρθηκε ούτε ψιθυριστά. Αναφερόμενος στο Ελληνικό, ο κ. Βαρουφάκης επισημαίνει ότι η Ελλάδα παραμένει μια απέραντη χρεοδουλοπαροικία στην οποία η

έννοια της λέξης «επένδυση» πολτοποιείται στο βωμό των συμφερόντων των олигарχών, οι οποίοι έφεραν τη χώρα και τον λαό της στην μόνιμη χρεοκοπία.

Γιώργος Μπόσκος

• Κύριε Βαρουφάκη, έχετε δηλώσει ότι «οι οικονομολόγοι είναι κάτι πολύ χειρότερο από τους ψυχιάτρους της κρίσης. Είμαστε ένοχοι, ως επιστήμη». Αισθάνεστε ενοχές ως οικονομολόγος ή ως υπουργός των Οικονομικών; Αν ναι, ποιες είναι οι ενοχές σας;

Έχοντας παίξει ρόλο, διεθνώς, στο να προΐδεαστούν οι πολίτες για το πως η οικονομική θεωρία τείνει να παραπλανά δίνοντας ψευδο-επιστημονική επίφαση στις πολιτικές που εξυπηρετούν την ολιγαρχία-δίχως-σύνορα, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν νιώθω καμία ενοχή. Πώς θα μπορούσε να ένιωθα αλλιώς όταν, παραδείγματος χάριν, το βιβλίο μου «Μιλώντας στην Κόρη μου για την Οικονομία» έχει μεταφραστεί σε 23 γλώσσες και χρησιμοποιείται σε όλο τον κόσμο από νέους ανθρώπους, αλλά και μεγαλύτερους, ως αντίδοτο στην προπαγάνδα της ολιγαρχίας που στηρίζεται σε οικονομικά μοντέλα τα οποία καμία σχέση δεν έχουν με τον υπάρχοντα καπιταλισμό;

Όσον αφορά τη θητεία μου στο Υπουργείο Οικονομικών, ό,τι έκανα θεμελιωνόταν στην μεθοδική, ορθολογική αποδόμηση των ψευδο-επιστημονικών οικονομικών μοντέλων της τρόικας με τα οποία οι δανειστές επένδυαν τις μισανθρωπικές τους οικονομικές πολιτικές. Όταν στις συναντήσεις μου με τους εκπροσώπους τους αποδομούσα τα ανόητα οικονομετρικά υποδείγματα της τρόικας, παραδείγματος χάριν εκείνα με τα οποία πάσχιζαν να αιτιολογήσουν την αύξηση του ΦΠΑ ή την προπληρωμή φόρου ή την κατάργηση του ΕΚΑΣ, σας διαβεβαιώ ότι ένιωθαν πολύ άσχημα. Αποτέλεσμα ήταν να με χαρακτηρίζουν νάρκισσο και αλαζόνα, να επιδίδονται σε δολοφονία χαρακτήρα κλπ. Όχι μόνο λόγος για να νιώθω ενοχές δεν ήταν αυτό αλλά, αντίθετα, έως σήμερα παραμένει πηγή κουράγιου και περηφάνειας.

• Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι ο συντελεστής φορολόγησης των επιχειρήσεων μειώνεται από το 28% στο 24%, ενώ το 2020 ο συντελεστής θα μειωθεί περαιτέρω στο 20%. Θεωρείτε ότι η κίνηση αυτή θα δώσει μια ανάσα στη μεσαία τάξη ή πιστεύετε ότι θα ευνοήσει κατά κύριο λόγο τους λίγους και ισχυρούς;

Ο Σέρλοκ Χολμς, σε μια από τις γνωστότερες ιστορίες, βρήκε τον δολοφόνο όταν συνειδητοποίησε ότι το σκυλί δεν γαύγισε μια νύχτα. Έτσι κι εδώ. Σημασία δεν έχει η εξαγγελία αλλά το τι δεν αναφέρθηκε ούτε ψιθυριστά: η προπληρωμή φόρου.

Από το 3ο Μνημόνιο έως σήμερα, οι επιχειρήσεις προκαταβάλουν το 100% του φόρου τους. Οπότε, τώρα που ο συντελεστής φορολόγησης είναι 28%, ένα μικρομεσαίος πληρώνει 56% φόρο, συν τις ασφαλιστικές εισφορές. Η μείωση του συντελεστή στο 24% θα μειώσει το τελικό ποσοστό από το τραγικό 56% στο εξωφρενικό ποσοστό 48%.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25 είναι απλή: Να ξεκινήσουμε από την κατάργηση της προπληρωμής (ουσιαστικά μείωση από 56% στο 28%) και μετά να προχωρήσουμε στην μείωση του συντελεστή από 28% στο 15% για τις μικρές και στο 20% για τις μεσαίες επιχειρήσεις – με τις μεγάλες (π. χ. σουπερμάρκετ, τράπεζες) να παραμένουν στο 28%. Η μείωση του συντελεστή κατά το ίδιο ποσοστό τόσο για τα ολιγοπώλια όσο και για τα μικρομάγαζα, την ώρα που η προπληρωμή παραμένει η ίδια για όλους, αποτελεί κίνηση τόσο ανούσια όσο και αντιδραστική.

• Ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, Κλάους Ρέγκλινγκ, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο μείωσης του πρωτογενούς πλεονάσματος για μετά το 2020 υπό την προϋπόθεση ότι η χώρα θα έχει υψηλότερη ανάπτυξη από ό,τι προβλέπεται στο πρόγραμμα. Αυτό όμως είναι ανέφικτο, δεδομένου ότι ο ρυθμός ανάπτυξης τη δεδομένη χρονική στιγμή είναι μικρότερος από το στόχο. Είστε αισιόδοξος ότι η κυβέρνηση μπορεί να επαναδιαπραγματευτεί τα πλεονάσματα;

Ο κ. Ρέγκλινγκ είναι εντυπωσιακά συνεπής άνθρωπος. Άλλη μια φορά δεν έχασε την ευκαιρία, με τον γνωστό μπρουτάλ τρόπο του, να βάλει την ταφόπλακα στον τάφο της ελπίδας μιας

μνημονιακής κυβέρνησης που τόλμησε να πιστέψει ότι μπορεί να επιβραβευτεί η τακτική του υποδειγματικού κρατούμενου που επέλεξε. Σε μια περίοδο που η ύφεση φουντώνει, ο κυνικός κ. Ρέγκλινγκ τους είπε: Και βέβαια να δούμε ξανά τα πλεονάσματα εφόσον πιάσετε ρυθμούς ανάπτυξης 4 φορές της Γερμανίας!

• Σε πρόσφατη συνέντευξή σας σε τηλεοπτικό σταθμό αναφερθήκατε στον αρνητικό αριθμό επενδύσεων που σημειώνει η χώρα για δέκατη συνεχόμενη χρονιά. Δεν πρέπει να ολοκληρωθεί η επένδυση στο Ελληνικό για να δοθεί ένα θετικό μήνυμα στη διεθνή επενδυτική κοινότητα;

Το μόνο μήνυμα που στέλνει η «επένδυση» του Ελληνικού στην διεθνή επενδυτική κοινότητα είναι ότι η Ελλάδα παραμένει μια απέραντη Χρεοδουλοπαροικία στην οποία η έννοια της λέξης «επένδυση» πολτοποιείται στο βωμό των συμφερόντων των ολιγαρχών που έφεραν τη χώρα και τον λαό της στην μόνιμη χρεοκοπία.

Οι επενδύσεις που έχει ανάγκη η χώρα είναι στα κεφαλαιουχικά αγαθά του μέλλοντος – σε νέες πράσινες τεχνολογίες αιχμής, σε νέες μορφές οργανικών καλλιεργειών, σε νέα έξυπνα δίκτυα ανανεώσιμης ενέργειας. Η παράδοση για ένα κομμάτι ψωμί της δημόσιας περιουσίας του Ελληνικού σε ολιγάρχη που θα το τσιμεντοποιήσει, και θα υποχρεώσει παράλληλα το κράτος να χτίσει νέες υποδομές υπέρ του, σηματοδοτεί στους έντιμους επενδυτές ότι η Ελλάδα είναι χώρα προς αποφυγήν, όχι χώρα στην οποία αξίζει να έρθουν. Ας ξεκαθαρίσουμε, πιο συγκεκριμένα, τα εξής:

Η τσιμεντοποίηση του μόνου εν δυνάμει μητροπολιτικού πάρκου της τσιμεντούπολης είναι επένδυση μόνο υπό την έννοια ότι μια πυρκαγιά στο δάσος... αυξάνει το ΑΕΠ (καθώς το πετρέλαιο που καίνε οι πυροσβεστικές προσμετράται στο ΑΕΠ ενώ τα δέντρα που καίγονται δεν έχουν τιμή).

Η οικοδόμηση καζίνο μπορεί μεν να αυξάνει υπέρμετρα τα κέρδη του ολιγάρχη ή του μαφιόζου που το διαχειρίζεται αλλά αποτελεί από-επένδυση για την κοινωνία που το υφίσταται στους κόλπους της.

Ο συνδυασμός τιμωρητικών φόρων για τις παραγωγικές επενδύσεις και σκανδαλωδών δώρων για τους ολιγάρχες αποτελεί αντικίνητρο για τις επενδύσεις που έχουμε ανάγκη.

• Τρία χρόνια μετά το δημοψήφισμα στη Βρετανία, όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά. Γιατί οι Βρετανοί τελικά ψήφισαν Brexit;

Το 1,8% που έκανε τη διαφορά υπέρ του Brexit οφείλεται σε τρεις λόγους:

Πρώτον, στο θυμό πολιτών της βόρειας και επαρχιακής Αγγλίας για την καμένη γη που άφησαν πίσω τους οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές Θάτσερ και Μπλέαρ – ένας θυμός που βρήκε ευκαιρία να εκφραστεί με το Brexit, δεδομένου ότι τόσο το συντηρητικό κατεστημένο (π. χ. Πρωθυπουργός και Υπουργείο Οικονομικών, οι τραπεζίτες του Σίτι, ξένοι ηγέτες) όσο και τη φιλο-κατεστημενική πτέρυγα του Εργατικού Κόμματος τους απειλούσαν με Αρμαγεδδόνα σε περίπτωση που ψήφιζαν Brexit. Ήταν ως εάν οι πλούσιοι του Νότου να προκαλούσαν πολίτες που ένιωθαν ότι δεν είχαν να χάσουν τίποτα να ψηφίσουν Brexit!

Δεύτερον, στην καταστροφική νομισματική της ΕΚΤ από το 2008 έως το 2015. Να σας θυμίσω ότι, με το που ξέσπασε η χρηματιστηριακή κρίση το 2008, η κεντρική τράπεζα της Αγγλίας άρχισε να τυπώνει χρήμα την ώρα που ο ανεκδιήγητος κ. Τρισέ, ο τότε πρόεδρος της ΕΚΤ, ανέβαζε τα επιτόκια. Αποτέλεσμα ήταν η Βρετανία να διατηρήσει την απασχόληση ψηλά (έστω και με κακές θέσεις εργασίας) την ώρα που στην ηπειρωτική Ευρώπη είχαμε κατάρρευση της απασχόλησης. Έτσι, περίπου 2 εκατομμύρια Έλληνες, Πορτογάλοι, Ιταλοί, Ρουμάνοι κλπ. εκμεταλλεύτηκαν την ελευθερία κίνησης και μετανάστευσαν στη Βρετανία δίνοντας έναυσμα στους ξενοφοβικούς λαϊκιστές, τύπου Φαράζ, να ξεσπαθώσουν εναντίον της ΕΕ.

Τρίτον, στο πνίξιμο της Ελληνικής Άνοιξης το 2015. Στις ομιλίες μου ανά τη Βρετανία κατά την προεκλογική περίοδο πριν το δημοψήφισμα του 2016, στις οποίες καλούσα τους πολίτες να μην στηρίξουν το Brexit, με πλησίαζαν καλοπροαίρετοι σύντροφοι να μου πουν: “Μετά τον τρόπο που η ΕΕ έπνιξε τον

λαό σας το περασμένο καλοκαίρι, αποδεικνύοντας το μίσος τους για τη δημοκρατία, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε υπέρ της παραμονής μας στην ΕΕ”.

• Σε λίγες μέρες θα παρευρεθείτε στο ετήσιο συνέδριο του βρετανικού Εργατικού Κόμματος. Πριν λίγα χρόνια ο Τζέρεμι Κόρμπιν δεν τάσσονταν υπέρ της παραμονής του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς εξηγείτε αυτή την αλλαγή στη στάση του; Θεωρείτε ότι αν εκλεγεί πρωθυπουργός θα στηρίξει ένα δεύτερο δημοψήφισμα;

Ο Τζέρεμι Κόρμπιν κρατούσε εξ αρχής σωστή και συνεπή στάση. Όπως κάνει και σήμερα. Πριν μπει το Brexit στην τροχιά του δημοψηφίσματος, ο Τζέρεμι – πολύ σωστά – ασκούσε κριτική στην νεοφιλελεύθερη ροπή της ΕΕ. Ξεχνάτε άλλωστε ότι, π. χ. , η Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά ήταν ιδέα και φιλοδοξία της κας Θάτσερ; Της ίδιας κας Θάτσερ που συνέτριψε την βρετανική εργατική τάξη, που απελευθέρωσε τους τραπεζίτες στο βαθμό να κάνουν τα τέρατα και τα σημεία που έφεραν την κατάρρευση του 2008, που ιδιωτικοποίησε τα πάντα με οικτρά αποτελέσματα για την βρετανική κοινωνική οικονομία;

Όμως, όταν τέθηκε το ερώτημα για Brexit σε δημοψήφισμα, μαζί με τον Τζέρεμι Κόρμπιν, αποφανθήκαμε ότι άλλο το να λες ότι δεν έπρεπε να μπει η χώρα σου σε αυτή την ΕΕ κι άλλο να υποστηρίζεις την έξοδο από αυτήν – καθώς μια έξοδος έχει μεγάλο κόστος για τις λαϊκές μάζες. Για αυτό το λόγο, το 2016 μαζί με τον Τζέρεμι τριγυρνάγαμε την Βρετανία προσπαθώντας να πείσουμε τους προοδευτικούς βρετανούς να ψηφίσουν υπέρ της παραμονής στην ΕΕ με το σύνθημα: «Μέσα στην ΕΕ. Εναντίον αυτής της ΕΕ».

Αν στις επόμενες εκλογές ο Τζέρεμι Κόρμπιν εκλεγεί πρωθυπουργός θα διενεργήσει δημοψήφισμα θέτοντας στο λαό το ερώτημα: Έξοδος από την ΕΕ παραμένοντας όμως στην τελωνειακή ένωση με την ΕΕ; Ή παραμονή στην ΕΕ;

• Ποια θα είναι τα επόμενα βήματα στο πλαίσιο της συμφωνίας ΜΕΡΑ25 και Εργατικού Κόμματος Βρετανίας για κοινή ατζέντα στην Ευρώπη αλλά και πέρα από αυτήν;

Από καιρό οι συνεργάτες μας επεξεργάζονται κοινό πρόγραμμα ευρωπαϊκής και διεθνούς πολιτικής, εκ μέρους του Εργατικού Κόμματος αφενός και του DiEM25-ΜΕΡΑ25 αφετέρου, που θα παρουσιάσουμε σε κοινή, ανοικτή εκδήλωση στις Βρυξέλλες. Αρχικά την είχαμε προγραμματίσει για τον Οκτώβριο αλλά επειδή είναι πιθανότατο η Βρετανία να βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο, το αναβάλαμε για τον Ιανουάριο.

•Πρόσφατα, βρετανικό δικαστήριο αποφάσισε να ακυρώσει την προγραμματισμένη για τις 22 Σεπτεμβρίου απόφαση αποφυλάκισης του ιδρυτή των Wikileaks και μέλους του DiEM25, Τζούλιαν Ασάντζ. Έχετε εμπιστοσύνη στη βρετανική Δικαιοσύνη εν όψει της τελικής ακροαματικής διαδικασίας που αναμένεται να γίνει το Φεβρουάριο ή εκτιμάτε ότι στο τέλος θα επικρατήσει η βούληση του ισχυρού και θα εκδοθεί στις ΗΠΑ;

Θέλω να πιστεύω ότι θα βρεθεί ένας γενναίος δικαστής ναβάλει τέλος στο μαρτύριο ενός σπουδαίου ανθρώπου ο οποίος κατηγορείται μόνο για ένα πράγμα: Ότι μας άνοιξε τα μάτια στα εγκλήματα που γίνονται στο όνομά μας σε όλη την υφήλιο. Αυτή μου η ελπίδα δεν σημαίνει βέβαια ότι έχω την πεποίθηση ότι θα λάμψει η δικαιοσύνη.

Πριν ένα χρόνο, όταν εκδικαζόταν σε χαμηλότερο δικαστήριο η αίτηση του Τζούλιαν να ακυρωθεί το ένταλμα σύλληψής του, δεδομένου ότι δεν υπήρχε καμία δίωξη εναντίον του, η δικαστής που την απέρριψε αποκαλύφθηκε πως ήταν σύζυγος στελέχους μεγάλης επιχείρησης της οποίας τις δραστηριότητες στον τομέα της πώλησης όπλων είχαν αποκαλύψει τα Wikileaks.

Παρόλα αυτά επιμένω να πιστεύω ότι μπορεί να βρεθεί δικαστής που να γράφει ιστορία κάνοντας το σωστό και βγάζοντας τον Τζούλιαν από το ανήλιαγο μπουντρούμι στο οποίο βρίσκεται σε απομόνωση 23 ώρες το 24ωρο.

• Αναφερόμενος στο βιβλίο σας «Ενήλικες στο δωμάτιο», ο κ. Τσίπρας εκτόξευσε φαρμακερά βέλη προς εσάς από την 84η ΔΕΘ, λέγοντας ότι «το βιβλίο Βαρουφάκη αναφέρεται σε κρίσιμα γεγονότα με εγωκεντρική προσέγγιση. 30% όσων παρουσιάζει είναι πραγματικά γεγονότα, 30% η δική του

στρεβλή προσέγγιση σε αυτά και 30% μυθοπλασία». Πώς σχολιάζετε την τοποθέτηση του πρώην πρωθυπουργού;

Δεν πρέπει να είναι εύκολο για νέο πολιτικό που ο λαός πίστεψε τόσο πολύ να βρει τρόπο να χαρακτηρίσει αυταπάτες και μυθοπλασίες αυτά που μαζί λέγαμε εκείνες τις μέρες που το 80% του λαού στήριζε τον όμορφο αγώνα μας. Επί του πρακτέου όμως, όπως έχω πει πολλές φορές, ο κόσμος έχει βαρεθεί να ακούει πολιτικούς να χαρακτηρίζουν αρνητικά αλλήλους. Όπως και τους αφρίζοντες τροϊκανούς, που δεν μπορούν να ανεχτούν ότι ο Κώστας Γαβράς έκανε ταινία το βιβλίο μου, ή ότι νομπελίστες όπως οι Στίγκλιτς, Κρούγκμαν και Σεν υποστήριξαν τη στάση μου, κλπ. , τους λέω κάτι απλό: Πείτε μου σε ποια σελίδα σε ποια παράγραφο είπα ότι είπατε (ή κάνατε) κάτι που δεν είπατε (ή κάνατε);

• Μία άλλη πρώην συνοδοιπόρος σας, η κ. Κωνσταντοπούλου, δήλωσε ότι ο Κώστας Γαβράς «δεν έχει το δικαίωμα να παρουσιάζει τα ιστορικά γεγονότα με τη μονομέρεια της ιδιοτελούς αυτοπροβολής του Βαρουφάκη». Τι απαντάτε;

Ως δημοκράτης, αναγνωρίζω το δικαίωμα του καθένα να λέει ακόμα και στον Κώστα Γαβρά τι δικαιούται και τι δεν δικαιούται να κάνει.

• Κύριε Βαρουφάκη, γιατί αυτό-προσδιορίζεστε ως «ασυνεπής μαρξιστής»; Ποιες είναι οι βασικές σας διαφωνίες με τον Καρλ Μαρξ;

Επειδή ο ίδιος ο Μάρξ, όπως κάθε σοβαρός διανοούμενος, ήταν μονίμως ασυνεπής με τον εαυτό του. Συχνά-πυκνά ασκούσε κριτική σε προηγούμενα κείμενα και αναλύσεις του. Αυτό έχει ύψιστη σημασία να το θυμόμαστε καθώς μαρξιστές που το ξέχασαν συνεισέφεραν στον αυταρχισμό της Αριστεράς προσποιούμενοι τους κλειδοκράτορες της μίας, μοναδικής και συνεπούς μαρξιστικής «αλήθειας». Αν θέλετε όμως να προβώ σε μια κριτική στον Μαρξ, θα πω το εξής: Ενθουσιασμένος με την ισχύ της αναλυτικής σκέψης των Βρετανών γιγάντων της πολιτικής οικονομίας (Σμιθ και Ρικάρντο κυρίως) επέτρεψε στον εαυτό του να απομακρυνθεί υπέρ το δέον από την Εγγελιανή

διαλεκτική και να πιστέψει (περισσότερο του δέοντος) ότι η πεμπτούσια του καπιταλισμού μπορεί να αποτυπωθεί σε κάποιο σύστημα εξισώσεων.

Πηγή: efsyn. gr

Γιατί το ιερατείο των Βρυξελλών απορρίπτει τη δημοσιονομική πολιτική;

19 Σεπτεμβρίου 2019

Στην τελευταία του τοποθέτηση στο ΔΣ της ΕΚΤ, ο Μάριο Ντράγκι έκλεισε με πάταγο την ομιλία του, αναφέροντας αυτό που οι Βρυξέλλες αρνούνται καν ότι υπάρχει ως εναλλακτική: την ανάγκη για δημοσιονομική πολιτική! Είθισται βέβαια όλοι οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι, που κατά τη διάρκεια της θητείας τους απλώς κάνουν τη «βρωμοδουλειά», από όποιο μετερίζι, μόλις αποστρατευθούν να μιλούν τη γλώσσα της αληθείας, ουσιαστικά ομολογώντας πως αυτά που εφαρμόζαν ήταν λάθος, προσδοκώντας πως ο ιστορικός του μέλλοντος θα τους φερθεί με επιείκεια.

Η δημοσιονομική πολιτική είναι δαιμονοποιημένη από την ΕΕ και τα όργανά της, όχι όμως από επιλογή του πολιτικού προσωπικού της ένωσης μας αλλά ως επιλογή των εντολών αυτού του πολιτικού προσωπικού, της διεθνούς του κεφαλαίου, του συνασπισμού των ντόπιων ολιγαρχών που ορίζουν τη μοίρα της ΕΕ. Γιατί όμως; Το παιχνίδι είναι ξεκάθαρα ιδεολογικό, κρίσιμα ιδεολογικό στα πλαίσια του διαρκούς και ανελέητου ταξικού πολέμου – στον οποίο χάνουμε κατά κράτος.

Σε περιόδους ύφεσης, το κυρίαρχο συστατικό πολιτικής που επιτάσσουν τα νεοφιλελεύθερα οικονομικά είναι η λιτότητα. Η δαιμονοποίηση της δημοσιονομικής πολιτικής, η οποία είναι απαραίτητη για να ξεπεραστεί οριστικά η κρίση, οδηγεί

σε επανάληψη αναποτελεσματικών πολιτικών με μηδενικά πραγματικά αποτελέσματα, πολιτικές νομισματικής επέκτασης τύπου όλο και πιο αρνητικών επιτοκίων και νομισματικών επεκτάσεων με τη μορφή της Ποσοτικής Χαλάρωσης, που χρησιμοποιείται για να αγοράζονται μετοχές – δηλαδή στήριξη χρηματιστηρίων για δημιουργία επίπλαστης εικόνας σταθερότητας και ανόδου – και, κυρίως, για την στήριξη των ομολόγων, της ομαλής αναχρηματοδότησης του χρέους τους δηλαδή, για τις επισφαλείς οικονομίες της ΕΖ, ιδιαίτερα την Ιταλική. Το πρόβλημα της οικονομικής ελίτ με τη δημοσιονομική πολιτική είναι πως, όταν εφαρμόζεται, πράγματι αποδίδει καρπούς άμεσα, αλλά παράγει μόνιμα αποτελέσματα που δεν μπορούν να αναιρεθούν εύκολα, καθόλου εύκολα (βλ. Ελλάδα 2010,11,12 – μαζικές κοινωνικές αντιδράσεις ακριβώς για αυτό το λόγο, την αναίρεση).

Τα αποτελέσματα της δημοσιονομικής πολιτικής είναι αυξήσεις μισθών, συντάξεων, παροχές επιδομάτων, επέκταση του δημοσίου γενικότερα. Με αυτό τον τρόπο διοχετεύεται με τον πλέον άμεσο και πληθυσμιακά διεσπαρμένο τρόπο, χρήμα στην αγορά, στην πραγματική οικονομία. Συνήθως, παραδοσιακά, οι κυβερνήσεις υιοθετούσαν επεκτατική δημοσιονομική πολιτική περίπου δύο έτη πριν τις εκλογές, στον πρώτο από τα δύο αυτά έτη να αρχίσουν να παίρνουν όλοι (Τσοβόλα, δώσ'τα όλα) και στον δεύτερο να ξεδεύουν, να καθίστανται καταναλωτές. Η κυβέρνηση έπαιρνε τα εύσημα και επανεκλεγόταν, δημιουργώντας θετικό κλίμα στην οικονομία (μακρο-οικονομική) και στους ανθρώπους, από εργαζομένους, μαγαζιά και επιχειρήσεις (μικρο-οικονομία).

Και αυτό ακριβώς το θετικό κλίμα είναι το δίκωπο μαχαίρι ιδεολογικά για τις οικονομικές ελίτ. Από τη μία, ο μόνος παράγοντας ανάληψης επενδύσεων είναι οι θετικές προσδοκίες, η αίσθηση πως το επιχειρηματικό σχέδιο στο οποίο θα ρίξεις τα χρήματά σου, θα αποδώσει, το προϊόν ή η υπηρεσία που παράγεις ή/και εμπορεύεσαι θα τύχει αυξημένης ζήτησης και πωληθεί ακριβά, παραπάνω από τα κόστη. Και το κάνει πολύ καλά αυτό η δημοσιονομική πολιτική, πέφτει με τρόπο άμεσο

χρήμα στην πραγματική οικονομία, καθώς το παίρνουν άνθρωποι που καταναλώνουν, δημιουργώντας θετικές προσδοκίες στους επενδυτές να επενδύσουν στην πραγματική οικονομία και δεν καταλήγει, όπως έγινε με την Ποσοτική Χαλάρωση σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και Γενικά Λογιστήρια Κρατών, που το ανακυκλώνουν στις χρηματαγορές, αυξάνοντας κι άλλο την προσφορά χρήματος, μειώνοντας έτσι κι άλλο τα ήδη αρνητικά επιτόκια, σε ένα αέναο καθοδικό σπινάλι!

Από την άλλη, οι θετικές προσδοκίες δεν ανακαλούνται εύκολα. Πως θα μειώσεις εύκολα μισθούς, συντάξεις, παροχές, επιδόματα, θα προχωρήσεις σε απολύσεις, θα ξεπουλήσεις δημόσια περιουσία; Σε καθεστώς θετικών κοινωνικών προσδοκιών, οι επιταγές του νεοφιλελευθερισμού για απορρύθμιση των εργασιακών και ιδιωτικοποίηση ακόμα και ανελαστικών αγαθών – ηλεκτρισμός/ενέργεια, ύδρευση/αποχέτευση, υγεία, παιδεία, πρόνοια – καθίσταται εξαιρετικά δύσκολη. Απαιτείται είτε βία, είτε σοκ, είτε και τα δύο, βλ. μνημόνια.

Αντίθετα, η νομισματική πολιτική μπορεί να συνδυαστεί με τη διατήρηση των αρνητικών προσδοκιών στο εργατικό δυναμικό, εργαζόμενο και άνεργο, ώστε να δέχεται αβίαστα να εργάζεται για λιγότερα, περισσότερες ώρες και με «ευέλικτα» δικαιώματα, κατά το νεοφιλελεύθερο newspeak, να γίνει ανταγωνιστικός. Η Σχολή του Σικάγο αποδέχεται μόνο τη νομισματική πολιτική, εξ ου και ονομάζεται Μονεταριστική Σχολή, απορρίπτοντας πλήρως τη δημοσιονομική ως πολιτική που στρεβλώνει την οικονομία μεσο-μακροπρόθεσμα, δεν την αφήνει να αυτορρυθμιστεί... Βέβαια, ο ιδρυτής της σχολής Μίλτον Φρήντμαν, όταν είχε στριμωχτεί στο ερώτημα «και τι κάνουμε αν έχει αποτύχει η νομισματική πολιτική των μειούμενων επιτοκίων και της ΠΧ και δεν υπάρχει άλλος τρόπος εξόδου από την ύφεση, από το να πρέπει να πέσει χρήμα στην πραγματική οικονομία», ο Μίλτον απάντησε, «ας τα ρίξουμε με ελικόπτερα», θέλοντας να τονίσει το one-off, το άπαξ στοιχείο έναντι της δημοσιονομικής πολιτικής που δημιουργεί τετελεσμένα πολύ δύσκολα ανακλήσιμα, μέγα πολιτικό κόστος γαρ.

Ποσοτική Χαλάρωση

Η ΕΚΤ από τον Μάρτιο του 2015 μέχρι και τον Δεκέμβριο του 2018, προέβη σε αύξηση της ποσότητας του χρήματος, το οποίο διοχέτευσε στις χρηματαγορές αγοράζοντας κυρίως ομόλογα χωρών της ΕΖ και επιλεγμένα αξιο/χρεόγραφα στις κεφαλαιαγορές. Υποτίθεται πως έτσι θα δημιουργείτο ρευστότητα στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και στους επενδυτές για να εκκινήσει ένας ενάρετος οικονομικός κύκλος αύξησης καταρχάς αξιών και δημιουργίας θετικών προσδοκιών που θα κλιμακωνόταν σε μια διάχυση στην πραγματική οικονομία μέσω ανάληψης επενδύσεων και αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης. Ανοησίες, η ΕΚΤ έριξε συνολικά €2,6τρισ στις αγορές, με τον αρχικό σχεδιασμό να έκανε λόγο για €1,1τρισ και διάρκεια έως τον Σεπτέμβριο του 2016, φουσκώνοντας παροδικά το κύκλωμα του χρηματιστικοποιημένου καπιταλισμού, χωρίς ποτέ αυτά τα κεφάλαια να βγαίνουν στην πραγματική οικονομία, τουλάχιστον με τρόπο που θα έκανε διαφορά, που θα μετέστρεφε το κλίμα δημιουργώντας θετικές προσδοκίες.

Τώρα βρισκόμαστε στην πλέον συμβατική μορφή άσκησης νομισματικής πολιτικής, την αυξομείωση των επιτοκίων. Η ΕΚΤ θέλει να αυξήσει την ποσότητα του χρήματος στην οικονομία, άρα μειώνει τα επιτόκια για να γίνει πιο προσιτός ο δανεισμός αλλά και ως αντικίνητρο διακράτησης λιμναζόντων κεφαλαίων, πχ με τη μορφή καταθέσεων. Με τα μεν επιτόκια χορηγήσεων δανείζεσαι κεφάλαια με κόστος κοντά στο μηδέν, με τα δε καταθέσεων, σου βάζουν πέναλτυ που τα διατηρείς ανενεργά, τα επιτόκια είναι αρνητικά. Αποτέλεσμα; Αναιμικές επενδύσεις στην ΕΖ, αρνητικές προσδοκίες. Δέχονται να κρατούν λιμνάζοντα, idle, τα κεφάλαιά τους, με τη λιμνούλα να αποξηραίνεται ελαφρώς κάθε χρόνο λόγω αρνητικών επιτοκίων, περιμένοντας, προεξοφλώντας ύφεση, οδηγώντας στην εκπλήρωση της προφητείας. Ο πληθωρισμός θα γυρίσει τόσο αρνητικός, αντιπληθωρισμός δηλαδή, που το πραγματικό επιτόκιο θα είναι μεγαλύτερο/ίσο του μηδενός, με τους επενδυτές απλώς να περιμένουν νομισματικά τερτίπια τύπου Ποσοτικής Χαλάρωσης, συμμετέχοντας στην μπουσταρισμένη

βραχύβια φουσκίτσα σε κάποια χρηματιστήρια, είτε στις αγορές ομολόγων για πιο safe. Το καλό ή κακό, εξαρτάται πως το βλέπει κανείς, της οικονομίας, είναι πως έχει να κάνει με αποφάσεις ανθρώπων, δεν είναι φυσικό φαινόμενο (εξ ου και ο ορθός όρος είναι Πολιτική Οικονομία και όχι Οικονομική Επιστήμη). Ότι πιστέψουν και πράξουν οι πολλοί εν τέλει συμβαίνει. Εφόσον λοιπόν οι προσδοκίες είναι αρνητικές και όλοι προεξοφλούν ύφεση, ύφεση είναι αυτό που θα συμβεί.

Δημοσιονομική Πολιτική Reloaded

Στο ΜέΡΑ25 και στο DiEM25 μας έχει απασχολήσει ιδιαίτερα η εκπόνηση και κατάθεση ενός σχεδίου παραγωγικής δημοσιονομικής πολιτικής, τέτοιας που θα θέσει τις βάσεις για μακροπρόθεσμη, βιώσιμη ανάπτυξη, τόσο οικονομικά, όσο – και κυρίως – κοινωνικά και περιβαλλοντικά. Το σχέδιο αυτό υπάρχει, ονομάζεται Νέα Πράσινη Συμφωνία για την Ευρώπη και είναι το πρόγραμμα με το οποίο κατεβήκαμε στις Ευρωεκλογές πανευρωπαϊκά. Τι περιλαμβάνει; Τη ριζική αλλαγή του παραγωγικού μας μοντέλου, με επενδύσεις 500δισ ευρώ τον χρόνο στην Πράσινη Μετάβαση και τη σύσταση ενός πανευρωπαϊκού ταμείου καταπολέμησης της φτώχειας 100δισ ευρώ τον χρόνο. Με το μεν πρώτο πέφτει ζεστό χρήμα στην πραγματική οικονομία, δημιουργούνται καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας και κυρίως δημιουργούνται συνθήκες σταθερής, βιώσιμης ανάπτυξης με υψηλή προστιθέμενη αξία. Με το δεύτερο, πέραν του προφανούς κοινωνικού αποτελέσματος, το ταμείο καταπολέμησης της φτώχειας είναι ένα έξοχο ενοποιητικό εργαλείο κόντρα στις φωνές για εθνική αναδιπλώση και της ανόδου της ακροδεξιάς. Και το σημαντικότερο, θα χρηματοδοτηθούν χωρίς την επιβολή ούτε ενός ευρώ επιπλέον φορολογίας, μόνο πολιτική βούληση χρειάζεται, που δεν υφίσταται ακριβώς επειδή οι Βρυξέλλες έχουν λάβει εντολή να κρατούν τις προσδοκίες αρνητικές.

Αλέξης Σμυρλής,

Συντονιστής Πολιτικού Σχεδιασμού ΜέΡΑ25

Επέτειος Παύλου Φύσσα: Πολύτιμα μαθήματα για το μέλλον

19 Σεπτεμβρίου 2019

Η έκτη επέτειος της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα είχε μια ουσιώδη διαφορά σε σχέση με τις προηγούμενες: ήταν η πρώτη χρονιά που το Κτήνος του νεοναζισμού σφάδαζε επιτέλους ετοιμοθάνατο κάτω από αθλητικά παπούτσια, αρβυλάκια και πέδιλα μιας πραγματικά μαζικής αντιφασιστικής πορείας.

Κι όμως κάτι βαθιά μελαγχολικό συνόδευε τη συρροή ανακουφιστικών νέων όπως τα απανωτά κλεισίματα των γραφείων της Χρυσής Αυγής, η δημοσκοπική και εκλογική της εξαφάνιση και η επικείμενη ολοκλήρωση της πολύχρονης δίκης των στελεχών της.

Ένα βουβό, ανείπωτο παράπονο πλανιόταν που έλεγε ότι δε χρειαζόταν να το περάσουμε όλο αυτό.

Μια ολόκληρη, ζωντανή ακόμα παράδοση του τελευταίου μεγάλου πολέμου, μια ολόκληρη αντιστασιακή εποποιία, βαρύς φόρος αίματος που μεταφράστηκε σε πολύτιμα μαθήματα για το μέλλον, θα έπρεπε να έχει εμποδίσει το φίδι έστω και να ξεμυτίσει απ' το αυγό του.

Δε χρειαζόταν να το περάσουμε όλο αυτό. Ξέραμε σε κάθε σπίτι, κάθε οικογένεια, κάθε πόλη και χωριό τι ήταν και τι κάνανε οι ναζί. Κι όμως, κάποια στιγμή ένας στους δέκα συμπατριώτες μας αποφάσισε ότι αυτό το Κτήνος μπορούσε να εκφράσει την οργή του για ένα Σύστημα που δεν είχε απωλέσει τη σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες του. Ένας στους δέκα συνανθρώπους μας είχε αποφασίσει ότι πρέπει να ξεσπάσει στους πιο αδύναμους απ' αυτόν, ότι είναι ασφαλές να απελευθερώσει αυτό το τζίνι απ' το μπουκάλι του, τόση μνήμη ποταμών αίματος δεν είχε εντυπώσει το μάθημα του πόσο βαρύ είναι το κόστος για να το ξαναβάλεις μέσα.

Ως ΜέΡΑ25 και ιδρυτικά μέλη της Προοδευτικής Διεθνούς, θα

κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας ώστε να χτυπηθεί το φίδι σε όλες τις χώρες που ακόμα αξιώνει παρουσία και επιρροή. Όστε να μην ξαναχυθεί ούτε μια στάλα αίμα, ώστε ούτε μια οικογένεια να μην ξανακλάψει τον άνθρωπό της, σε οποιαδήποτε γλώσσα.

Μέχρι τότε παίρνουμε κουράγιο από τις θαυμάσιες γιαγιάδες στα μπαλκόνια του Κερατσινίου και του Πειραιά, που χειροκρότησαν τα νιάτα που περνούσαν κατά χιλιάδες κάτω απ' τις κατοικίες τους, και ενδυνάμωναν τις φωνές τους με τη δική τους:

“Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ. ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ NAZI”.

Συμμετέχουμε στην Πρωτοβουλία ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή

19 Σεπτεμβρίου 2019

Το ΜεΡΑ25 είναι **το μοναδικό πράσινο κοινοβουλευτικό κόμμα** που έχει θέση εναντίον των εξορύξεων και της χρήσης ορυκτών καυσίμων όπως και θέση υπέρ της απεξάρτησης από τον λιγνίτη στα πλαίσια ενός προγράμματος Πράσινης Μετάβασης, που μπορεί να αντιστρέψει την Κλιματική Καταστροφή.

Την Παρασκευή 20/9 στις 18. 00' στο Σύνταγμα συμμετέχουμε στην κινητοποίηση με θέμα Παγκόσμια Δράση ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή.

Λίγα λόγια για την πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή:

Η «Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή» συγκροτήθηκε με στόχο την

συντονισμένη δράση όλων ενάντια στις κυβερνητικές πολιτικές που καταστρέφουν το περιβάλλον και βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή των πολιτών προς όφελος μεγάλων ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων, υποθηκεύοντας το μέλλον και παραβιάζοντας βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

Πρώτος μεγάλος στόχος της Πρωτοβουλίας, η οργάνωση μαζικών κινητοποιήσεων και στην Ελλάδα στις 20 Σεπτέμβρη, ημέρα που σε δεκάδες χώρες και εκατοντάδες πόλεις σε όλον τον κόσμο θα υπάρχουν διαδηλώσεις και απεργίες για τη σωτηρία του πλανήτη. Στην Αθήνα η διαδήλωση προγραμματίζεται για τις 20/9, στις 6 μμ, στο Σύνταγμα, ενώ αντίστοιχες διαδηλώσεις θα γίνουν και σε άλλες πόλεις.

Επιπλέον, θα υπάρξει προσπάθεια συντονισμού για όλες τις μάχες που είναι ανοιχτές: ενάντια στις εξορύξεις από την Ήπειρο μέχρι την Κρήτη, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και καταστροφή ελεύθερων χώρων και πάρκων (πχ Ελληνικό, Γουδή, Πεδίον Άρεως), ακτών και λιμανιών (πχ Πειραιάς, Ραφήνα), ενάντια στην επέκταση των ΧΥΤΑ και την καύση σκουπιδιών (πχ Φυλή, Λευκίμμη, Βόλος), ενάντια στην καταστροφή ρεμάτων και την αποψίλωση δασών για τοποθετήσεις ανεμογεννητριών στην ορεινή Ελλάδα (πχ Άγραφα) κλπ.

Η ανάγκη για μια ανοιχτή και ενωτική Πρωτοβουλία με στόχο να εμπλακούν σ' αυτήν όχι μόνο περιβαλλοντικές κινήσεις αλλά και σωματεία εργαζομένων, μαθητές, φοιτητές, ακτιβιστές και ακτιβίστριες από κάθε γειτονιά και κάθε χώρο είναι πιο επιτακτική από ποτέ.

Για τον Ζακ Κωστόπουλο

20 Σεπτεμβρίου 2019

Η επέτειος για τον ένα χρόνο από την τραγική δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου έρχεται σε μία δύσκολη συγκυρία.

Δικαιοσύνη δεν έχει αποδοθεί για τη Ζάκι· οι δολοφόνοι της κυκλοφορούν ελεύθεροι. Η λογική των νοικοκυραίων που τη σκότωσαν, ότι η ατομική ιδιοκτησία είναι η μόνη ιερή αυταξία που πρέπει δήθεν να την υπερασπιζόμαστε ακόμη και πατώντας κυριολεκτικά επί των πτωμάτων των αδυνάμων, φαίνεται να επικρατεί αυτή τη στιγμή, όταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εγκαινιάζει θεαματικά τη θητεία της με επιχειρήσεις σύλληψης προσφύγων και μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας.

Από την άλλη, η νεκρή Ζάκι είναι περισσότερο από ποτέ παρούσα στις συνειδήσεις. Η μνήμη της συγκροτεί πολλές και διαφορετικές συλλογικότητες, η θυσία της αποτελεί πηγή έμπνευσης για πολιτικούς αγώνες. Η Ζάκι ήταν ο γενναίος αδύναμος άνθρωπος. Έχοντας υποστεί βία ως ανήκουσα στη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, φέροντας το στίγμα της οροθετικής, δεχόμενη ακόμη και στερεοτυπικές κατηγορίες που δεν ίσχυαν στην πραγματικότητα από ό,τι φάνηκε, είχε τη γενναιότητα, την queer «ανδρεία» να κοιτάζει τους συνανθρώπους στα μάτια και να τους φέρνει ενώπιον των εαυτών τους, των αντιφάσεων, των υποκρισιών, των ευθυνών, των απωθμένων δυνατοτήτων τους. **Γύρω από τη μνήμη της Ζάκι σήμερα αρθρώνεται ο αναστοχασμός της ελληνικής κοινωνίας.** Η Ζάκι δεν είναι ένας νεκρός που συνεχίζουν οι ζωντανοί να τον θάβουν με απολιθωματικές νεκρολογίες. Είναι ένα βλέμμα νεκρού που ζωντανεύει μέσα από την κατάδειξη της νεκρότητας των ζώντων. Είναι μια επίμονη απαίτηση για ένα διαφορετικό μέλλον.

Όντας ένα μεταιχμιακό υποκείμενο, ανήκον στη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, ο Ζακ βρέθηκε παγιδευμένος μέσα στο κατάστημα της οδού Γλαδστώνος, με τον ιδιοκτήτη να τον εγκλωβίζει απ' έξω μέσα στην ιδιοκτησία του. Υπήρξε ένα εύκολο θύμα για να ξυλοδαρθεί έως θανάτου, φέρνοντας ενώπιον των ευθυνών τους περαστικούς οι οποίοι βιντεοσκοπούσαν χωρίς να παρεμβαίνουν αποτελεσματικά. Η βιντεοσκόπηση ήταν βέβαια πολύτιμη γιατί μόνο χάρη σε αυτή, δεν κουκουλώθηκε το τι συνέβη με βολικά ψέματα, κάτι που μας θυμίζει τη σημασία της «υπόβλεψης» [sousveillance], της επίβλεψης από τα κάτω. Ήταν όμως μια

επιτυχία στο γνωσιολογικό επίπεδο που συνέβη παράλληλα με την αποτυχία να σωθεί ο Ζακ στην πραγματικότητα. Πέρα από τους συγκεκριμένους περαστικούς στο συμβάν ο Ζακ αποτελεί τη διερώτηση της ευθύνης σε όλους μας, και σε αυτούς που έχουμε επιζήσει ένα χρόνο μετά.

Η επέτειος έρχεται σε μια στιγμή που μια νέα κυβέρνηση προσκαλεί τους πολίτες να συγκροτούνται ως πολιτικά υποκείμενα μέσα από την καταδίωξη των αδυνάμων. Επέλεξε να εγκαινιάσει τη θητεία της με θεαματικές επιχειρήσεις στο κέντρο της πόλης, όπου οι πρόσφυγες και μετανάστες, μεταιχμιακά υποκείμενα και αυτοί, όπως ο Ζακ, συλλαμβάνονται για να αισθανθούν οι «νοικοκυραίοι» ότι «κάτι γίνεται», ότι η κυβέρνηση «έχει σηκώσει τα μανίκια για δουλειά». Οι πόρτες των κτηρίων όπου διέμεναν πρόσφυγες και μετανάστες χτίζονται, προκειμένου να μην υπάρχουν πια ανοίγματα, ρευστές ταυτότητες, να «ανακαταλάβουν» οι νοικοκυραίοι τα υποτιθέμενα «άβατα», την ίδια στιγμή που πραγματικά «άβατα» θα δημιουργούνται από τους πλούσιους στους αιγιαλούς και σε άλλα προνομιακά σημεία προς ιδιωτικοποίηση.

Την ίδια στιγμή η κληροδοσία της Ζάκι είναι εκκρεμής και διανοίγεται σε πολλούς κληρονόμους. Προκαλεί ένα πένθος ανάκατο με γόνιμη οργή, μια αίσθηση ότι ενώ πενθούμε, δακρύζουμε, θυμόμαστε, ταυτόχρονα πρέπει να είμαστε εκεί, να είμαστε παρούσες στον δημόσιο χώρο. Είναι μια περίπτωση όπου ανατρεπτική επανάσταση είναι κυρίως η επιμονή, η κατάληψη συμβολικού και πραγματικού χώρου, η ανάγκη να συνδυάζεται η ατομική και συλλογική εσωτερικότητα του πένθους με τη δημοσιότητα του αιτήματος για μεταμόρφωση των κοινωνιών. Είναι μια κληρονομιά που ανήκει κατ' εξοχήν στη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, όμως δι' αυτής και σε όλους τους πολίτες που τολμούν χάρη στην επιμονή της Ζάκι να ονειρεύονται μια άλλη κοινωνία.

Στο ΜΕΡΑ25 θεωρούμε ότι η κληρονομιά της Ζάκι είναι και μια κληρονομιά δημοκρατίας. Το ήθος της Ζάκι ήταν αυτό του γενναίου αδύναμου, που έθετε διερωτήσεις με την επιμονή της. Μας εμπνέει στον αγώνα για μια κοινωνία δημοκρατικής

συνύπαρξης, όπου δεν θα χρειάζονται πια άλλοι μάρτυρες. Μας εμπνέει για κάθε δημοκρατικό αγώνα, όπως και ο Παύλος Φύσσας, την έκτη επέτειο της δολοφονίας του οποίου τιμήσαμε λίγες μέρες πριν. Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα για μια δημοκρατική μεταμόρφωση των κοινωνιών, που να επιτρέπει τη συνύπαρξη, παρουσία και παρρησία όλων, είναι η πολιτική πνευματικότητα που είχε ο Ζακ Κωστόπουλος: Η συνύπαρξη του πένθους για τα τραύματα και τις απώλειες, -και η απώλεια της δημοκρατίας που συμβαίνει σήμερα είναι κατ' εξοχήν ένα συλλογικό μας τραύμα και απώλεια-, με μια επιμονή να είμαστε εκεί, να είμαστε παρούσες και παρόντες, να μην υποχωρούμε, να διεκδικούμε μια έννοια δημοκρατίας πιο πολιτικά ευρύχωρη από την απλή υπεράσπιση του δικαιώματος ιδιοκτησίας των νοικοκυraίων ως εσχάτης αυταξίας, μια έννοια δημοκρατίας που να χωράει τους ρευστούς, τους μεταιχμιακούς ανθρώπους και να βασίζεται στη συνύπαρξη και τη φωνή όλων μας.

Η κυβέρνηση επαναφέρει τα θρησκευτικά ως κατήχηση

20 Σεπτεμβρίου 2019

Στο πλαίσιο των μητσοτακικών «θεαμάτων χωρίς άρτο» δεν θα μπορούσε να λείπει το μάθημα των θρησκευτικών. Έτσι, μία από τις πρώτες «πολιτικές» αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας επί κυβέρνησης ΝΔ κηρύσσει αντισυνταγματικά τα προγράμματα διδασκαλίας θρησκευτικών όπως αυτά ορίστηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, τα οποία με τη σειρά τους διαμορφώθηκαν σε μια εκτενή χρονικά διαδικασία που εκκινεί από την υπουργία Άννας Διαμαντοπούλου και διατρέχει τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, και ΣΥΡΙΖΑ. Ο δημόσιος καυγάς για το μάθημα εξυπηρετεί και τα δύο κόμματα, αφού έτσι μπορούν να υποδυθούν τους ρόλους του «συντηρητικού» και του «προοδευτικού» αντίστοιχα, ακόμα και αν διατηρούν

την ίδια, υπαγορευμένη έξωθεν, δημοσιονομική και φορολογική πολιτική.

Ο δημόσιος λόγος έχει εγκλωβισθεί σε ένα δίπολο «κατηχητικού» και «θρησκευσιολογικού» μαθήματος που πάσχει στο πραγματολογικό επίπεδο, αφού καμιά από τις δύο εκδοχές του μαθήματος προ και μετά ΣΥΡΙΖΑ να μην είναι ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Αν υπάρχει ένα όντως θέμα, αυτό ήταν η σχεδιασμένη αργόσυρτη μετάβαση του μαθήματος των θρησκευτικών σε ένα εντελώς νέο και θετικό μοντέλο διδασκαλίας, με πρωτοβουλία ομάδας θεολόγων καθηγητών δευτεροβάθμιας, απαρχή στην υπουργία Διαμαντοπούλου, περαιτέρω διαμόρφωση επί Σαμαρά και συνέχεια της επί ΠΑΣΟΚ-ΝΔ διαμορφωμένης προσπάθειας με έμφαση στο προοδευτικό πρόσημο από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Στο νέο μοντέλο π. χ. , δεν υπήρχε ένα βιβλίο-δεδομένη διδακτέα ύλη, αλλά ένα πρόγραμμα σπουδών για τις γενικές κατευθύνσεις και ένα αρχιπέλαγο υλικού το οποίο ο εκπαιδευτικός μπορεί να αξιοποιήσει δημιουργικά επιλέγοντας σύμφωνα με τις ανάγκες της τάξης του: ένα τέτοιο μοντέλο δεν μπορούν ούτε καν να το ονειρευτούν τα υπόλοιπα μαθήματα του σχολείου. Όμως, η αλλαγή δεν αφορά την κατηγορία του μαθήματος, σε αντίθεση με το αφήγημα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ: το προηγούμενο μάθημα ήταν ένα μη-κατηχητικό, ομολογιακό μάθημα με περιορισμένα στοιχεία θρησκευσιολογίας (κυρίως στη Β' Λυκείου), ακριβώς όπως και το καινούργιο μάθημα, το οποίο όμως χαρακτηρίζεται από μια γενναία απόπειρα φρεσκάδας και μια άλλη παιδαγωγική προσέγγιση.

Η απόφαση του ΣτΕ όμως δεν ανατρέπει απλώς το «μάθημα Γαβρόγλου»: όπως σωστά σημειώνει ο πρώην υπουργός, «καταργεί ολόκληρη την επιστημονική, παιδαγωγική και θεολογική εξέλιξη του μαθήματος μετά το 1974». Ουσιαστικά, το ΣτΕ εξαίφνης ορίζει πως το μάθημα πρέπει να είναι αμιγώς κατηχητικού χαρακτήρα, ούτε καν ομολογιακού, σε βαθμό ασύγκριτο με το περιεχόμενο του μαθήματος προ ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να ικανοποιηθεί η συνταγματική επιταγή του άρθρου 16 παρ. 2 περί υποχρέωσης της παιδείας προς ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης, δεδομένου πως οι ετερόδοξοι,

αλλόθρησκοι ή άθρησκοι μαθητές έχουν δικαίωμα πλήρους απαλλαγής από το μάθημα με την υποβολή σχετικής δήλωσης, η οποία θα μπορούσε να γίνει με μόνη την επίκληση λόγων θρησκευτικής συνείδησης, με αποτέλεσμα να τεκμαίρεται στα μάτια του ΣΤΕ πως σε μια τάξη θρησκευτικών υφίσταται μόνο ορθόδοξο ποίμνιο, η θρησκευτική συνείδηση του οποίου πρέπει να αναπτυχθεί από την παιδεία. Η απόφαση του ΣΤΕ υπερβαίνει κατά πολύ την κυβερνητική εναλλαγή πολιτικών και όντως περιγράφει ένα μάθημα που δεν έχουμε δει για πολλές δεκαετίες.

Αν πάρουμε στα σοβαρά μια συζήτηση που λαμβάνει χώρα μόνο ως αντιπερισπασμός από την ταυτόσημη οικονομική πολιτική των δύο κομμάτων, τότε πρέπει να πούμε πως ο «ελέφαντας στο δωμάτιο» είναι ακριβώς η πρόβλεψη του Συντάγματος (16 παρ. 2) για «ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης», η οποία σαφώς χρήζει αναθεώρησης, αν και δεν έχει συμπεριληφθεί στα αναθεωρητέα άρθρα της παρούσας αναθεωρητικής Βουλής. Κάθε συζήτηση περί του μαθήματος του θρησκευτικών είναι ανούσια και εξαπατά τους ακροατές της αν δε θέτει στο τραπέζι το κεντρικό ζήτημα: την αλλαγή του συνταγματικού άρθρου 16 παρ. 2 περί ανάπτυξης της θρησκευτικής συνείδησης – στο οποίο οι αντιδραστικοί διαρκώς βασίζονται, και το οποίο οι προοδευτικοί κάνουν ότι δεν βλέπουν. Χωρίς αυτήν την αναθεώρηση, η συζήτηση για «κατηχητικά», «ομολογιακά», «θρησκευτολογικά» μαθήματα ή την κατάργησή τους είναι μετέωρη.

Αξιολογούμε την απόφαση του ΣΤΕ ως οικτρή. Ως προς το ζήτημα του μαθήματος των θρησκευτικών εν γένει, το ΜέΡΑ25:

(α) υπενθυμίζει διαρκώς πως αυτό είτε θα τεθεί στο συνταγματικό του πλαίσιο και στην ανάγκη αναθεώρησης εμφανώς παρωχημένων διατάξεων, είτε δεν έχει νόημα να τεθεί στα σοβαρά, **(β)** αναγνωρίζει πως το μάθημα όπως διαμορφώθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ συνιστούσε μια βελτίωση από την προηγούμενη εκδοχή, κυρίως στο παιδαγωγικό επίπεδο, χωρίς όμως να συμφωνεί με το συνολικό πλαίσιο του μαθήματος των θρησκευτικών εν γένει, **(γ)** αναγνωρίζει πως το βασικότερο

πρόβλημα στην παρούσα κατάσταση (μετά τον συνταγματικό νόρθηκα) δεν είναι τόσο πολύ το περιεχόμενο του διδακτικού υλικού καθ' αυτό, αλλά το γεγονός πως η συγκαταβατικότητα με την οποία αντιμετωπίζεται η ύπαρξη του μαθήματος παρέχει de facto λευκή επιταγή στον εκπαιδευτικό θεολόγο να προσδώσει στο μάθημα ό,τι αντικείμενο και περιεχόμενο θέλει, με αποτέλεσμα τη συχνή μεταμόρφωση του μαθήματος σε πλατφόρμα για τη «διδασκαλία» των, άσχετων με τη διδακτέα ύλη, ιδιωτικών δοξασιών και ιδεοληψιών του εκπαιδευτικού (κάτι που είναι σαφώς δυσκολότερο σε ένα μάθημα ιστορίας, γλώσσας, γεωγραφίας ή μαθηματικών!), στις προβληματικές περιπτώσεις όπου αυτός αντιλαμβάνεται έτσι το ρόλο του, και (δ) σκέφτεται το εξής *modus vivendi* για τα χρόνια μέχρι την αναπόφευκτη αναθεώρηση μιας παρωχημένης συνταγματικής διάταξης: σήμερα, το μάθημα των θρησκευτικών εκτείνεται σε έναν προνομιακό και εντυπωσιακό αριθμό ετών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, χωρίς να προκύπτει καμμία τέτοια υποχρέωση από συνταγματικές δεσμεύσεις.

Το ΜέΡΑ25 θεωρεί πως μια καλή λύση θα ήταν η σύμπτυξή του σε δύο έτη προαιρετικού ομολογιακού μαθήματος στις δύο πρώτες τάξεις του γυμνασίου και ένα έτος προαιρετικής σπουδής της φύσης του φαινομένου των θρησκειών και της πολιτισμικής ιστορίας τους στο τρίτο έτος, χωρίς άλλη παρουσία μαθήματος σχετικού με την θρησκεία σε άλλα έτη της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Ένας χρόνος και η δικαιοσύνη ακόμα να φανεί

21 Σεπτεμβρίου 2019

Συμπληρώνεται σήμερα ένας χρόνος από την δολοφονία που έλαβε χώρα στον πεζόδρομο της Γλάδστωνος. Ένας χρόνος

από τότε που η «νοικοκυροσύνη» συνάντησε την αστυνομική αυθαιρεσία, τις προκαταλήψεις, τα στερεότυπα και φυσικά τις ψευδείς ειδήσεις δολοφονίας χαρακτήρα και διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, αλλά η δικαιοσύνη ακόμα να φανεί. Η κοινή γνώμη όμως δεν σώπασε, όσο κι αν προσπάθησαν να την χειραγωγήσουν. Η κοινωνία αντέδρασε και αντιδρά στο συγγερό έγκλημα και σήμερα στις 2 μ. μ. θα γεμίσει με οργή και θλίψη τον μοιραίο αυτό πεζόδρομο αποζητώντας δικαιοσύνη για τον Ζακ – Justice for Zak/Zakie.

Ο Ζακ, ο «μη κανονικός» για την κοινωνία τους, την κοινωνίας της «τάξης και της ασφάλειας των φερόμενων κανονικών, την κοινωνία των παντός είδους «αρίστων» που δεν διστάζουν να ξυλοφορτώνουν μέχρι θανάτου τους κάθε λογής «λαθροεισβολείς» στην κανονικότητα τους. Ο Ζακ ο αγωνιστής, ο ακτιβιστής, ο μπροστάρης στο σπάσιμο του τείχους της «κανονικότητας» τους, άφησε την τελευταία του πνοή στην Ομόνοια στέλνοντας ένα μήνυμα ηχηρό και ισχυρό σε όλους όσους αρνούνται να ακούσουν. Σε αυτούς που επιδεικτικά κλείνουν τα αυτιά τους μέσα σε μια κοινωνία με χιλιάδες κραυγές αγωνίας.

Κραυγές που ούτε η ελληνική δικαιοσύνη δυστυχώς φαίνεται να ακούει. Η ελληνική δικαιοσύνη που ένα χρόνο τώρα δεν έχει καταφέρει να αποδώσει ευθύνες και κατηγορίες. Που ολιγωρεί ενώ οι δράστες συνεχίζουν να κυκλοφορούν αμέριμνοι. Με μια ανάκριση που ενώ έχει τελειώσει από τον περασμένο Απρίλιο, ακόμα δεν έχει υπάρξει ουδεμία παραπομπή στο ακροατήριο, δεν έχει υπάρξει προσδιορισμός του δικαστηρίου και εν τέλει εκδίκαση αυτής της σοβαρής υπόθεσης. Η ίδια δικαιοσύνη που όταν πρόκειται για τον καστανά ή τη γιαγιά με τα τερλίκια, ξέρει να είναι ταχύτατη και αποτελεσματική, αλλά όταν εμπλέκονται όργανα της τάξης ή υψηλά ιστάμενοι σε εγκλήματα πάντα κάπου σκοντάφτει.

Φυσικά ούτε και η Ένορκη Διοικητική Εξέταση έχει προχωρήσει στην Ελληνική Αστυνομία, με αποτέλεσμα οι δράστες αστυνομικοί να συνεχίζουν να μας «προστατεύουν» τη στιγμή που η ίδια «προστασία» τους έχει οδηγήσει στο έγκλημα. Βέβαια αν σκεφτεί κανείς ότι πλέον και Υπουργός Προστασίας του

Πολίτη είναι ο άνθρωπος που διαπόμπευσε τις οροθετικές γυναίκες καταπατώντας κάθε έννοια και αρχή ανθρώπινου δικαιώματος, το κάδρο δυσχεραίνει ακόμα περισσότερο.

Όλα αυτά φυσικά είναι φιλά γράμματα για την πολιτεία, η οποία με μια «άριστη» πλέον διακυβέρνηση συνεχίζει τον μνημονιακό χαβά της με παράλληλη αρκετή δόση αστυνομοκρατίας και καταστολής. Είναι βλέπετε σήμερα αυτά που θα έπρεπε να μας θορυβούν ακόμα περισσότερο. «Η τάξη και η ασφάλεια» που επιβάλλεται διαχρονικά από τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο -του οποίου επίσης παρεμπιπτόντως ο δράστης πλέον κυκλοφορεί ελεύθερος- μέχρι τον Ζακ είναι χαρακτηριστική αυτής της νέας τάξης πραγμάτων, αυτής της «ασφαλούς κανονικότητας».

Μιας «κανονικότητας» που απειλείται από ανήμπορους πρόσφυγες, από τοξικοεξαρτημένους, από ανθρώπους φτωχούς και εξαθλιωμένους που διαταράσσουν την μαγική – ονειρική εικόνα της «ανάπτυξης» των μπουλτοζών μιας ήσυχης θρησκευτικής κοινότητας που αναμένει έναν νέο γύρο τσιμεντοποίησης για να νιώσει δικαιωμένη και να αναθαρρήσει.

Για αυτήν την κοινωνία ο Ζακ αν ζούσε ακόμα, θα συνιστούσε απειλή, μια απειλή που απετράπη με τον πιο βάνουσο και βάρβαρο τρόπο, με την στέρηση της ίδιας του της ζωής.

Σε αυτήν την κοινωνία εμείς -οι υπόλοιπες απειλές- οφείλουμε να απαιτήσουμε δικαιοσύνη, καταδίκη του εγκλήματος και δικαίωση του Ζακ. Γνωρίζοντας ωστόσο την ελληνική δικαιοσύνη, τους ρυθμούς της, την ταξικότητα της σε αρκετές περιπτώσεις, αλλά και την γένει κατάσταση στην ελληνική πολιτεία, θα πρέπει συνεχίσουμε να δικαιώνουμε τον Ζακ και τον κάθε Ζακ μέσα από τους αγώνες μας. Αυτό είναι το χρέος μας, να μην σωπάσουμε ποτέ. Γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερη «κανονικότητα» από το δίκιο, την διεκδίκηση και τον αέναο αγώνα για έναν άλλο, «μη κανονικό» κόσμο.

Μιχάλης Κριθαρίδης,
Εκπρόσωπος Τύπου ΜέΡΑ25

Πηγή: www.efsyn.gr

Απεργία, η πρώτη πράξη αντίστασής μας σε αυτό που έρχεται

24 Σεπτεμβρίου 2019

Το ΜΕΡΑ25 αυτονόητα καλεί σε μαζική συμμετοχή στη σημερινή γενική απεργία και στις κινητοποιήσεις της, μαζί με ομοσπονδίες, σωματεία και συνδικάτα. Δεν πρόκειται για «μία ακόμη απεργία»: όλες οι πληροφορίες που διακινεί η κυβέρνηση στη διαδικασία της διαβούλευσης σχετικά με το «αναπτυξιακό» νομοσχέδιο που έρχεται περιγράφουν μια αντεργατική ονείρωση άνευ προηγουμένου, μια συστηματική απόπειρα εξάλειψης κάθε δυνητικής αντίστασης στη μέγιστη δυνατή αυθαιρεσία – και αυτό διδάσκει πολλά σε όσους νομίζουν πως βρισκόμαστε στην εποχή «μετά τα Μνημόνια».

Η επίθεση στο δικαίωμα της απεργίας είναι καθολική: εισάγονται περαιτέρω προσκόμματα ώστε να θεωρηθούν άκυρες οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων των συνδικαλιστικών οργανώσεων, ηλεκτρονική ψηφοφορία δήθεν ώστε να υπάρχει «ανεμπόδιστη καθολική συμμετοχή των εργαζομένων στις αρχαιρεσίες και στην άσκηση του σχετικού δικαιώματός τους» (την ώρα που η ίδια κυβέρνηση επιθυμεί να καταργήσει την απλή αναλογική) αλλά με μόνο σκοπό την παρακώλυση των διαδικασιών, νομοθετείται το φακέλωμα των συνδικαλιστών με τη δημιουργία ηλεκτρονικού μητρώου για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, καταργούνται στην πράξη οι κλαδικές συμβάσεις – οι κατεδαφιστικές αλλαγές δεν έχουν τελειωμό. Αφελής στόχος, η θεά Ανάπτυξη με κάθε (ανθρωπο)θυσία, με την ακύρωση εργασιακών δικαιωμάτων που κάποτε θεωρούνταν αυτονόητα.

Οι αλλαγές αυτές έρχονται μετά από μια δεκαετία κρίσης και μνημονίων – όπου κανείς θα φανταζόταν ότι δεν έχει μείνει πλέον κάτι για να κατεδαφιστεί. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει άλλη γνώμη. Στα χρόνια του Μνημονίου είδαμε πολλές κυβερνήσεις να φέρνουν στη Βουλή με... delivery τις προσατάγες,

επιθυμίες και φαντασιώσεις των ολιγαρχών και των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων ως προς τα εργασιακά δικαιώματα και την περιστολή τους – καμμία όμως κυβέρνηση δεν το έπραξε με τόσο μπρίο και ενθουσιασμό όσο η κυβέρνηση Μητσοτάκη, ήδη από τις πρώτες τροπολογίες της και τώρα με το νομοσχέδιο που έρχεται.

Η Απεργία οφείλει να είναι μόνο η αρχή.

Χώρας πεσούσης πάσα άλλη (δυνατότερη) ξυλεύεται: Η περίπτωση του ΟΛΠ

25 Σεπτεμβρίου 2019

Την ιστορική ήττα του δημοψηφίσματος του 2015 ακολούθησε μια θύελλα μέτρων, που είχαν κοινό παρονομαστή το ξεπούλημα της χώρας σε όσους είχαν την δύναμη να διεκδικήσουν, όπως πχ. η Fraport τα αεροδρόμια.

Η αλλαγή της κυβέρνησης από ΣΥΡΙΖΑ σε ΝΔ, δεν άλλαξε σε τίποτε αυτήν την καταστροφική πορεία λεηλασίας της χώρας, αντίθετα η τωρινή κυβέρνηση επιβεβαιώθηκε από το πλαίσιο υποταγής της προηγούμενης, ολοκληρώνοντας πάνω από όλα ό,τι έχει μείνει μισό. Το λιμάνι του Πειραιά, μέσω του Οργανισμού Λιμένα Πειραιά (ΟΛΠ Α. Ε.), που ανήκει στην Cosco, κρατικών κινεζικών συμφερόντων, είναι μια από τις περιπτώσεις αυτής της λεηλασίας, που επιδιώκεται να ολοκληρωθεί ενώ οι επιπτώσεις της είναι μεγάλης περιβαλλοντικής σημασίας.

Η επέκταση του λιμανιού με προβλήτα στην Πειραιϊκή (στο Α΄ Διαμέρισμα του Πειραιά) ήταν το γεγονός, που ξεσήκωσε πολλούς κατοίκους. Η χρήση της προβλήτας προδιαγράφεται

να είναι χρήση για κρουαζιερόπλοια και μάλιστα για τα πολύ μεγάλα. Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι πολλά και οι απαντήσεις τους μας ανησυχούν ιδιαίτερα. Καταρχάς το μοντέλο τουρισμού, που προτείνεται είναι άκρως αντι-οικολογικό. Ο ευρωπαϊκός οργανισμός Transport & Environment επισημαίνει ότι λιμάνια όπως του Πειραιά (αλλά και της Μυκόνου όπως και της Σαντορίνης) υφίστανται **τεράστια περιβαλλοντική επιβάρυνση στον τομέα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, ιδιαίτερα από τα υπερ-κρουαζιερόπλοια**. Το περιβαλλοντικό κόστος είναι εντέλει αρκετά υψηλότερο, και πολύ πιο μακροχρόνιο, από τα όποια πρόσκαιρα οικονομικά οφέλη. Άραγε αυτή είναι η ποιότητα του τουριστικού προϊόντος που πουλάει, ή που θέλουμε να πουλάει η χώρα μας; Στην Βενετία μετά από ατύχημα με κρουαζιερόπλοιο χιλιάδες κάτοικοι ξεσηκώθηκαν εναντίον της προσέλευσης αυτών των πλοίων.

Να σημειωθεί πως τα κρουαζιερόπλοια, όντας ελλιμενισμένα διατηρούν τις μηχανές τους σε λειτουργία ακριβώς επειδή πρόκειται για μικρές πολιτείες, με τους επιβάτες να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες τους καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει καμία νύξη, καμία δέσμευση, στην μελέτη (Master Plan) για ηλεκτροδότηση των πλοίων στο λιμάνι, έτσι ώστε να αποφευχθούν τα καυσαέρια.

Το πλήθος των τουριστών, που θα φθάσουν στην πόλη – και αυτό το πλήθος στα υπερκρουαζιερόπλοια είναι ένα μικρό χωριό- θα πρέπει να κινηθεί με λεωφορεία, τα οποία θα προκαλέσουν κυκλοφοριακή συμφόρηση στους μικρούς δρόμους του Πειραιά, που είναι επιβαρυνμένος από το κυκλοφοριακό, που ήδη είχε. Αν προσθέσουμε και τα φορτηγά των τροφοδοσιών των πλοίων ο εφιάλτης μεγαλώνει. Όλα αυτά θα συμβούν στην πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή του Πειραιά. Η καινούργια προβλήτα θα χτιστεί με υλικό από τα ιζήματα (βυθοκορήματα) του λιμανιού. Η επεξεργασία τους θα γίνει δίπλα στα σπίτια και τα σχολεία της περιοχής. Όλοι καταλαβαίνουμε πόσο ρυπασμένα θα είναι τα ιζήματα του λιμανιού του Πειραιά. Υπάρχει μάλιστα και η πιθανότητα να βυθιστεί ό,τι απομείνει (υποτίθεται μετά από έλεγχο) σε θαλάσσια περιοχή νησιών του Αργοσαρωνικού!

Η υποβάθμιση λοιπόν της περιοχής της Πειραιϊκής είναι δεδομένη, με άμεσο αντίκτυπο όχι μόνο στην υγεία των πολιτών αλλά και στις αντικειμενικές αξίες των διαμερισμάτων τους. Τονίζουμε ότι πρόκειται για μια περιοχή ιδιαίτερης ομορφιάς (ποιος δεν έχει περπατήσει στην Πειραιϊκή), όπως και με αρχαιολογικό ενδιαφέρον (αρχαία μακρά τείχη).

Η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) ούτε έχει εγκριθεί αλλά ούτε έχει τεθεί σε διαβούλευση, ενώ ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, τον Ιούλιο εκτίμησε για τα προαναφερόμενα, ότι το Master Plan της Cosco δεν έχει τεκμηριωθεί επαρκώς.

Εν των μεταξύ η Περιφέρεια Αττικής είναι αυτή, που μέσω ΕΣΠΑ χρηματοδοτεί την επένδυση και όχι η Cosco. Νομικοί αναφέρουν ότι υπάρχει πρόβλημα γιατί στο συγκεκριμένο έργο δεν εφαρμόζεται το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων. Από την υποβάθμιση της περιοχής και της υγείας των κατοίκων, τις ελλειπείς μελέτες και την διευκόλυνση του κρατικού κινεζικού κολοσσού, αντιλαμβανόμαστε πόσο αποικιοκρατική σε βάρος της Ελλάδας είναι αυτή η συμφωνία. Η ελληνική γραφειοκρατία “ήρθε και έδεσε” με την σύγχρονη αποικιοκρατία: 140 στρέμματα, που θεωρούνται ότι ανήκουν στον Δήμο του Πειραιά (περιοχή Παλατάκι) ενώ έχουν καταπατηθεί, εδώ και εβδομήντα χρόνια (ελληνική γραφειοκρατία), ενσωματώθηκαν, έτσι απλά, στο έργο του κινεζικού κολοσσού (αποικιοκρατία). Ο Δήμαρχος, κύριος Μώραλης, δηλώνει ότι στέλνει επιστολές διεκδίκησης, οι οποίες, ως άλλες ερωτικές επιστολές όμως, παραμένουν άγνωστες στους δημότες. Παρόλα αυτά ο Δήμος Πειραιά συνεχίζει και πληρώνει ΕΝΦΙΑ για αυτά τα 140 στρέμματα! Ιδιαίτερα για τον δήμαρχο κύριο Μώραλη, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι συμμετέχει στο ΔΣ του ΟΛΠ, ως επιλογή του ΤΑΙΠΕΔ, επί πληρωμή.

Παράλληλα, στο Master Plan, υπάρχει προοπτική για ένα duty free μεγαλύτερο του αεροδρομίου Βενιζέλος, που έρχεται “πονηρά” να υποκαταστήσει το απορριφθέν Mall . Υπάρχει επίσης σχέδιο για κατασκευή ξενοδοχείων. Δεν θα εκπλαγούμε αν η μεγάλη εικόνα είναι να δημιουργηθεί μια άλλη, “νέα” πόλη, στην

παραλία της πόλης του Πειραιά. Γνωστό ρεφιαλτικό σχέδιο των επενδυτικών κύκλων, το οποίο περιθωριοποιεί την κύρια πόλη, θρυμματίζοντας την χωροταξία της, την αισθητική της αλλά και την οικονομία της, ωθώντας τους εμπόρους της σε μαρασμό λόγω των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων της “νέας” πόλης. Εκτός από τα παραπάνω προτείνεται και τέταρτη προβλήτα πλοίων κοντέινερς στο ήδη επιβαρυνόμενο Κερατσίνι, όπως και χώρος ναυπηγοεπισκευών από την Cosco, ανταγωνιστικός στους ναυπηγοεπισκευαστές της ζώνης, καταδικάζοντας τους σε

συρρίκνωση.

Πρόκειται για μια πράξη γιγαντισμού ενός λιμανιού, το οποίο μεγαλώνει εδώ και εκατό και πλέον χρόνια. Αλήθεια όριο δεν υπάρχει; Πόσα πια θα χωρέσει αυτό το λιμάνι; Αυτός ο γιγαντισμός γίνεται προς χάρη ενός κρατικού κινεζικού κολοσσού και σε βάρος των κατοίκων της περιφέρειας του Πειραιά. Αν η χώρα αντιμετώπιζε με γενναιότητα την αρπαγή της εθνικής της κυριαρχίας από τους δανειστές, σήμερα μάλλον δεν θα υπήρχαν αυτά τα σχέδια.

Σε αυτή την συνεχιζόμενη χρεοδουλοπαροικία της τελευταίας δεκαετίας, στον Πειραιά υπάρχει αντίσταση από το πολυσυλλεκτικό ψηφοδέλτιο ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ Α ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ-ΟΧΙ ΛΙΜΑΝΙ ΣΤΗΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗ!, που αντιτίθεται στα καταστροφικά σχέδια για την πόλη του Πειραιά, φέρνοντας ένα επιτυχές αποτέλεσμα στις κοινοτικές εκλογές, τερματίζοντας τρίτο μετά το ψηφοδέλτιο Μώραλη και Βλαχάκου (ΝΔ).

Θα τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε.

Γιάννης Χαραλαμπίκης,

Τομέαρχης Πράσινης Μετάβασης ΜέΡΑ25

Υδρογονάνθρακες: Ολέθριες Επιπτώσεις σε Περιβάλλον, Οικονομία και Γεωπολιτική

25 Σεπτεμβρίου 2019

Έχουν κατατεθεί, ταυτόχρονα, τέσσερα (4) νέα νομοσχέδια του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, τα οποία για αρχή θα συζητηθούν στην Διάρκη Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου και αφορούν τη νομοθετική κύρωση συμβάσεων μίσθωσης μεταξύ της ελληνικής δημοκρατίας και εταιρειών που θα προχωρήσουν σε έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων σε Ιόνιο Πέλαγος και Δυτικά της Κρήτης.

(1) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B. V», «ExxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B. V» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια Περιοχή «Δυτικά Κρήτης», Ελλάδα

(2) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εταιρείας «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια Περιοχή 10, Ιόνιο Πέλαγος, Ελλάδα

(3) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Repsol Exploracion S. A» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Ιόνιο», Δυτική Ελλάδα.

(4) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B. V»,

«ExxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B. V» «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια Περιοχή «Νοτιοδυτικά Κρήτης», Ελλάδα.

Πρόκειται για τέσσερις συμβάσεις που αποτελούν copy-paste η μία της άλλης, με μόνη διαφορά το μοίρασμα της μίσθωσης στις αντίστοιχες εταιρείες και την κοστολόγηση των στρεμματικών αποζημιώσεων και των ανταλλαγμάτων. Ουσιαστικά, η Ελληνική Δημοκρατία απλώς «νοικιάζει το οικόπεδο», αφού θα φορολογεί τα κέρδη των εταιρειών, θα καρπώνεται το μίσθωμα και θα λάβει ένα προσυμφωνημένο ποσό, αλλά δεν συμμετέχει στα ίδια τα κέρδη από τους υδρογονάνθρακες – όπως, δηλαδή, λέγαμε στο ΜΕΡΑ25 όταν σημειώναμε πως **τα κέρδη από τους υδρογονάνθρακες θα καταλήξουν πρωτίστως στα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, με ένα «χαρτζιλίκι» για το κράτος εντελώς αναντίστοιχο με τα κέρδη που θα προκύψουν.** Όπως ομολογούν οι ταυτόσημες αιτιολογικές εκθέσεις των συμβάσεων, «τα έσοδα του Δημοσίου από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων προέρχονται κυρίως από τη φορολογία και το Μίσθωμα και δευτερευόντως από τις στρεμματικές αποζημιώσεις και τα διάφορα ανταλλάγματα, όπως π. χ. αντάλλαγμα παραγωγής, αντάλλαγμα πρώτης παραγωγής, κ. λπ.». Τα μικρά αυτά έσοδα πρέπει να συγκριθούν με: α) το κόστος καθαρισμού πετρελαιοκηλίδων β) την οικονομική επίπτωση στον τουρισμό, γ) την οικονομική επίπτωση στην αλιεία και δ) τις επιπτώσεις από τις σχετιζόμενες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

Συγκεκριμένα, τα ποσά που προβλέπονται για την Ελληνική Δημοκρατία πέραν της φορολογίας 20%+5% και των στρεμματικών αποζημιώσεων είναι τα εξής (άρθρο 15. 2 κάθε σύμβασης): Οι εταιρείες καταβάλλουν στο κράτος 1.500.000€, 400.000€, 1.500.000€ και 500.000€ αντιστοίχως για κάθε σύμβαση ως πρόσθετο αντάλλαγμα υπογραφής της Σύμβασης (signature bonus). 1.500.000€, 1.000.000€, 1.500.000€, και 500.000€ αντιστοίχως ως Αντάλλαγμα Πρώτης Παραγωγής. 5.000.000€, 2.000.000€, 5.000.000€ και 1.500. 000€ αντιστοίχως

ως αντάλλαγμα παραγωγής, όταν η συνολική (αθροιστική) παραγωγή Παραχθέντων και Διασωθέντων Υδρογονανθράκων από τη Συμβατική Περιοχή ανέλθει για πρώτη φορά έναν συγκεκριμένο αριθμό εκατομμυρίων βαρελιών αργού ή ισοδύναμα βαρελιών πετρελαίου. 10.000.000€, 1.200.000€ 4.000.000€, και 10.000.000€ αντιστοίχως όταν η συνολική (αθροιστική) παραγωγή Παραχθέντων και Διασωθέντων Υδρογονανθράκων ανέλθει σε ακόμα μεγαλύτερους αριθμούς, και τέλος 1.000.000€ και 7.000.000€ για δύο εκ των συμβάσεων όταν ανέλθει σε έναν ακόμα μεγαλύτερο, και τελικό αριθμό.

Για να δοθεί απλώς μια **τάξη μεγέθους** ως προς το πόσο ασήμαντα είναι αυτά τα ποσά συγκριτικά με το μέγεθος και το εύρος του έργου, καθώς και συγκριτικά με το αναμενόμενο κέρδος για τις εταιρείες (που παράλληλα θα φορολογηθεί με 20%+5%), αρκεί να αναφερθεί ενδεικτικά ότι το κόστος μισθοδοσίας των λιγότερων των 10.000 κληρικών στην Ελλάδα ανέρχεται περίπου στα 200.000.000€ κάθε έτος, ποσό υπερπολλαπλάσιο των παραπάνω συνολικών ποσών αθροιστικά.

Οικολογικές οργανώσεις όπως η **Greenpeace** και η **WWF** έχουν καταγγείλει τις συμβάσεις ως εξόχως επιβλαβείς για το περιβάλλον. Ναι μεν τονίζεται στις συμβάσεις πως κάθε έργο θα τηρεί απαρέγκλιτα την περιβαλλοντική νομοθεσία, όμως η Ελλάδα έχει επιλέξει να μην ενσωματώσει στο δίκαιό της σειρά προβλέψεων και περιορισμών οι οποίες θα ήταν απολύτως αναγκαίες για την ασφαλέστερη εξόρυξη υδρογονανθράκων!

Από την επιστολή Greenpeace–WWF στους βουλευτές υπογραμμίζουμε τα εξής:

•Η εξόρυξη ορυκτών καυσίμων οδηγεί κατά κανόνα σε οικονομικό μαρασμό τις τοπικές οικονομίες. Σε αντίθεση με κάποιες αδιευκρίνιστες εκτιμήσεις που επικαλούνται με ευκολία οι αιτιολογικές εκθέσεις και οι στρατηγικές εκτιμήσεις περιβαλλοντικών εκτιμήσεων που έχουν προηγηθεί για τα εν λόγω οικόπεδα, 1) η εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στην πραγματικότητα μονοπωλεί την οικονομική ζωή των περιοχών αυτών, 2) δημιουργεί σχέση εξάρτησης από τις δραστηριότητες

που πλαισιώνουν την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων, 3) συγκρούεται με υφιστάμενες δραστηριότητες (όπως ο τουρισμός) και 4) υπονομεύει κάθε προοπτική για ζωντανές, καινοτόμες, ευπροσάρμοστες, ανθεκτικές και υγιείς τοπικές οικονομίες. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε πολλές περιοχές στις οποίες έχουν παραχωρηθεί οικόπεδα για εκμετάλλευση υδρογονανθράκων έχουν ήδη εκδηλωθεί έντονες και απόλυτα δικαιολογημένες τοπικές αντιδράσεις.

•Οι συμβάσεις: **“Δεν προβλέπουν τη στοιχειώδη υποχρέωση υποβολής της φάσης των σεισμικών ερευνών σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεις”** με στόχο το μικρότερο κόστος για τις εταιρείες εξόρυξης, ακόμα και μέσα σε προστατευόμενες περιοχές. Συγκεκριμένα, οι **ηχοβολιστικές διασκοπήσεις του πυθμένα**, γνωστές και ως «σεισμική έρευνα», εξαιρούνται ρητά από τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Η εξαίρεση αυτή αποτελεί απαράδεκτα ευνοιοκρατική ρύθμιση υπέρ της πετρελαϊκής βιομηχανίας, ειδικά καθώς οι πραγματικές επιπτώσεις σε θαλάσσια είδη είναι αναμφισβήτητα σοβαρές.

•**Η Ελλάδα έχει επιλέξει να μην κυρώσει βασικές διεθνείς συμβάσεις που διέπουν την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων σε θαλάσσιες περιοχές**, όπως το πρωτόκολλο της Σύμβασης της Βαρκελώνης για την προστασία της Μεσογείου θαλάσσης από τη ρύπανση που προκαλείται από την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας και την εκμετάλλευση του θαλάσσιου βυθού (γνωστό και ως Offshore Protocol), το Πρωτόκολλο του 1996 (Πρωτόκολλο του Λονδίνου) της Διεθνούς Σύμβασης του 1972 «περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης εξ απορρίψεως καταλοίπων και άλλων υλών», και την ACCOBAMS. **Συνεπώς, κάθε διαβεβαίωση για τήρηση των όρων των παραπάνω διεθνών συμφωνιών στερούνται πολιτικού και νομικού ερείσματος** και θα έπρεπε τουλάχιστον να συνοδεύονται και από μία δέσμευση για την έγκαιρη κύρωσή τους.

•**Χαρακτηρίζονται από σοβαρό έλλειμμα περιβαλλοντικής ασφάλειας.** Όπως προκύπτει από τα δεδομένα που δημοσιοποιεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάθε χρόνο στο πλαίσιο εφαρμογής

της οδηγίας 2013/30/Εκ για την ασφάλεια στις υπεράκτιες εξορύξεις, προκύπτει ότι μόνο μέσα στο 2016 (πιο πρόσφατο έτος αναφοράς) συνέβησαν στο Ηνωμένο Βασίλειο 27 περιστατικά, εκ των οποίων ένα σοβαρό ατύχημα, στις Κάτω Χώρες 13 περιστατικά, συμπεριλαμβανόμενου ενός σοβαρού ατυχήματος, και στη Δανία 2 περιστατικά προς αναφορά. Με δεδομένες τις σοβαρότατες ελλείψεις σε προσωπικό και τεχνικά και νομικά μέσα των αρμόδιων για περιβαλλοντικούς ελέγχους υπηρεσιών, η ανάπτυξη τέτοιων δραστηριοτήτων στις εξαιρετικής περιβαλλοντικής σημασίας θάλασσες της Κρήτης και του Ιονίου, απειλεί σοβαρά την καλή οικολογική κατάστασή τους, ιδιαίτερα καθώς είναι βέβαιο πως ούτε στις εγκαταστάσεις που θα αναπτυχθούν σε αυτές τις περιοχές πρόκειται να διενεργούνται τακτικοί έλεγχοι περιβαλλοντικής ασφάλειας.

Κίνδυνοι

Ενώ οι τεχνολογικές εξελίξεις έχουν οδηγήσει σε μείωση των κινδύνων ατυχήματος από εξορύξεις υδρογονανθράκων στις θάλασσες της Ευρώπης, εντούτοις κανένας δεν μπορεί να αγνοεί ότι η εξορυκτική δραστηριότητα ενέχει πολύ πραγματικούς κινδύνους, οι οποίοι μπορούν να συνοψιστούν ως εξής: α) απευθείας κίνδυνοι από τη λειτουργία και τα ατυχήματα, β) κλιματικοί κίνδυνοι και ασυμβατότητα με τη Συμφωνία του Παρισιού, γ) δημιουργία επενδύσεων σε περιουσιακά στοιχεία που σύντομα θα είναι οικονομικά μη αξιοποιήσιμα (stranded assets) και θα έχουν αρνητική απόδοση, καθώς θα τεθούν σε αχρηστία λόγω αλλαγής των συνθηκών και του θεσμικού πλαισίου, δεδομένης της διεθνούς προτεραιότητας για απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα, και δ) κόστος ευκαιρίας, δηλαδή τις ολοένα αυξανόμενες δυνατότητες καλύτερων αποδόσεων μέσα από πιο έξυπνες και αποδοτικές επενδύσεις σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και ενεργειακή αποδοτικότητα (μελέτη «Economic impacts of the exploitation of hydrocarbons in Greece», Eftec – Economics for the Environment, Ιανουάριος 2019).

Ως ΜέΡΑ25 είμαστε συνολικά ενάντια στην εκμετάλλευση

υδρογονανθράκων στις θαλάσσιες περιοχές και ως εκ τούτου κάθετα αντίθετοι σε αυτές τις νομοθετικές κυρώσεις, επί της αρχής, επί του συνόλου και σε κάθε επιμέρους ζήτημα.

Τα ορυκτά καύσιμα αποτελούν την κύρια αιτία πρόκλησης της κλιματικής κρίσης που εξελίσσεται και επηρεάζει σχεδόν κάθε γωνιά του πλανήτη. Και όλα αυτά νομοθετούνται την ώρα που ο Κυριάκος Μητσοτάκης μιλά στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ για το κλίμα ως... πράσινος, υποσχόμενος ταυτόχρονα με το... «άνοιγμα» υδρογονανθράκων, το κλείσιμο λιγνιτικών μονάδων!

Θυμίζουμε τοποθετήσεις του γραμματέα μας Γιάννη Βαρουφάκη, σύμφωνα με τις οποίες «οι υδρογονάνθρακες πρέπει να μείνουν στα έγκατα της γης» σε μια διεθνή συγκυρία κατά την οποία όλοι στρέφονται μακριά από πηγές ενέργειας όπως οι υδρογονάνθρακες και όλο και περισσότερο προς ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ). Παράλληλα, σε αντίθεση με παλαιότερα, σήμερα το κόστος παραγωγής αυτής της ενέργειας είναι, εν τέλει, υψηλότερο απ' ό,τι το κόστος των ΑΠΕ, με κάθε κέρδος να καταλήγει στα χέρια ολιγαρχών αντί του ελληνικού λαού, ενώ οι υδρογονάνθρακες αποτελούν σημείο γεωπολιτικής τριβής με δυνητικά καταστροφικά παρεπόμενα.

Δεύτερος πλανήτης δεν υπάρχει!

27 Σεπτεμβρίου 2019

Σήμερα κορυφώνονται οι διαδηλώσεις για την Κλιματική Καταστροφή ενώ οι πολίτες θέτουν επιτακτικά το ζήτημα εφαρμογής μιας πολιτικής Πράσινης Μετάβασης για τον πλανήτη.

Οι απεργίες δεν επιδιώκεται πλέον να είναι το όπλο πίεσης μόνο για τα εργασιακά ζητήματα αλλά και όπλο πίεσης για τα οικολογικά ζητήματα, που καταστρέφουν τον πλανήτη.

Από το πυρηνικό δυστύχημα του Τσέρνομπιλ το 1986 και τις

μεγάλες διαδηλώσεις που ακολούθησαν και στην Ελλάδα, μέχρι σήμερα, έχουν συμβεί πολλά μικρά και μεγάλα οικολογικά δυστυχήματα-αποτελέσματα μιας συνεχούς οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας, που καταστρέφει τον πλανήτη με κύρια αίτια τα ορυκτά καύσιμα, την αποψίλωση των δασών και τις διατροφικές συνήθειες.

Δεύτερος πλανήτης δεν υπάρχει!

Το ΜέΡΑ25 προτείνει ένα πλήρες πρόγραμμα Πράσινης Μετάβασης για την Ελλάδα αλλά και την Ευρώπη προκειμένου να αναστρέψουμε τις συνέπειες και να σώσουμε τον πλανήτη.

τομέας Πράσινης Μετάβασης ΜέΡΑ25

Τεχνολογική κυριαρχία, κυβερνοασφάλεια και ο ENISA

29 Σεπτεμβρίου 2019

Στις μέρες μας, η αλματώδης τεχνολογική εξέλιξη δημιουργεί μια καθημερινά και διαρκώς μεταβαλλόμενη πραγματικότητα με τις δικές της παραμέτρους και τα ιδιαίτερα της χαρακτηριστικά. Ειδικά μετά από τις αποκαλύψεις του Edward Snowden, η ανάγκη προστασίας των προσωπικών δεδομένων των ανθρώπων και η θωράκισή τους από εγκλήματα του κυβερνοχώρου έχει αυξηθεί. Αρκετά συχνά πληροφορούμαστε για επιθέσεις σε στόχους, είτε προσωπικούς είτε δημόσιους, που γίνονται μέσω του διαδικτύου. Έτσι, μοιραία, το θέμα της κυβερνοασφάλειας είναι ένα ζήτημα που μας απασχολεί όλους.

**της Φωτεινής Μπακαδήμα, βουλευτή Β' Πειραιά ΜέΡΑ25,
Γραμματέα Κοινοβουλευτικής Ομάδας**

Η ασφάλεια και η τεχνολογική κυριαρχία είναι τομείς που ενδιαφέρουν έντονα το ΜέΡΑ25, καθώς αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του πανευρωπαϊκού κινήματος για τον

εκδημοκρατισμό της Ευρώπης (DiEM25) που, στο πρόγραμμά του, στην προοδευτική ατζέντα για την Ευρώπη, όπως ονομάζεται, αναγνωρίζει την τεχνολογική κυριαρχία (technological sovereignty) ως βασικό πυλώνα. Όπως αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο του DiEM25 που δημοσιεύτηκε πριν λίγο καιρό, ως τεχνολογική κυριαρχία αναγνωρίζεται «το δικαίωμα και η δυνατότητα των πολιτών και των δημοκρατικών θεσμών να κάνουν αυτοπροσδιοριζόμενες επιλογές για την τεχνολογία και την καινοτομία».

Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τον κεντρικό ρόλο που θα πρέπει να έχει ο ENISA, μιας και είναι ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών που προσπαθεί να διασφαλίσει μια πανευρωπαϊκή απάντηση σ' αυτό το σχετικά νέο είδος ασφάλειας, την κυβερνοασφάλεια, που είναι εξαιρετικά σημαντικό για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντός των αρμοδιοτήτων του είναι η προσπάθεια συντονισμού ενός θεσμικού πλαισίου που θα ρυθμίσει νέες τεχνολογίες όπως τα drones, τα αυτόματα οχήματα, την ασφάλεια των ψηφιακών προϊόντων κλπ. Κατόπιν όλων των παραπάνω, στα οποία αξίζει να προστεθεί ότι ο οργανισμός έχει αναλάβει να συνδράμει τα κράτη μέλη της Ένωσης στην εκπόνηση μιας έκθεσης επικινδυνότητας του πολυαναμενόμενου δικτύου 5G που θα μπει στη ζωή των πολιτών το επόμενο διάστημα, όλοι καταλαβαίνουμε πόσο σημαντική είναι η στήριξη του οργανισμού.

Ο ENISA δημιουργήθηκε το 2005 και ξεκίνησε να λειτουργεί στην Κρήτη, συγκεκριμένα στο Ηράκλειο, όπου και αποτέλεσε πόλο ανάπτυξης για την πόλη, αλλά και ολόκληρο το νησί καθώς γύρω του στήθηκαν πολλές δομές για να καλύψουν τις ανάγκες του προσωπικού του Οργανισμού, όπως ένα ευρωπαϊκό σχολείο για τα παιδιά των υπαλλήλων που, δυστυχώς, ποτέ δεν έλαβε την απαραίτητα στήριξη από το Υπουργείο Παιδείας και την Περιφέρεια Κρήτης ώστε να καταφέρει ν' ανθίσει, όπως θα μπορούσε. Αντιθέτως, η καθυστέρηση επαρκούς ανάπτυξης του έδωσε αφορμή για να ξεκινήσουν οι κινήσεις μεταφοράς της έδρας του Οργανισμού στην Αθήνα, με το πρόσχημα ότι στην πρωτεύουσα θα μπορούσαν οι εργαζόμενοι να βρουν καλύτερα σχολεία για τα παιδιά τους. Όμως, παρά τις όποιες

αντιξοότητες, από το 2005 μέχρι το Νοέμβριο του 2018 που υπεγράφη η συμφωνία μεταφοράς της έδρας του στην Αθήνα, ο Οργανισμός έδρασε ως πηγή ανάπτυξης για το νησί. Μάλιστα, η στέγαση του Οργανισμού στην Κρήτη αποτελεί μια από τις στοιχειώδεις περιπτώσεις αποκέντρωσης που υπάρχουν στο ελληνικό κράτος. Γι' αυτό και αντί για μεταφορά στην Αθήνα, η παραμονή της έδρας συνιστά βασικό λόγο για να δημιουργηθούν οι απαραίτητες υποδομές και στην περιφέρεια.

Την ίδια στιγμή, αλγεινή εντύπωση αποτελεί το γεγονός ότι παρ' ότι η συμφωνία μεταφοράς υπεγράφη το 2018, από τον τότε αρμόδιο Υπουργό Ψηφιακής Πολιτικής κ Νίκο Παππά, το 2019 εγκαινιάστηκε το καινούργιο κτίριο – γραφείο του Οργανισμού στην Κρήτη. Κτίριο για το οποίο ο εκτελεστικός διευθυντής του οργανισμού κ Udo Helmbrecht είχε δηλώσει ότι «ανταποκρίνεται στα υψηλότερα πρότυπα για έναν Ευρωπαϊκό Οργανισμό και προσφέρει στο προσωπικό μας στην Κρήτη τις καλύτερες συνθήκες για την ασφαλή εκτέλεση των δραστηριοτήτων του Οργανισμού. » Ένα υπεροςύγχρονο κτίριο που χτίστηκε με συγχρηματοδότηση από την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Ανταγωνιστικότητα και Επιχειρηματικότητα". Δυστυχώς, το υψηλών προτύπων οίκημα, σύμφωνα με την συμφωνία έδρας που κυρώθηκε λίγες μέρες πριν από τη Βουλή των Ελλήνων, θα διατηρηθεί ως παράρτημα μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία μεταφοράς της έδρας στην Αθήνα.

Όμως, η εν λόγω συμφωνία, που είχε κατατεθεί από τον κ. Παππά στις 10/5/2019, αλλά δεν συζητήθηκε εξαιτίας της λήξης της κοινοβουλευτικής περιόδου και επανήλθε, πριν λίγες μέρες, από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που την υπερασπίστηκε με σθένος, λησμονώντας τις δημόσιες αντιδράσεις στελεχών, βουλευτών και Ευρωβουλευτών της, από το 2012 που ξεκίνησε η συζήτηση μέχρι και τον Μάιο του 2019, εκτός από τη μεταφορά της έδρας, περιλαμβάνει κι άλλες διατάξεις αναφορικά με το προσωπικό του οργανισμού και τις απαλλαγές – προνόμια που απολαμβάνει. Παρ' ότι στην ιστοσελίδα του ENISA μπορεί κανείς να πληροφορηθεί τον αριθμό των εργαζομένων που απασχολεί ο Οργανισμός, δε γίνεται καμία αναφορά ούτε στο είδος του προσωπικού ούτε

στο εργασιακό καθεστώς, στις συμβάσεις εργασίας και στη διαδικασία επιλογής του και φυσικά δε γίνεται καμία αναφορά ούτε και στο μισθολογικό καθεστώς που διέπει τον Οργανισμό. Σύμφωνα με τον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης κ Κυριάκο Πιερρακάκη, το ελληνικό κράτος δε χρειάζεται να καλύψει τους μισθούς του προσωπικού του ENISA που καλύπτονται απευθείας από την ΕΕ, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει μισθολογική επιβάρυνση για τον προϋπολογισμό. Όμως, παραμένει ακόμη και τώρα άγνωστο το ύψος των διαφυγόντων κερδών που έχει το Δημόσιο από τις ελαφρύνσεις και τα προνόμια που προβλέπονται για τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους που, μεταξύ άλλων, δεν καταβάλλουν ΦΠΑ ούτε πληρώνουν τέλη κυκλοφορίας.

Έτσι, παραμένει ασαφής η τελική επιβάρυνση μιας ήδη ευαίσθητης και αναιμικής οικονομίας μιας χώρας όπως η δική μας που, από το 2010, έχει χτυπηθεί ανελέητα από τις πολιτικές στείρας λιτότητας που της επιβλήθηκαν. Επίσης, δεν έχει ακόμη διασαφηνιστεί πώς έγινε η επιλογή του αρχικού γραφείου της Αθήνας στην περιοχή του Μαρκόπουλου και έπειτα η μεταφορά του στο Μαρούσι, δεδομένου ότι η συμφωνία ορίζει την έκδοση υπουργικής απόφασης που θα καθορίζει το ύψος του μισθώματος, απόφαση που δε γνωρίζει κανείς αν υπάρχει. Παράλληλα, δε γνωρίζει κανείς τι θα γίνει τελικά με το κτίριο του Ηρακλείου και το ευρωπαϊκό σχολείο, όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Δυστυχώς, με την κύρωση της συμφωνίας από το Κοινοβούλιο, ολοκληρώθηκε ένα σχέδιο περαιτέρω αποδυνάμωσης της ελληνικής περιφέρειας που, ίσως, οδηγήσει τελικά σε μεταφορά του Οργανισμού εκτός της χώρας μας. Κι όπως αποδεικνύεται, ο ENISA αποτελεί ακόμη ένα παράδειγμα αδιαφάνειας και έλλειψης δημοκρατίας σε μια Ευρώπη που αποδομείται.

Πηγή: thepressproject. gr

«Αφελείς» ή υποκριτές και θρασεείς;

30 Σεπτεμβρίου 2019

Σε εκδήλωση οργανωμένη από τον Κούλογλου και προσκεκλημένους ομιλητές τους Τσακαλώτο και Αχτσιόγλου (19/9/19) για άλλη μία φορά εκπλαγήκαμε με τη θαυμαστή ευκολία που διαθέτουν τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, και δη εκείνα που παίζανε κομβικό ρόλο σε νευραλγικά υπουργεία, να μιλάνε για τη συνολική πολιτική της κυβέρνησής τους σαν να μην ήταν οι βασικοί «παίκτες». Έχουν όλα τους ενστερνιστεί ότι τα απεχθή Μνημόνια δεν ήταν δική τους πολιτική αλλά ένα ξένο σώμα που αναγκάστηκαν να φορούν σαν τους τρίχινους σάκους των καλόγηρων του Μεσαίωνα για να μαρτυρήσουν για το καλό της πατρίδας; Ή μήπως βίωνανε μια ιδιότυπη αλλά παραδόξως ανακουφιστική σχιζοφρένεια μεταξύ του καλού και αγνού αριστερού τους εαυτού, του πραγματικού, και του άλλου, κακού μνημονιακού τους ο οποίος όμως ειδικά μετά την «έξοδο από τα μνημόνια» ήταν σαν να μην τρύπωνσε ποτέ μέσα τους; Ο λάτρης της βρετανικής λογοτεχνίας Τσακαλώτος θα έπρεπε καλύτερα από κάθε άλλον να ξέρει ότι ο «καλός» Doctor Jekyll δεν θα μπορέσει ποτέ να απαλλαγεί από τον Mr. Hyde, τον κακό εαυτό και δημιούργημά του στην ομώνυμη νουβέλα του Robert Louis Stevenson. Στο τέλος αυτός τον κυριεύει απόλυτα διότι ο Doctor Jekyll δεν μπορεί να βρει πλέον το σωτήριο ελιξίριο για την επαναφορά στον «πραγματικό» του εαυτό.

Από τα πολλά που ειπώθηκαν στην εκδήλωση θα ήθελα να σταθώ σε ένα μόνο σημείο που εικονογραφεί το παραπάνω «σύνδρομο» από το οποίο πάσχουν συνολικά τα πρώην κυβερνητικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με προεξάρχοντα τον Τσίπρα. Ο Τσακαλώτος παρατηρεί ότι «η Ευρώπη θυμίζει έντονα ένα μίνι Bxexit» και «στη βρετανική κοινωνία και στο κοινοβούλιο δεν υπάρχει πλειοψηφία για κάτι θετικό.... Κάτι ανάλογο θα δει κανείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τις Συνόδους των ηγετών της ΕΕ αλλά και των υπουργών Οικονομικών. Έχουμε

λοιπόν μια στασιμότητα σε αυτό που θα λέγαμε ευρωπαϊκό project και ... είναι δύσκολο μεν να αντιμετωπίσεις τη στασιμότητα αλλά είναι και μια ευκαιρία». Μιλώντας για την έλλειψη «θετικής» πλειοψηφίας στη Βρετανία (να υποθέσουμε, σε αντίθεση με την Ελλάδα επι ΣΥΡΙΖΑ;) που θα μπορούσε να βγάλει το ευρωπαϊκό project από τη στασιμότητα αναρωτιέται κανείς ποιο είναι αυτό αλήθεια κατά τον ομιλητή για να δούμε αν είναι κρίμα που υπάρχει στασιμότητα. Για τους Έλληνες το σχέδιο αυτό δεν είναι άλλο από την αλυσόδεση της χώρας στο φαύλο κύκλο του χρέους-λιτότητας, την εξωφρενική συμπίεση των μισθών για την εξασφάλιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, τη φτωχοποίηση ως συνθήκη κανονικότητας και την παράδοση των δημόσιων αγαθών και πλουτοπαραγωγικών δυνάμεων στο αρπακτικό διεθνές κεφάλαιο και τους εγχώριους ολιγάρχες.

Στη γλώσσα του Τσακαλώτου το ευρωπαϊκό project για την Ελλάδα δεν είναι παρά αυτό που ο Γ. Βαρουφάκης συνοπτικά περιγράφει ως «το μοντέλο Λετονίας», δηλ. η μετανάστευση, οι χαμηλοί μισθοί, τα hedge-funds για τα κόκκινα δάνεια και τα «φιλέτα» για τους ολιγάρχες. Μα αυτό δεν ήταν και είναι η οικονομική πολιτική του 3ου και 4ου Μνημονίου που υπέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ και φρόντισε σχολαστικά ό ίδιος ως πρώην υπουργός Οικονομικών να εφαρμόσει με επιτυχία και επαίνους από την Τρόικα; «Περιέργως» το ευρωπαϊκό project, παρόλο που δεν είναι ίδιο για τους άλλους λαούς, έκανε τις μεγάλες μάζες, κατά την Αχτσιογλου, να «γυρίσουν την πλάτη» στην ευρωπαϊκή ενοποίηση καταφεύγοντας σε «εθνικιστική αναδίπλωση». Για την ίδια η απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων συνετέλεσε ιδιαίτερα σε αυτήν τη στροφή. Ενώ επιτίθεται για τα μέτρα προστασίας τους που έλαβε κατά τη θητεία της, ξεχνάει τη δική της ρύθμιση για το 50%+1 των ταμιακώς εντάξει που απαιτείται για την προκήρυξη απεργίας, διάταξη που ασμένως διατηρεί ο Βρούτσης. Μήπως επομένως και η ίδια ευθύνεται για τη συνολική αποξένωση των πολιτών από οποιαδήποτε συλλογική οργάνωση χτυπώντας την εμβληματική κατάκτηση του δικαιώματος της απεργίας;

Το ερώτημα είναι γιατί σε μια εκδήλωση που περιείχε υποτίθεται και το ερώτημα «γιατί χάσαμε» κανένας από τους

δου δεν τολμάει να πει το αυτονόητο: Χάσαμε γιατί εφαρμόσαμε ακραία νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Χάσαμε γιατί στρώσαμε το χαλί για να πατήσει επάνω του ο Μητσοτάκης και του δώσαμε δώρο ένα «μπαγιόκο» από υπερπλεονάσματα για να κάνει τα δώρα του στους «εθνικούς επενδυτές». Χάσαμε γιατί ο κόσμος, που μετά το Δημοψήφισμα μοιρολατρικά έχει αποδεχτεί το ΤΙΝΑ, με ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ, αντιλαμβανόμενος πλήρως ότι πρόκειται για την ίδια πολιτική με δυο «παίκτες» προτίμησε ως είθισται τον αυθεντικό. Όμως, η ανεπάντεχη επιτυχία του ΜέΡΑ25 έρχεται να θυμίσει και εκφράσει ότι υπάρχει αντίσταση στο ΤΙΝΑ και θέληση για την έξοδο από την χρεοδουλοπαροιμία. Το πώς έχει ήδη αρθρωθεί σε συγκεκριμένες προτάσεις. Το σημαντικό όμως είναι ότι αυτές στηρίζονται στην αναγνώριση της καταστροφικότητας του υπάρχοντος ευρωπαϊκού σχεδίου όσο αυτό θα υπαγορεύεται από τις πολιτικές που δοκίμασε πάνω μας η Τρόικα. Αυτό είναι που η προηγούμενη κυβέρνηση στο σύνολό της επιχείρησε και επιχειρεί να συγκαλύψει διότι λειτούργησε ως εκτελεστικός βραχίονας των δανειστών. Η κατάσταση εν ολίγοις δεν σώζεται από την «αυτοκριτική» ούτε περί ελλειπούς επικοινωνήσης («Συριζικός» νεολογισμός) των θετικών πολιτικών της ούτε για το, κατά τον Τσακαλώτο, πολιτικό λάθος των εξορύξεων. Όσο για την πράσινη ανάπτυξη που ο ίδιος ανακαλύπτει ξαφνικά μαζί με άλλα κινηματικά όπως το προσφυγικό και τις ανισότητες (!) ας περιοριστούμε στο ότι εδώ εκφράζει τον «καλό εαυτό» του αλλά τα καζάνια της Oil One και η Μόρια είναι ο Mr. Hyde της ιστορίας αυτής.

Υ. Γ: Η απάντηση στο ερώτημα του τίτλου γίνεται πολύ πιο εύκολη μετά την χτεσινή παρουσία του Τσακαλώτου, μαζί με άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στην απεργιακή πορεία στο κέντρο της Αθήνας!

Σίσσυ Βελισσαρίου

Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του DiEM25

Πηγή: *thepressproject. gr*

Πρόσκληση για ονομαστική ψηφοφορία επί της κύρωσης των συμβάσεων για τους υδρογονάνθρακες

30 Σεπτεμβρίου 2019

Η κλιματική αλλαγή είναι ένα από τα βασικότερα προβλήματα της εποχής μας και, δυστυχώς, τα αποτελέσματα της τα βλέπουμε όλοι καθημερινά γύρω μας. Η εξόρυξη των υδρογονανθράκων το μόνο που θα κάνει είναι να επιτείνει το πρόβλημα χωρίς κανένα κέρδος για τη χώρα και τους πολίτες παρά μόνο για την κραταιά ολιγαρχία που συνεχίζει να συγκεντρώνει πλούτο και δύναμη απερίσκεπτα και χωρίς ενσυνείδηση για το κακό που προκαλεί στους ανθρώπους, στη χώρα, στο περιβάλλον.

Το ΜέΡΑ25 από την αρχή έχει θέσει ψηλά στην ατζέντα και το πρόγραμμά του το θέμα της πράσινης μετάβασης και πάγια θέση του είναι πως οι υδρογονάνθρακες πρέπει να μείνουν θαμμένοι εκεί που βρίσκονται. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να συναινέσει στην κύρωση των συμβάσεων που φέρνει στη Βουλή η ΝΔ, συμβάσεις που είχε ετοιμάσει ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει.

Έτσι, απερίφραστα δηλώνει ότι θα καταθέσει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας και καλεί τους βουλευτές όλων των κομμάτων να το υπογράψουν βάζοντας στην άκρη κάθε μικροπολιτικό συμφέρον και κάθε κομματική γραμμή. Θυμίζουμε ότι όλοι οι βουλευτές είναι υπόλογοι για τις πράξεις άρα και την ψήφο τους στις συγκεκριμένες κυρώσεις στους συμπολίτες μας, στους ψηφοφόρους τους και, κυρίως, στα παιδιά από τα οποία έχουμε δανειστεί τη γη και οφείλουμε να την κληροδοτήσουμε με όσο το δυνατόν λιγότερα προβλήματα.

Ας επιλέξουμε όλοι υπεύθυνα και με το χέρι στην καρδιά την στάση που θα τηρήσουμε.

Εμείς σαν ΜέΡΑ25 για ακόμη μια φορά καλούμε τους βουλευτές όλων των κομμάτων να συνταχθούν με το αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας σκεπτόμενοι πως πρόκειται για μια εξόχως ιστορική στιγμή και θα πρέπει όλοι να αρθούμε στο ύψος της περίπτωσης.

Αθήνα, 30/09/2019

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΜέΡΑ25

Γιάνης Βαρουφάκης
Αγγελική Αδαμοπούλου
Κωνσταντίνα Αδάμου
Μαρία Απατζίδη
Κρίτων Αρσένης
Κλέων Γρηγοριάδης
Γιώργος Λογιάδης
Φωτεινή Μπακαδήμα
Σοφία Σακοράφα

Το «μηντιακό τοπίο» στην Ελλάδα και ο δημοκρατικός έλεγχος

30 Σεπτεμβρίου 2019

Με αφορμή την συζήτηση στην ολομέλεια της βουλής της επίκαιρης επερώτησης για την φημολογούμενη εξαγορά της Forthnet από τον Όμιλο «Αλτερ Εγκο» το ΜέΡΑ25 υπενθυμίζει τα λόγια του Ουμπέρτο Εκο ότι «σήμερα μια χώρα ανήκει σε αυτόν που ελέγχει τα ΜΜΕ» και επομένως αποτελούν τον γνώμονα της πολιτικής μας στάσης και πρότασης, μιας και θέλουμε η χώρα να ανήκει στους πολίτες της και όχι σε κάποιους ολιγάρχες που

ελέγχοντας την πληροφόρηση, ηγεμονεύουν ιδεολογικά πάνω στην κοινωνία, όπως θα έλεγε και ένας άλλος σπουδαίος Ιταλός, ο Αντόνιο Γκράμσι.

Αυτό που έχει ανάγκη λοιπόν το μηντιακό τοπίο στην Ελλάδα είναι ο δημοκρατικός έλεγχος. Με στόχο να καταστεί απαραβίαστο ανθρώπινο δικαίωμα η πρόσβαση στην ΑΛΗΘΕΙΑ και στην ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ και να μετατραπούν τα ΜΜΕ από μηχανισμούς προπαγάνδας σε διαύλους ενημέρωσης και δημιουργικότητας.

Το ΜΕΡΑ25 θα θεσμοθετήσει το ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΛΗΡΩΤΩΝ & ΕΚΛΕΓΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ (ΔΙΑΣΚΕΠ-ΜΜΕ) με εντολή την:

- Επαναξιολόγηση των κριτηρίων για την απόκτηση τηλεοπτικής άδειας με επιβολή και αξιολόγηση στην βάση ποιοτικών κριτηρίων από το ΔΙΑΣΚΕΠ-ΜΜΕ
- Την κοινωνικοποίηση της ΕΡΤ η οποία, για να αποκτήσει πραγματικά δημόσιο χαρακτήρα, θα πρέπει να διοικείται από Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο εκλέγεται από το ΔΙΑΣΚΕΠ-ΜΜΕ και λογοδοτεί αποκλειστικά σε αυτό (χωρίς την παραμικρή παρέμβαση της κυβέρνησης)
- Την μετατροπή του Εθνικού Οπτικοακουστικού Αρχείου σε αυτοτελή δημόσιο φορέα, υπό την επίβλεψη του ΔΙΑΣΚΕΠ-ΜΜΕ, με επιστημονικό προσωπικό, που να διασφαλίζει την αξιοποίηση και διαφύλαξη του οπτικοακουστικού Αρχείου
- Την αναθεώρηση της σύμβασης με την Digea -Ψηφιακός Πάροχος Α. Ε. που αποτελεί (ελληνική πρωτοτυπία) ταυτόχρονα πάροχος δικτύου και πάροχος περιεχομένου.

Επίκαιρη ερώτηση του Γ. Βαρουφάκη στον Πρωθυπουργό για τη Μόρια

01 Οκτωβρίου 2019

Επίκαιρη Ερώτηση
Προς τον Πρωθυπουργό

Θέμα: «Κατάργηση καταυλισμού Μόριας και εσωτερικών συνόρων»

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Είμαι σίγουρος πως συμφωνείτε ότι:

- Πυρκαγιές σαν αυτή που στοίχισε ζωές συνανθρώπων μας στη Μόρια είναι αναπόφευκτες όταν χιλιάδες άνθρωποι ζουν συνωστισμένοι και σε συνθήκες εξαθλίωσης.
- Καταυλισμοί όπως εκείνος στη Μόρια της Λέσβου δεν συνάδουν με τις αρχές και αξίες ευρωπαϊκής χώρας.
- Καμιά πολιτισμένη κοινωνία δεν μπορεί να κάθετα με σταυρωμένα χέρια όταν χιλιάδες συνάνθρωποι μας ετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν τον πέμπτο σκληρό χειμώνα ανοχύρωτοι μπροστά στο κρύο και τη βροχή.
- Οι κάτοικοι της Λέσβου συνεχίζουν να υπομένουν την γειτνίαση, καθώς και την ταύτιση του τόπου τους στα μάτια της διεθνούς κοινής γνώμης, με καταυλισμούς-στρατόπεδα που καταστρατηγούν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Επειδή πιστεύω ότι συμφωνείτε με τα πιο πάνω, σας ερωτώ: Προτίθεστε να κλείσετε τη Μόρια και ποια η διαφορά της δικής σας πολιτικής από εκείνη της προηγούμενης κυβέρνησης που ενέδωσε στη συμφωνία Μέρκελ-Ερντογάν χρησιμοποιώντας τις

κακουχίες των μεταναστών στη Μόρια ως μέσο σηματοδότησης σε εν δυνάμει μετανάστες να μην έρθουν στη χώρα; Θα καταργήσετε τα ιδιότυπα εσωτερικά σύνορα στη χώρα, που αφαιρούν από μετανάστες το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης εντός της χώρας και εγκλωβίζουν κατοίκους των νησιών μας (Ελληνες και μετανάστες); Πότε θα προβεί η Πολιτεία στο αυτονόητο βήμα της δημιουργίας πολλών μικρών δομών ανά την επικράτεια ώστε οικογένειες μεταναστών που σήμερα βρίσκονται στη Μόρια να ενταχθούν στις ανά την χώρα τοπικές κοινωνίες με τρόπο που να ωφελεί τόσο τις τοπικές κοινωνίες όσο και τους κατατρεγμένους που βρήκαν καταφύγιο στη χώρα μας;

Ο ερωτών Βουλευτής
Γιάννης Βαρουφάκης

Εκρηκτική κατάσταση στη Μόρια, διεθνής διασυρμός της χώρας και πάνω από όλα, χαμένοι αθώοι

01 Οκτωβρίου 2019

Όλα δείχνουν πως τα πράγματα για τους κατατρεγμένους μόνο χειρότερα θα γίνουνται. Η ΝΔ θέλει να εφαρμόσει κατά γράμμα αυτό που η ανθρωπολογία έχει ονομάσει “prevention through deterrence”. Με λίγα λόγια: να κάνει τη ζωή των προσφύγων όσο το δυνατόν πιο δύσκολη επί ελληνικού εδάφους προκειμένου να αποτρέψει «τις ροές» από το να αυξηθούν. Και επιμένει να το κάνει παρόλο που η έρευνα έχει δείξει ξανά και ξανά πως κάτι τέτοιο δεν έχει δουλέψει πουθενά.

Οι άνθρωποι που έγιναν «ροές» θα «απολαμβάνουν» σύμφωνα με τις πλέον πρόσφατες κυβερνητικές δηλώσεις μια ακόμα πιο

θολή απονομή ασύλου, μια πιο γρήγορη **επιστροφή εκεί που τους περιμένει η πείνα και η φτώχεια**, πολλές φορές όπως έχει αποδειχθεί και ο **θάνατος**, ενώ πλέον κανείς δε θα λαμβάνει στα σοβαρά υπόψη τη ψυχοσωματική υπόσταση ενός ανθρώπου που ζητάει ασφαλές καταφύγιο καθώς όπως μας πληροφορούν τα συστημικά ΜΜΕ το «μετατραυματικό στρες» και άλλοι παράμετροι δεν θα λαμβάνεται υπόψη υπέρ της αίτησης ασύλου.

Εννοείται, για να ευκολύνει το όλο θέμα, οι φωστήρες των νομικών της κυβέρνησης –σε συνεργασία με ποιον από την Ε. Ε;- θα αποφασίσουν εκείνοι για **ασφαλείς τρίτες χώρες** ενώ εξαρχής ο κατάλογος των προσφυγογενών χωρών θα αλλάξει: **για τη ΝΔ ο άνθρωπος έχει δικαίωμα να κινηθεί μόνο όταν τον βομβαρδίζουν και όχι όταν πεθαίνει από πείνα, φτώχεια, από την κλιματική αλλαγή που έχε ρημάξει τη γη του**, από τις πολυεθνικές που εργολαβούν εις βάρος των πιο αδυνάτων και από χίλιους δυο λόγους που κάνουν τον βίο αβίωτο σε εκατομμύρια ανθρώπους παγκοσμίως, από πολέμαρχους που βιάζουν, στρατολογούν παιδιά, έως τις νέες κλιματικές συνθήκες που ερημοποιούν τεράστια κομμάτια του πλανήτη και αναγκάζουν ανθρώπους στον εκτοπισμό.

Προκειμένου να κερδίσει το επικοινωνιακό παιχνίδι η ΝΔ τάζει το ακατόρθωτο: **να φυλαχθούν τα σύνορα, να φεύγουν πίσω όσοι έρχονται**, πράγματα που κανείς δεν κατάφερε και κανείς δε θα καταφέρει γιατί πολύ απλά αυτό το παγκόσμιο, τεράστιο ζήτημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με επικοινωνιακά κόλπα και υποσχέσεις που σκοπό έχουν να κατευνάσουν τον ψηφοφόρο.

Η κυβέρνηση έχει στα χέρια της ένα τεράστιο πρόβλημα που δεν μπορεί να το λύσει γιατί ακριβώς η ίδια και η νοοτροπία που την θρέφει είναι στον ίδιο τον πυρήνα της δημιουργίας του. Στο πρακτικό μέρος, εν όψει χειμώνα δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι που συνεχίζουν να στιβάζονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης –τα οποία η ΝΔ όχι μόνο δεν «έκλεισε» όπως διατυμπάνιζαν τα κατά τόπους στελέχη της πριν τις εκλογές αλλά είδε να διατρανώνονται έως το αδιαχώρητο- πρόκειται ξανά να δοκιμαστούν στις πλέον απάνθρωπες συνθήκες. Κανένα σχέδιο δεν υπάρχει για τον επερχόμενο χειμώνα, κανένα από τα μέτρα

που θέλει να πάρει η ΝΔ δεν έχει μακροπρόθεσμη ισχύ.

Αν η ΝΔ, όπως δείχνει, συνταχθεί με τα πλέον συντηρητικά στοιχεία στην Ε. Ε. με τις πολιτικές Σαλβίνι και Ορμπάν και όπως παλιότερα αν επιμένει στους φράχτες και στον εγκλεισμό (δεν ξεχνάμε το φιάσκο Σαμαρά με τον φράχτη του Έβρου που απλά έδωσε διέξοδο στην μετακίνηση προς τα νησιά του Αιγαίου) το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο: εκρηκτική κατάσταση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, διεθνής διασυρμός της χώρας και πάνω από όλα, χαμένοι αθώοι.

Μια τραγωδία που δεν είναι «ατύχημα»

01 Οκτωβρίου 2019

Η τραγωδία στη Μόρια είναι συγκλονιστική, αλλά δυστυχώς αναμενόμενη. Τα κέντρα φιλοξενίας έχουν ένα συγκεκριμένο αριθμό ανθρώπων που μπορούν να φιλοξενούν, ο οποίος είναι ανάγκη να γίνεται σεβαστός, για να μην υπάρχουν τραγικοί θάνατοι. Όταν σε χώρους για 3. 000 ανθρώπους στοιβάζονται περί τις 12. 500, δηλαδή υπερτετραπλάσιος αριθμός, τότε μιλάμε για τραγωδία, αλλά όχι για «ατύχημα». Η φωτιά μάλιστα θα μπορούσε να είχε επεκταθεί και στο υπόλοιπο καμπ, αν αναλογιστεί κανείς τις συνολικές συνθήκες, όπως λ. χ. τα καλώδια που περνούν και την υπερσυγκέντρωση προσώπων. Συνολικά στα ελληνικά νησιά, τα κέντρα μπορούν να φιλοξενήσουν 6. 338 πρόσφυγες και μετανάστες, αλλά διαμένουν σε αυτά πάνω από 26. 200. Μέσα σε λίγες μόνο ημέρες θρηνήσαμε μια Αφγανή γυναίκα και ένα μικρό παιδί που σκοτώθηκε από επερχόμενο φορτηγό μέσα σε ένα χαρτόκουτο. Ανατριχιαστική λεπτομέρεια: Λίγες μόνο μέρες πριν είχε κλείσει ο παιδικός σταθμός, που είχαν διαμορφώσει οι αλληλέγγυοι, με αποτέλεσμα τα παιδιά των προσφύγων και μεταναστών να μην έχουν έναν ασφαλή χώρο για το παιχνίδι και τη διαμονή τους.

Η υπερσυγκέντρωση προσφύγων και μεταναστών στη Μόρια, που υπήρξε η αιτία του θανάτου, έχει συγκεκριμένους λόγους, μεταξύ των οποίων το γεγονός ότι η νέα κυβέρνηση σταμάτησε τις μεταφορές από τα νησιά στην ελληνική ενδοχώρα για πολιτικές μικροσκοπιμότητες. Η στάση της νέας κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είχε φανεί εξαρχής όταν υπέταξε τη μεταναστευτική πολιτική στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Έδειξε έτσι την νοοτροπία της ότι το προσφυγικό και μεταναστευτικό ζήτημα δεν είναι ζήτημα δημοκρατικής ενσωμάτωσης, αλλά απλά και μόνο αστυνομικής καταστολής, προκειμένου να προστατευθεί ο αυτόχθονας από τις εξωτερικές δήμενες απειλές. Η απαξιωτική συμπεριφορά είχε αρχίσει από την αφαίρεση του ΑΜΚΑ από τους πλέον αδύναμους, όπως οι πρόσφυγες και τα παιδιά τους, δηλαδή από αυτούς που το είχαν πραγματικά ανάγκη. Ευτυχώς, γιατροί στη Μυτιλήνη και αλλού αφήφισαν την απάνθρωπη αυτή πολιτική και έσωσαν προσφυγόπουλα στο πλαίσιο μιας αναγκαίας πολιτικής ανυπακοής. Η συνέχεια της πολιτικής αυτής της κυβέρνησης φάνηκε όταν μετά τον θάνατο της Αφγανής γυναίκας η άμεση απάντηση ήταν περισσότερη καταστολή από δυνάμεις που έσπευσαν να επιδράμουν. Και στη συνέχεια η απάντηση ήταν η περαιτέρω θεσμοποίηση της καταστολής με αποφάσεις για κατασκευή κλειστών προαναχωρησιακών κέντρων και με μια υποβάθμιση του πολιτικού πολιτισμού σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες εξέτασης των αιτημάτων ασύλου. Η πολιτική της κυβέρνησης είναι ένα κακέκτυπο μιας ευρύτερης ευρωπαϊκής πολιτικής που θεωρεί ότι η στάση απέναντι στο μεταναστευτικό είναι η «προστασία του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής» σύμφωνα με τη χαρακτηριστική ονομασία που δόθηκε στο σχετικό χαρτοφυλάκιο, ενώ τελικά οδηγούμαστε σε «ευρωπαϊκούς τρόπους θανάτου».

Οι τραγωδίες στη Μόρια κάνουν περισσότερο επίκαιρη από ποτέ μια μακροπρόθεσμη πολιτική και δημοκρατική λύση που πρέπει να έχει δύο άξονες: Αφενός τη δημιουργία ενός πανελλήνιου δικτύου αλληλεγγύης με τη δημιουργία πολλών, μικρών, ανθρώπινων υποδομών σε όλη την επικράτεια της Ελλάδας, δίνοντας παράλληλα ανάσες στα νησιά του Αιγαίου. Και αφετέρου τη θεσμοθέτηση Συμβουλευτικών Συνελεύσεων

Μεταναστών (ΣΣΜ), που προτείνει το ΜέΡΑ25, που θα τις εκλέγουν οι ίδιοι οι μετανάστες με σκοπό την δική τους οργανωμένη έκφραση σύμφωνα με δημοκρατικές διαδικασίες για τις οποίες θα μεριμνά το ελληνικό κράτος. Στα αναμενόμενα τραγικά συμβάντα, στη θανατοπολιτική της κυβέρνησης, μπορούμε να απαντήσουμε μόνο με συγκεκριμένα μέτρα για την ανθρώπινη και πολιτική αξιοπρέπεια των προσφύγων και μεταναστών.

Μαρία Απατζίδα,

Βουλευτής Ανατολικής Αττικής με το ΜέΡΑ25

Για την κυβερνητική εξάρτηση του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ. Θ. Ε. Α.)

02 Οκτωβρίου 2019

Η κυβέρνηση έφερε εχθές, 30 Σεπτεμβρίου, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με την οποία αλλάζει το πλαίσιο της διοικητικής δομής του ΚΕ. Θ. Ε. Α. Το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων ήταν μέχρι σήμερα και για τα τελευταία 37 χρόνια ανεξάρτητο, χωρίς κρατική παρέμβαση στον τρόπο και στην δομή λειτουργίας του. Με την κατάργηση του αυτοδιοίκητου χαρακτήρα του ΚΕΘΕΑ, το «επιτελικό κράτος» απορροφά τον σημαντικό αυτό οργανισμό όλο και πιο κοντά στην πολιτική ηγεσία, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται για το μέλλον του.

Το ίδιο το ΚΕ. Θ. Ε. Α. σημειώνει πως η κυβέρνηση «αντισυνταγματικά, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, επεμβαίνει στον τρόπο διοίκησης και λειτουργίας ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου που υπηρετεί έναν πολύ ευαίσθητο κοινωνικό χώρο. Η Πράξη υπονομεύει πλήρως το έργο του

ΚΕΘΕΑ, αφού συγχρόνως καταργεί την αποστολή του, τον σκοπό του και τη δυνατότητά του για ίδρυση νέων μονάδων».

Όμως, ο οργανισμός ρίχνει φως και στη σκοπιμότητα αυτής της αλλαγής: αποσκοπεί «στην αντικατάσταση του αιρετού και άμισθου διοικητικού συμβουλίου του ΚΕ. Θ. Ε. Α. με ένα συμβούλιο έμμισθων διορισμένων ημετέρων» – διάγνωση που το ΜΕΡΑ25 δεν μπορεί παρά να αποδεχθεί ως ορθή.

Ο κυβερνητικός αυταρχισμός χτυπάει εδώ έναν πραγματικά κρίσιμο τομέα για την κοινωνία, ο οποίος αφορά το ζήτημα της απεξάρτησης και της κοινωνικής επανένταξης και αφορά μια πλειάδα ανθρώπων: τους ίδιους τους συμμετέχοντες στα θεραπευτικά προγράμματα, τους γονείς τους, τους εργαζόμενους και στους εθελοντές του ΚΕ. Θ. Ε. Α.

Ως ΜΕΡΑ25 καταδικάζουμε πλήρως αυτήν την κυβερνητική πρωτοβουλία και τα ομιχλώδη κίνητρά της, συμφωνώντας με την ανακοίνωση του ΚΕ. Θ. Ε. Α. , σύμφωνα με την οποία η αυθαιρεσία αυτή υπονομεύει το δημόσιο συμφέρον και στρέφεται ενάντια σε μια από τις πιο ευάλωτες ομάδες του κοινωνικού συνόλου. Σημειώνουμε επιπροσθέτως πως αυτή δεν είναι μια μεμονωμένη πρωτοβουλία, αλλά αποτελεί μια ψηφίδα στο ευρύτερο κυβερνητικό σχέδιο για «αλλαγή του κράτους» – προς το εφιαλτικότερο.

Το ΜΕΡΑ25 για το περιστατικό στον 984

02 Οκτωβρίου 2019

Κύριε Δήμαρχε

Χθες το απόγευμα, ο Δημοτικός Ραδιοσταθμός όλων των Αθηναίων πήρε επιτέλους λίγο παραπάνω μερίδιο δημοσιότητας από τα πολύ χαμηλά ποσοστά του- δυστυχώς όμως όχι λόγω

της απήχησης του προγράμματός του, αλλά λόγω της τροπής που πήρε η πρωτοβουλία μιας ομάδας νεαρών παιδιών να απαιτήσουν και να επιτύχουν την ανάγνωση ενός κειμένου για το καυτό θέμα του προσφυγικού και της κλιματικής αλλαγής.

Τα ηχητικά ντοκουμέντα και οι μαρτυρίες συγκλίνουν στο ότι το όλο περιστατικό εξελίχτηκε χωρίς βιαιοπραγίες, με τη συναίνεση των παραγωγών και κατά την πάγια τακτική του σταθμού, απ' όσο γνωρίζουμε.

Καταλαβαίνετε συνεπώς την έκπληξή μας για τη συνέχεια, όταν ομάδα πάνοπλων αστυνομικών της ΔΙΑΣ επιστρατεύτηκε για να ρίξει σπέρτο εκεί που δεν υπήρχε φωτιά, και να προχωρήσει σε μαζικές προσαγωγές και συλλήψεις ατόμων, μεταξύ των οποίων δύο ανήλικα ,τα οποία κρατήθηκαν στην ΓΑΔΑ και τα μεσάνυχτα μεταφέρθηκαν από την Λ. Αλεξάνδρας στην Λ. Καβάλας, ενώ αύριο, Τετάρτη 2/10 περνάνε από εισαγγελέα στην Ευελπίδων. .

Κύριε Δήμαρχε, γνωρίζοντας τις φιλελεύθερες απόψεις σας, επικροτείτε αυτή την κατασταλτική διαχείριση ενός γεγονότος που στην ουσία του έχει να κάνει με το δικαίωμα στην πολυφωνία; Με ποianού την εντολή έγιναν οι προσαγωγές;

Ως φιλελεύθερος, είναι αυτό το σήμα που θέλετε να εκπέμψετε ως προς το τι είναι επιτρεπτό να εκφράζεται μέσα από έναν ραδιοφωνικό σταθμό που πληρώνουν όλοι οι δημότες του;

Υποβάθμιση ΚΕΘΕΑ: Μία ακόμα πράξη ταξικού πολέμου της Κυβέρνησης

05 Οκτωβρίου 2019

Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη δεν έχει προλάβει να κλείσει ούτε τρεις μήνες ζωής και κάθε μέρα δυστυχώς βιώνουμε νέες τοξικές και ταξικές πολιτικές. Στην κατεύθυνση αυτή με

αιφνίδιο και αντιδημοκρατικό τρόπο, η Κυβέρνηση με μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου προβαίνει στην κατάργηση του αυτοδιοίκητου του ΚΕΘΕΑ και ορίζεται πλέον ο διορισμός του ΔΣ του ΚΕΘΕΑ με Υπουργική Απόφαση.

Ξεκινώντας από τον χαρακτήρα της νομοθέτησης, είναι πραγματικά απορίας άξιο τί ήταν αυτό ακριβώς που ώθησε την Κυβέρνηση σε μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου για το εν λόγω ζήτημα; Ήταν τόσο επείγουσα για την Κυβέρνηση η αλλαγή του τρόπου ορισμού της διοίκησης του ΚΕΘΕΑ; Και αν ήταν γιατί δεν το έφερε απλά ως ένα ακόμα κατεπείγον νομοσχέδιο σαν τα πολλά που μας έχει ήδη συνηθίσει; Προφανώς πέραν της βιασύνης της Κυβέρνησης μιας και επρόκειτο να εκλεγεί νέα διοίκηση του οργανισμού (την οποία η Κυβέρνηση ήθελε να προλάβει για να διορίσει ημετέρους), η Κυβέρνηση φοβόταν τις αντιδράσεις των ίδιων των Βουλευτών της, που μέσα σε ένα κατεπείγον νομοσχέδιο με τις τροπολογίες τους μπορούσαν να της χαλάσουν τα σχέδια. Έτσι με μια ΠΝΠ, η Κυβέρνηση αναγκάζει τους βουλευτές της με ένα take it or leave it για να αποσπάσει την νομιμοποίηση τους σε αυτό το έκτρωμα.

Πέραν των ανωτέρω λόγων, είναι επίσης έκδηλη και η υποκρισία της Κυβέρνησης, τόσο όσον αφορά τους περιβόητους «κανόνες καλής νομοθέτησης» που η ίδια είχε νομοθετήσει με το νομοθέτημα του «επιτελικού κράτους» και τώρα πέραν των κατεπειγόντων, φέρνει μια ΠΝΠ παραβιάζοντας κατάφωρα το Σύνταγμα (αφού φυσικά και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για πράξη νομοθετικού περιεχομένου στην προκειμένη περίπτωση). Όσο και όσον αφορά την γενικότερη κυβερνητική ρητορική και δήθεν πολιτική. Αυτό δηλαδή που η Κυβέρνηση από τη μία υποτίθεται πως τα βάζει με τα «κέντρα ανομίας» και εμπορίας ναρκωτικών (βλ. χαρακτηριστικά για την Κυβέρνηση: Πανεπιστήμια, Εξάρχεια, καταλήψεις κλπ.) και από την άλλη η ίδια Κυβέρνηση υποβαθμίζει τη βασικότερη δομή απεξάρτησης στη χώρα.

Βέβαια πέρα από την υποκρισία, υπάρχει και μια υποβόσκουσα πολιτική που διαπερνάει το πνεύμα και αυτής της κυβερνητικής απόφασης. Γιατί η Κυβέρνηση αποφασίζει έτσι ξαφνικά να υποβαθμίσει ένα τόσο αποτελεσματικό δημόσιο φορέα; Αφενός μεν επειδή η Κυβέρνηση με την κατάργηση του αμισθί

εκλεγμένου ΔΣ και τον διορισμό έμμισθων -επιλογής του Υπουργού της- προσώπων, κομματικοποιεί έτι περαιτέρω το κράτος, ενώ παράλληλα «βολεύει» λίγους ακόμα ημετέρους. Πέραν τούτου όμως η Κυβέρνηση θα έχει πλέον τον πλήρη έλεγχο μιας τόσο σοβαρής και αξιόλογης δομής, δημιουργώντας αφενός μεν τα παραθυράκια για την γνωστή και πολυαγαπημένη της «ιδιωτική πρωτοβουλία» (ο Υπουργός Υγείας έχει μιλήσει καθαρά για ΣΔΙΤ σε δομές υγείας) η οποία θα βρει ένα ακόμα πεδίο κερδοφορίας πάνω στον πόνο των τοξικοεξαρτημένων και των οικογενειών τους. Ενώ παράλληλα η Κυβέρνηση θα μπορέσει να βάλει τους κανόνες της και τους περιορισμούς της στο ποιοι χρήζουν την δημόσια δωρεάν βοήθεια απεξάρτησης, μη τυχόν και απεξαρτηθεί κανένας μετανάστης και δεν μπορέσει ο κ. Μητσοτάκης να πείσει το ακροδεξιό ακροατήριό της ΝΔ ότι κάνει τα πάντα για δημιουργήσει συνθήκες αποτροπής των ανθρώπων αυτών.

Η υποβάθμιση του ΚΕΘΕΑ είναι ένα ακόμα πλήγμα, ένα ακόμα χτύπημα της Κυβέρνησης και της ολιγαρχίας που εξυπηρετεί αυτή, έναντι των πιο ευάλωτων συμπολιτών μας. Χρέος όλων των δημοκρατικών και προοδευτικών πολιτών, όλων όσων δεν κάνουν εκπτώσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια για όλους, χρέος του ΜέΡΑ25, είναι να αντισταθεί και να αντιπαλέψει κι αυτή την ανεκδιήγητη κυβερνητική απόφαση. Κάτω τα χέρια από το ΚΕΘΕΑ, κάτω τα χέρια από την απεξάρτηση.

Μιχάλης Κριθαρίδης,
Εκπρόσωπος Τύπου ΜέΡΑ25

Πρόταση νόμου για την πολιτική ένταξη των αποδήμων

29 Σεπτεμβρίου 2019

Ο Απόδημος Ελληνισμός έχει κουραστεί με την ελληνική

πολιτεία που μονίμως τους εξυμνεί, τους ζητά συνεχώς βοήθεια, αλλά ποτέ δεν τους εντάσσει ουσιαστικά στη λήψη των αποφάσεων που αφορούν τον απανταχού Ελληνισμό.

Απαραίτητο βήμα για την ένταξη των απόδημων είναι η αποκατάσταση του ουσιαστικού δικαιώματος τόσο στο εκλέγειν όσο και στο εκλέγεσθαι. Το δικαίωμα επιστολικής ψήφου, ή ψήφου σε προξενείο, είναι δώρον άδωρον όταν αναγκάζονται να ψηφίσουν σε περιφέρεια της επικράτειας στην οποία δεν διαμένουν – ή δεν έχουν διαμείνει ποτέ. Μόνο η δημιουργία εκλογικών περιφερειών στις χώρες τους αποδίδει στους απόδημους το δικαίωμα στην συμμετοχή. Και μόνο η πλήρης ισοδυναμία εδρών και εγγεγραμμένων εντός όσο και εκτός της Ελλάδας εξασφαλίζει την ισονομία.

Το ΜέΡΑ25 είναι το μόνο κόμμα που παρουσιάζει Σχέδιο Νόμου η νομοθέτηση του οποίου εξασφαλίζει τόσο την ισότιμη συμμετοχή των απόδημων στις εκλογές (εκλέγειν) όσο και την ισότιμη αντιπροσώπευσή τους στη Βουλή των Ελλήνων (εκλέγεσθαι).

Ένα σημαντικό ποσοστό των Ελλήνων ζουν στο εξωτερικό. Κάποιοι αναγκάστηκαν να φύγουν στα πέτρινα χρόνια ή, πιο πρόσφατα, οικονομικοί πρόσφυγες από την μόνιμη πλέον Χρεοδουλοπαροικία. Άλλοι έφυγαν εθελοντικά φιλοδοξώντας να σταδιοδρομήσουν σε τομείς που η χώρα δεν θεραπεύει. Ανεξάρτητα από τους λόγους που τους οδήγησαν στο εξωτερικό, το ζητούμενο πρέπει να είναι η επανένταξή τους στην ελληνική πολιτεία.

Η απορριπτέα πρόταση της κυβέρνησης

Η κυβέρνηση προσανατολίζεται στη χορήγηση στους απόδημους του δικαιώματος να εκλέγουν υποψήφιους στις εγχώριες εκλογικές περιφέρειες όπου είναι ήδη εγγεγραμμένοι. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί την προσέγγιση αυτή τόσο αναποτελεσματική όσο και αντιδημοκρατική και, συνεπώς, την απορρίπτει - αντιπροτείνοντας ουσιαστικά διαφορετική πρόταση.

- Δεν νοείται να ψηφίζει πολίτης σε εκλογική περιφέρεια στην οποία δεν έχει ζήσει για δεκαετίες ή ποτέ, στην περίπτωση

αποδήμων 2ης και 3ης γενιάς

- Το δικαίωμα ενός, π. χ. μόνιμου κατοίκου της Μεμβούρνης να ψηφίζει, π. χ. , υποψήφιους στην Καστοριά του στερεί απολύτως το δικαίωμα του εκλέγεσθαι – ένα δικαίωμα που θα είχε μόνο στην περίπτωση δημιουργίας νέας Εκλογικής Περιφέρειας για το μισό εκατομμύριο Ελλήνων της Μεμβούρνης και της ευρύτερης Πολιτείας της Βικτώριας.

Συμπέρασμα: Η πραγματική ένταξη των απόδημων στην ελληνική πολιτεία απαιτεί, όπως πρότεινε ο Γραμματέας του ΜέΡΑ25 στη συζήτηση των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης, δημιουργία Εκλογικών Περιφερειών Εξωτερικού.

Το όψιμο ενδιαφέρον της μείζονος αντιπολίτευσης

ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ συμφωνούν με τη δημιουργία Εκλογικών Περιφερειών Εξωτερικού που πρώτο πρότεινε το ΜέΡΑ25. Όμως, υπό τη φοβία της χαμηλής εκλογικής τους απήχησης στους απόδημους, προτείνουν έναν σταθερό, μικρό αριθμό εδρών για τους απόδημους. Το ΜέΡΑ25 χαρακτηρίζει αντισυνταγματικό, μεροληπτικό και απορριπτικό τον οιονδήποτε ορισμό του αριθμού των εδρών που αντιστοιχούν στις Εκλογικές Περιφέρειες του Εξωτερικού εφόσον δεν εξασφαλίζεται η πλήρης ισοτιμία και ο ίδιος λόγος εγγεγραμμένων-εδρών τόσο εντός της χώρας όσο και εκτός.

Συμπέρασμα: Οι Εκλογικές Περιφέρειες του Εξωτερικού πρέπει να εκλέγουν αριθμό βουλευτών τέτοιο ώστε ο λόγος εγγεγραμμένων-εδρών να είναι ο ίδιος για τους Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα και για τους απόδημους.

Η Πρόταση Νόμου του ΜέΡΑ25 περιληπτικά

- Ιδρύονται έξι Εκλογικές Περιφέρειες Απόδημων Ελλήνων (ΕΠΑΕ) -ΕΠΑΕ Βόρειας Αμερικής, ΕΠΑΕ Λοιπής Ευρώπης, ΕΠΑΕ Κεντρικής & Λατινικής Αμερικής, Αυστραλίας-Νέα Ζηλανδίας, Ασίας, Αφρικής. Στην περίπτωση που οι αριθμοί των εγγεγραμμένων εκλογέων επιτάσσει διάσπαση κάποιας ΕΠΑΕ σε περισσότερες, αυτό μπορεί να λάβει χώρα οποτεδήποτε στο μέλλον με απλή τροπολογία σε νόμο.

- Καλούνται οι απόδημοι με ιθαγένεια που είναι ήδη εγγεγραμμένοι σε εκλογικούς καταλόγους της ημεδαπής να δηλώσουν – εφόσον το επιθυμούν και με απλό ηλεκτρονικό τρόπο – την μεταφορά των εκλογικών τους δικαιωμάτων στην ΕΠΑΕ της χώρας διαμονής τους.

- Καλούνται οι απόδημοι που έχουν νομικό δικαίωμα απόκτησης ελληνικής ιθαγένειας, αλλά δεν το έχουν ασκήσει πολιτογραφούμενοι, να πολιτογραφηθούν/αιτηθούν ιθαγένεια κατά την κείμενη νομοθεσία (κάτι το οποίο ούτως ή άλλως αυτομάτως τους εντάσσει σε εκλογικούς καταλόγους) και ταυτόχρονα να αιτηθούν την εγγραφή τους συγκεκριμένα στον εκλογικό κατάλογο της ΕΠΑΕ της χώρας διαμονής τους.

- Συνολικά, το ποσοστό των βουλευτικών εδρών που αντιστοιχούν στις ΕΠΑΕ ισούται με το ποσοστό των εγγεγραμμένων στις ΕΠΑΕ ως προς τον συνολικό αριθμό Ελλήνων εκλογέων.

– Αριθμητικό παράδειγμα: Έστω ότι οι έως τώρα εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους είναι 10 εκ. πολίτες. Έστω ότι 800 χιλιάδες από αυτούς, που είναι απόδημοι, μεταφέρουν τα εκλογικά τους δικαιώματα σε μια ΕΠΑΕ και, επί πλέον, εγγράφονται σε ΕΠΑΕ άλλοι 200 χιλιάδες απόδημοι (π. χ. μεταγενέστερων γενεών) που δεν είχαν ήδη γραφτεί, αποκτώντας πρώτα την ιθαγένεια κατά την κείμενη νομοθεσία. Συνολικά, οι εκλογείς ανέρχονται πλέον στο 10,2 εκ. , εκ των οποίων το 1 εκ. έχουν εγγραφεί σε ΕΠΑΕ – δηλαδή ποσοστό 9,8%. Σε αυτή την περίπτωση, 29 έδρες θα αντιστοιχούν στους απόδημους (ΕΠΑΕ).

- Η κατανομή των βουλευτικών εδρών του εξωτερικού σε κάθε ΕΠΑΕ γίνεται ανάλογα με το ποσοστό των εγγεγραμμένων απόδημων σε κάθε ΕΠΑΕ ως προς τον συνολικό αριθμό εγγεγραμμένων απόδημων.

- Η ψηφοφορία θα γίνεται στις πρεσβείες, στα προξενεία καθώς και σε άλλους διαμορφωμένους χώρους υπό την εποπτεία των ελληνικών προξενικών και διπλωματικών αρχών.

Σημείωση: Με τις διατάξεις αυτές εξασφαλίζεται η ισονομία

αλλά και ένα τεράστιο κίνητρο για τους απόδημους να οργανωθούν καλύτερα ως κοινότητες στις χώρες διαμονής τους, να εγγράψουν στις ΕΠΑΕ τις νεότερες γενιές (εξασφαλίζοντας έτσι την επιβίωση του ελληνικότητάς τους), να εκλέξουν αντιπροσώπους τους στη Βουλή των Ελλήνων οι οποίοι, ταυτόχρονα, θα είναι πρεσβευτές στην Ελλάδα των απόδημων αλλά και, ντε φάκτο, πρεσβευτές της Ελλάδας στις αρχές των χωρών διαμονής τους.

Τα άρθρα της Πρότασης Νόμου περιληπτικά

- Το **Άρθρο 1** προτείνει μέτρα διευκόλυνσης και εγγύησης της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος για όσους το έχουν σήμερα, αλλά εκ των πραγμάτων αδυνατούν να το ασκήσουν ευρισκόμενοι εκτός Ελλάδος.

ο Μεταφορά των εκλογικών δικαιωμάτων χωρίς ουρές και φυσική παρουσία στο προξενείο, ηλεκτρονικά, μέσω των κωδικών του TAXISNET που έχουν όλοι οι πολίτες και μπορεί να αποκτήσει με ευκολία όποιος απόδημος δεν τους διαθέτει. (Σημ. Παράλληλα, τέτοιες δυνατότητες πρέπει να δίνονται στους μόνιμους κατοίκους Ελλάδας ώστε να μεταφέρουν τα εκλογικά τους δικαιώματα εντός της χώρας)

-Οι ψηφοφορίες γίνονται δια ζώσης (όχι επιστολικά) σε προξενεία και άλλους χώρους υπό την εποπτεία των προξενικών και διπλωματικών αρχών.

-Παράλληλα με την ψήφο των απόδημων στις ΕΠΑΕ θα μπορούν να ψηφίζουν Έλληνες πολίτες που βρίσκονται στο εξωτερικό πρόσκαιρα, από το εξωτερικό για τις εντός Ελλάδος περιφέρειες τους, εφόσον το έχουν δηλώσει τουλάχιστον μια εβδομάδα πριν τις εκλογές ώστε η εφορευτική επιτροπή να έχει προετοιμάσει ψηφοδέλτια από την συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια (Σημ. Παράλληλα, τέτοιες δυνατότητες πρέπει να δίνονται στους μόνιμους κατοίκους Ελλάδας ώστε να ψηφίζουν ως ετεροδημότες.)

- Το **Άρθρο 2** παρέχει διευκρινιστικούς και απαραίτητους ορισμούς.

- Το **Άρθρο 3** ρυθμίζει τη σύσταση των απαραίτητων εκλογικών

κέντρων και καταλόγων των ΕΠΑΕ.

- Το **Άρθρο 4** αναφέρεται στην ίδρυση των ΕΠΑΕ
- Το **Άρθρο 5** παρέχει μεταβατικές διατάξεις και ρυθμίζει την έναρξη ισχύος.

Πρόταση νόμου του ΜέΡΑ25 για την ψήφο των αποδήμων

03 Οκτωβρίου 2019

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Ψήφος αποδήμων – Διευκόλυνση της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκτός επικρατείας Ελλήνων και Ελληνίδων εκλογέων

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η ψήφος του απόδημου ελληνισμού επανέρχεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα στον δημόσιο διάλογο, με τη συζήτηση όμως παραδοσιακά να λαμβάνει κυρίως προσχηματικό χαρακτήρα, αγγίζοντας μόνο την επιφάνεια του θέματος. **Το πραγματικό ζητούμενο είναι η ουσιαστική πολιτική εμπλοκή των Ελλήνων του εξωτερικού, είτε ομογενών, είτε του ενός εκατομμυρίου μεταναστών της μνημονιακής εποχής, στην τρέχουσα πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας.**

Στόχος της πρότασης νόμων είναι ο σεβασμός και η δικαίωση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των συμπολιτών μας που η Ελλάδα έδωσε είτε στα χρόνια της Χρεοδουλοπαροικίας είτε στα πέτρινα χρόνια του παρελθόντος. Παράλληλα, η Ελλάδα θέλει να κρατήσει ισχυρούς και ζωντανούς τους δεσμούς με τους νέους ανθρώπους που μετανάστευσαν κυνηγώντας το όνειρό τους για ανέλιξη σε χώρους επιστημονικούς και μη που η χώρα δεν διακρίνεται αλλά και στους Έλληνες τρίτης,

τέταρτης, ακόμα και πέμπτης γενιάς που επιζητούν ενισχυμένες σχέσεις με την πατρίδα. Με αυτό τον τρόπο, το έθνος διευρύνεται πολιτικά, οι Έλληνες του εξωτερικού καθίστανται ενεργοί πρεσβευτές της Ελλάδας στις περιοχές που διαβιούν, εργάζονται και δραστηριοποιούνται, κοινωνώντας τα τρέχοντα προβλήματα και τα αιτήματα της χώρας μας σε όλο τον κόσμο, δημιουργώντας παγκόσμιες εστίες πολιτικών παρεμβάσεων.

Η χορήγηση στους Έλληνες του εξωτερικού του δικαιώματος του εκλέγειν κάποιων υποψηφίων που ζουν στην Ελλάδα, δεν αρκεί για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί. Χρειάζεται και το δικαίωμα να εκλέγουν «δικούς» τους ανθρώπους, που γνωρίζουν τα προβλήματα των ελλήνων της διασποράς, π. χ. των ΗΠΑ, της Αυστραλίας κλπ. – καθώς, βέβαια, και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Προς αυτό το σκοπό, στην πρόταση νόμου προτείνεται η δημιουργία Εκλογικών Περιφερειών Απόδημων Ελλήνων – π. χ. ΕΠΑΕ Βόρειας Αμερικής, ΕΠΑΕ Λοιπής ΕΕ, ΕΠΑΕ Κεντρικής & Λατινικής Αμερικής, Αφρικής, Ασίας, Αυστραλίας-Νέας Ζηλανδίας. Με στόχο την αναλογικότητα και τη δημοκρατική εκπροσώπηση, προτείνουμε η κατανομή των εδρών να γίνεται στη βάση φόρμουλας που αποδίδει έδρες στις ΕΠΑΕ ανάλογα με τον αριθμό των αποδήμων που καταγράφονται και, βέβαια, στη βάση της πλήρους ισοτιμίας εγχώριων και απόδημων Ελλήνων – την οποία εξασφαλίζει η προτεινόμενη φόρμουλα.

Σημειώνουμε, φυσικά, πως εκ του Συντάγματος έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι όλοι όσοι και μόνον όσοι διαθέτουν την ελληνική ιθαγένεια, κάτι που δεν μπορεί να αλλάξει από τον κοινό νομοθέτη. Εκ των συνταγματικών πραγμάτων, οι ομογενείς οφείλουν πρώτα να διασφαλίσουν την ιθαγένειά τους και μετά να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, ενώ η κείμενη νομοθεσία καθιστά την απόκτηση της ιθαγένειας για αυτούς και εφικτή και, εν πολλοίς, εύκολη. Ως εκ τούτου, οι φόβοι για «ανατίναξη» της σύνθεσης του εκλογικού σώματος της Ελλάδας καθίστανται αβάσιμοι: θα ψηφίζουν, εκ των συνταγματικών πραγμάτων, ούτως ή άλλως όσοι είχαν και προηγουμένως το συνταγματικό δικαίωμα να το πράξουν, με τη διαφορά ότι προτείνουμε την αποτελεσματική άρση των θεσμικά σαδιστικών εμποδίων που σήμερα υπάρχουν προς τούτο. **Το**

έλλειμμα μέχρι τώρα συνίστατο (α) στην παρεμπόδιση των Ελλήνων που βρίσκονται για οποιοδήποτε λόγο και διάρκεια στο εξωτερικό να ασκήσουν το δικαίωμά τους χωρίς να βρίσκονται κατά την ημέρα των εκλογών στη χώρα, και (β) στην ανυπαρξία εκλογικών περιφερειών για ομογενείς. Καταθέτουμε πρόταση νόμου που διορθώνει και θεραπεύει ακριβώς αυτό το έλλειμμα.

Εν κατακλείδι, στην πρόταση νόμου προτείνεται η εκπροσώπηση αποδήμων στο ελληνικό κοινοβούλιο που να τους σέβεται ως απολύτως ισότιμους Έλληνες, που δεν τους χρησιμοποιεί ως κομματικό στρατό των ανά την Ελλάδα κομματαρχών, που τους δίνει τη δυνατότητα να εκπροσωπήσουν τους απόδημους των χωρών στις οποίες ζουν, που τους παρέχει κίνητρο να παραμένουν Έλληνες στο εξωτερικό με τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν, και ως Έλληνες πολιτικά δρώντες, στα τεκταινόμενα των χωρών τους.

Το **Άρθρο 1** προτείνει μέτρα διευκόλυνσης και εγγύησης της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος για όσους το έχουν σήμερα, αλλά εκ των πραγμάτων αδυνατούν να το ασκήσουν. Χωρίς ουρές και φυσική παρουσία στο προξενείο για τη διασφάλιση του δικαιώματος —μέσω των κωδικών του TAXISNET που έχουν όλοι οι πολίτες και μπορεί να αποκτήσει με ευκολία όποιος απόδημος δεν τους διαθέτει—, αλλά με φυσική παρουσία στο προξενείο κατά την ίδια την ψηφοφορία.

Το **Άρθρο 2** παρέχει κάποιους διευκρινιστικούς και απαραίτητους ορισμούς.

Το **Άρθρο 3** ρυθμίζει τη σύσταση των απαραίτητων εκλογικών κέντρων και λιστών εκτός επικρατείας.

Το **Άρθρο 4** ιδρύει έξι Εκλογικές Περιφέρειες Αποδήμων Ελλήνων, στις οποίες μπορεί να εγγραφεί όποιος κάτοχος ελληνικής ιθαγένειας τυγχάνει μόνιμος κάτοικος εξωτερικού και επιθυμεί να ασκεί το εκλογικό δικαίωμά του σε αυτές, αντί των περιφερειών όπου τυχόν είχε προηγουμένως τα εκλογικά του/της δικαιώματα. Ο αριθμός βουλευτικών εδρών αυτών των περιφερειών υπολογίζεται αναλογικά, ανάλογα με το πλήθος των αποδήμων που εγγράφονται ειδικά σε αυτές (οι οποίοι, ως

ιθαγενείς, είχαν ήδη εκλογικά δικαιώματα που αδυνατούσαν να ασκήσουν, καίτοι θεωρητικά εγγεγραμμένοι σε κάποιους εκλογικούς καταλόγους, κάπου) και του συνολικού πλήθους των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους της Ελλάδας.

Το **Άρθρο 5** παρέχει μεταβατικές διατάξεις και ρυθμίζει την έναρξη ισχύος.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Ψήφος αποδήμων – Διευκόλυνση της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκτός επικρατείας Ελλήνων και Ελληνίδων εκλογέων

Άρθρο 1

Διευκόλυνση της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκτός επικρατείας εκλογέων

1. Ελληνίδες και Έλληνες πολίτες που κατοικούν μόνιμα ή διαμένουν προσωρινά εκτός Ελλάδος, μπορούν να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα κατά τις γενικές βουλευτικές εκλογές, τις εκλογές για την ανάδειξη των Ελλήνων μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και να ψηφίζουν σε εθνικό δημοψήφισμα, σε εκλογικά τμήματα που συγκροτούνται προς τον σκοπό αυτό εντός των εκασταχού Ελληνικών διπλωματικών αρχών της αντίστοιχης διπλωματικής περιφέρειας.

2. Η ψηφοφορία της προηγούμενης παραγράφου στα εκλογικά τμήματα εντός των προξενείων λαμβάνει χώρα κατά την ημερομηνία διεξαγωγής της ψηφοφορίας εντός της ελληνικής επικράτειας και κατά τις ίδιες ώρες ονομαστικά, στην ζώνη ώρας του εκάστοτε προξενείου.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νοούνται ως:

α) «Εκτός επικρατείας εκλογέας»: Κάθε Έλληνας ή Ελληνίδα που έχει το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι και

κατοικεί μόνιμα ή διαμένει προσωρινά εκτός Ελλάδος, ο οποίος διευκολύνεται να ασκεί το εκλογικό του δικαίωμα από τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του εκτός ελληνικής επικράτειας σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος.

β) «Ελληνική διπλωματική αρχή»: Οι πρεσβείες και τα έμμισθα προξενεία της Ελληνικής Δημοκρατίας.

γ) «Διπλωματική περιφέρεια»: Η εδαφική περιφέρεια στην οποία εκτείνεται η αρμοδιότητα μιας ελληνικής διπλωματικής αρχής.

Άρθρο 3

Εκλογικά τμήματα εξωτερικού και εγγραφή σε αυτά

1. Η δυνατότητα άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκλογέων εκτός Ελλάδος προϋποθέτει την υποβολή σε ειδική εφαρμογή του TAXISNET, έως και εξήντα δύο (62) ημέρες πριν την ημερομηνία διεξαγωγής της ψηφοφορίας στην περίπτωση που επιθυμούν να ψηφίσουν σε Εκλογική Περιφέρεια Αποδήμων Ελλήνων όπως περιγράφεται στο άρθρο 4 του παρόντος και έως και επτά (7) ημέρες πριν την ημερομηνία διεξαγωγής της ψηφοφορίας στην περίπτωση που επιθυμούν να ψηφίσουν από το εξωτερικό ωσεί παρόντες στην εντός επικρατείας εκλογική τους περιφέρεια, υπεύθυνης δήλωση του ν. 1599/1986 στην εκασταχού ελληνική διπλωματική αρχή, με την οποία θα αιτούνται στη συμπερίληψή τους στον εκλογικό κατάλογο του εκλογικού τμήματος της ελληνικής διπλωματικής αρχής, χωρίς αιτιολόγηση της παρουσίας τους εκτός της ελληνικής επικράτειας. Η ελληνική διπλωματική αρχή ενημερώνει αμελλητί τη Διεύθυνση Εκλογών του Υπουργείου Εσωτερικών για τη συμπερίληψη του εκλογέως στον αντίστοιχο εκλογικό κατάλογο εξωτερικού και τον απορρέοντα αποκλεισμό του από τον εκλογικό κατάλογο της προηγούμενης εκλογικής του περιφέρειας, με ισχύ μόνο για την ψηφοφορία στην οποία αναφέρεται η υπεύθυνη δήλωση, εκτός από την περίπτωση επιθυμίας εγγραφής σε κάποια από τις Εκλογικές Περιφέρειες Διασποράς που αναφέρονται στο άρθρο 4 του παρόντος, στην οποία περίπτωση η μεταφορά εκλογικών δικαιωμάτων καθίσταται μόνιμη.

2. Οι εκλογείς που ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα σύμφωνα με τον παρόντα απαγορεύεται να ψηφίσουν και στον τόπο βασικής τους εγγραφής εντός της ελληνικής επικρατείας. Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις της παραγράφου αυτής υπόκειται στις ποινικές και λοιπές κυρώσεις που προβλέπει η παράγραφος 2 του άρθρου 113 παρ. 2 του π. δ. 26/2012 για την πολλαπλή ψήφο.

3. Οι εκλογείς που δεν τυγχάνουν Μόνιμοι Κάτοικοι Εξωτερικού ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα κατά την παραμονή τους εκτός Ελλάδος ωσεί παρόντες στην προτέρα εκλογική τους περιφέρεια.

4. Οι εκλογείς που τυγχάνουν Μόνιμοι Κάτοικοι Εξωτερικού δύνανται είτε να ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα εκτός Ελλάδος ωσεί παρόντες στην προτέρα εκλογική τους περιφέρεια, όπως περιγράφεται παραπάνω, είτε να αιτηθούν την εγγραφή τους στην αντίστοιχη Εκλογική Περιφέρεια Ελλήνων Διασποράς όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 4 του παρόντος. Η επιλογή ανάμεσα στα δύο συμπεριλαμβάνεται στην υπεύθυνη δήλωση της παραγράφου 1 του παρόντος.

5. Οι εκλογικοί κατάλογοι των εκλογικών τμημάτων της εκασταχού ελληνικής διπλωματικής αρχής καταρτίζονται ανά διπλωματική περιφέρεια, φέρουν τον τίτλο «Ειδικός Εκλογικός Κατάλογος Εκτός Επικρατείας Ελλήνων Εκλογέων.....», ακολουθούμενο από το όνομα της οικείας ελληνικής διπλωματικής αρχής, και περιλαμβάνουν για κάθε εκλογέα τα εξής στοιχεία: α) τον αύξοντα αριθμό που φέρει στον ειδικό εκλογικό κατάλογο, β) τον Ειδικό Εκλογικό Αριθμό, γ) το επώνυμο, δ) το όνομα, ε) το όνομα του πατέρα, στ) το όνομα της μητέρας, ζ) το όνομα συζύγου και το γένος, αν πρόκειται για έγγαμη γυναίκα που φέρει το επώνυμο του συζύγου, η) την πλήρη ημερομηνία γέννησης, θ) τον βασικό εκλογικό κατάλογο (βασική εκλογική περιφέρεια) όπου είναι εγγεγραμμένος ο εκλογέας (νομός, δήμος, εκλογικό διαμέρισμα) και ι) την χώρα και την πόλη κατοικίας ή διαμονής του εκλογέα εντός της οικείας διπλωματικής περιφέρειας.

6. Τα καταστήματα ψηφοφορίας ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών. Ως εκλογικά τμήματα για τις προβλέψεις του παρόντος χρησιμοποιούνται κτήρια των ελληνικών αρχών

ή υπηρεσιών της αλλοδαπής, ανεξάρτητα γραφεία ιερών ναών της ελληνορθόδοξης και κτήρια ή καταστήματα ελληνικών κοινοτήτων, συλλόγων ή άλλων ελληνικών οργανώσεων. Αν τα κτήρια αυτά είναι ανεπαρκή ή ακατάλληλα, μπορεί να χρησιμοποιηθούν κτήρια ή καταστήματα του κράτους όπου θα διεξαχθεί η ψηφοφορία, παραχωρούμενα από τις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού, ύστερα από αίτηση του προϊσταμένου της οικείας ελληνικής διπλωματικής αρχής.

7. Με φροντίδα της οικείας ελληνικής διπλωματικής αρχής, προετοιμάζεται το κατάστημα ψηφοφορίας κατά το άρθρο 57 του π. δ. 26/2012. Όλες οι προδιαγραφές υλοποίησης των προβλέψεων του παρόντος καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ή αντιστοίχως κοινής υπουργικής απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών και του Υπουργού Εξωτερικών εντός του πλαισίου της κείμενης νομοθεσίας, ενώ στο βαθμό που δεν χρήζουν ξεχωριστής υπουργικής απόφασης υπόκεινται στις προβλέψεις της κείμενης νομοθεσίας για τη διενέργεια εκλογών και ψηφοφοριών.

Άρθρο 4

Εκλογικές Περιφέρειες Αποδήμων Ελλήνων (ΕΠΑΕ)

1. Στο πρώτο άρθρο του νόμου 3231/2004 προστίθεται τέταρτη παράγραφος ως εξής: «Κατ' εξαίρεση συμπεριλαμβάνονται στο σύνολο των εκλογικών περιφερειών οι κάτωθι έξι (6) εκτός επικρατείας Εκλογικές Περιφέρειες Αποδήμων Ελλήνων: (α) λοιπής Ευρώπης, (β) Βόρειας Αμερικής, (γ) Κεντρικής και Νότιας Αμερικής, (δ) Αυστραλίας-Νέα Ζηλανδίας, (ε) Ασίας, (στ) Αφρικής. »

2. Δικαίωμα ψήφου στην εκασταχού Εκλογική Περιφέρεια Διασποράς έχουν όσοι εκλογείς υπέβαλαν εγκαίρως την υπεύθυνη δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του παρόντος, δηλώνοντας πως επιθυμούν να προσμετρηθούν στην αντίστοιχη Εκλογική Περιφέρεια Διασποράς.

3. Ως προς την περίπτωση ψηφοφορίας εθνικών εκλογών: ο αριθμός των βουλευτικών εδρών που αντιστοιχεί σε κάθε μία εκ των έξι Εκλογικών Περιφερειών Διασποράς προσδιορίζεται ως

εξής. Έστω ν ο αριθμός των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους. Έστω χ ο αριθμός των εκλογέων της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Ο αριθμός των βουλευτικών εδρών που αντιστοιχούν σε κάθε Εκλογική Περιφέρεια Διασποράς ορίζεται ως ($\chi:\nu$) επί 300.

4. Τα παραπάνω επιφέρουν επαναπροσδιορισμό του αριθμού των εδρών που κατανέμονται στις εντός της επικράτειας εκλογικές περιφέρειες. Η Διεύθυνση Εκλογών του Υπουργείου Εσωτερικών ανακοινώνει εξήντα (60) ημέρες πριν από την ψηφοφορία (α) τον αριθμό των εκλογέων που έχουν εγγραφεί σε κάθε μία εκ των επτά Εκλογικών Περιφερειών Διασποράς, (β) τον αριθμό των βουλευτικών εδρών που κατανέμονται σε κάθε Εκλογική Περιφέρεια Εξωτερικού, (γ) τον αριθμό των βουλευτικών εδρών κάθε εκλογικής περιφέρειας εντός της επικράτειας, όπως αυτός αναδιαμορφώνεται αναλογικά αφαιρουμένου του αριθμού βουλευτικών εδρών των Εκλογικών Περιφερειών Εξωτερικού.

Άρθρο 5

Τελικές διατάξεις – Έναρξη ισχύος

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Εξωτερικών μπορεί να ρυθμίζεται κάθε θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή του παρόντος νόμου.
2. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη ή ρυθμίζει διαφορετικά τα ρυθμιζόμενα με τις διατάξεις του παρόντος θέματα.
3. Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 1/10/2019

Οι προτείνοντες Βουλευτές, Γιάννης Βαρουφάκης, Αγγελική Αδαμοπούλου, Κωνσταντίνα Αδάμου, Μαρία Απατζίδη, Κρίτων Αρσένης, Κλέων Γρηγοριάδης, Γιώργος Λογιάδης, Φωτεινή Μπακαδήμα, Σοφία Σακοράφα

Μεταναστευτικό: Το ΜέΡΑ25 & ο Αναποτελεσματικός Μισανθρωπισμός του Μνημονιακού Δικομματισμού

07 Οκτωβρίου 2019

Τα πράγματα είναι, δυστυχώς, απλά. Το έγκλημα της Μόρια δεν προκύπτει από αμέλεια αλλά είναι σχεδιασμένο. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που δημιούργησε την Μόρια, υπό τον κ. Μουζάλα, ως στρατόπεδο όπου συνωστίζονται και στοιβάζονται ανθρώπινα ράκη, το έπραξε συνειδητά με σκοπό να σηματοδοτεί στους συγγενείς και φίλους τους “μην έρθετε στην Ελλάδα, τα πράγματα είναι τραγικά”. Το μόνο που αλλάζει με την κυβέρνηση της ΝΔ είναι ότι οι συνθήκες “διαβίωσης” θα χειροτερεύσουν για όσους μετανάστες δεν συμμορφώνονται και οι καταυλισμοί θα αποκτήσουν κι άλλα συρματοπλέγματα, μετατρέπόμενα από κατάπτυστους καταυλισμούς σε “κανονικά” στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η συζήτηση στη Βουλή μεταξύ του Γραμματέα του ΜέΡΑ25 Γιάνη Βαρουφάκη και του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη είναι άκρως αποκαλυπτική: Αποκαλύπτει την σύγκρουση των δύο κόσμων. Εκείνο του Μνημονιακού Δικομματισμού που αντιμετωπίζει τους μετανάστες ως απειλή. Και τον άλλο κόσμο που αντιπροσωπεύει το ΜέΡΑ25, εκείνον του Ριζοσπαστικού Ανθρωπισμού ο οποίος βλέπει τους μετανάστες πρωτίστως ως συνανθρώπους και δευτερευόντως ως ευκαιρία. Παρακολουθείστε την:

ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΓΙΑΝΗ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Κύριε Πρωθυπουργέ, Κατ'αρχάς σας τιμά η επαναφορά της Ώρας του Πρωθυπουργού, αν και θα προτιμούσα το μοντέλο της Βουλής των Κοινοτήτων, χωρίς γραπτά ερωτήματα – η Βουλή θα αναβαθμιζόταν με αυθόρμητες ερωταπαντήσεις – και κλήρωση ίσως των ερωτώντων.

Θεμέλιο του ερωτήματός μου, το οποίο επιλέξατε να απαντήσετε, κρύβεται η φράση: «Δείξε μου πως φέρεσαι στον κατατρεγμένο να σου πω ποιος είσαι – ως άτομο, ως χώρα. » Στη βάση αυτής της αρχής, πρέπει όλοι μας να ντρεπόμαστε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, Είμαι σίγουρος πως συμφωνείτε ότι:

- Πυρκαγιές σαν αυτή που στοίχισε ζωές συνανθρώπων μας στη Μόρια είναι αναπόφευκτες όταν χιλιάδες άνθρωποι ζουν συνωστισμένοι και σε συνθήκες εξαθλίωσης.
- Καταυλισμοί όπως εκείνος στη Μόρια της Λέσβου δεν συνάδουν με τις αρχές και αξίες πολιτισμένης, φιλελεύθερης χώρας.
- Κανένα κράτος δικαίου δεν μπορεί να κάθετε με σταυρωμένα χέρια όταν χιλιάδες συνάνθρωποι μας ετοιμάζονται θα αντιμετωπίσουν τον 5ο σκληρό χειμώνα ανοχύρωτοι μπροστά στο κρύο και τη βροχή.
- Οι έλληνες κάτοικοι της Λέσβου συνεχίζουν να υπομένουν την γειτνίαση, καθώς και την ταύτιση του τόπου τους στα μάτια της διεθνούς κοινής γνώμης, με καταυλισμούς-στρατόπεδα που καταστρατηγούν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, Επειδή πιστεύω ότι συμφωνείτε με τα πιο πάνω, σας ερωτώ:

- Ποια η διαφορά της δικής σας πολιτικής από εκείνη της προηγούμενης κυβέρνησης που ενέδωσε στη συμφωνία Μέρκελ-Ερντογάν **κανονικοποιώντας τις κακουχίες των μεταναστών στη Μόρια** ως μέσο σηματοδότησης σε εν δυνάμει μετανάστες να μην έρθουν στη χώρα – στο πλαίσιο της πολιτικής της ΕΕ: PREVENTION THROUGH DETERRENCE δηλαδή ΠΡΟΛΗΨΗ ΜΕΣΩ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ
- Πως θα αντιμετωπίσετε τον Στρατηγό Χειμώνα που έρχεται να πλήξει απάνθρωπα τους συνανθρώπους μας;
- Προτίθεστε να κλείσετε τη Μόρια;

- Πότε θα προβεί η Πολιτεία στο αυτονόητο βήμα της δημιουργίας πολλών μικρών δομών ανά την επικράτεια ώστε οικογένειες μεταναστών που σήμερα βρίσκονται στη Μόρια να ενταχθούν στις ανά την χώρα τοπικές κοινωνίες με τρόπο που να ωφελεί τόσο τις τοπικές κοινωνίες όσο και τους κατατρεγμένους που βρήκαν καταφύγιο στη χώρα μας; Ή τελικά η Μόρια είναι η βάση του υποδείγματος στρατόπεδου συγκέντρωσης που θα κλωνοποιήσετε;

- Θα καταργήσετε τα ιδιότυπα εσωτερικά σύνορα στη χώρα, που αφαιρούν από μετανάστες το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης εντός της χώρας και εγκλωβίζουν κατοίκους των νησιών μας (Έλληνες και μετανάστες); Ή απλά θα αντικαταστήσετε με τείχη και τα συρματοπλέγματα με τα οποία θα αναβαθμίσετε τις διάφορες Μόριες;

Στρατηγέ Πομπέο, ιδού ο στρατός σας

07 Οκτωβρίου 2019

Τι έδωσε η Ελλάδα κατά την επίσκεψη του Αμερικανού ΥΠΕΞ Πομπέο; Τα πάντα. Τι έλαβε; Κάποια θερμά λόγια αγάπης – με έμφαση στο «λόγια».

Η επίσκεψη Πομπέο δεν ήταν εθιμοτυπική. **Το αποτέλεσμα της ήταν πως οι ΗΠΑ μπορούν πλέον να πολλαπλασιάσουν τις βάσεις τους στη χώρα, χωρίς δέσμευση ουσιώδους** (αμυντικού, στρατιωτικού, πολιτικού, οικονομικού) αντιδώρου, χωρίς έλεγχο ως προς τη χρήση τους. «Ευελιξία», ανεμπόδιστη πρόσβαση, αποκλειστική χρήση. Εκτός από τη βάση της Σούδας, η Συμφωνία Αμυντικής Συνεργασίας (Mutual Defense Cooperation Agreement) περιλαμβάνει διευκολύνσεις των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης αλλά και τη «στενή

συνεργασία των δύο πλευρών» στη βάση ελικοπτέρων στο Στεφανοβίκειο, μεταξύ πολλών άλλων (όπως της προβλήτας Μαραθίου στην Κρήτη, η οποία αποτελεί κομβική συνεισφορά στον αμερικανικό στρατό λόγω του Κρηπιδώματος K-14 που καθιστά εφικτή τη φιλοξενία αεροπλανοφόρων). Σύμφωνα με το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, «χαιρετίζουμε τη συμφωνία μας για επικαιροποίηση της Συμφωνίας Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας (MDCA), η οποία θα μας επιτρέψει να επεκτείνουμε τις διμερείς μας δραστηριότητες στη Λάρισα, το Στεφανοβίκειο και την Αλεξανδρούπολη και να διατηρήσουμε την αυξημένη δραστηριότητα στη ναυτική βάση της Σούδας. Η συμφωνία Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας επιτρέπει την αμοιβαία επωφελή βελτίωση των υποδομών και υποστηρίζει την αυξημένη συνεργασία με την Ελλάδα και τους συμμάχους μας στο ΝΑΤΟ. Επικροτούμε επίσης την Ελλάδα για τη δαπάνη 2% του ΑΕΠ της για την άμυνα». Δεδομένου του μέλλοντος των αμερικανικών (στρατιωτικών;) παρεμβάσεων στη Μεσόγειο, στον Εύξεινο Πόντο, στη Μέση Ανατολή, στα κάθε είδους Στενά της γεωπολιτικής γειτονιάς μας, **η Ελλάδα μετατρέπεται σε μια χώρα-στρατιωτική βάση των ΗΠΑ**, έχοντας δώσει λευκή επιταγή ώστε να καταστεί η Ελλάδα βατήρας για όποια επέμβαση ή απειλή επέμβασης επιθυμήσουν να υλοποιήσουν οι ΗΠΑ στην περιοχή. Συν τοις άλλοις, αυτό βάζει την Ελλάδα στο χάρτη των δυνητικών επιθέσεων από τους παραλήπτες της εκάστοτε αμερικανικής «ειρηνευτικής πρωτοβουλίας» – χάρτη από τον οποίο η χώρα μας έλειπε μέχρι τώρα πεισματικά, σε σχεδόν μοναδική πανευρωπαϊκή εξαίρεση. Δομούνται οι προϋποθέσεις για την αναίρεση της εξαίρεσης.

Ακόμα και η δήλωση πως εάν οι Τούρκοι πραγματοποιήσουν στρατιωτική απόβαση σε ελληνικό έδαφος (δυσκολεύεται κανείς να πιστέψει πως ελέχθησαν αυτά τα λόγια), τότε η Αμερική δε θα σταθεί ουδέτερη, δε συνιστά καν ρητορική υπόσχεση, αλλά περιορισμό της αμερικανικής δέσμευσης για παρέμβαση μόνο εάν στρατιωτικές δυνάμεις της Τουρκίας προβούν σε απόβαση σε ελληνικό έδαφος – όχι πρωτίτερα. Η δήλωση αποτελεί υπόσχεση αδράνειας της Αμερικής σε ό,τι δεν θα συνιστά πλήρη πολεμική προσπάθεια κατάληψης εδαφών.

Κοινώς, οι ΗΠΑ δεν δίνουν εγγυήσεις. Η ελληνική κυβέρνηση πανηγύρισε γι' αυτήν τη δήλωση.

Το μέγεθος της εξάρτησης που πανηγυρίστηκε κατά τη διάρκεια της επίσκεψης Πομπέο συνιστά τη διατράνωση της μετατροπής της Ελλάδας σε προκεχωρημένο φυλάκιο των αμερικανικών συμφερόντων στην Ανατολική Μεσόγειο. Όλα αυτά σε μια συγκυρία κατά την οποία **(α)** ακόμα και ο Νετανιάχου έχει όλο και διευρυνόμενους διαύλους επικοινωνίας με τον Βλαντιμίρ Πούτιν, **(β)** τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα προσπαθούν να εξομαλύνουν την ένταση με το Ιράν, **(γ)** ο Μοχάμαντ μπιν Σαλμάν έχει... δευτερες σκέψεις, **(δ)** η Αίγυπτος προχωρεί σε κινεζικές επενδύσεις και ρωσικά όπλα, **(ε)** η Τουρκία εκβιάζει τις ΗΠΑ, ειδικά ως προς την κουρδοκρατούμενη βορειοανατολική Συρία. Η διασφάλιση της Ελλάδας ως εξαίρεσης σε αυτήν την πλήρη κατάρρευση της άλλοτε «μονοπολικής στιγμής» των ΗΠΑ δεν αποτελεί ένα δώρο για τη χώρα μας, αλλά μια ανάγκη για τις ΗΠΑ, η οποία πλέον εξασφαλίζεται χωρίς ανταλλάγματα ουσίας και βαρύτητας. Βασικό στοιχείο της παρέμβασης του ΥΠΕΞ Πομπέο στην Ελλάδα αποτέλεσε η προσπάθεια εμπλοκής της Ελλάδας στην αργόσυρτη σταυροφορία κομματιών του Αμερικανικού κράτους ενάντια στο Ιράν (για την οποία έχει εγκαίρως τοποθετηθεί ο Γραμματέας του ΜΕΡΑ25 Γιάνης Βαρουφάκης), με πρόταση του Πομπέο για ελληνική συμμετοχή στην συγκροτούμενη διεθνή ναυτική δύναμη στον Περσικό Κόλπο – σταυροφορία, στην οποία οι περισσότερες διεθνείς δυνάμεις έχουν ουσιαστικά γυρίσει την πλάτη στις ΗΠΑ, κατά το μάλλον ή ήττον. Σε μια γωνιά όμως της βαλκανικής, υπάρχει μια χώρα που... αντιστέκεται στην αντίσταση, και είναι πάντοτε διατεθειμένη να ακολουθήσει τις ΗΠΑ, ακόμα κι όταν όλοι οι υπόλοιποι αισχύνονται. Εκ χειλέων αμερικανού ΥΠΕΞ λοιπόν, η διεθνής θέση της χώρας μετά από τα χρόνια του μνημονίου, την ενισχυμένη αμερικανική εξάρτηση και τη νίκη Μητσοτάκη είναι η θέση του κράτους-πελάτη και του χρησίμου ηλιθίου... Διότι όταν ο ΥΠΕΞ Πομπέο διατρανώνει στην Ελλάδα πως «η Αμερική δεν θα σας εγκαταλείψει», το μήνυμά του δεν είναι πως η χώρα μας έχει έναν πανίσχυρο σύμμαχο – αλλά πως οι ΗΠΑ, μέσα σε έναν πολυπολικό κόσμο, έχουν αρχίσει να χάνουν μέλη από το

γκρουπ των πλέον πειθήνιων «συμμάχων», και βρίσκονται σε υπαρξιακή ανάγκη να μη χάσουν σε επαμφοτερίζουσες στάσεις και τους τελευταίους εκ των συμμάχων που δεν διανοούνται καν να εγείρουν διαφωνία ή έστω ελαφρά διαφοροποίηση, πόσω δε μάλλον όταν βρίσκονται στο γεωπολιτικό κρίσιμο σταυροδρόμι που συνιστά η Ελλάδα. Η «επιστολή αγάπης» του ΥΠΕΞ Πομπέο είναι στην πραγματικότητα επιτελεστικό αίτημα συνέχισης μιας πλήρους υποτέλειας, που πλέον σπανίζει.

Όμως, θαρσείτε: ο Πομπέο δεν μίλησε μόνο για τη διεθνή πολιτική, μίλησε και για το οικονομικό θαύμα που περιμένει την Ελλάδα επί Κυριάκου Μητσοτάκη:

«Στηρίζουμε τους επιχειρηματίες που παίρνουν ρίσκα. Από την επανάσταση του Ρήγκαν και της Θάτσερ, στην Ινδία της δεκαετίας του 90, στην κυβέρνηση Τραμπ και την Βραζιλία (του Μπολσονάρου), τώρα ξέρουμε πως θα πετύχει και εδώ. »

Θάτσερ, Ρήγκαν, Ινδία, Τραμπ, Μπολσονάρου, λοιπόν. Όπως όλοι μας καταλαβαίνουμε, το success story της Ελλάδας περνάει από την κόλαση – και καταλήγει εκεί.

Οι κυβερνώντες θεωρούν ότι το «ναι σε όλα» είναι στρατηγική που θα ωφελήσει την Ελλάδα. Ακριβώς γι' αυτό, είναι επικίνδυνοι. Κάποιοι φαντάζονται ότι η ανεύθυνη υπακοή των Μνημονίων συνεπάγεται την εκχώρηση της οικονομικής πολιτικής της χώρας, αποκλειστικά. Δεν βλέπουν το προφανές, ότι η εξάρτηση τέτοιας έκτασης πριν απ' όλα συνεπάγεται την αφαίρεση της δυνατότητας της χώρας να διαθέτει δική της εξωτερική πολιτική. Η Ελλάδα χρειάζεται επειγόντως υπεύθυνη ανυπακοή σε όλα τα επίπεδα – πριν να είναι πολύ αργά, με αποτελέσματα δραματικά μη αναστρέψιμα.

Βουλή: Η υπόθεση Παπαγγελόπουλου «σκεπάζει» την ιδιωτικοποίηση των Σιδηροδρόμων

08 Οκτωβρίου 2019

Σήμερα στο Κοινοβούλιο θα συζητηθούν δύο διακριτά ζητήματα: η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο του 4ου Σιδηροδρομικού Πακέτου, που έχει δηλωμένο σκοπό την εμπορευματοποίηση των σιδηροδρόμων πανευρωπαϊκά προς όφελος των ιδιωτών επιχειρηματιών και το αίτημα σύστασης ειδικής κοινοβουλευτικής προκαταρκτικής επιτροπής για άσκηση δίωξης στον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνης επί ΣΥΡΙΖΑ, Δ. Παπαγγελόπουλο.

Το πρώτο είναι ένα βαθιά πολιτικό θέμα, που αγγίζει τόσο τη χώρα μας όσο και την ΕΕ στο σύνολό της, με μακροπρόθεσμες συνέπειες στον τομέα των μεταφορών. Το δεύτερο έχει να κάνει ουσιαστικά με επικοινωνιακό σόου, που μετατρέπει τους βουλευτές σε εισαγγελείς και τη Βουλή σε δικαστήριο, στα πλαίσια μιας προσέγγισης της πολιτικής στο πεδίο του ποιος είναι πιο «καθαρός», ή λιγότερο «βρώμικος» αν προτιμάτε. Μαντέψτε ποιο από τα δύο μεσουρανεί στα μίντια, μαντέψτε σε ποιο από τα δύο θα βρουν πεδίο πολιτικής – μάλλον παραπολιτικής είναι το σωστό – αντιπαράθεσης και διαφωνίας τα παραδοσιακά κόμματα.

Ας ξεκινήσουμε με το ελάχιστον...

Υπόθεση Δ. Παπαγγελόπουλου

Έχουμε να κάνουμε με τη συνέχιση της υπόθεσης Novartis, που αφορά και πληθώρα μεγαλοστελεχών της ΝΔ (υπουργούς, πρώην υπουργούς, πρώην πρωθυπουργό, τον νυν αντιπρόεδρο της κυβέρνησης), με τη ΝΔ να θέλει να στοιχειοθετήσει πως πρόκειται για σκευωρία που ενορχηστρώθηκε από τον τώως Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης Δημήτρη

Παπαγγελόπουλο. Το αίτημα των 30 Βουλευτών της ΝΔ για σύσταση προκαταρκτικής επιτροπής αιτιολογείται με το σκεπτικό πως ο κ. Παπαγγελόπουλος κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως αναπληρωτής υπουργός, παρενέβαινε στο έργο της δικαιοσύνης, όπως το να ζητά από τους αρμόδιους εισαγγελείς που χειρίζονταν την υπόθεση Novartis να διαβιβάσουν τη δικογραφία στη Βουλή (από τις καταθέσεις της τέως εισαγγελέως Διαφθοράς Ελένης Ράικου), ή να έχει γνώση και να προβαίνει σε δημόσιες αξιολογήσεις στοιχείων της δικογραφίας πριν αυτή ανοίξει (από αυτές τις καταθέσεις έχει προκύψει και το περιβόητο παρατσούκλι Ρασπούτιν για τον Δημήτρη Παπαγγελόπουλο, όπου σύμφωνα με την κ. Ράικου, ο ίδιος ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος χρησιμοποιούσε για να χαρακτηρίσει τον εαυτό του).

Το ΜΕΡΑ25 τονίζει πως η Βουλή αποτελεί νομοθετικό και όχι δικαστικό σώμα. Οι βουλευτές δεν είναι ούτε ανακριτές, ούτε εισαγγελείς. Σκοπός τους είναι να νομοθετούν και όχι να διερευνούν δικαστικά υποθέσεις, να προβαίνουν σε ποινικές αξιολογήσεις και να καταρτίζουν δικαστικά πορίσματα/κατηγορητήρια, υποκαθιστώντας τη δικαιοσύνη. Διασφαλίζεται η ουσιαστική διάκριση των εξουσιών και τα πορίσματα που προκύπτουν έχουν ξεκάθαρη πολιτική χροιά και όχι αμιγώς νομική όπως θα έπρεπε. Άλλωστε, το γεγονός πως οι βουλευτές στις εν λόγω επιτροπές λειτουργούν πολιτικά και όχι νομικά, αποδεικνύεται από την πάγια πρακτική κάθε κόμμα που εκπροσωπείται σε αυτήν να εκδίδει διαφορετικό πόρισμα, καθώς υπάρχει εκ των προτέρων αποφασισμένο συμπέρασμα, με τα στοιχεία να χρησιμοποιούνται α λα καρτ για να στοιχειοθετήσουν μια προαποφασισμένη κατηγορία. **Επομένως είναι τα μικροπολιτικά συμφέροντα και η κοινοβουλευτική δύναμη που επιβάλλει το ένα ή άλλο πόρισμα και την άσκηση δίωξης ή όχι, και όχι η αντικειμενική δικαστική κρίση!**

Αυτό το θεσμικό σφάλμα, η δυνατότητα η Βουλή να μετατρέπεται σε εισαγγελική αρχή, χρησιμοποιείται από τα κόμματα για επίθεση στους πολιτικούς τους αντιπάλους, πρακτικά δηλαδή για ένα επικοινωνιακό σόου που τροφοδοτεί σχεδόν καθημερινά τα ΜΜΕ με υλικό, πολιτικό και κυρίως

παραπολιτικό (βλ. Ρασπούτιν) προς άντληση κομματικών ωφελειών, στα πλαίσια της «πολιτικής της καθαρότητας», δηλαδή της τακτικής να χτυπάς τους πολιτικούς σου αντιπάλους στο πεδίο της ηθικής ακεραιότητας.

...και ας συνεχίσουμε με το σημαντικό:

Ενσωμάτωση 4ου Σιδηροδρομικού Πακέτου στο Ελληνικό Δίκαιο

Οι Κοινοτικές Οδηγίες που καλείται το σώμα να ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο είναι το νεότερο κεφάλαιο μιας ιστορίας που ξεκίνησε πριν 28 χρόνια, το 1991 με την Οδηγία 91/440 ή το Πρώτο Σιδηροδρομικό Πακέτο (First Railway Package). Ο σκοπός ήταν – και είναι – ένας και μοναδικός: **η ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων**, όχι η δημιουργία ενός λειτουργικού πανευρωπαϊκού δικτύου που θα ενώσει τις χώρες τις ΕΕ.

Ας παρακολουθήσουμε την αλληλουχία των γεγονότων, την ιστορικότητα της απορρύθμισης των σιδηροδρόμων και της ιδιωτικοποίησής τους:

– 1991: Πρώτο Σιδηροδρομικό Πακέτο, νομοθεσία που επέβαλλε το σπάσιμο της σιδηροδρομικής εταιρείας σε επιμέρους εταιρείες που καθεμιά κατέχει/ελέγχει/διαχειρίζεται την υποδομή (το δίκτυο και κάποιες φορές τις αμαξοστοιχίες όπως συμβαίνει στην Ελλάδα με τον ΟΣΕ) και άλλη την εμπορική εκμετάλλευση της υποδομής, βλ. ΤΡΑΙΝΟΣΕ. Η οδηγία δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας ως προς τον σκοπό της. Στην αρχή της αναφέρεται χαρακτηριστικά: «... για να γίνουν οι σιδηροδρομικές μεταφορές αποτελεσματικές και ανταγωνιστικές σε σύγκριση με τα άλλα μεταφορικά μέσα, τα κράτη μέλη οφείλουν να δώσουν στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις καθεστώς ανεξάρτητου επιχειρηματικού φορέα, που να τους επιτρέπει να συμπεριφέρονται σαν εμπορικοί φορείς και να προσαρμόζονται στις ανάγκες της αγοράς». Να σημειωθεί ότι μέχρι τότε, οι σιδηρόδρομοι ήταν κρατικά μονοπώλια, σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Η οδηγία πυροδότησε την απορρύθμιση των σιδηροδρόμων, ξεκινώντας τον μακρύ δρόμο της ιδιωτικοποίησης. Πρώτη χώρα που εφάρμοσε σε απόλυτο βαθμό την οδηγία ήταν το ΗΒ – Τζων

Μέιτζορ 1994 – 1997.

2004 Δεύτερο Σιδηροδρομικό Πακέτο (Οδηγίες 49, 50 & 51 του 2004 και κανονισμός 881 του 2004), νομοθεσία που έθετε τις βάσεις για διασύνδεση των κατά τύπους δικτύων – οι οδηγίες αφορούσαν κοινές τεχνικές προδιαγραφές, κοινούς κανόνες ασφαλείας και κριτηρίων έκδοσης πιστοποιητικών ασφαλείας, πλήρες άνοιγμα των σιδηροδρομικών εμπορευματικών μεταφορών σε όλη την ΕΕ. Με τον κανονισμό ιδρύθηκε ο Οργανισμός Σιδηροδρόμων της ΕΕ (ΟΣΕΕ), ο οποίος καθορίζει τις τεχνικές προδιαγραφές και τα standards ασφαλείας.

2010 (χρονιά έναρξης ισχύος) Τρίτο Σιδηροδρομικό Πακέτο, αποτελεί ουσιαστικά κομμάτι του 2ου Πακέτου. Η νομοθεσία που εισήγαγε είχε να κάνει με το άνοιγμα των διεθνών γραμμών στον ανταγωνισμό, συμπεριλαμβανομένου και του ανοίγματος των εσωτερικών μεταφορών εντός μίας χώρας – cabotage – αλλά στις διεθνείς γραμμές. Με την οδηγία αυτή, δηλαδή, μια εταιρεία της χώρας Χ που εκτελεί διεθνές δρομολόγιο που διέρχεται από την χώρα Υ, αποκτούσε τη νομική δυνατότητα να μεταφέρει επιβάτες μεταξύ δύο ή περισσότερων σταθμών εντός της χώρας Υ. Μερικό άνοιγμα της αγοράς στον διεθνή ανταγωνισμό.

2016 Τέταρτο Σιδηροδρομικό Πακέτο, η οδηγία που καλείται το κοινοβούλιο να εντάξει στο ελληνικό δίκαιο. Τα βασικά στοιχεία που φέρνει είναι:

1. Η οδηγία επιχειρεί να εξασφαλίσει τη διαλειτουργικότητα του ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού δικτύου και υλικού (rolling stock – ο διεθνής σιδηροδρομικός όρος για «whatever rolls on tracks», δηλαδή των αμαξοστοιχιών), δηλαδή την τεχνική εναρμόνιση δικτύου και οχημάτων. Εντύπωση προκαλούν οι λόγοι που καθιστούν αναγκαία τη διαλειτουργικότητα των σιδηροδρόμων των χωρών-μελών, όπως αυτοί διατυπώνονται στην ίδια την οδηγία: το άνοιγμα της αγοράς και η δημιουργία οικονομιών κλίμακας για τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις! Δύο σχόλια επ' αυτών: Καταρχάς, η τεράστια ενοποιητική επίδραση της ύπαρξης ενός λειτουργικού πανευρωπαϊκού σιδηροδρομικού δικτύου, βλ. διευκόλυνση μετακίνησης των ευρωπαίων πολιτών μέσα στην ΕΕ, μάλλον δεν αποτελεί άξια μνείας... Εμείς πάντως στεκόμαστε

στο γεγονός πως η διαλειτουργικότητα των ευρωπαϊκών σιδηροδρόμων είναι ένα θετικό βήμα στον αγώνα μας για πραγματική ένωση των Ευρωπαίων. Δεύτερον, η αναφορά στον όρο οικονομίες κλίμακας, είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Συγκεκριμένα, αναγράφεται πως η διαλειτουργικότητα και οι κοινοί κανόνες ασφαλείας, συν την ύπαρξη πλέον μίας και μόνο αρχής για την έγκριση των συρμών και της έκδοσης πιστοποιητικών ασφαλείας σε όλο το Ενωσιακό δίκτυο, γίνεται με στόχο τη μείωση του κόστους των εταιρειών που θα δραστηριοποιηθούν. Οι οικονομίες κλίμακας είναι κάτι παραπάνω από θεμιτές, ακριβώς επειδή με την εμφάνιση και διεύρυνσή τους καθιστούν το μοναδιαίο κόστος να βαίνει φθίνον. Από την άλλη, είναι κάπως οξύμωρο σε μια Κοινοτική Οδηγία που έχει στόχο «το άνοιγμα της αγοράς στον ανταγωνισμό πανευρωπαϊκά» ενάντια στα επάρατα κρατικά μονοπώλια, να κάνει λόγο για οικονομίες κλίμακας, μια κατεξοχήν φάση λειτουργίας μιας οικονομικής μονάδας όταν είναι αρκετά μεγάλη και καλύπτει την αγορά που δραστηριοποιείται αν όχι μονοπωλιακά, τουλάχιστον ολιγοπωλιακά.

2. Το άνοιγμα της εμπορικής εκμετάλλευσης της υποδομής. Μέχρι τώρα, την υποδομή δικαιούται να την εκμεταλλεύεται εμπορικά μία εταιρεία – στην Ελλάδα είναι η ΤΡΑΙΝΟΣΕ, συμφερόντων των Ιταλικών Κρατικών Σιδηροδρόμων. Με την οδηγία 2370 του 2016 (Μέρος Τρίτο του νομοσχεδίου), πλέον η αγορά απελευθερώνεται, θα μπορούν κι άλλες εταιρείες – από όλη την ΕΕ – να εκμεταλλεύονται εμπορικά το δίκτυο σε οποιαδήποτε χώρα-μέλος. Κατά τ' αναμενόμενα, το 4ο Πακέτο αποτελεί τη συνέχεια, την κλιμάκωση αν προτιμάτε, του τρίτου, καθώς μετά το cabotage στις διεθνείς γραμμές που καθιέρωνε το τελευταίο, το τέταρτο έρχεται να δώσει το δικαίωμα εισόδου σε κάθε αγορά κάθε εταιρείας. Σημειώνουμε δύο πράγματα: α) η οδηγία προβλέπει τη δυνατότητα κάθετου ή οριζόντιου μοντέλου παραγωγής, με το πρώτο να σημαίνει πως η εταιρεία που θα διαχειρίζεται την υποδομή θα ελέγχει και την εκμετάλλευση, ενώ το δεύτερο αναφέρεται σε διακριτές εταιρείες. Η ελληνική κυβέρνηση προτείνει το οριζόντιο στο ν/σ. Αυτό που σχολιάζουμε πάνω σ' αυτό είναι πως οι πολυπόθητες οικονομίες κλίμακας στην αγορά

των σιδηροδρόμων έρχονται κυρίως με το κάθετο μοντέλο παραγωγής, όπως δείχνουν μελέτες. Βέβαια αυτό ουσιαστικά σημαίνει να έχεις μία εταιρεία που θα έχει και την υποδομή αλλά θα έχει και εμπορική σιδηροδρομική δραστηριότητα. Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, η υποδομή ανήκει στον ΟΣΕ. Η επιλογή λοιπόν του κάθετου μοντέλου από την κυβέρνηση είναι εκτός συζήτησης, καθώς αυτό θα σήμαινε πως ο δημόσιος – ακόμα – ΟΣΕ θα μπορούσε να έχει και τραίνα που εκτελούν δρομολόγια, όχι πλέον – με την εν λόγω οδηγία – κατά αποκλειστικότητα, αλλά θα λειτουργούσε ανταγωνιστικά στους ιδιώτες. Η ΝΔ προστατεύει τους ιδιώτες από ανταγωνισμό με έναν καθετοποιημένο ΟΣΕ επιλέγοντας την οριζόντια δομή. Μελλοντικά βέβαια είναι πολύ πιθανό, όταν ιδιωτικοποιηθεί και το δίκτυο, να αφεθεί στην διακριτική ευχέρεια της επιχείρησης αν θα έχει και εμπορική δραστηριότητα, να λειτουργήσει κάθετα δηλαδή. Και κάτι μας λέει ότι θα το πράξει, ένα ιδιωτικό μονοπώλιο, ή έστω ολιγοπώλιο, είναι το όνειρο κάθε επιχειρηματία για την επιχείρησή του.

Η θέση του ΜέΡΑ25/DiEM25

Το ΜέΡΑ25, ως αναπόσπαστο κομμάτι του πρώτου πανευρωπαϊκού κινήματος DiEM25, έχει καταθέσει στο δημόσιο διάλογο και φυσικά προγραμματικά στις πρόσφατες Ευρωεκλογές, τη Νέα Πράσινη Συμφωνία για την Ευρώπη. Μία από τις κύριες πολιτικές που προτάσσει η ΝΠΣΕ είναι το Επενδυτικό Πρόγραμμα στην Πράσινη Μετάβαση ύψους €500 δισ. ετησίως για πέντε χρόνια. Το εν λόγω επενδυτικό πρόγραμμα θα χρηματοδοτήσει την Πράσινη Μετάβαση στην ενέργεια, τις μεταφορές, τη βιομηχανία και τη γεωργία. Εν προκειμένω, μιας και το θέμα μας είναι η διαλειτουργικότητα του ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού δικτύου, η πανευρωπαϊκή μας πρόταση για Πράσινη Μετάβαση στις μεταφορές συμπεριλαμβάνει την **αναβάθμιση των σιδηροδρόμων σε μέσο αιχμής**. Ο σιδηρόδρομος αποτελεί ένα από τα πιο ασφαλή, οικονομικά και κυρίως φιλικά προς το περιβάλλον μέσα μεταφοράς επιβατών και εμπορευμάτων. Το συνολικό κοινωνικό όφελος από τη λειτουργία των σιδηροδρόμων είναι πολύ μεγαλύτερο από το όποιο λειτουργικό κόστος, καθώς

ο σιδηρόδρομος είναι ένα κατ'εξοχήν μέσο μεταφοράς που διαχέει εξωτερικές οικονομίες (externalities) στο σύνολο της κοινωνίας. **Εμείς θεωρούμε πως πρέπει να πραγματοποιηθούν επενδύσεις ευρείας κλίμακας πάνω στο σιδηροδρομικό δίκτυο και υλικό αλλά όχι με δηλωμένο σκοπό το άνοιγμα στην αγορά, δηλαδή την εμπορευματοποίηση του που θα εξαλείψει τις εξωτερικές οικονομίες ενσωματώνοντάς τις στα κέρδη των ιδιωτών επιχειρηματιών, όπως είναι ακριβώς το πνεύμα, η αρχή δηλαδή αυτής της οδηγίας.** Επομένως καταψηφίζουμε επί της αρχής, αλλά τασσόμαστε θετικά στα μέρη που αφορούν τη διαλειτουργικότητα και τους κοινούς κανόνες ασφαλείας, έστω κι αν γίνονται για τους λάθος κατ'εμάς λόγους.

Αρνητικά επιτόκια αγοράς: Καμία διέξοδος από την Χρεοδουλοπαροικία

11 Οκτωβρίου 2019

Όταν το 2013 η τρόικα μείωσε τα επιτόκια δανεισμού που επέβαλε στο πτωχευμένο κράτος μας από το 5-6% στο 2-3%, είχα πει ότι καμία τέτοια μείωση δεν μπορεί να βοηθήσει το κράτος μας να υπερβεί την χρεοκοπία του. Σε εύλογη ερώτηση δημοσιογράφου «Καλά κ. Βαρουφάκη, πόσο θα έπρεπε να είναι το επιτόκιο για να μας βοηθήσει;» απάντησα: «Μόνο αρνητικό επιτόκιο θα βοηθούσε», προσδιορίζοντάς το μάλιστα στο -5%.

Τις προάλλες τα ΜΜΕ ζητωκραύγαζαν ότι το επιτόκιο τρίμηνου δανεισμού του Δημοσίου έπεσε λίγο κάτω του μηδενός. Τότε έγραψα στο twitter: «Ζητωκραυγάζουν μόνο οι αδαείς/επιτήδριοι!» Αμέσως η «Ομάδα Αλήθειας» της ΝΔ ανακάλυψε «αντίφαση» μεταξύ εκείνων που έλεγα το 2013 και αυτών που λέω σήμερα. Δυστυχώς για τους προπαγανδιστές των Μνημονίων καμία αντίφαση δεν υπάρχει.

Αρνητικό επιτόκιο κρατικού δανεισμού: Ο δανειστής δανείζει €100εκ με αντάλλαγμα. . . €99εκ στο μέλλον. Προφανώς προσδοκά ότι στο μέλλον €99εκ θα αγοράζουν περισσότερα απ' ότι €100εκ σήμερα => Προσδοκά αποπληθωρισμό/μεγάλη ύφεση. Ζητωκραυγάζουν μόνο οι αδαείς/επιτήδειοι!

2:17 μ. μ. - 9 Οκτ 2019

Από το 2ο Μνημόνιο και μετά, το δημόσιο χρέος μας το οφείλουμε κατά 85% στην τρόικα (EFSF-ESM-ECB-IMF) και μόνο το 15% σε ιδιώτες (κυρίως τράπεζες). Το επιτόκιο που καταβάλουμε στην τρόικα για το 85% είναι λίγο πολύ σταθερό και κυμαίνεται μεταξύ 1,6% και 6%. Αν δεν κουρευτεί αυτός ο ογκόλιθος, η Χρεοδουλοπαροικία θα κρατεί καλά. Πως μπορεί να κουρευτεί; Υπάρχουν τρεις τρόποι:

1. Μια απλή διαγραφή μέρους του.
2. Ένα πολύ αρνητικό επιτόκιο, που ισοδυναμεί με διαγραφή σε ετήσιες δόσεις (κάτι που δεν έχει νόημα σε σχέση με το 1.)
3. Η σύνδεση των αποπληρωμών του χρέους με την αύξηση του εισοδήματός μας (που είναι η πρόταση του ΜέΡΑ25).

Από αυτά τίποτα δεν βρίσκεται στο τραπέζι σήμερα: η τρόικα ούτε συζητάει μια από αυτές τις λύσεις που θα έθεταν τέρμα στην «Χρεοδουλοπαροικία η Ελλάς».

Προς τί λοιπόν όλη η κουβέντα και η θριαμβολογία για τα αρνητικά επιτόκια; Αφορούν μόνο το 15% του δημόσιου χρέους μας και, μάλιστα, ένα πολύ, πολύ μικρό μέρος αυτού (το μέρος που δανείζεται το κράτος κάθε τρεις μήνες και μετά το ξαναδανείζεται κ. ο. κ.).

Ακόμα και όλο το χρέος μας στους ιδιώτες (το 15% του

συνολικού δημόσιου χρέους) να «έπιανε» στην αγορά αρνητικό επιτόκιο, και πάλι δεν θα βοηθούσε. Γιατί; Επειδή ποτέ δεν μπορεί να ξεπεραστεί πτώχευση μέσα από δανεικά που αντλεί ο πτωχευμένος από τις αγορές.

Ας δούμε γιατί είναι αδύνατη η υπέρβαση μιας πτώχευσης μέσω δανεικών από ιδιώτες ακόμα κι όταν το επιτόκιο είναι αρνητικό:

Ο μόνος λόγος να δανείζουν ιδιώτες ένα κράτος Χ ευρώ συμφωνώντας να λάβουν π. χ. σε 2 χρόνια λιγότερα από Χ ευρώ, είναι επειδή προσδοκούν πως τα σημερινά Χ ευρώ θα αγοράζουν σε δύο χρόνια πιο πολλά αγαθά. Άρα, προσδοκούν ότι οι τιμές θα έχουν πέσει κατά μέσο όρο. Καθώς οι τιμές πέφτουν κατά μέσο όρο μόνον εν μέσω μεγάλης ύφεσης, τα αρνητικά επιτόκια της αγοράς ένα πράγμα προβλέπουν: Συρρίκνωση του ΑΕΠ. Και τί σημαίνει συρρίκνωση του ΑΕΠ; Ότι τα εισοδήματά μας που σήμερα δεν φτάνουν να αποπληρώσουν το εξωφρενικό χρέος δεν θα φτάνουν ούτε στο μέλλον καθώς, ακόμα κι αν το χρέος μας μειωθεί λίγο (λόγω αρνητικών επιτοκίων), τα εισοδήματά μας θα έχουν μειωθεί ακόμα περισσότερο.

Περιληπτικά,

A. Το επιτόκιο που μας χρεώνει η τρόικα για το 85% του χρέους μας ήταν, είναι και παραμένει όχι μόνο θετικό αλλά και μεγαλύτερο (κατά μέσον όρο) του ρυθμού ανάπτυξης. Δηλαδή είναι σε επίπεδο που διογκώνει το χρέος μας ενισχύοντας την Χρεοδουλοπαροικία

B. Το επιτόκιο με το οποίο δανείζουν οι αγορές το κράτος μας, όσο και να είναι, δεν μπορεί ποτέ να καταστήσει το χρέος μας βιώσιμο – ακόμα κι όταν γίνεται αρνητικό (οπότε απλώς σηματοδοτεί νέα ύφεση που καθιστά το χρέος ακόμα λιγότερο βιώσιμο).

Να γιατί το ΜέΡΑ25 στο ερώτημα «Δεν σας αρέσουν τα θετικά επιτόκια, δεν σας αρέσουν τα αρνητικά επιτόκια, τί στα κομμάτια θέλετε επιτέλους;» απαντάμε: Αναδιάρθρωση τους χρέους μας στην τρόικα! Αυτό απαιτούμε. Χωρίς αυτήν, η «Χρεοδουλοπαροικία η Ελλάς» θα γίνεται όλο και πιο σιδηρόφρακτη.

ΥΓ. Τελικά η μόνη αντίφαση είναι η επονομασία της «Ομάδας Αλήθειας» της ΝΔ. Δεν είναι δείγμα αυτογνωσίας τους ότι επέλεξαν ένα όνομα μέσα από τις σελίδες του 1984 του George Orwell, όπου το υπουργείο προπαγάνδας του δικτάτορα ονομάζεται Ministry of Truth (Υπουργείο Αλήθειας);

Αναπτυξιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης: Εργασιακά

11 Οκτωβρίου 2019

«Επενδύω στην Ελλάδα» τιτλοφορείται το αναπτυξιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Το πνεύμα που διατρέχει το σύνολο του ν/σ είναι βγαλμένο από τα εγχειρίδια των «Οικονομικών της Προσφοράς», του νεοφιλελευθερισμού κοινώς. Η κυβέρνηση εισάγει θεσμικά την πλέον χυδαία αντίληψη του ούτως ή άλλως αμφιλεγόμενου όρου «ανταγωνιστικότητα». Εισάγει την έννοια που θέλει ανταγωνιστική μια οικονομία όπου θεσμικά η ευημερία των επιχειρήσεων προηγείται της ευημερίας των ανθρώπων. Με αυτό το ν/σ, το περιβάλλον και τα εργασιακά μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα χάριν της ανταγωνιστικότητας, της προσέλκυσης επενδύσεων, αυτό είναι το επαναλαμβανόμενο μοτίβο σε όλο το ν/σ, η προσέλκυση επενδύσεων με κάθε κόστος.

Εργασιακά

Μέσα από το ν/σ η κυβέρνηση επιχειρεί να απορρυθμίσει περαιτέρω τα εργασιακά, προωθώντας τις ατομικές/επιχειρησιακές συμβάσεις έναντι των κλαδικών/συλλογικών, ενώ ταυτόχρονα προωθεί διατάξεις για τον ασφυκτικό έλεγχο των συνδικάτων από την εργοδοσία και το κράτος, με ηλεκτρονικό φακέλωμα και χτύπημα των συλλογικών διαδικασιών των εργαζομένων.

Σε ό,τι αφορά τις Συλλογικές Συμβάσεις και τους μισθούς,

πατώντας πάνω σε όλες τις ανατροπές που επιβλήθηκαν με τα τρία κατά σειρά μνημόνια των κυβερνήσεων ΝΔ – ΣΥΡΙΖΑ – ΠΑΣΟΚ, οι νέες διατάξεις έρχονται να διαμορφώσουν έναν μηχανισμό συμπίεσης των μισθών με στόχο την ανταγωνιστικότητα.

Το πολυνομοσχέδιο προβλέπει μεταξύ άλλων:

-Εξαιρέσεις από τις εθνικές, τις τοπικές κλαδικές και τις ομοιοεπαγγελματικές ΣΣΕ για «επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα» ή λειτουργούν ως «επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας», νομικά πρόσωπα «μη κερδοσκοπικού σκοπού» κ. λπ.

-Σε περιπτώσεις συρροής, δηλαδή αν η σχέση εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες συμβάσεις εργασίας, οι επιχειρησιακές συμβάσεις υπερισχύουν έναντι των κλαδικών για τις παραπάνω επιχειρήσεις. Ακόμα και όταν οι κλαδικές ΣΣΕ δεν περιλαμβάνουν τέτοιου είδους ρήτρες εξαιρέσεων, δίνεται η εξουσία στον υπουργό Εργασίας και την κυβέρνηση να τις επιβάλλουν με Υπουργικές Αποφάσεις.

-Γενικά, σε περιπτώσεις συρροής η τοπική σύμβαση υπερισχύει και της εθνικής κλαδικής και της ομοιοεπαγγελματικής.

-Ακόμα και όταν γίνεται δυνατό να υπογραφεί κάποια κλαδική σύμβαση, για την επέκτασή της στο σύνολο του κλάδου, πέρα από τον όρο να υπογράφεται από εργοδότες που απασχολούν ποσοστό μεγαλύτερο από το 50% των εργαζομένων του συγκεκριμένου κλάδου, θα πρέπει πλέον στη σχετική αίτηση επέκτασης να ελέγχονται οι επιπτώσεις της... «στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τη λειτουργία του ανταγωνισμού»

-Προστίθενται νέοι περιορισμοί για την προσφυγή των εργαζομένων στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ), καθώς η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής από τα συνδικάτα ουσιαστικά εξαλείφεται: Και εδώ απαιτείται να αποδεικνύουν ότι η υπογραφή ΣΣΕ... «επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας»!

Σε ό,τι αφορά τη συνδικαλιστική δράση το ν/σ προωθεί την

απροκάλυπτη παρέμβαση του κράτους και της εργοδοσίας μέσα στα συνδικάτα.

Συγκεκριμένα, προβλέπει ηλεκτρονική ψηφοφορία για τις «αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και λοιπών οργάνων διοίκησης» των συνδικάτων, «συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων κήρυξης απεργίας» (με διατύπωση που αρχικά παρουσιάζεται ως «δυνατότητα»), καθώς και τη δημιουργία «Γενικού Μητρώου Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων» στο υπουργείο Εργασίας.

Βασικός στόχος είναι το χτύπημα της δημοκρατικής λειτουργίας των συνδικάτων και το άνοιγμα του δρόμου για την ενίσχυση του φακελώματος των εργαζομένων. Με τις «ηλεκτρονικές ψηφοφορίες» επιχειρούν να κόψουν τους δεσμούς των ιδίων των εργαζομένων μεταξύ τους, το αναφαίρετο δικαίωμά τους να ενημερώνονται και να συζητούν συλλογικά στη Γενική τους Συνέλευση, να συνδιαμορφώνουν τα αιτήματά τους και το σχέδιο δράσης τους, να οργανώνουν συλλογικά τις απεργιακές και τις άλλες κινητοποιήσεις τους.

Και εδώ, μάλιστα, όπως και στα παραπάνω, όλα τα κρίσιμα ζητήματα για την εφαρμογή των εν λόγω αντιδραστικών διατάξεων παραπέμπονται σε αποφάσεις του υπουργού Εργασίας, στην πραγματικότητα δίνει στην κυβέρνηση και στον εκάστοτε υπουργό την εξουσία να ξαναγράφουν τον συνδικαλιστικό νόμο.

Αναπτυξιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης: Περιβάλλον και ανταγωνιστικότητα

11 Οκτωβρίου 2019

«Επενδύω στην Ελλάδα» τιτλοφορείται το αναπτυξιακό

νομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Το πνεύμα που διατρέχει το σύνολο του ν/σ είναι βγαλμένο από τα εγχειρίδια των «Οικονομικών της Προσφοράς», του νεοφιλελευθερισμού κοινώς. Η κυβέρνηση εισάγει θεσμικά την πλέον χυδαία αντίληψη του ούτως ή άλλως αμφιλεγόμενου όρου «ανταγωνιστικότητα». Εισάγει την έννοια που θέλει ανταγωνιστική μια οικονομία όπου θεσμικά η ευημερία των επιχειρήσεων προηγείται της ευημερίας των ανθρώπων. Με αυτό το ν/σ, το περιβάλλον και τα εργασιακά μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα χάριν της ανταγωνιστικότητας, της προσέλκυσης επενδύσεων, αυτό είναι το επαναλαμβανόμενο μοτίβο σε όλο το ν/σ, η προσέλκυση επενδύσεων με κάθε κόστος.

Αναλυτικότερα για τις ρυθμίσεις που υποβαθμίζουν τους περιβαλλοντικούς κανόνες για χάρη της ανταγωνιστικότητας

Οι διατάξεις αρμοδιότητας του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας προσδιορίζει ποιες περιοχές μπορεί να λειτουργεί μια βιομηχανία ή μία βιοτεχνία. Παράλληλα εφαρμόζεται η περιβαλλοντική αδειοδότηση, η οποία επίσης κατατάσσει τα έργα σε κατηγορίες Α1, Α2 και Β συνεκτιμώντας το σύνολο των επιπτώσεων που μπορεί να έχει ένα έργο ή μία δραστηριότητα στο περιβάλλον. Οι επιχειρήσεις οφείλουν να λαμβάνουν και τις δύο αδειοδοτήσεις.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, καταργούνται οι οχλήσεις και αντικαθίστανται πλήρως από την περιβαλλοντική κατάταξη. Αναλόγως διαμορφώνεται και ο χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός, ο οποίος πλέον θα αναφέρεται σε επιτρεπόμενες δραστηριότητες κατηγορίας Α1, Α2 και Β αντί για δραστηριότητες υψηλής, μέσης ή χαμηλής όχλησης.

Το νομοσχέδιο προβλέπει ότι με Κοινή Υπουργική Απόφαση που θα εκδοθεί ως τις 30 Ιουνίου 2020 θα καταταχθούν εκ νέου οι δραστηριότητες με κατηγοριοποίηση όχλησης στις κατηγορίες της περιβαλλοντικής κατάταξης. Επιπλέον ορίζεται ότι προκειμένου να μην επέλθει αναστάτωση στις υφιστάμενες δραστηριότητες θα υπάρξει μεταβατική περίοδος 30 ετών εντός της οποίας οι δραστηριότητες θεωρούνται νόμιμες και επιτρέπεται ο εκσυγχρονισμός τους εφόσον αυτός δεν

θα οδηγήσει σε υπαγωγή τους σε υψηλότερη περιβαλλοντική κατηγορία.

Σε άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου αναφέρονται στα εξής:

- Τα έργα και εγκαταστάσεις που εγκαθίστανται εντός επιχειρηματικών πάρκων με εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους, θα μπορούν να κατατάσσονται σε χαμηλότερη κατηγορία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, σε σχέση με την κατηγορία όπου θα ανήκαν, εάν ήταν αυτόνομα.

- Απλοποιείται η διαδικασία, για να διαπιστωθεί, εάν μια επιχείρηση που εκσυγχρονίζεται, απαιτεί νέους περιβαλλοντικούς όρους ή όχι. Στο εξής θα απαιτείται η κατάθεση μόνο των τεχνικών σχεδίων (και όχι νέα Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που απαιτείται τώρα) επί των οποίων η υπηρεσία θα οφείλει να κρίνει εντός ενός μήνα εάν οι προτεινόμενες αλλαγές δεν απαιτούν τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων ή εάν, αντίθετα, απαιτείται πλήρης Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Εάν παρέλθει το χρονικό αυτό διάστημα άπρακτο ή εάν η υπηρεσία κρίνει ότι δεν απαιτούνται πρόσθετοι ή διαφορετικοί περιβαλλοντικοί όροι, τότε η επιχείρηση μπορεί να προχωρήσει στις διαδικασίες εκσυγχρονισμού.

- Επεκτείνεται ο συντελεστής δόμησης (0,6) που αφορά τις στρατηγικές επενδύσεις στον τομέα της βιομηχανίας, σε περισσότερες βιομηχανίες. Σήμερα, ισχύει αυξημένος συντελεστής δόμησης (0,6) για βιομηχανίες που απασχολούν πάνω από 200 εργαζομένους το έτος και επενδύουν πάνω από 200.000.000 ευρώ. Με την ρύθμιση του νομοσχεδίου, ο συντελεστής αυτός επεκτείνεται σε βιομηχανίες που επενδύουν 30.000.000 ευρώ και δημιουργούν 75 νέες θέσεις εργασίας. Επίσης, επεκτείνεται και σε βιομηχανίες που επενδύουν 25.000.000 ευρώ και δημιουργούν 50 νέες θέσεις εργασίας, εφόσον όμως βρίσκονται σε επιχειρηματικά πάρκα.

- Επιτρέπονται πλέον δραστηριότητες κατηγορίας Α2 (που αντιστοιχούν με τις παλαιότερες δραστηριότητες μέσης όχλησης) στην Αττική, αλλά μόνον εντός οργανωμένων

βιομηχανικών περιοχών/ βιομηχανικών πάρκων/ επιχειρηματικών πάρκων. Όπως είναι γνωστό, από τη δεκαετία του 1980 απαγορεύεται η εγκατάσταση νέων δραστηριοτήτων υψηλής και μέσης όχλησης στην Αττική. Η απαγόρευση οδήγησε στην αποβιομηχάνιση της Αττικής, στην αύξηση της ανεργίας και του κόστους λειτουργίας των επιχειρήσεων, παρά το γεγονός ότι η πρόοδος της τεχνολογίας έχει επιτρέψει την αντιμετώπιση των προβλημάτων ρύπανσης και θορύβου που προκαλούν οι περισσότερες βιομηχανίες.

Φωτεινή Μπακαδήμα: Οι βουλευτές δεν είναι ανακριτές

15 Οκτωβρίου 2019

Το αίτημα των τριάντα βουλευτών της ΝΔ αναφορικά με τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης για τον Δημήτριο Παπαγγελόπουλο, τέως αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είναι ουσιαστικά συνέχιση της υπόθεσης Novartis, με την κυβερνώσα παράταξη να προσπαθεί να στοιχειοθετήσει το επιχείρημα πως κάθε διασύνδεση στελεχών της με την υπόθεση είναι σύλληψη και ενορχήστρωση του κύριου Παπαγγελόπουλου.

Η αιτιολόγηση ακολουθεί το σκεπτικό πως, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, παρενέβαινε στο έργο της Δικαιοσύνης, ζητώντας από τους αρμόδιους εισαγγελείς που χειρίζονταν την υπόθεση της Novartis να διαβιβάσουν τη δικογραφία στη Βουλή και επιθυμούσε να ενημερώνεται και στη συνέχεια να προβαίνει σε δημόσιες αξιολογήσεις στοιχείων της δικογραφίας.

Ως ΜέΡΑ25 θεωρούμε αδιανόητο να λειτουργεί η Βουλή σαν δικαστικό σώμα, ενώ είναι καθαρά νομοθετικό όργανο. Οι βουλευτές ασκούν νομοθετική εξουσία και δεν μπορούν, ούτε

και πρέπει να είναι ανακριτές και εισαγγελείς. Δεν είναι μέρος του ρόλου τους, ούτε ψηφίστηκαν από τον ελληνικό λαό για να διερευνούν δικαστικές υποθέσεις, να προχωρούν σε ποινικές αξιολογήσεις, να εξετάζουν μάρτυρες, να συλλέγουν στοιχεία και να συγγράφουν δικαστικά πορίσματα και κατηγορητήρια. Με την μετατροπή των βουλευτών σε ένα μικτό σώμα, νομοθετικό/δικαστικό, διασφαλίζεται η από το Σύνταγμα προβλεπόμενη διάκριση των εξουσιών και αλλοιώνεται ο χαρακτήρας των πορισμάτων που προκύπτουν από τις εξεταστικές επιτροπές της Βουλής, μιας και διέπονται τόσο από μια πολιτική όσο και από μια νομική χροιά.

Διασάλευση που καταδεικνύεται κι από το γεγονός ότι κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στην εκάστοτε επιτροπή προβαίνει στην έκδοση διαφορετικού πορίσματος το καθένα, σύμφωνα με το προαποφασισμένο κομματικό συμπέρασμα, με τα στοιχεία που έχουν συλλεχθεί να χρησιμοποιούνται κατά το δοκούν, με στόχο να στοιχειοθετήσουν και να υποστηρίξουν μια προαποφασισμένη κατηγορία. Έτσι, η πιθανότητα δίωξης δεν εναπόκειται στην αντικειμενική δικαστική κρίση, αλλά σε μικροπολιτικά συμφέροντα και κομματικές νόρμες, ενώ παράλληλα δίνουμε άφθονη τροφή στα ΜΜΕ με παραπολιτικό υλικό.

Το ΜέΡΑ25 έχει καταθέσει τη σαφή του πρόταση για τη δημιουργία ενός Σώματος Δίωξης Πολιτικού και Μεγαλοεπιχειρηματικού Εγκλήματος που θα στοχεύει στην αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής του πολιτικού προσωπικού και της εγχώριας ολιγαρχίας, βάζοντας τέρμα στην μέχρι τώρα ακολουθούμενη πρακτική της σύστασης τέτοιων επιτροπών εντός της Βουλής, οι οποίες ασκούν δικαστικό έργο, τη στιγμή που θα έπρεπε η όποια κοινοβουλευτική επιτροπή να ασχολείται και να εξετάζει μόνο το πολιτικό κόστος.

Το Σώμα Δίωξης που προτείνουμε θα λειτουργεί με πλήρη ανεξαρτησία και θα απαρτίζεται από εισαγγελικούς λειτουργούς, ώστε να διασφαλίζεται όποια δράση απαιτεί εισαγγελική παρέμβαση ή ένταλμα, καθώς και εξειδικευμένο αστυνομικό προσωπικό που θα έχει τις απαραίτητες γνώσεις σχετικά με τις

νέες τεχνολογίες, τη συλλογή και ανάλυση στοιχείων, και, το βασικότερο όλων, τις αναγκαίες χρηματοοικονομικές γνώσεις για την παρακολούθηση των χρηματοροών και των διαδρομών του χρήματος σε κάθε υπόθεση. Με τον τρόπο αυτό, θα έχουμε την πλήρη διάκριση των εξουσιών όπως και τη διασφάλιση πως το Κοινοβούλιο διατηρεί τη νομοθετική του ιδιότητα.

Παράλληλα, και πάντα σύμφωνα με την προγραμματική δέσμευση του ΜέΡΑ25 για δημοκρατικό έλεγχο της Δικαιοσύνης, το Σώμα αυτό θα τελεί υπό την εποπτεία του ΔΙΑΣΚΕΠ (Διαβουλευτικό Σώμα Κληρωτών & Εκλεγμένων Πολιτών) Δικαιοσύνης, που σύμφωνα με το εκλογικό μας πρόγραμμα θα αποτελείται από 90 άτομα, το 2/3 των οποίων θα είναι κληρωτοί και το 1/3 εκλεγμένοι πολίτες – εκπρόσωποι των κομμάτων, ανάλογα με την κοινοβουλευτική τους δύναμη. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ουσιαστικά η ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, εφόσον προκύπτει δημοκρατικά από ένα πλήρως αντιπροσωπευτικό όργανο.

Το ΜέΡΑ25 αποχώρησε από τη συζήτηση του αιτήματος στη Βουλή, αρνούμενο να λάβει μέρος σε μια διαδικασία χωρίς ουσιαστικό λόγο ύπαρξης, παρά μόνο την ενίσχυση της προπαγάνδας και των μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων.

Άρθρο της βουλευτή του ΜέΡΑ25, Φωτεινής Μπακαδήμα, στην έντυπη έκδοση της Εφημερίδας των Συντακτών 15/10/2019

Πρόταση Ψηφίσματος του Προέδρου της Κ.Ο. του ΜέΡΑ25 προς τον ΠτΒ για την Συρία

Αθήνα, 15 Οκτωβρίου 2019

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25 σας αποστέλλω πρόταση Ψηφίσματος της Βουλής των Ελλήνων με το οποίο η Εθνική Αντιπροσωπεία θα καλέσει τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και την διεθνή κοινότητα γενικότερα, να απαιτήσουμε από κοινού την:

1. Άμεση κατάπαυση του πυρός στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας και την αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων από τα εδάφη της Συρίας
2. Απαγόρευση πτήσεων (no fly zone) πάνω από την περιοχή της Βόρειας Συρίας όπου πρόσφατα εισέβαλαν τα τουρκικά στρατεύματα και όπου αναπτύσσεται η τουρκική πολεμική αεροπορία
3. Άμεση αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στις πληγείσες περιοχές της Βόρειας Συρίας

Κύριε Πρόεδρε,

Επιτρέψτε μου να τονίσω έναν ακόμα λόγο για τον οποίο η Βουλή των Ελλήνων πρέπει να προβεί σε αυτό το Ψήφισμα, πέραν της ανθρωπιστικής του διάστασης: Όταν ο Πρόεδρος της Τουρκίας, ο κ. Ερντογάν, θριαμβολογεί παραλληλίζοντας (α) την τουρκική εισβολή στις κουρδικές περιοχές της Συρίας με (β) την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, η Βουλή των Ελλήνων έχει διπλή υποχρέωση να εκδώσει ένα τέτοιο ψήφισμα: ανθρωπιστική απέναντι στον Κουρδικό λαό αλλά και ιστορική απέναντι στον Κυπριακό λαό.

Με τιμή,

Γιάννης Βαρουφάκης
Πρόεδρος Κ.Ο. ΜέΡΑ25

Επιστροφή στην «κανονικότητα» του ΚΕ. Ε. Λ. Π. ΝΟ.

16 Οκτωβρίου 2019

της Μαρίας Απατζίδη

Βουλευτή Ανατολικής Αττικής με το ΜέΡΑ25

Η πλέον σημαντική βρίσκεται στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου (άρθρα 1 έως 16) με το οποίο καταργείται ο Ε. Ο. Δ. Υ. , δηλαδή ο Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (νόμος 4600 του 2019), για να συσταθεί ο ... Ε. Ο. Δ. Υ. , δηλαδή ο ... Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας. Αν διερωτάσθε γιατί χρειάζεται να καταργηθεί και να επανασυσταθεί ένας οργανισμός, που φέρει το ίδιο όνομα, η απάντηση είναι ότι ο αυτός που καταργήθηκε είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, ενώ αυτός που συστάθηκε είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Η αλλαγή αυτή έχει δυσμενείς συνέπειες στα εργασιακά ζητήματα, όπως στις προσλήψεις και τις απολύσεις, τη διαχείριση των πόρων, τη δυνατότητα μείωσης δαπανών. Και ο πλέον ανησυχητικός κίνδυνος είναι ότι η αλλαγή αυτή ανοίγει τον δρόμο για να στηθεί ένα νέο ΚΕ. Ε. Λ. Π. ΝΟ. Δεν πέρασαν ούτε λίγοι μήνες από την ανάληψη καθηκόντων της νέας κυβέρνησης και κινδυνεύουμε να επιστρέψουμε στη δεξιά «κανονικότητα», μια κανονικότητα σπατάλης και διασπάθισης του δημόσιου χρήματος. Αντί να επικεντρώσουμε στο πώς θα επιλυθούν το πολύ σημαντικά προβλήματα στελέχωσης, εξοπλισμού και λειτουργίας, που παρατηρήθηκαν επί ΣΥ. ΡΙΖ. Α. , προχωράμε στην ίδρυση ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, το οποίο θα κληθεί να λειτουργήσει σε ένα νοσοκομειοκεντρικό / ιατροκεντρικό σύστημα με χρόνια αλλά και πρόσφατα προβλήματα, με κίνδυνο για μία περαιτέρω τελμάτωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Το νομοσχέδιο εντάσσεται στη λογική της κυβέρνησης περί «επιτελικού κράτους», με υπερεξουσίες του υπουργού και άμεση αναφορά αποκλειστικά σε αυτόν, στη λατρεία της ανάπτυξης και των επενδύσεων.

Ένας οργανισμός που χρηματοδοτείται από τον ελληνικό λαό αυτονομείται στο όνομα της «επιτελικότητας» σε βάρος και του λαού και της «αριστείας», την οποία επαγγέλλεται με η κυβέρνηση αλλά παγίως θυσιάζει, όταν συγκρούεται με τον συγκεντρωτικό έλεγχο που είναι η κύρια μέριμνά της. Η «αριστεία» ή έστω η «αξιοκρατία» δεν βοηθάται από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που έχει παραθυράκια για αποφυγή του Α. Σ. Ε. Π. με πρόσχημα τις «έκτακτες» συνθήκες. Φαίνεται ότι η αριστεία είναι σημαντική μόνο για τους μαθητές του Δημοτικού, καθώς σύμφωνα με τροπολογία που κατέθεσε ταυτόχρονα το Υπουργείο Παιδείας, θεσπίζεται και πάλι οι σημαιοφόροι του Δημοτικού να ορίζονται βάσει βαθμού και όχι κλήρωσης. Η αριστεία είναι, λοιπόν, καλή για την κυβέρνηση όταν οι μαθητές καλούνται να εμπεδώσουν μια αμφιλεγόμενη σύνδεση των εθνικών συμβόλων με τον ενδοσχολικό ανταγωνισμό. Λησμονείται, όμως, όταν οι επαγγελματίες καλούνται να στελεχώσουν έναν από τους πλέον σημαντικούς τομείς του κράτους. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι ο Ε. Ο. Δ. Υ. στη νέα του μορφή εμφανίζεται σε πολλές περιπτώσεις ως υποκατάστατο της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας στην Υγεία. Μάλιστα, ως δικαιολογία για τον χαρακτήρα του Ε. Ο. Δ. Υ. ως νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου έγινε επίκληση και των προσφύγων και των μεταναστών και των ιδιαίτερων και άμεσων αναγκών τους, από μία κυβέρνηση που τους στέρησε τον Α. Μ. Κ. Α. , προκαλώντας κινδύνους ανθρωπιστικής αλλά ταυτοχρόνως και υγειονομικής καταστροφής.

Μία πάγια τακτική της κυβέρνησης είναι να συνδέει στο ίδιο σχέδιο νόμου παρόμοιες αρνητικές εξελίξεις με δευτερεύουσες προοδευτικές βελτιώσεις, ώστε η προσοχή των φιλικών μέσωσ επικοινωνίας να επικεντρώνει στις δεύτερες. Έτσι και στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχουν βελτιώσεις στον αντικαπνιστικό νόμο, τις οποίες το ΜέΡΑ25 υποστήριξε, καθώς αποτελούν ένα αναγκαίο βήμα στην αντιμετώπιση των συνεπειών του καπνίσματος σύμφωνα και με τα διεθνώς ισχύοντα. Ακόμη και εδώ όμως, η κυβέρνηση δεν μπορούσε παρά να συνδέσει ένα βασικά προοδευτικό μέτρο με την οικεία σε αυτήν συντηρητική αντίδραση. Τον αντικαπνιστικό νόμο θα επιτηρεί πλέον η ΕΛ. ΑΣ. σύμφωνα με τη βασική νοοτροπία της κυβέρνησης να εμπεδώνει

παντού ένα θέαμα αστυνομοκρατίας. Με θλίψη διαπιστώσαμε ότι μετά την υπαγωγή του Μεταναστευτικού, αλλά και των φυλακών στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, τώρα ακόμη και η υγεία του λαού αντιμετωπίζεται ως ζήτημα αστυνομικής καταστολής, όχι πρόληψης και παιδείας. Διερωτώμαστε αν θα δούμε σόλοικες σκηνές αστυνομικών να σβήνουν τα τσιγάρα πολιτών και να επιβάλουν απευθείας τα πρόστιμα.

Η κριτική πάντως του ΜέΡΑ25 επικεντρώνεται κυρίως στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου για τη φαρμακευτική δαπάνη. Συγκεκριμένα, το άρθρο 20 για την «εθελούσια μείωση τιμών φαρμακευτικών προϊόντων». Αυτό που επιχειρείται είναι να καταστούν ανταγωνιστικά των γενοσήμων τα πρωτότυπα σκευάσματα της ίδιας δραστικής ουσίας. Δεν μπορούμε να μην παρατηρήσουμε ότι η ελληνική φαρμακοβιομηχανία παράγει κατά συντριπτικό όγκο γενόσημα σκευάσματα. Υπάρχει επομένως ο κίνδυνος τα εισαγόμενα πρωτότυπα φάρμακα να καταστούν ανταγωνιστικά σε βάρος του ελληνικού γενόσημου φαρμάκου. Είναι, επίσης, εξόχως προβληματική η απουσία προσδιορισμού συγκεκριμένων χρονικών περιόδων για την εφαρμογή των μειώσεων των τιμών, καθώς εκτιμάται ότι θα επηρεάζονται ανά πάσα στιγμή και οι τιμές αποζημίωσης. Το επόμενο άρθρο 21 προβλέπει «συμψηφισμό αυτόματης επιστροφής φαρμακευτικής δαπάνης με τις δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης» και ουσιαστικά καταργεί την ουσία του λεγόμενου «clawback». Το «clawback» σημαίνει επιστροφή χρημάτων από τις φαρμακευτικές εταιρείες προς το δημόσιο, όταν υπάρχει υπέρβαση στο προκαταβολικά συμφωνημένο όριο για τη δαπάνη. Το πνεύμα του «clawback» είναι το να διατηρηθεί σε ένα συγκεκριμένο και προκαθορισμένο ύψος η φαρμακευτική δαπάνη, αλλά χωρίς να πληγεί η ικανοποίηση των φαρμακευτικών αναγκών του γενικού πληθυσμού. Με το άρθρο 21, όμως, δίνεται πλέον η δυνατότητα στις φαρμακευτικές να συμψηφίσουν το κλόμπακ (clawback) με κόστος για έρευνα και ανάπτυξη. Πρέπει όμως να λάβουμε υπ' όψη ότι τα ερευνητικά πρωτόκολλα των φαρμακευτικών εταιρειών ουσιαστικά σκοπεύουν στην προώθηση του δικού τους φαρμάκου. Η ρύθμιση που προβλέπει το άρθρο 21 αποσκοπεί στο να απαλλάξει τις εταιρείες από το κόστος του πρωτοκόλλου και να μεταφέρει τα

βάρη στον φορολογούμενο. Ο ιδιωτικός τομέας προωθείται έτσι με τρόπο τοξικό σε βάρος της ίδιας της υγείας του λαού, καθώς και του δημοσίου χρήματος που εκείνος προσφέρει. Παράλληλα, στο άρθρο 26 για την «Επιτροπή Διαπραγμάτευσης Τιμών Φαρμάκων» προβλέπεται η πλειοψηφία των μελών να είναι από τον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή μία επιτροπή θα αποτελείται από αυτούς ακριβώς με τους οποίους πρέπει να διαπραγματευτεί. Αυτό αποτελεί μια πάγια πρακτική της κυβέρνησης που συνηθίζει να βάζει τους λύκους να εκπροσωπούν τα πρόβατα στη διαπραγμάτευση με τους λύκους.

Σε αντίθεση με το πνεύμα του νομοσχεδίου που προτείνει η κυβέρνηση, το όραμα του ΜΕΡΑ25 προτάσσει μια Δημόσια, Καθολική, Ανθρωποκεντρική και Δωρεάν Υγεία, με έμφαση στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας (ΠΦΥ) ως θεμέλιο του Ε. Σ. Υ. και με γενναία ενίσχυση της Δευτεροβάθμιας. Για τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα χρειάζονται κατ' αρχήν μόνιμα μισθολογικά και μοριοδοτικά κίνητρα σε περιοχές, όπως στους ορεινούς νομούς, τα νησιά και τις μεθοριακές περιοχές. Είναι επίσης απαραίτητο ένα πανελλήνιο ενιαίο ψηφιακό σύστημα διαχείρισης ασθενών με πλήρη ιατρικό φάκελο και ψηφιοποίηση όλων των αρχείων σε βάθος πενταετίας. Οι Τοπικές Ομάδες Υγείας χρειάζεται να υποστηριχθούν με ανάπτυξη της ομάδας επιστημόνων της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας και επέκταση με έμφαση στο αστικό περιβάλλον και εξασφάλιση σταθερής χρηματοδότησης τους. Είναι επίσης σημαντικό να υποστηριχθούν κεντρικά εργαστήρια όπου θα εκτελούνται οι εργαστηριακές εξετάσεις της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Η ανάπτυξη της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας θα βοηθήσει μέσα από την πρόληψη και τη φροντίδα να κλείσουν τα ψυχιατρικά νοσοκομεία που απέμειναν και να ολοκληρωθεί έτσι μια σημαντική ψυχιατρική μεταρρύθμιση.

Σε πλήρη αντίθεση με τις προτεραιότητες της κυβέρνησης, το ΜΕΡΑ25 προτείνει να νομοθετηθεί ειδικός φόρος 2% στον κύκλο εργασιών των ιδιωτικών νοσοκομείων και κλινικών καθώς και νέος φόρος σε ζαχαρώδη, επεξεργασμένα προϊόντα κρέατος και γαλακτοκομικά. Οι πόροι αυτοί μπορούν να κατευθυνθούν

στο Ε. Σ. Υ. για να συν-χρηματοδοτηθούν ζωτικές ανάγκες, όπως: Η προκήρυξη όλων των θέσεων επικουρικών γιατρών που καλύπτουν πάγιες ανάγκες. Η αύξηση εισακτέων Νοσηλευτικής Α. Ε. Ι. και Τ. Ε. Ι. και να γίνουν άμεσες προσλήψεις προσωπικού. Να μειωθεί το ποσοστό συμμετοχής των ασθενών στο κόστος ιατροφαρμακευτικής τους περίθαλψης στο προ του 2010 επίπεδο. Να αυξηθούν οι μονάδες εντατικής θεραπείας και να επαναλειτουργήσουν όσες σταμάτησαν από έλλειψη γιατρών, νοσηλευτών και μηχανημάτων.

Στη Δευτεροβάθμια/ Τριτοβάθμια περίθαλψη το ΜέΡΑ25 υποστηρίζει την εκπαίδευση με κρατική επιδότηση και όχι μέσω φαρμακευτικών εταιρειών και εταιρειών υγειονομικού υλικού, με επικαιροποίηση των προγραμμάτων εκπαίδευσης και αυστηρή εποπτεία σε πανελλήνιο επίπεδο. Χρειάζεται να καθιερωθούν οι ειδικότητες: Επειγοντολογία, Γηριατρική και Αθλητική Ιατρική. Είναι πολύ σημαντική η ουσιαστική εφαρμογή της ομάδας διαλογής στα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών όλων των Γενικών Νοσοκομείων. Οι πανεπιστημιακές κλινικές και εργαστήρια χρειάζεται να στελεχώνονται αποκλειστικά από πανεπιστημιακούς ιατρούς. Οι διοικητές γενικών νοσοκομείων πρέπει να διορίζονται μέσω Α. Σ. Ε. Π. και να υπάρχουν ετήσιες κρίσεις. Το ΜέΡΑ25 προτείνει, τέλος, τη θεσμοθέτηση του δωρεάν ελληνικού γενοσήμου και επιστροφή στις συμμετοχές του 2010. Πρόκειται για ένα όραμα που αντιτίθεται σθεναρά στην ιδιωτικοποίηση, η οποία δυστυχώς προωθείται με την ψήφιση νομοσχεδίων, όπως αυτό που ψηφίστηκε στις 15 Οκτωβρίου και υποστηρίζει την ανθρωποκεντρική προτεραιότητα, καθώς η υγεία του λαού δεν μπορεί να κρίνεται αποκλειστικά με όρους κέρδους, αγορών και «μείωσης της δαπάνης».

Πηγή: *thepressproject. gr*

Το ΜέΡΑ25 για την ηγεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου

18 Οκτωβρίου 2019

Με αφορμή την εκλογή της νέας ηγεσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου το ΜέΡΑ25 καταθέτει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τον εκδημοκρατισμό της δικαιοσύνης και του συνόλου των ανωτάτων ελεγκτικών μηχανισμών και οργάνων της Πολιτείας μας.

Πυρήνας της πολιτικής μας σκέψης είναι η ενεργός συμμετοχή όλων των πολιτών και ο διαρκής έλεγχος των δημοσίων λειτουργιών. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, ως ένα από τα τρία ανώτατα δικαστήρια της χώρας φέρει ίσως το πλέον βαρύ φορτίο στην εποχή της χρεοκοπίας και των ατελειωτων μνημονίων: τον έλεγχο νομιμότητας των δημοσίων δαπανών!

Το Ελεγκτικό Συνέδριο λοιπόν είναι αυτό που απαιτείται να τελει υπό ασφυκτικό δημοκρατικό έλεγχο.

Αυτό όμως που βιώνουμε για άλλη μια φορά στη ΔτΠ της κυβέρνησης είναι να καλείται το όργανο να προσδώσει μια επίπλαστη εικόνα δημοκρατικής νομιμοποίησης, συναίνεσης και ελέγχου πάνω στα πρόσωπα που θα στελεχώσουν την ηγεσία του, ενώ οι επιλογές και η τελική τοποθέτηση ανήκει αποκλειστικά στην ευθύνη της κυβέρνησης.

Δεν θέλουμε να συμμετέχουμε σε αυτή την επικίνδυνη διακωμώδηση της δικαιοσύνης ως διακριτής εξουσίας αλλά και της ίδιας της δημοκρατίας. Αντιλαμβανόμαστε καλά πως τα πρόσωπα, όντας διορισμένα από την κυβέρνηση, δεν έχουν καμία σημασία, και πολύ φοβόμαστε πως θα λειτουργήσουν ως προς τα καθήκοντά τους με περιορισμένους βαθμούς ελευθερίας.

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΛΕΥΚΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τι προτείνει το ΜέΡΑ25

Την δημιουργία του ΔΙΑΣΚΕΠ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ που θα εισηγείται/ συμμετέχει στη διαδικασία επιλογής των ανώτατων δικαστικών.

Προτείνουμε δηλαδή η επιλογή να γίνεται δημοκρατικά, με τη συμμετοχή κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών, 90 ατόμων, 2/3 κληρωτών και 1/3 εκλεγμένων πολιτών (εκπροσώπους των κομμάτων ανάλογα με την κοινοβουλευτική τους δύναμη).

Οι κληρωτοί θα προέρχονται κατά το ήμισυ από τον γενικό πληθυσμό, το εκλογικό σώμα φέρ'ειπείν, και κατά το έτερο ήμισυ, από το δικαστικό σώμα. Αυτό το σώμα οργανώνει την διαδικασία, διαβουλεύεται και ελέγχει τους υποψηφίους, σε έναν ικανό χρόνο, και εν τέλει αποφασίζει, ψηφίζοντας δημοκρατικά, την ηγεσία της δικαιοσύνης. Έτσι διασφαλίζεται ουσιαστικά η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, εφόσον προκύπτει δημοκρατικά από ένα πλήρως αντιπροσωπευτικό όργανο.

Ο θεσμός του ΔΙΑΣΚΕΠ αποτελεί μια ευρύτερη πρόταση του ΜΕΡΑ25 για διάφορους τομείς πολιτικής. Το ΔΙΑΣΚΕΠ γενικότερα έχει ουσιαστικό ρόλο στο να επιλύει ζητήματα που είτε απαιτούν έναν μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, όπως η παιδεία, η εκπαιδευτική πολιτική, που προφανώς δεν μπορεί να λυθεί με τις απανωτές «μεταρρυθμίσεις» κάθε υπουργού, κάθε κυβέρνησης, κάθε δύο τρία χρόνια – είτε αφορούν επικάλυψη εξουσιών, όπως με το θέμα της επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης. Είναι ένα εργαλείο πολιτικής, «αντιπροσωπευτικά αμεσοδημοκρατικό» που σπάει γόρδιους δεσμούς σε διάφορα πεδία.

ΔΙΑΣΚΕΠ και Συνταγματικότητα

Οι τρεις παράγραφοι του αρθ. 1 του Συντάγματος μπορούν να κουμπώσουν μία προς μία με τη δομή του ΔΙΑΣΚΕΠ:

- Αντιπροσωπευτικότητα (όπως προκύπτει από την 1η παράγραφο του άρθρου)
- Επίκληση στη Λαϊκή κυριαρχία ως θεμελίου του πολιτεύματος, δηλαδή εγκόλπωση της άμεσης δημοκρατίας
- Και, καθώς οι εξουσίες πηγάζουν από και για το λαό, ο λαός

διαμέσου του ΔΙΑΣΚΕΠ δικαιούται να αποφασίζει για την ηγεσία μιας εξουσίας, όπως το κάνει για την εκτελεστική και τη νομοθετική, χωρίς αντιπροσώπους.

Το ΜΕΡΑ25 θα καταψηφίσει την καταπάτηση των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού

21 Οκτωβρίου 2019

**Το ΜΕΡΑ25 θα καταψηφίσει τον δρομολογούμενο εμπαιγμό,
και την καταπάτηση των πολιτικών δικαιωμάτων, όλων των
Ελλήνων του εξωτερικού**

Το ΜΕΡΑ25 ήταν το πρώτο κόμμα που (τόσο προεκλογικά όσο και από το βήμα της Βουλής) υποστήριξε την πλήρη αποκατάσταση των εκλογικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού μέσω της διευκόλυνσης άσκησής τους.

Στον διάλογο που εκκίνησε η κυβέρνηση προσήλθαμε με μεγάλη διάθεση συνεργασίας επειδή γνωρίζουμε καλά τον πόνο των απόδημων, των γενεών που έδιωξαν από την πατρίδα προηγούμενες κρίσεις, καθώς και την ανάγκη των παιδιών που έδιωξε η πρόσφατη Χρεοδουλοπαροικία, να μπορούν να ψηφίζουν – και να ψηφίζονται – στις εκλογές που αποφασίζουν τις τύχες της πατρίδας μας.

Δυστυχώς, διαπιστώσαμε ότι κυβέρνηση και κόμματα της αντιπολίτευσης δρομολογούν μια μεταξύ τους συναίνεση που εμπαίζει όλους τους Έλληνες του εξωτερικού και καταστρατηγεί τα πολιτικά τους δικαιώματα.

Το ΜΕΡΑ25 θα καταψηφίσει επί της αρχής αυτό τον εμπαιγμό

που παρουσιάζεται ως διευκόλυνση των εκλογικών δικαιωμάτων των απόδημων.

Ο απαραίτητος διαχωρισμός: Προσωρινοί/πρόσφατοι κάτοικοι εξωτερικού και Απόδημοι

Το ΜέΡΑ25 προσήλθε στην διακομματική επιτροπή που δημιούργησε η κυβέρνηση, εκπροσωπούμενο από την Γραμματέα της Κ. Ο. Φωτεινή Μπακαδήμα, με μόνο στόχο τη δίκαιη και λειτουργική διευκόλυνση της άσκησης των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού.

Χωρίς να υπολογίζουμε κομματικά οφέλη, φέραμε κατά νου δύο πολίτες αντιπροσωπευτικούς των δύο κατηγοριών Ελλήνων του εξωτερικού: Την Κατερίνα που σήμερα σπουδάζει στην Αγγλία και σκοπεύει να εργαστεί εκεί κάποια χρόνια πριν επιστρέψει στην Θεσσαλονίκη, απ' όπου κατάγεται. Και τον Νίκο που έφυγε από την Αχαΐα το 1955 και σήμερα ζει ως συνταξιούχος στην Μελβούρνη της Αυστραλίας.

Επιχειρηματολογήσαμε πως η χρυσή τομή που ψάχνουμε πρέπει να είναι δίκαιη απέναντι στις Κατερίνες (δηλ. φοιτητές, ταξιδιώτες ή πρόσφατους μετανάστες), στους Νίκους (δηλ. απόδημους των οποίων η ζωή είναι πλέον συνυφασμένη μ' έναν ξένο τόπο) και, βέβαια, απέναντι στους πολίτες που παρέμειναν στην χώρα.

Πριν καταθέσουμε στον δημόσιο διάλογο την Πρόταση Νόμου του ΜέΡΑ25, θυμίσαμε ότι το ζητούμενο δεν ήταν η απόδοση πολιτικών δικαιωμάτων στην Κατερίνα ή στον Νίκο (καθώς όλοι οι Έλληνες του εξωτερικού ήδη δικαιούνται να ψηφίσουν, εφόσον έρθουν στην Ελλάδα την Κυριακή των εκλογών) αλλά ο σεβασμός των δικαιωμάτων τους και η διευκόλυνση άσκησής τους.

Τα άλλα κόμματα

- Στην διακομματική επιτροπή, ΝΔ, ΚΙΝΑΛ, ΚΚΕ και ΕΛ φάνηκαν να συγκλίνουν στην ιδέα της εξομίωσης προσωρινών μεταναστών, όπως η Κατερίνα, και απόδημων που λείπουν από την χώρα λιγότερα από Ν χρόνια (με το ΚΚΕ να επιμένει στο

N=30) – δηλαδή ο Νίκος από τη Μεμβούρνη να μην ψηφίζει

• Η συναίνεση τους μάλιστα επεκτάθηκε στην πρωτάκουστη πρόταση να ψηφίζουν μεν στο Προξενείο αλλά χωρίς να μπορούν να δώσουν σταυρό σε υπ. βουλευτή(ές) συγκεκριμένης εκλογικής περιφέρειας.

Το ΜΕΡΑ25 απέρριψε την πρόταση αυτή ως κατάφορη καταπάτηση της αρχής της ισοτιμίας και της λειτουργικότητας καθώς:

1. Δημιουργεί τέσσερις κατηγορίες πολιτών:

α. Ελλήνων πολιτών που ζουν στο εξωτερικό με εκλογικά δικαιώματα (εκείνων που μπορούν να ψηφίσουν στο Προξενείο) και Ελλήνων πολιτών που ζουν στο εξωτερικό χωρίς αντίστοιχα δικαιώματα

β. Ελλήνων πολιτών με εκλογικά δικαιώματα αλλά χωρίς το δικαίωμα σταυροδοσίας υπ. βουλευτών (κάτοικοι εξωτερικού), και πολιτών με εκλογικά δικαιώματα και με το δικαίωμα σταυροδοσίας υπ. βουλευτών (κάτοικοι εσωτερικού)

2. Δίνει στον νομοθέτη το δικαίωμα αυθαίρετα να επιλέγει τον αριθμό ετών N μετά τα οποία ο Νίκος δεν θα μπορεί να ψηφίσει στο Προξενείο.

3. Ο προσδιορισμός του αριθμού ετών N μετά τα οποία ένας απόδημος χάνει το δικαίωμα να ψηφίζει στο Προξενείο δημιουργεί τεράστια νομικά και διοικητικά προβλήματα, ιδίως εντός της ΕΕ όπου δεν δηλώνεται ο τόπος μόνιμης κατοικίας στα προξενεία.

Η επέκταση του Ψηφοδέλτιου Επικρατείας δεν είναι λύση – είναι προσβολή!

Η κυβέρνηση, σε μια προσπάθεια να διασκεδάσει την ουσιαστική αφαίρεση του δικαιώματος στο εκλέγειν (σταυρό) και ιδίως στο εκλέγεσθαι των απόδημων, εμμένει στην πρόταση της επέκτασης του Ψηφοδέλτιου Επικρατείας από 12 σε 15 έδρες ώστε τα κόμματα να μπορούν να εντάσσουν 3 απόδημους στο

Ψηφοδέλτιο Επικρατείας τους.

Πρόκειται για μέγιστη προσβολή στους απόδημους για τέσσερις λόγους:

1. Αντί να τους δίνει το δικαίωμα να επιλέγουν εκείνοι – με σταυρό – άλλους απόδημους να τους εκπροσωπήσουν στη Βουλή των Ελλήνων, αυτή η επιλογή εκχωρείται στους αρχηγούς των κομμάτων στην Ελλάδα, οι οποίοι επιλέγουν ποιαν/ποιον απόδημο Έλληνα θα εντάξουν στο Ψηφοδέλτιο Επικρατείας του κόμματός τους και σε ποια (εκλόγιμη ή μη) σειρά.

2. Αποδίδει στους απόδημους Έλληνες ως καινούργια μια δυνατότητα που ήδη υπάρχει: Κανείς δεν σταματά τα κόμματα, με τον υπάρχοντα νόμο, να εντάσσουν απόδημους στο Ψηφοδέλτιο Επικρατείας τους. (Π. χ. το ΜέΡΑ25 περιέλαβε στον Ψηφοδέλτιο Επικρατείας μας δύο επιφανείς απόδημους, την Καθηγήτρια Ρομποτικής Μάρι Βελονάκη και τον Ιστορικό Τέχνης Νίκο Παπαστεργιάδη).

3. Αυξάνοντας τις έδρες Επικρατείας από 12 σε 15 «για να χωρέσουν» οι απόδημοι υποψήφιοι, η κυβέρνηση δηλώνει (τουλάχιστον υποσυνείδητα) πως τα κόμματα έχουν ανάγκη να «αποζημιωθούν» με περισσότερες θέσεις στο Επικρατείας επειδή τους επιβάλλεται να συγκαταλέξουν στο Επικρατείας και... απόδημους.

4. Περιορίζοντας τον αριθμό βουλευτικών εδρών που αφορούν απόδημους έλληνες μεταξύ του μηδενός και των τριών η κυβέρνηση καταστρατηγεί κάθε έννοια αναλογικότητας (μεταξύ απόδημων εκλογέων και εδρών που μπορεί να κατέχουν απόδημοι).

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Την Πρόταση Νόμου του ΜέΡΑ25, που λύνει το πρόβλημα χωρίς να καταπατά τα εκλογικά δικαιώματα κανενός πολίτη (εσωτερικού ή εξωτερικού), μπορείτε να την διαβάσετε εδώ: <http://bit.ly/apodimon>

Η ουσία της πρότασης του ΜέΡΑ25 είναι να μπορούν να

ψηφίζουν στα προξενεία τόσο η Κατερίνα όσο και ο Νίκος – τόσο οι προσωρινοί/πρόσφατοι μετανάστες μας στο εξωτερικό όσο και οι απόδημοι: Οι μεν στις εκλογικές περιφέρειές τους στην Ελλάδα (με τις οποίες οι δεσμοί τους είναι ακόμα ισχυροί) και οι δε σε νέες εκλογικές περιφέρειες απόδημων (όπου απόδημοι θα ψηφίζουν απόδημους ως εκπροσώπους τους στη Βουλή των Ελλήνων). Πιο συγκεκριμένα:

Τί προτείναμε για τους φοιτητές, τους ταξιδιώτες ή τους πρόσφατους μετανάστες

Για την Κατερίνα, και τους υπόλοιπους προσωρινούς ή πρόσφατα αποδημήσαντες, η πρότασή μας είναι απλή, και απολύτως συμβατή με την διεθνή και ελληνική πρακτική (στις ευρωεκλογές): Να μπορεί να ψηφίζει στο κοντινότερο Προξενείο στην περιφέρειά της που θα ψήφιζε στην Ελλάδα (π. χ. Β' Θεσσαλονίκης).

Τεχνικά, αυτό είναι εύκολο και εφαρμόζεται ήδη στις ευρωεκλογές: Τουλάχιστον μία εβδομάδα πριν την Κυριακή των εκλογών, η Κατερίνα δηλώνει ηλεκτρονικά στο Προξενείο ότι θα ψηφίσει εκεί και πως είναι γραμμένη στον εκλογικό κατάλογο της Β' Θεσσαλονίκης. Έτσι, όταν θα καταφτάσει το Προξενείο την Κυριακή των εκλογών θα την περιμένουν ψηφοδέλτια της Β' Θεσσαλονίκης.

Τί προτείναμε για τους απόδημους

- Ο Νίκος να ψηφίζει σε μια νέα μεγάλη περιφέρεια απόδημων Ελλήνων Αυστραλίας – δεδομένου ότι εκεί ζει, μαζί με εκατοντάδες άλλους συμπατριώτες μας που αγαπούν και «ζουν» την Ελλάδα καθημερινά.
- Αντίστοιχες εκλογικές περιφέρειες προτείνουμε για την Αμερική, την λοιπή Ευρώπη κλπ.
- Πόσες έδρες, από τις υπάρχουσες 300, θα μεταφερθούν από την ημεδαπή στις περιφέρειες απόδημων Ελλήνων, θα εξαρτηθεί από το πόσοι Έλληνες πολίτες θα μεταφέρουν τα εκλογικά τους δικαιώματα εκεί.

Η κυβέρνηση δρομολογεί τη χειρίστη δυνατή «λύση»

Κρίνοντας από τα τεκταινόμενα στην διακομματική επιτροπή, η κυβέρνηση φαίνεται αποφασισμένη να προωθήσει, σε συνεργασία με ΚΙΝΑΛ, ΕΛ και ΚΚΕ, την χειρίστη δυνατή ρύθμιση:

1. Η Κατερίνα θα μπορεί να ψηφίσει στο Προξενείο κόμμα αλλά όχι υπ. βουλευτή(ές) [ούτε στην περιφέρειά της (Α' Θεσσαλονίκης) ούτε αλλού]
2. Ο Νίκος, αν έχει ζήσει στην Αυστραλία πάνω από 20 ή 30 χρόνια, χάνει το δικαίωμα να ψηφίζει – και να ψηφίζεται!
3. Το πολύ τρεις απόδημοι Έλληνες θα εκλεγούν βουλευτές, όλες/οι τους «δοτοί» των πολιτικών αρχηγών
4. Το δικαίωμα στην ψήφο διασυνδέεται με την «οικονομική σχέση με τη χώρα (ελληνικό ΑΦΜ ή συγγενική σχέση πρώτου βαθμού με Έλληνα φορολογούμενο)». Για πρώτη φορά μετά τον 19ο αιώνα το εκλογικό δικαίωμα συνυφάνεται με την οικονομική κατάσταση του πολίτη, και μάλιστα μετά από πρόταση του ΚΚΕ (το οποίο φαίνεται να ξέχασε τους αγώνες της απανταχού Αριστεράς να αποσυνδέσει τα πολιτικά δικαιώματα από τα περιουσιακά στοιχεία και την πληρωμή φόρων)!

Με απλά λόγια, η κυβέρνηση, το ΚΙΝΑΛ, το ΚΚΕ και η ΕΛ συναινούν στην αντιμετώπιση των Ελλήνων του εξωτερικού, που μετανάστευσαν τις περασμένες δύο ή τρεις δεκαετίες, ως κομματικούς πελάτες – στερώντας τους το δικαίωμα (α) να σταυροδοτούν βουλευτές και (β) στο εκλέγεσθαι με σταυρό.

Το ΜέΡΑ25 δεν μπορεί παρά να καταψηφίσει επί της αρχής και να καταγγείλει στον ελληνικό λαό τον ταυτόχρονο εμπαιγμό και τη στέρηση βασικών εκλογικών δικαιωμάτων των απόδημων που η Ελλάδα έδωσε πριν δεκαετίες, αλλά των φοιτητών, των νέων που πήγαν στο εξωτερικό να αποκτήσουν χρήσιμες εμπειρίες, και βέβαια των «παιδιών της κρίσης» που έφυγαν λόγω Μνημονίων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1ον: Προαπαιτούμενα συναίνεσής μας

1. Διάκριση προσωρινών μεταναστών και μόνιμων αποδήμων, με τους πρώτους να ψηφίζουν από το εξωτερικό για την εντός Ελλάδας περιφέρειά τους και τους δεύτερους να εκλέγουν δικούς τους αποδήμους βουλευτές.

2. Είμαστε διατεθειμένοι, προκειμένου να διατηρηθεί η διάκριση μεταξύ προσωρινών μεταναστών και μόνιμων αποδήμων,

α. να εισαχθεί ένα όριο παραμονής στο εξωτερικό για την προξενική ψήφο σε εκλογικές περιφέρειες εντός της Ελλάδας – μιλήσαμε ενδεικτικά για 9 χρόνια, δηλαδή από την αρχή της ελληνικής κρίσης και της νέας αποδημίας που αυτή προκάλεσε.

β. παράλληλα, να υπάρξει εξαγγελία και δέσμευση για μελλοντική νομοθέτηση των εκλογικών περιφερειών αποδήμων ανεξάρτητη από το επικείμενο κυβερνητικό σχέδιο νόμου, με παράλληλη υλοποίηση της ελάχιστης αναθεωρητικής τομής που απαιτείται στο Σύνταγμα προς τούτο, ώστε να μην υπάρχουν δυνητικές αμφιβολίες αντισυνταγματικότητας. (Μέχρι τότε, οι μόνιμοι απόδημοι θα έχουν την ίδια δυνατότητα που έχουν και τώρα: να ψηφίσουν στην Ελλάδα, στους εκλογικούς καταλόγους που είναι ήδη εγγεγραμμένοι).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2ον: Απορριπτές ρυθμίσεις

1. **Η επιστολική ψήφος**, που δεν εξασφαλίζει το απόρρητο της ψήφου. Αντ' αυτής, αυτοπρόσωπη άσκηση του δικαιώματος ψήφου στα προξενεία.

2. **Η συσχέτιση του δικαιώματος ψήφου με περιουσιακά και φορολογικά κριτήρια** (στα οποία όμως δεν συμπεριλαμβάνεται η απλή κατοχή ΑΦΜ, η οποία τουναντίον διευκολύνει μακρόθεν διαδικασίες ταυτοποίησης μέσω TAXISNET).

3. **Η καταπάτηση της αρχής της αναλογικότητας.**

4. **Η καταστρατήγηση της συνταγματικά επιβεβλημένης ισότητας της κάθε ψήφου.**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3ον: Ανάλυση της επιστολής της 18ης Οκτωβρίου του Υπουργού Εσωτερικών κ. Θεοδωρικάκου (δημοσιευμένη στα ΜΜΕ)

Τα τέσσερα σημεία της επιστολής έχουν ως εξής:

1. «Η ψήφος των Ελλήνων του Εξωτερικού που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, είναι ισότιμη με αυτή των Ελλήνων πολιτών που ψηφίζουν στη χώρα μας, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα. Οι κάτοικοι του Εξωτερικού που έχουν το εκλογικό δικαίωμα, ψηφίζουν το ψηφοδέλτιο Επικρατείας του κόμματος που επιθυμούν και η ψήφος τους μετρά στο συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα».

«Ψηφοδέλτιο Επικρατείας» σημαίνει πως οι Έλληνες του εξωτερικού θα είναι οι μόνοι οι οποίοι δεν θα έχουν το δικαίωμα σταυροδοσίας, δηλαδή επιλογής βουλευτών -δικαίωμα που σήμερα διατηρούν, αν επιστρέψουν στην Ελλάδα για να ψηφίσουν. **Με την κυβερνητική πρόταση, οι Έλληνες του εξωτερικού θα ψηφίζουν κόμμα, όχι αντιπροσώπους. Αυτό εισάγει απαράδεκτη διάκριση και ανισότητα ανάμεσα στους εντός επικρατείας και στους εκτός επικρατείας εκλογής.** (Στην πρόταση νόμου του ΜέΡΑ25, οι προσωρινοί μετανάστες ψηφίζουν από τον τόπο κατοικίας τους για την περιφέρεια όπου είναι εγγεγραμμένοι, και με την οποία τους συνδέουν ζωτικά συμφέροντα ακριβώς λόγω της προσωρινότητας της μετανάστευσής τους.)

2. «Συγκροτούνται ειδικοί εκλογικοί κατάλογοι από τους Έλληνες που κατοικούν στο εξωτερικό και είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους. Σε αυτούς εντάσσονται όσοι έχουν φύγει από την Ελλάδα ως 30 χρόνια και έχουν οικονομική σχέση με τη χώρα (ελληνικό ΑΦΜ ή συγγενική σχέση πρώτου βαθμού με Έλληνα φορολογούμενο)».

- Οι προσωρινοί Έλληνες μετανάστες απεγγράφονται από τους καταλόγους τους για να εγγραφούν σε ειδικούς εκλογικούς καταλόγους χωρίς δικαίωμα σταυροδοσίας.

- Το χρονικό όριο τίθεται στα 30 χρόνια, σύμφωνα με την

πρόταση του ΚΚΕ. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί ότι το μέγιστο χρονικό διάστημα που μπορεί να θεωρηθεί κάποιος προσωρινός μετανάστης είναι η δεκαετία.

- Το πώς προέκυψε/αιτιολογείται η «συγγενική σχέση πρώτου βαθμού με Έλληνα φορολογούμενο» και το ποια είναι η λογική της αποτελεί ένα μυστήριο που το ΜέΡΑ25 αδυνατεί να επιλύσει.

- Σύμφωνα με την κυβερνητική πρόταση, οι Έλληνες του εξωτερικού δεν εγγράφονται στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους κατόπιν αιτήσεώς τους, αλλά αυτόματα: δηλαδή, χάνουν το δικαίωμα να επιλέξουν αντιπροσώπους μέσω σταυροδοσίας π. χ. στην Α' Αθηνών ή όπου ήταν προηγουμένως εγγεγραμμένοι ακόμα και αν επιθυμήσουν να επιστρέψουν στην εντός Ελλάδος περιφέρειά τους την ημέρα των εκλογών:

3. «Η ψηφοφορία διεξάγεται στις πρεσβείας και στα προξενεία καθώς και σε χώρους που θα συμφωνηθούν. Πολίτες που κατοικούν σε μεγάλη απόσταση απ' αυτούς τους χώρους, μπορούν να ψηφίζουν με επιστολική ψήφο, εφ' όσον το επιθυμούν».

Η επιστολική ψήφος δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή υπό οποιεσδήποτε συνθήκες καθώς δεν εξασφαλίζει το απόρρητο/αδιάβλητο της ψήφου.

4. «Αυξάνεται ο αριθμός των βουλευτών Επικρατείας σε 15, ώστε να δοθεί η δυνατότητα να μετέχουν ως υποψήφιοι, πρόσωπα που προέρχονται από την ομογένεια, εφόσον τα κόμματα το επιθυμούν».

Ο υπουργός προσφέρει μια δυνατότητα που ήδη υπάρχει: το να συμπεριλαμβάνουν δηλαδή τα κόμματα, εάν το θέλουν! Όπως έπραξε στις εκλογές της 7η Ιουλίου το ΜέΡΑ25 – βλ. πιο πάνω.

Η εμπορευματοποίηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας προ των πυλών

21 Οκτωβρίου 2019

Σχόλια επί του Δ. Τ. του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου (16. 10. 2019) για το σύστημα Υγείας

Η προσπάθεια του ΠΙΣ (Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου) στο δελτίο τύπου να δικαιολογήσει τις αλλαγές που προτείνει είναι ανεπιτυχής δεδομένου ότι από το 2010 μέχρι σήμερα έχει γίνει τεράστια περιστολή των δαπανών των Δημόσιων Νοσοκομείων και συνεχίζει να γίνεται, ενώ παράλληλα το προσωπικό τους έχει μειωθεί σε ανεπίτρεπτα χαμηλά επίπεδα. Δεν υπάρχει πανάκριβος εξοπλισμός που δεν χρησιμοποιείται, οι ουρές είναι συγκρίσιμες με αυτές που παρατηρούνται στις πλέον προηγμένες χώρες της Ευρώπης και επιπλέον υπάρχει μεγάλη έλλειψη προσωπικού. Η σπατάλη πόρων έχει μειωθεί στο έπακρο και το προσωπικό των Νοσοκομείων δουλεύει μέχρι εξαντλήσεως. Το φιλότιμο του προσωπικού είναι αυτό που κρατάει το Νοσοκομείο όρθια. Οι στατιστικές είναι γνωστό ότι ανέκαθεν χρησιμοποιήθηκαν για να ειπωθούν τα μεγαλύτερα ψεύδη.

Σχολιάζοντας τις προτάσεις του ΠΙΣ έχουμε να πούμε ότι:

Η βασική διαφοροποίηση του ΠΙΣ από τα μέχρι σήμερα ισχύοντα είναι η πρόταση τα Δημόσια Νοσοκομεία να γίνουν Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που λογικά θα λειτουργούν σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Άρα εμμέσως πλην σαφώς μιλάμε για εμπορευματοποίηση της υγείας. Αυτό δεν έχει συμβεί από συστάσεως του Ελληνικού κράτους. Ακόμη και πριν από τη δημιουργία του ΕΣΥ τα Νοσοκομεία ήταν κρατικά.

Προτείνει μια νέα δομή την οποία ονομάζει ΕΣΥ ΝΠΔΔ που δεν είναι σαφές τι θα κάνει. Θα αντικαταστήσει τις υπάρχουσες

δομές που χρειάστηκε σχεδόν σαράντα χρόνια να γίνουν με νέες που δεν ξέρουμε ποιες θα είναι και πότε θα γίνουν. Για να αποφύγει τις αντιδράσεις των ήδη υπηρετούντων υπόσχεται ότι οι ήδη υπηρετούντες δεν θα θιγούν χωρίς να ακουμπάει καθόλου μισθολογικό, εξέλιξη, πλήρωση κενών θέσεων και το νομικό καθεστώς που θα διέπει τις εργασιακές σχέσεις και το μισθολόγιο των νεοεισερχομένων στο σύστημα.

Αλλαγές στα Νοσοκομεία: Οι περισσότερες αλλαγές μπορούν να γίνουν και με το υπάρχον καθεστώς. Είναι όμως γενικές και αόριστες προτάσεις που πολλές από αυτές θέλουν και διευκρίνιση – π. χ. συνδιοίκηση των νοσοκομείων; Ο ετήσιος κλινικός προϋπολογισμός ανά τμήμα θα μπορούσε να γίνει και στο υπάρχον σύστημα, δεν είναι όμως αποδεκτός έτσι αόριστα όπως προτείνεται και εάν δεν υπάρξουν ασφαλιστικές δικλείδες αποφυγής οικονομικού στραγγαλισμού κλινικών. Ειδική διαδικασία επιλογής διοικητών και ΔΣ μπορεί να γίνει (αξιοκρατικά και όχι μέσω ΑΣΕΠ) και σήμερα μέσα στα δημόσια νοσοκομεία.

Ο νόμιμος τρόπος που οι ιατροί των Νοσοκομείων θα μπορούν να βελτιώνουν το εισόδημά τους, πως θα αυξήσουν τα εισοδήματα του Νοσοκομείου και πως θα μειώσουν την παραοικονομία δεν είναι εμφανής. Πουθενά δεν αναφέρονται προσλήψεις. Με την υπάρχουσα έλλειψη προσωπικού τα δημόσια νοσοκομεία θα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Ολοήμερη λειτουργία χωρίς πρόσληψη προσωπικού δεν νοείται και μπορεί να γίνει στην υπάρχουσα δομή των νοσοκομείων. Προτείνει σύναψη συμβάσεων των Νοσοκομείων με Ιδιωτικές Ασφαλιστικές Εταιρείες χωρίς να λέει τι θα γίνει με τους συνταξιούχους!!! Θα πρέπει να γίνει πλήρης ανάλυση από τον ΠΙΣ περί του πρακτέου άλλως το θέμα δεν είναι προς συζήτηση. Μπορεί να θεσμοθετηθεί στο υπάρχον σύστημα η δυνατότητα σύναψης ειδικών συμβάσεων με ιδιώτες ιατρούς, όταν και όπου υπάρχει πρόβλημα. Η παροχή κινήτρων στο υγειονομικό προσωπικό σε άγονες και απομακρυσμένες περιοχές είναι κάτι που έπρεπε να είχε γίνει εδώ και χρόνια από το δημόσιο σύστημα.

Μέσα στις αλλαγές των νοσοκομείων βάζει και την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας υποβαθμίζοντάς την πλήρως και οι λόγοι είναι εμφανείς. Ο μεγαλύτερος δυνητικά ανταγωνιστής του ιδιωτικού τομέα είναι η ΠΦΥ η οποία πρέπει να αποτελέσει κάποτε την καρδιά του συστήματος υγείας. Η επιλογή ιατρού από τον ασθενή δεν μπορεί να γίνει δεδομένου ότι η λειτουργία των ιατρών μέσα στα νοσοκομεία είναι συλλογική. Προφανώς οι συγγραφείς του κειμένου είχαν στο νου τους την ΠΦΥ. Επίσης η πρόσβαση των ελευθεροεπαγγελματιών ιατρών μέσα στα νοσοκομεία είναι αδιανόητη.

Ήδη το καλοκαίρι, με ανακοίνωσή του ο ΠΙΣ ανακοίνωσε ότι **δεν αποδέχεται τις ΤΟΜΥ των οποίων ζητάει την κατάργηση, μιλάει για ελεύθερη επιλογή ιατρού** και θεωρεί ότι με αυτόν τον τρόπο λύνει οριστικά το «πρόβλημα» της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.

Εάν βγάλουμε την γαρνιτούρα **στόχος της πρότασης του ΠΙΣ είναι ένας: Η μετατροπή των Νοσοκομείων σε ΝΠΙΔ** και απαλλαγή του κρατικού προϋπολογισμού από «περιττά» βάρη, δηλ. τα δημόσια έξοδα για την Υγεία, που θα οδηγήσει νομοτελειακά το ΕΣΥ σε πλήρη εξαθλίωση και εμπορευματοποίηση, προς όφελος των μεγάλων και μικρών επιχειρηματιών στον τομέα της υγείας και εις βάρος του φτωχού Έλληνα πολίτη.

Η μέγιστη πλειοψηφία των ιατρών μελών των Ιατρικών Συλλόγων της χώρας, και συνεπώς και του ΠΙΣ, είναι ιατροί που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα της Υγείας όπου η υγεία δεν αντιμετωπίζεται ως αγαθό αλλά ως εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται από επιχειρήσεις ατομικές ή συλλογικές. Ο ΠΙΣ λοιπόν με την πρότασή του φρόντισε να ευχαριστήσει την πλειονότητα των ψηφοφόρων του χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες του Έλληνα πολίτη.

Ο ΠΙΣ πριν από οποιαδήποτε ενέργειά του θα έπρεπε να ρωτήσει την ΟΕΝΓΕ, που είναι το καθ' ύλην αρμόδιο όργανο για το συγκεκριμένο θέμα.

Τομέας Υγείας ΜέΡΑ25

Επ. Ερώτηση Γ. Βαρουφάκη στον Πρωθυπουργό σχετικά με τις εξελίξεις στη Βόρεια Μακεδονία

22 Οκτωβρίου 2019

Ο Γραμματέας του ΜέΡΑ25 κατέθεσε Επίκαιρη Ερώτηση στον Πρωθυπουργό για τις εξελίξεις στην Βόρεια Μακεδονία. Αφού του θυμίζει ότι προεκλογικά υποσχέθηκε να την αναθεωρήσει αλλά μετεκλογικά δεσμεύτηκε να την τηρήσει «απαράκλητα», τον ρωτά:

Αν η επόμενη κυβέρνηση της Βόρειας Μακεδονίας θελήσει να αναθεωρήσει (ή και να καταργήσει) την Συμφωνία των Πρεσπών, ο κ. Μητσοτάκης θα επιμείνει στην εφαρμογή της; Ή θα την χαρακτηρίσει μη ενεργή, με στόχο την αναθεώρησή της;

Με την ερώτησή του ο Γιάνης Βαρουφάκης αναδεικνύει τόσο την ανακολουθία της ΝΔ όσο και τον τρόπο με τον οποίο η προηγούμενη κυβέρνηση υπονόμωσε την Συμφωνία των Πρεσπών μεθοδεύοντας (μαζί με τον κ. Ζάεφ και την ΕΕ) δημοψήφισμα που εκβίαζε τους πολίτες της γειτονικής χώρας να την αποδεχθούν αν θέλουν ένταξη στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ!

Τέλος, με την ερώτησή του στον κ. Μητσοτάκη, ο Γραμματέας του ΜέΡΑ25 αναδεικνύει τον σκοτεινό ρόλο του διευθυντηρίου της ΕΕ το οποίο πιέζει να συνδεθεί η ενταξιακή διαδικασία της Βόρειας Μακεδονίας με την παράδοση της οικονομίας της στο κεντροευρωπαϊκό επιχειρηματικό καρτέλ. Δηλαδή ένα Μνημόνιο προ της συζήτησης για ένταξη...

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 2019

Επίκαιρη Ερώτηση στον Πρωθυπουργό

Θέμα: «Σχετικά με τις εξελίξεις στη Βόρεια Μακεδονία»

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Προεκλογικά καταφερθήκατε εναντίον της Συμφωνίας των Πρεσπών και της ονομασίας «Βόρεια Μακεδονία» για την ΠΓΔΜ. Μετεκλογικά αποδεχθήκατε την εν λόγω συμφωνία και δεσμευτήκατε στην πιστή της εφαρμογή. Όμως, όπως είχε προειδοποιήσει το ΜΕΡΑ25 τόσο τον προκάτοχό σας όσο και εσάς, ο τρόπος με τον οποίο μεθοδεύτηκε η Συμφωνία των Πρεσπών την υπονόμωσε εκ προοιμίου – μια πρόβλεψη που σήμερα, δυστυχώς, επαληθεύεται.

Το ερώτημα του δημοψηφίσματος της 30ης Οκτωβρίου του 2018 στο οποίο κλήθηκαν να απαντήσουν πολίτες της ΠΓΔΜ ήταν προσβλητικό. Αντί να ερωτηθούν αν αποδέχονται την Συμφωνία των Πρεσπών και το όνομα «Βόρεια Μακεδονία», το ερώτημα που τους τέθηκε ήταν εάν θέλουν την είσοδο της χώρας τους στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ. Με μια πρωτοφανή στα χρονικά των δημοψηφισμάτων πρωτοτυπία, το ερώτημα επέβαλε στους πολίτες την εκβιαστική προϋπόθεση να αποδεχθούν την Συμφωνία των Πρεσπών αν επιθυμούσαν την ένταξη σε ΕΕ και ΝΑΤΟ!

Το ΜΕΡΑ25 από την πρώτη στιγμή επιχειρηματολόγησε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών ήταν μια καλή συμφωνία που όμως δρομολογήθηκε με απαράδεκτα αντιδημοκρατικό τρόπο που θα είχε αποτέλεσμα να κινδυνεύει να ανατραπεί λόγω έλλειψης δημοκρατικής νομιμοποίησης ιδίως στη γειτονική χώρα.

Σήμερα, μετά την πρόσφατη άρνηση της Συνόδου Κορυφής να επιτρέψει την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, καταστρατηγώντας το ιδιότυπο συμβόλαιο της ΕΕ με τον λαό της Βόρειας Μακεδονίας, η πρόβλεψή μας επιβεβαιώνεται καθώς η Βόρεια Μακεδονία έχει εισέλθει σε τροχιά εκλογών που κάλλιστα μπορεί να οδηγήσουν σε νέα κυβέρνηση η οποία είτε θα αναθεωρήσει την Συμφωνία των Πρεσπών είτε θα την υπονομεύσει στη πράξη.

Όσο για βέτο στην ενταξιακή διαδικασία της Βόρειας Μακεδονίας κυβερνήσεων όπως π. χ. Γαλλίας και Ολλανδίας, το ΜΕΡΑ25 εκτιμά ότι αποκαλύπτει το πραγματικό πρόσωπο

του κεντροευρωπαϊκού καρτέλ το οποίο επικυριαρχεί της ΕΕ και το οποίο, στην περίπτωση της Βόρειας Μακεδονίας, απαιτεί «μεταρρυθμίσεις» που, στην πράξη, θα τους παραδώσουν την οικονομία της γειτονικής χώρας εις βάρος περιφερειακών επιχειρήσεων οι οποίες αναπτύσσονται στη Βόρεια Μακεδονία (συμπεριλαμβανομένων και ελληνικών).

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Σας ερωτώ:

- Ποια ήταν η παρέμβασή σας στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής, όπου ο Πρόεδρος της Γαλλίας έθεσε βέτο στην ενταξιακή διαδικασία της Βόρειας Μακεδονίας;
- Σε περίπτωση που εκλεγεί κυβέρνηση στη Βόρεια Μακεδονία η οποία αμφισβητήσει την Συμφωνία των Πρεσπών, θα χρησιμοποιήσετε αυτή την ευκαιρία να την αναθεωρήσετε/καταργήσετε (όπως λέγατε προεκλογικά) ή θα συνεχίσετε να απαιτείτε την εφαρμογή της (όπως δεσμευτήκατε μετεκλογικά);

Με τιμή,

Γιάνης Βαρουφάκης

Πρόεδρος Κ. Ο. ΜέΡΑ25

Το ΜέΡΑ25 για το θεσμό των Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών

22 Οκτωβρίου 2019

Στην Ελλάδα των μνημονίων και στη χώρα που το αυτονόητο είναι το ζητούμενο, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση η εκπαίδευση. Δεν είναι δυνατόν το εκπαιδευτικό μας σύστημα, τα τελευταία χρόνια, να βασίζεται στο θεσμό των αναπληρωτών. Ένας θεσμός ο οποίος παλαιότερα είχε νόημα,

αφού οι εκπαιδευτικοί αυτοί αναπλήρωναν κάποιον άλλο συνάδελφό τους, ο οποίος για κάποιο σοβαρό λόγο(εγκυμοσύνη, λόγοι υγείας, κ. α.) απουσίαζε από το σχολείο. Το Υπουργείο, τα τελευταία 10 χρόνια, προσπαθεί να καλύψει τις ανάγκες που έχουν δημιουργηθεί από την αποχώρηση περίπου 30. 000 εκπαιδευτικών, με αναπληρωτές και όχι με μόνιμους διορισμούς. Να σημειωθεί ότι ο τελευταίος διαγωνισμός του ΑΣΕΠ για προσλήψεις εκπαιδευτικών έγινε το 2009! Έτσι το εκπαιδευτικό μας σύστημα, τα τελευταία χρόνια, στηρίζεται σε πολύ μεγάλο ποσοστό από το θεσμό των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, οι οποίοι ξεπερνάνε πλέον τις 30. 000 σε όλες τις βαθμίδες.

Ας δούμε όμως τα προβλήματα που δημιουργούνται με αυτό τον τρόπο κάλυψης των εκπαιδευτικών κενών και τις κοινωνικές προεκτάσεις του θέματος:

- Κάθε χρόνο οι τοποθετήσεις των εκπαιδευτικών αυτών, που στηρίζουν το δημόσιο σχολείο, ολοκληρώνονται περίπου το Δεκέμβρη με αποτέλεσμα να χάνονται πολλές διδακτικές ώρες. Στην κοινωνική διάσταση του θέματος, οι αναπληρωτές και οι οικογένειές τους βρίσκονται με «τη βαλίτσα ανά χείρας» αφού δεν γνωρίζουν που θα τοποθετηθούν και αναγκάζονται να μετακομίζουν τελευταία στιγμή, τα παιδιά τους να αλλάζουν σχολικό περιβάλλον και πολλές φορές οι αναπληρωτές, δεν δέχονται την τοποθέτηση γιατί αυτή διαλύει την οικογενειακή τους συνοχή. Έτσι η θέση μένει τελικά κενή, μέχρι την επόμενη τοποθέτηση, με αποτέλεσμα να χάνονται και επιπλέον εκπαιδευτικές ώρες.

- Είναι πολύ μικρό το ποσοστό των αναπληρωτών που τοποθετούνται κάθε χρόνο στο ίδιο σχολείο και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην μπορούν να ενσωματωθούν στο σχολικό περιβάλλον(σύλλογος καθηγητών και μαθητές) αλλά και στην τοπική κοινωνία. Το ίδιο ισχύει και για τους μαθητές γιατί αναγκάζονται κάθε χρόνο να έχουν διαφορετικό καθηγητή στο ίδιο μάθημα και δυσχεραίνεται έτσι η μαθησιακή διαδικασία.

- Πολλές φορές οι εκπαιδευτικοί αναγκάζονται να διδάξουν

μάθημα το οποίο δεν είναι του επιστημονικού τους πεδίου, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να προσφέρουν στους μαθητές τα μέγιστα.

- Μελέτη σχετικά με τα μισθολογικά των εκπαιδευτικών έχει δείξει ότι το ετήσιο κόστος για έναν αναπληρωτή είναι σχεδόν ίδιο με έναν μόνιμο. Συνεπώς, το κράτος δεν κερδίζει από αυτό το θεσμό αλλά ακόμα και αν κέρδιζε, το οικονομικό όφελος αντισταθμίζεται από τις χαμένες διδακτικές ώρες και από τις κοινωνικές προεκτάσεις που δημιουργεί.

Αναμφισβήτητα, ο μεγάλος αριθμός αναπληρωτών εκπαιδευτικών πιστοποιεί ότι υπάρχουν πολλά κενά στα δημόσια σχολεία και ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα τους έχει πραγματική ανάγκη. Όμως, δεν μπορεί αυτός ο θεσμός να εξακολουθήσει να λειτουργεί με τον τρόπο αυτό και είναι επιτακτική η ανάγκη για μόνιμους διορισμούς.

Το ΜέΡΑ25 προτείνει να γίνουν **μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών** με στόχο την εξάλειψη των κενών και την επαναφορά του θεσμού των αναπληρωτών στην αρχική του μορφή, για κάλυψη έκτακτων περιπτώσεων και όχι παγίων αναγκών. Το σύστημα των προσλήψεων (το ΜέΡΑ25 έχει πρόταση) θα πρέπει να έχει αξιοκρατικά κριτήρια προκειμένου όλοι να έχουν το δικαίωμα του διορισμού, αλλά δεν μπορούμε να αγνοήσουμε και όλους αυτούς τους εκπαιδευτικούς που 10 χρόνια τώρα στηρίζουν τη δημόσια εκπαίδευση ως αναπληρωτές και επιπρόσθετα, υπάρχει απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που ορίζει ότι μετά από 36 μήνες προϋπηρεσία ως αναπληρωτής, ο καθηγητής πρέπει να μονιμοποιείται. Είναι βέβαιο ότι η διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού στο παρελθόν είχε πολλές αδυναμίες. Επιπρόσθετα, τα τελευταία χρόνια έχουν πραγματοποιηθεί συγχωνεύσεις σχολείων, οι οποίες με δεδομένο το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας και τη μείωση των μαθητών έχουν μεταβάλλει τις ανάγκες για διδακτικό προσωπικό και οφείλει το Υπουργείο να διαχειριστεί και να αξιοποιήσει το υπάρχον δυναμικό και στη συνέχεια να προχωρήσει στις απαραίτητες προσλήψεις.

Η Παιδεία είναι Δημόσιο αγαθό και η Πολιτεία πρέπει να αποκαταστήσει την εύρυθμη λειτουργία της!

Τομέας Παιδείας ΜέΡΑ25

ΜέΡΑ25: Οι απόδημοι δεν θα γίνουν ψηφοφόροι Β' κατηγορίας

23 Οκτωβρίου 2019

Το ΜέΡΑ25 ήταν το πρώτο κόμμα που (τόσο προεκλογικά όσο και από το βήμα της Βουλής) υποστήριξε την πλήρη αποκατάσταση των εκλογικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού μέσω της διευκόλυνσης άσκησής τους.

Η κωμωδία «συναίνεσης» που παίζεται πίσω από τις πόρτες της Διακομματικής, μας αναγκάζει να υπενθυμίσουμε τις «κόκκινες γραμμές» του ΜέΡΑ25:

1. Θέσπιση εκλογικών περιφερειών αποδήμων με άμεση αναθεώρηση του άρθρου 54.
2. Πλήρης ισοτιμία και αναλογικότητα.
3. Ο απαραίτητος διαχωρισμός πρόσφατων/προσωρινών κατοίκων εξωτερικού και Απόδημων.

Δίχως αυτά τα απολύτως απαραίτητα βήματα, οι συμπατριώτες μας του εξωτερικού καθίστανται «ψηφοφόροι β' κατηγορίας», στερημένοι από την άσκηση των πλήρων δικαιωμάτων τους όπως ο σταυρός προτίμησης, και έρμαια στο έλεος κάθε κομματάρχη που θα τους στριμώχνει κατά βούληση σε «λίστες επικρατείας»

Επομένως ο «λευκός καπνός» που επικαλούνται τα

φιλοκυβερνητικά ρεπορτάζ μετά την τελευταία συνεδρίαση της διακομματικής επιτροπής προσκρούει επάνω στις «κόκκινες γραμμές» του ΜέΡΑ25 και γι αυτό θα καταψηφίσουμε επί της αρχής αυτό τον εμπαιγμό που παρουσιάζεται ως διευκόλυνση των εκλογικών δικαιωμάτων των απόδημων.

Ο στόχος του Αναπτυξιακού Νόμου της κυβέρνησης; Η ραγδαία Ανάπτυξη της Υποανάπτυξης

24 Οκτωβρίου 2019

Ο «Αναπτυξιακός» Νόμος της κυβέρνησης της ΝΔ δεν είναι απλά αναποτελεσματικός, ή αντι-αναπτυξιακός, όπως λένε άλλα αντιπολιτευόμενα κόμματα. Μακάρι να ήταν μόνο αυτό. Όχι, ο «Αναπτυξιακός» Νόμος της κυβέρνησης της ΝΔ είναι, πράγματι, αναπτυξιακός. Βοηθά και προωθεί με ζηλευτή ισχύ την Ανάπτυξη της... Υποανάπτυξης.

Δεν είναι το ίδιο πράγμα ένα αναποτελεσματικό σχέδιο ανάπτυξης με ένα σχέδιο το οποίο αποτελεσματικά αναπτύσσει την... Υποανάπτυξη.

Πως μπορεί να αναπτύσσεται η Υποανάπτυξη; Τι σημαίνει να αναπτύσσεται η Υποανάπτυξη;

Το ΜέΡΑ25 απαντά ξεκινώντας με ερώτημα που μας θέτουν τα κόμματα του Μνημονιακού Δικομματισμού (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ):

«Εσείς του ΜέΡΑ25», μας ρωτούν «γιατί λέτε όχι σε όλα; Στην επένδυση στο Ελληνικό, στις εξορύξεις, στον τζόγο κλπ. Μα αυτές οι επενδύσεις δεν θα φέρουν χρήμα και θέσεις εργασίας σε έναν τόπο που έχει μεγάλη ανάγκη να κινηθεί η οικονομία;»

Απαντάμε: Και βέβαια θα δημιουργηθούν κάποιες θέσεις

εργασίας. Και βέβαια θα αυξηθεί σε κάποιο βαθμό το ΑΕΠ. Ποιανού ΑΕΠ όμως θα αυξηθεί; Και με τί κόστος;

Το ΑΕΠ των φίλων και πατρónων σας θα αυξηθεί, τους απαντάμε. Αλλά θα αυξηθεί εις βάρος της πλειοψηφίας που θα ζει σε μια χώρα που όλο και βυθίζεται στην υπο-ανάπτυξη – σε μια χώρα ανύπαρκτων επενδύσεων σε καλές θέσεις εργασίας – σε μια χώρα όπου, όπως είπε στη Βουλή ο Κρίττων Αρσένης, συγκεκριμένες οικογένειες, ελέω του Αναπτυξιακού Νόμου της ΝΔ μπορούν πλέον «...να κατασκευάζουν... χωρίς περιβαλλοντικές άδειες, να αγοράζουν κανάλια ανώνυμα, να κτίζουν πάνω στα αρχαία, να κτίζουν ουρανοξύστες παντού, να απασχολούν εργαζομένους χωρίς συλλογικές συμβάσεις, να έχουν ιδιωτικούς δήμους και άπλετο ηλεκτρονικό τζόγο. »

- Ανάπτυξη για τους λίγους
- Αναπτυσσόμενη Υποανάπτυξη για τους πολλούς
- Κι όλα αυτά σε περιβάλλον Χρεοδουλοπαροικίας που στέλνει όλο και περισσότερα από τα παιδιά μας στο εξωτερικό.

Αυτό το δυστοπικό μέλλον σχεδιάζει η κυβέρνηση και ψηφίζει σήμερα στη Βουλή η συμπολίτευση. Δεν πρόκειται για αστοχία σας αλλά, όπως είπε στη Βουλή η Σοφία Σακοράφα, αποτελεί σκοπιμότητα εκ μέρους σας.

Κι αν δεν εμπεδώσατε Κυρίες και Κύριοι του Μνημονιακού Τόξου πως μπορεί να αναπτύσσεται η Υποανάπτυξη, επιτρέψτε μας να σας θυμίσουμε γιατί.

Το ΑΕΠ αυξάνεται όταν:

- Τα δάση καίγονται αλλά η κατανάλωση κηροζίνης των πυροσβεστικών αεροπλάνων προστίθεται στο εθνικό εισόδημα (χωρίς να αφαιρείται η αξία του δάσους που τιμή δεν έχει)
- Χτίζουμε φυλακές και ΧΟΤ ΣΠΟΤΣ
- Τσιμεντοποιούμε τις παραλίες μας

- Τα MAT ρίχνουν δακρυγόνα ή η μαφία αγοράζει όπλα και πυρομαχικά
- Μειώνουμε την ποιότητα της μόρφωσης αλλά αυξάνουμε τον αριθμό των φροντιστηρίων
- Ξεχνάμε την ποίηση ενός Καβάφη, ενός Ρίτσου, ενός Σεφέρη αλλά κλικάρουμε άλλη μια διαφήμιση στο Facebook
- Πολιτικοί παίρνουν μίζα από πολυεθνική ώστε το ΕΣΥ να αγοράζει ακριβότερο φάρμακο

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης και εν γένει του Μνημονιακού Δικομματισμού, οι αριθμοί που μετρούν τις προσόδους της ολιγαρχίας που εκπροσωπείτε μπορούν να μας πουν τα πάντα για την Ελλάδα μας, με εξαίρεση:

- Όλα εκείνα που μπορούν να φέρουν πραγματική ανάπτυξη των αξιών και των ποιότητων
- Όλα εκείνα που θα βοηθήσουν τη χώρα να μην χάσει και την Πράσινη Βιομηχανική Επανάσταση
- Όλα όσα μπορούν να μας βοηθήσουν να αποδράσουμε από το οικονομικό μοντέλο που βασίζεται στην ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ανθρώπων και περιβάλλοντος
- Όλα εκείνα που απαιτούνται για να περάσουμε στη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ αξιών και Κοινής Ευημερίας.

Πάρτε το απόφαση Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης και εν γένει του Μνημονιακού Δικομματισμού:

Στην Χρεοδουλοπαροικία μας, οι δεσμοί που κάποτε ίσως συνέδεαν την σκληρή δουλειά με την ελπίδα για απόδραση από την φτώχεια και την υπο-ανάπτυξη έχουν σπάσει.

Ο Όνεριν Μπέβαν, από τους ιδρυτές του μεταπολεμικού κράτους πρόνοιας στη Βρετανία, είχε κάποτε πει πως το μέγα ερώτημα για εμάς που ζούμε στον καπιταλισμό είναι πως τα καταφέρνει ο Πλούτος να πείσει την Φτώχεια να χρησιμοποιεί την πολιτική

της Ελευθερία για να κρατά τον Πλούτο στην Εξουσία.

Ο Αναπτυξιακός Νόμος της κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη, παραφράζοντας τον Μπέβαν, έχει αντίστοιχο στόχο: Να καταφέρει η πιο παρασιτική Ολιγαρχία να πείσει τα θύματά της να χρησιμοποιούν την πολιτική τους ελευθερία για να κρατούν την πιο παρασιτική Ολιγαρχία στην Εξουσία.

Το ΜέΡΑ25 θα είναι εδώ για να εμποδίσει την Ανάπτυξη της Υποανάπτυξης, το πιο πρόσφατο κεφάλαιο της Χρεοδουλοπαροικίας μας.

Νομοσχέδιο για προσφυγικό: η Κυβέρνηση δίνει νέα έννοια στον όρο «Διεθνής Προστασία»

26 Οκτωβρίου 2019

Η κυβέρνηση της ΝΔ, πιστή στο μοτίβο του πολιτικού newspeak, αυτή τη φορά δίνει νέα έννοια στον όρο «Διεθνής Προστασία». Με το ομώνυμο νομοσχέδιο η ΝΔ δεν ενισχύει την προστασία των αιτούντων αυτής, δηλαδή τους πρόσφυγες, αλλά αντιθέτως τους αντιμετωπίζει όλους με το τεκμήριο της ενοχής, ως εν δυνάμει κίνδυνο για τη χώρα. Η Διεθνής Προστασία για την κυβέρνηση δεν σημαίνει ανθρωπισμός και αλληλεγγύη προς τους κατατρεγμένους αυτού του κόσμου, αλλά το ακριβώς αντίθετο, την προστασία της χώρας από τις διεθνείς ροές.

Το νομοσχέδιο

Το ΜέΡΑ25 εκτιμά ότι η εξαιρετικά μικρή διάρκεια διαβούλευσης ενός νομοσχεδίου με δεκάδες άρθρα, συχνά εκτεταμένα, και σημαντικές αλλαγές στην ενσωμάτωση των σχετικών κοινοτικών οδηγιών αποτελεί ουσιαστικά πρόσχημα

διαβούλευσης που δεν επιτρέπει την ουσιαστική και σε βάθος μελέτη του νομοσχεδίου από το νομικό κόσμο και τις οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το νομοσχέδιο έχει ως στόχο την ουσιαστική προσαρμογή των διαδικασιών ασύλου, υποδοχής και φιλοξενίας στις **επιστροφές προσφύγων και μεταναστών είτε στην Τουρκία είτε στις χώρες καταγωγής τους**. Αυτό που ενδιαφέρει δεν είναι τόσο η παροχή διεθνούς προστασίας, υποδοχής και φιλοξενίας των προσφύγων, παρά τη συμμόρφωση, σε γενικές γραμμές, με τις σχετικές κοινοτικές οδηγίες, αλλά η αποβολή των αιτούντων διεθνή προστασία από τις διαδικασίες ασύλου με την υποβολή τους σε διαδοχικές διαδικαστικές προϋποθέσεις προκειμένου να παραμένουν στις διαδικασίες σε βαθμό που, συσσωρευτικά, παραβιάζουν, κυρίως, το δικαίωμα σε μία πραγματική και αποτελεσματική προσφυγή, όπου θα επανεξετάζονται όλα τα νομικά και πραγματικά ζητήματα κάθε υπόθεσης των προσφευγόντων. Ακόμα χειρότερα, στον πρώτο βαθμό οι συνεντεύξεις στις περιπτώσεις εξέτασης του παραδεκτού των αιτήσεων με την ταχεία διαδικασία των συνόρων, προκειμένου να επιστρέφονται πιο γρήγορα οι απορριφθέντες αιτούντες στην Τουρκία, μπορεί να διεξάγονται από **προσωπικό της αστυνομίας και των ενόπλων δυνάμεων**, κατά πρωτοφανή πρόβλεψη για τα ευρωπαϊκά δεδομένα και διαβρώνοντας έτσι αποφασιστικά έτσι το δίκαιο και αποτελεσματικό της διαδικασίας ασύλου! Έτσι όλο και περισσότεροι θα παραμένουν χωρίς έγγραφα, χωρίς έλεγχο και «αόρατοι» από το κράτος στην επικράτεια με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη βιοτική τους κατάσταση και την ασφάλεια των Ελλήνων πολιτών.

Άλλα σοβαρά προβλήματα του νομοσχεδίου είναι:

1) Το γεγονός ότι καθίστανται ουσιαστικά δικαστήρια οι δευτεροβάθμιες Επιτροπές Προσφυγών με τη συμμετοχή τριών δικαστών έτσι ώστε να υφίσταται ζήτημα συμβατότητας της ρύθμισης με το Σύνταγμα που απαγορεύει τη συμμετοχή δικαστών στη διοίκηση πλην συγκεκριμένων εξαιρέσεων, αγνοώντας δε την αντισυνταγματικότητα της μονομερούς σύνθεσης διοικητικού οργάνου με δικαστή (απόφαση ΣτΕ

2980/2010, σκέψη 5) στις ως άνω Επιτροπές. Τυχόν εφαρμογή της θα οδηγήσει σε καθυστερήσεις αντί σε επιτάχυνση των διαδικασιών λόγω πιθανών δικαστικών προσφυγών.

2) Απαγορεύσει σε μερίδα παιδιών που, είτε δεν έχουν χαρτιά είτε δεν καταφέρνουν να παραμείνουν στη διαδικασία λόγω διαδικαστικών εμποδίων, να μπορούν να πάνε σχολείο και να ασκήσουν το βασικό τους δικαίωμα στην εκπαίδευση, όπως επιτάσσει η διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

3) Η κράτηση των αιτούντων διεθνή προστασία τίθεται πλέον ως κανόνας, σε αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο που την προβλέπει σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Τα όρια κράτησης για τους αιτούντες μπορούν να φτάσουν στους 18+18 μήνες. Όλα αυτά τη στιγμή που οι χώροι κράτησης στα προαναχωρησιακά κέντρα, συχνά, δεν πληρούν τα διεθνή πρότυπα και η Ελλάδα έχει επανειλημμένα καταδικαστεί στο παρελθόν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση των κρατουμένων σε τέτοιους χώρους.

4) Οι εξαιρετικά σύντομες προθεσμίες στις, κατά προτεραιότητα, διαδικασίες περιορίζουν τα δικαιώματα των αιτούντων ενώ είναι απίθανο να μπορέσει να τις μπορέσει να τις τηρήσει η διοίκηση λόγω έλλειψης υποδομών και προσωπικού.

5) Δεν λαμβάνεται μέριμνα για την απαγόρευση της κράτησης ανηλίκων και την πρόβλεψη φιλοξενίας σε κατάλληλους ξενώνες κι έτσι συνεχίζεται το αίσχος κράτησης ανηλίκων. Επίσης, οι λεγόμενες «ασφαλείς ζώνες» στα κέντρα υποδοχής στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου κάθε άλλο παρά δικαιολογούν την ονομασία τους καθώς οι ανήλικοι εκεί είναι εκτεθειμένοι σε πληθώρα κινδύνων.

6) Το δικαίωμα στην εργασία θα χορηγείται πλέον στους αιτούντες διεθνή προστασία μετά την πάροδο εξαμήνου οπότε η εξέλιξη αυτή θα επιδεινώσει την αδήλωτη εργασία καθώς οι υλικές συνθήκες φιλοξενίας των αιτούντων, πολύ συχνά, υπολείπονται της αξιοπρεπούς διαβίωσης – οπότε είναι απαραίτητη η εργασία για τους αιτούντες.

Το επίκαιρο ΟΧΙ και η σωφροσύνη του λαού μας – μήνυμα του Γραμματέα του ΜΕΡΑ25

27 Οκτωβρίου 2019

Η γιορτή του ΟΧΙ αυτή την 28η Οκτωβρίου, όπως και κάθε 28η Οκτωβρίου των τελευταίων ετών, είναι μέρα ανάσας και ανάτασης για τον ελληνικό λαό.

Η γιορτή του ΟΧΙ είναι, παράλληλα, μια δύσκολη μέρα για το Μνημονιακό Τόξο που προσπαθεί, χρόνια τώρα, να επιβληθεί σ'ένα γενναίο λαό ο οποίος, ξανά και ξανά, αποδεικνύει ότι γνωρίζει καλά μια Μεγάλη Αλήθεια:

- Περιπέτεια δεν είναι το ΟΧΙ στους ξένους κατακτητές και τους ντόπιους αντιπρόσωπούς τους, όσο ισχυροί κι αν είναι
- Περιπέτεια είναι το ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ κι η συνθηκολόγηση σε εκείνα που σκοτώνουν την αξιοπρέπεια, καταργούν την ελευθερία και ερημοποιούν τη χώρα.

Αριστεροί, κεντρώοι και δεξιοί, ο λαός μας σύσσωμος, δεν έτρεφαν αυταπάτες την 28η Οκτωβρίου του 1940 όταν βροντοφώναξαν ΟΧΙ στον εξ ευρωπαϊκού Βορρά ορμώμενο φασισμό. Γνώριζαν καλά ότι τα ιταλικά και γερμανικά στρατεύματα είχαν υπεροπλία και, εν τέλει, θα πέρναγαν.

Ο λόγος που γιορτάζουμε το ΟΧΙ κάθε 28η Οκτωβρίου είναι ακριβώς αυτός:

- Σηματοδοτεί το μεγαλείο ενός λαού που μπορεί να πει ΟΧΙ εκεί που πρέπει να πει ΟΧΙ ανεξάρτητα του αποτελέσματος, ακόμα κι όταν ξέρει ότι ο εχθρός είναι σιδηρόφρακτος
- Τιμούμε τον σοφό λαό που διαχρονικά συναισθάνεται πως η επιβίωση και η ευημερία του δεν εξυπηρετείται από τον ραγιαδισμό και την συνθηκολόγηση με ανόητους, προκλητικούς

και αδίστακτους κατακτητές.

Αυτό το μεγαλείο, αυτή την σοφία του ελληνικού λαού, το Μνημονιακό Τόξο πασχίζει να την δαιμονοποιήσει, να την εξισώσει με αμετροέπεια, αλαζονεία, αντι-ευρωπαϊσμό, ανοησία.

Δεν τα καταφέρνει βέβαια. Ιδίως την 28η Οκτωβρίου και την 25η Μαρτίου – μέρες που η συλλογική μνήμη θυμίζει σε όλες και όλους που αγαπούν αυτόν τον τόπο πως:

- ο μόνος τρόπος να υπηρετήσουμε την πατρίδα
- ο μόνος τρόπος να είμαστε πραγματικοί Ευρωπαίοι,

είναι με την αντίστασή μας στους ισχυρούς που πλήττουν τον Ελληνισμό και μετατρέπουν την Ευρώπη σε σιδερένιο κλουβί.

Μια σημαντική νίκη του ΜΕΡΑ25: για τις εξελίξεις στην ψήφο των αποδήμων κατά τη διαδικασία συνταγματικής αναθεώρησης

30 Οκτωβρίου 2019

Το ΜΕΡΑ25 έχει αναλάβει από την πρώτη στιγμή πρωτοβουλίες υπέρ της ψήφου των αποδήμων, με κατάθεση πρότασης νόμου στο Κοινοβούλιο και συνεχή διαπραγμάτευση με όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές για το πώς αυτή η δυνατότητα θα γίνει πραγματικότητα. Για τους λόγους που έχουμε εκθέσει με λεπτομέρεια, το ΜΕΡΑ25 πρόκειται να καταψηφίσει το επικείμενο σχέδιο νόμου της κυβέρνησης, καθ' ότι αυτό ανακοινώθηκε πως θα προσκρούει σε βασικές κόκκινες γραμμές μας: ενδεικτικά, (α) στην έλλειψη διάκρισης των προσωρινών μεταναστών και των μόνιμων αποδήμων με

διαφορετικές πρόνοιες για κάθε ομάδα, αντί της οποίας προκρίθηκε το χρονικό όριο της 35ετίας που δεν είναι ούτε το ένα, ούτε το άλλο, (β) στην αδιανόητη για εμάς συνάρτηση της άσκησης του δικαιώματος ψήφου με φορολογία/περιουσία, (γ) στην παραγωγή ψηφοφόρων «δύο ταχυτήτων», αφού με το κυβερνητικό νομοσχέδιο οι Έλληνες του εξωτερικού δεν θα ψηφίζουν με σταυρό όπως όλοι μας, διαλέγοντας τους αντιπροσώπους τους, αλλά κόμμα, αποκλειστικά με «λίστα Επικρατείας».

Μολαταύτα, η διαδικασία σήμανε μια νίκη για τις προτάσεις μας σε ένα άλλο επίπεδο: αυτό της αναθεώρησης του Συντάγματος. Έτσι, έπειτα από την πίεση του ΜέΡΑ25 και με τη συναίνεσή του, κατά τη συνταγματική αναθεώρηση θα προστεθεί στο άρθρο 54 πρόνοια σύμφωνα με την οποία θα «καθιερώνονται μία ή περισσότερες εκλογικές περιφέρειες απόδημου Ελληνισμού» σε μελλοντικό χρόνο – καθιστώντας έτσι πρακτικά εφικτή μια αναγκαιότητα, σύμφωνα με τη λογική του ΜέΡΑ25.

Όπως έχουμε εξηγήσει με λεπτομέρεια, η θετική αυτή εξέλιξη κατά τη διαδικασία της αναθεώρησης του Συντάγματος ΔΕΝ συνεπάγεται θετική ψήφο στο επικείμενο νομοσχέδιο, καθ' ότι αυτήν αδυνατούμε να τη δώσουμε.

Financial Times: Η τράπεζα Πειραιώς καταστρατήγησε τα capital controls

02 Νοεμβρίου 2019

Διαβάζουμε στους Financial Times* πως η Τράπεζα Πειραιώς καταστρατήγησε το πλαίσιο κατά την περίοδο των κάπιταλ κοντρόλς. Δεν πέφτουμε απ τα σύννεφα εάν οι πτωχευμένες ελληνικές τράπεζες με τους πακτωλούς επιχειρηματικών απλήρωτων δανείων παραβιάζουν τους περιορισμούς που

επέβαλλαν στον ελληνικό λαό τα αφεντικά τους!

Αφού ανακεφαλαιοποιήθηκαν με πάνω από 45 δισεκατομμύρια σε βάρος των φορολογουμένων, επιδόθηκαν σε πωλήσεις δανείων προς το εξωτερικό, για να κρύψουν τη γύμνια τους και την βαθιά τους πτώχευση.

Δεν είναι άραγε τραγικό να διαπιστώνουμε ότι την ώρα που περικόπτεται βάνουσα το εισόδημα των χαμηλόμισθων και τα παιδιά τους βγαίνουν ή στην ανεργία ή έξω από τη χώρα, κάποιοι δρουν ανενόχλητοι και συναλλάσσονται δίχως όρια και κανόνες;

Τέλος, δεν γίνεται να μη στηλιτεύσουμε την εκκωφαντική σιωπή των ελληνικών ΜΜΕ για το θέμα. Βέβαια ούτε αυτό μας εκπλήσσει, τα χρεοκοπημένα ΜΜΕ ζουν από τις διαφημιστικές χορηγίες των πτωχευμένων τραπεζών, δε θα δαγκώσουν το χέρι που τα ταΐζει.

**<https://www.ft.com/content/7a0fda92-e515-11e9-b112-9624ec9edc59>*

Κύριε Χρυσοχοΐδη, εφαρμόζετε τον ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ!

03 Νοεμβρίου 2019

Μήνυμα προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, από το ΜέΡΑ25

**Κύριε Χρυσοχοΐδη, εφαρμόζετε τον ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ
ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ!**

Ασκείτε ακροδεξιές και ρατσιστικές πολιτικές, με καταστολή και αποτροπή οι οποίες πέραν του απάνθρωπου χαρακτήρα τους, είναι και εντελώς μη αποτελεσματικές. Καθώς ούτε οι άνθρωποι αυτοί που έρχονται θα μειωθούν ή θα αποθαρρυνθούν με ένα τέτοιο άθλιο καθεστώς το οποίο ωστόσο δεν συνιστά εμπόδιο σε έναν κατατρεγμένο και κυνηγημένο, ο οποίος το μόνο που αποζητά είναι με οποιονδήποτε τρόπο και με οποιοδήποτε κόστος να αποδράσει από την κόλαση στην οποία ζει. Οπότε ούτε και εσείς θα επιτύχετε κάτι ουσιαστικό πέρα από τα διαπιστευτήρια μισανθρωπισμού που δίνετε.

Υπό το μανδύα της προστασίας ανθρώπων-κουρελιών που μισοπνιγμένοι ξεβράζονται στα παράλια μας προωθείτε την περαιτέρω εξαθλίωσή τους ως πολιτική αποτροπής άλλων αφίξεων.

ΕΞΑΘΛΙΩΝΕΤΕ τους ξένους και, έτσι, **ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΕΤΕ** τους Έλληνες (γιατρούς, αστυνομικούς, πολίτες).

Οι πολιτικές αυτές δηλαδή το μόνο που καταφέρνουν είναι να κάνουν ακόμα πιο δύσκολη τη ζωή σε ανθρώπους που έχουν ήδη υποφέρει πολλά, ενώ παράλληλα στρατεύετε σε αυτό το έγκλημα σας τους ανθρώπους που υπηρετούν στον ελληνικό κρατικό μηχανισμό που με αποτροπιασμό θα αναγκαστούν να πράξουν το “καθήκον τους”, όσο εσείς παράλληλα εμποτίζετε με περισσότερο ρατσισμό και ξενοφοβία τους πολίτες για να πείσετε για τις πολιτικές σας.

Οποιαδήποτε προσπάθειά σας να ταυτίσετε τον ελληνικό λαό με τις Μόριες, με τον δικός σας ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟ θα βρει στο ΜΕΡΑ25 τον μεγαλύτερο αντίπαλο.

Δεν θα σας αφήσουμε να καταφέρετε ένα ακόμα χτύπημα σε αυτούς τους ανθρώπους λες και δεν τους αρκούν ήδη τα όσα τους επιφύλασσε ο πόλεμος, η πείνα και οι κακουχίες. Επιπλέον θα εμποδίσουμε κάθε προσπάθεια σας να επιφέρετε ένα ακόμα πλήγμα στην ελληνική κοινωνία προσπαθώντας να την καταστήσετε συνένοχη στο έγκλημα σας. Έγκλημα κατά της λογικής, έγκλημα κατά της ανθρωπιάς, κατά της ανθρωπότητας

και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αλλά βέβαια εσείς, κε Χρυσοχοΐδη, που πράξατε το μεγαλύτερο έγκλημα κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πανευρωπαϊκά την τελευταία δεκαετία, ως υπουργός του ΠΑΣΟΚ όταν διασύρατε τις οροθετικές γυναίκες, τα γνωρίζετε καλά αυτά, μην ξανααφερθείτε λοιπόν εσείς σε ανθρώπινα δικαιώματα.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ-ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ | ΟΧΙ ΜΟΝΟ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗΣ αλλά και Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΥ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

Το ΜΕΡΑ25 ανέδειξε έναν συνδυαστικό κρίκο μεταξύ του ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ της νόμου και του ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ: Προβλέπει στον Αναπτυξιακό Νόμο δημόσιες επενδύσεις για νέα κλειστά hot spots, νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης! Αυτό είναι το όραμά τους για την ανάπτυξη στη χώρα: Ανάπτυξη της Υποανάπτυξης και του Αναποτελεσματικού Μισανθρωπισμού.

Τόσο μεγάλος είναι ο κυνισμός της Κυβέρνησης και την ντόπιας παρασιτικής ολιγαρχίας. Τόσο μεγάλη είναι η αδιαφορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα όσα λαμβάνουν χώρα σε ένα κράτος μέλος της, ή μήπως δεν συνιστούν αδιαφορία αλλά συμμετοχή και συνενοχή; Μήπως και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση που πρώτα κατέστησε “ισχυρό παίχτη” και εκβιαστή τον κ. Ερντογάν, τώρα φαντασιώνεται και την ανάπτυξη της χρεοδουλοπαροικίας μας με “επενδύσεις” σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, στην απανθρωπιά, στον ευτελισμό αυτών των ανθρώπων και την καταπάτηση τόσο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, όσο και του φιλόξενου πνεύματος της ελληνικής κοινωνίας.

Γ. Βαρουφάκης στο CNBC: «Το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων της ΕΚΤ δεν δουλεύει πια»

04 Νοεμβρίου 2019

«Αποχαιρετώντας» το Μάριο Ντράγκι, ο Γιάννης Βαρουφάκης μίλησε στο CNBC για το ρόλο της ΕΚΤ κατά τη διάρκεια της Κρίσης, την «κληρονομιά» που αφήνει ο απερχόμενος επικεφαλής της ΕΚΤ, αλλά και την πορεία που πρέπει να ακολουθήσει η αντικαταστάτριά του στο τιμόνι του διεθνούς οργανισμού Κριστίν Λαγκάρντ.

Ακολουθούν τα βασικά σημεία της συνέντευξης:

«Το αφήγημα του Μάριο Ντράγκι ήταν η σωτηρία της Ευρωζώνης από μια γιγάντια Τραπεζική Κρίση που μετά πλασαρίστηκε σαν Κρίση του Δημοσίου τομέα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Ελληνική οικονομία χρειαζόταν μεταρρυθμίσεις, αλλά ο λόγος που είμαστε παγιδευμένοι δέκα χρόνια τώρα σε μια φυλακή χρέους δεν ήταν αυτός. Ο πραγματικός λόγος ήταν ο τρόπος που δομήθηκε η ίδια η Ευρωζώνη.

Θέλω να ξεκαθαρίσω μια παρεξήγηση: Δεν υπήρξε καμία αντιπαλότητα ανάμεσα σε μένα και το Μάριο Ντράγκι. Αντίθετα, πάντα του έβαζα άριστα στον τρόπο που χειρίστηκε το χαρτοφυλάκιό του μέσα στα ασφυκτικά πλαίσια των κανονισμών της ΕΚΤ.

Αυτό που πρέπει να καταλάβουμε για την ΕΚΤ είναι ότι θεωρητικά είναι η πιο ανεξάρτητη Κεντρική Τράπεζα του πλανήτη, αλλά στην πράξη είναι η λιγότερο ανεξάρτητη, γιατί η απαγόρευση διάσωσης Κρατών και Τραπεζών σημαίνει ότι κάποιος σαν το Ντράγκι πρέπει να επινοήσει τρόπους διάσωσης Κρατών και Τραπεζών, σε αντίθεση με τον ίδιο τον κανονισμό του.

Έπρεπε να δομήσει συμμαχίες, όπως με την κυρία Μέρκελ, και μια απ' τις παραχωρήσεις που έπρεπε να κάνει είναι να θυσιάσει χώρες όπως η δική μας. Η ΕΚΤ χρησιμοποιήθηκε σαν εργαλείο αποτροπής της αναδιάρθρωσης χρέους, παρ'όλο που ήξερε ότι αυτό ήταν απολύτως απαραίτητο.

Πρέπει να ναι πολύ δυσάρεστο να είσαι επικεφαλής μιας Τράπεζας που θεωρητικά είναι ανεξάρτητη αλλά πρακτικά υπόλογη σε Ευρωπαίους πολιτικούς που πρακτικά επινοούσαν κανόνες που η ΕΚΤ όφειλε να αγνοήσει.»

Και στην ερώτηση τί θα συμβούλευε την Κριστίν Λαγκάρντ, που αναλαμβάνει τη διεύθυνση της ΕΚΤ, ο Γραμματέας του ΜΕΡΑ25 ανέλυσε το εξής σκεπτικό.

«Η ατυχία της κυρίας Λαγκάρντ είναι ότι πρέπει να δουλέψει με τα εργαλεία που κληρονόμησε από το Μάριο Ντράγκι. Δεν τον κατηγορώ γι αυτό, ήταν απαραίτητα τότε. Αλλά η ποσοτική χαλάρωση, έτσι όπως αναδομήθηκε, θυμίζει το φάρμακο που σταμάτησε να είναι αποτελεσματικό γιατί τα βακτήρια προσαρμόστηκαν σ' αυτό.

Η ΕΚΤ πρέπει να επανεφεύρει τον εαυτό της και να επινοήσει καινούργια εργαλεία, γιατί το πρόγραμμα αγοράς ομολόγων δε δουλεύει πια.

Για να δώσω ένα παράδειγμα, η ΕΚΤ πρέπει να εκδώσει δικό της ομόλογο. Ένα ομόλογο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μετατρέψει μέρος των κρατικών χρεών. Αντί να επενδύσει απ' ευθείας σε Ιταλικά ομόλογα, θα μπορούσε να εκδώσει ένα ομόλογο που θα εγγυηθεί το ποσοστό του Ιταλικού χρέους που υπόκειται στους κανόνες του Μάαστριχτ. Αυτό είναι νομιμότατο, δε χρειάζεται καν αλλαγή κανόνων, αλλά είναι ένα ριζικά καινούργιο εργαλείο, και μια ασφαλέστατη επένδυση. Ταυτόχρονα πρέπει να προχωρήσει σε ένα γιγάντιο πρόγραμμα επενδύσεων. Φυσικά αυτό δεν είναι στο χέρι μόνο της Λαγκάρντ, αλλά μπορεί να ενθαρρύνει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να δώσει το πράσινο φως στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να εκδώσει ομόλογα που μπορεί μετά η ΕΚΤ να αγοράσει από τις δευτερογενείς αγορές αντί να αγοράζει Ιταλικό, Γερμανικό ή Ελληνικό χρέος.»

Επιστολή-παρέμβαση του ΜΕΡΑ25 για τις διεκδικήσεις της Εκκλησίας στη Δυτική Αττική

05 Νοεμβρίου 2019

Σήμερα εκδικάζεται στο Εφετείο η υπόθεση του Ποικίλου Όρους, στους Δήμους Περιστερίου και Πετρούπολης, δηλαδή των διεκδικήσεων του **μητροπολιτικού ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας** (α) κατά του Ελληνικού Δημοσίου, (β) κατά του Δήμου Πετρούπολης και των κατοίκων του, (γ) κατά του Δήμου Περιστερίου και των κατοίκων του εκκινούν από το 1929, επί τη βάσει διαθήκης του 1916, οι οποίες αφορούν σήμερα συνολικά **7.500 στρέμματα**. Μέσα σε αυτά βρίσκονται **κοινόχρηστοι χώροι, οδοί, σχολεία, δασικές εκτάσεις και χώροι πρασίνου, κατοικίες και ιδιωτική περιουσία**, και ούτω καθ' εξής. Πρόκειται για μια εκκλησιαστική δικαστική διεκδίκηση δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας κολοσσιαίων διαστάσεων.

Το ΜΕΡΑ25, δια του Γραμματέα του Γιάνη Βαρουφάκη και του βουλευτή Β2 Δυτικού Τομέα Αθήνας Κρίτωνα Αρσένη, απέστειλε επιστολές στον Μητροπολίτη Φθιώτιδος, όπου ανήκει ο ναός των διεκδικήσεων, στον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Ιερώνυμο, και στον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο. Σε αυτές τις επιστολές τονίζεται πως η Ελληνική Δημοκρατία διαθέτει θεσμικούς τρόπους για την προστασία των δασικών περιοχών, της δημόσιας περιουσίας, της ιδιωτικής περιουσίας των πολιτών, όμως το επίδικο της επιστολής είναι άλλο: ανεξάρτητα από την δίκαιη ή άδικη νομική διαδικασία, το ΜΕΡΑ25 καλεί τις εκκλησιαστικές αρχές πίσω από αυτές τις διεκδικήσεις **να παραιτηθούν των αξιώσεών τους και να παύσουν τη διεκδίκηση αυτών των περιοχών, αντιλαμβανόμενες το πόσο επιβλαβείς και τοξικές είναι αυτές οι διεκδικήσεις, οι οποίες στρέφουν την εκκλησία μαχητικά ενάντια στον ελληνικό λαό, στο δημόσιο συμφέρον, και στο φυσικό περιβάλλον**. Η άμυνα των πολιτών και του δημοσίου συμφέροντος εναντίον των πληθωρικών αυτών διεκδικήσεων είναι δίκαιη, συνεχίζεται και θα συνεχιστεί, όμως το ΜΕΡΑ25 τονίζει στην επιστολή του πως όλη αυτή η

δραματική ιστορία και η μακρόχρονη δικαστική διαμάχη μπορεί να λήξει σε μια στιγμή αν παύσουν οι διεκδικήσεις —κάτι το οποίο βρίσκεται στην πρωτοβουλία των παραληπτών της επιστολής.

Το συνεχιζόμενο αυτό δράμα τραυματίζει βαθύτατα τους πολίτες και την περιουσία τους (στις περισσότερες περιπτώσεις, τα ίδια τα σπίτια όπου στεγάζονται οικογένειες) και το δημόσιο συμφέρον, θέτοντας παράλληλα σε κίνδυνο το φυσικό περιβάλλον: **οι πρωτοβουλίες του ΜέΡΑ25 για την υπόθεση δεν σταματούν εδώ, σε αυτό το πρώτο βήμα — μόλις αρχίζουν.**

Νέος Ποινικός Κώδικας σε πλήρη εναρμόνιση με το αφήγημα “Νόμος και Τάξη”

05 Νοεμβρίου 2019

Το νέο πλαίσιο που καταθέτει η κυβέρνηση αναφορικά με τον Ποινικό Κώδικα, συνάδει πλήρως με το αφήγημα Νόμος κ Τάξη που έχει εισάγει η κυβέρνηση ΝΔ τόσο νομοθετικά, (βλ μεταφορά μεταναστευτικής πολιτικής και μέρους της σωφρονιστικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, πανεπιστημιακό άσυλο, υποβάθμιση του πλαισίου για τη Διεθνή Προστασία), όσο και ρητορικά και επικοινωνιακά.

Το νομοσχέδιο θεσμοθετεί ένα εξαιρετικά αυστηρότερο πλαίσιο σε σχέση με τη συμμετοχή σε «τρομοκρατική οργάνωση», θεσπίζοντας ποινές ακόμη και για ταξίδια στο εξωτερικό υπόπτων για τρομοκρατία (εδώ μοιραία μας έρχεται στο νου η περίπτωση Περικλή-Ηριάνας, όπου ο πρώτος είχε ταξιδέψει στην Ισπανία, σημειώνοντας ότι αθώωθηκε με το τρέχον νομοθετικό πλαίσιο), ενώ προβλέπεται ποινή

φυλάκισης τουλάχιστον 3 ετών και χρηματική ποινή για όποιον με οποιονδήποτε τρόπο παρέχει σε άλλον κάθε είδος χρηματοοικονομικά μέσα ή οδηγίες ή πληροφορίες ή κατευθύνσεις ή στρατολογεί νέα μέλη γνωρίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο διευκολύνει ή υποβοηθάει την τέλεση των εγκληματικών δραστηριοτήτων της οργάνωσης της παραγράφου 1 (τρομοκρατικών οργάνωσεων).

Ταυτόχρονα, το ν/σ στέκεται εκδικητικά απέναντι στα έγκλειστα μέλη της 17N, αυξάνοντας κατά πέντε έτη το όριο αποφυλάκισης για πολυ-ισοβίτες, ενώ φυσικά θέτει και στο στόχαστρο του κοινωνικές δράσεις, όπως για παράδειγμα διαμαρτυρίες σε δημόσιες υπηρεσίες, αρχές και ΔΕΚΩ, ορίζοντας ποινή φυλάκισης έως τρία έτη! (Εδώ φωτογραφίζεται ο Ρουβίκωνας).

Επίσης, το νομοσχέδιο καταπιάνεται και με το μείζον θέμα των πλειστηριασμών, μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της αγοραίας διαχείρισης των κόκκινων δανείων. Ποινικοποιεί όχι απλώς τις εκφράσεις διαμαρτυρίας αλλά ακόμα και την παρουσία σε χώρους διεξαγωγής πλειστηριασμών – συμβολαιογραφεία – και δη απλώς με τη γνώμη του διεξάγοντα «υπαλλήλου πλειστηριασμών». Επιπροσθέτως, καθιστά το νομοθετικό πλαίσιο για την απιστία των τραπεζιτών ευνοϊκότερο για τους ίδιους και για την ολιγαρχία, αφήνοντας ουσιαστικά στο απυρόβλητο τους τραπεζίτες που κουρεψαν θαλασσοδανεια της ελίτ, ζημιές που κλήθηκε ο Ελληνικός λαός μέσω των απαντώνων ανακεφαλαιοποιήσεων!

Τέλος, στον αντίποδα, το ν/σ έχει δύο θετικά στοιχεία, το πρώτο είναι η αυστηροποίηση των ποινών στους μεθυσμένους οδηγούς και το δεύτερο η αυστηροποίηση του πλαισίου δωροδοκίας και δωροληψίας δημόσιων υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένων πλέον υφυπουργών και αυτοδιοικητικών.

Το ΜέΡΑ25 θα καταψηφίσει επί της αρχής.

Το ΜέΡΑ25 είναι ενάντια στα σχέδια εγκατάστασης θηριωδών αιολικών πάρκων

06 Νοεμβρίου 2019

Στα Άγραφα, στις Κυκλάδες, στην Πιερία, στην Κάρυστο και αλλού, προωθούνται σχέδια εγκατάστασης θηριωδών αιολικών πάρκων. Σε όλες τις περιπτώσεις, τα προωθούμενα σχέδια εμφανίζουν τα παρακάτω κοινά χαρακτηριστικά:

1. Πρόκειται για γιγάντιες εγκαταστάσεις, σχεδιασμένες με βασικό κριτήριο την μεγιστοποίηση των κερδών των εταιρειών που τις προτείνουν.
2. Έχουν σχεδιαστεί και προταθεί χωρίς καμμία συζήτηση με τις τοπικές κοινωνίες. Στις περισσότερες από τις περιπτώσεις ανά την Ελλάδα, ισχυρά τοπικά κινήματα αντιδρούν, χρησιμοποιώντας επιχειρήματα εξαιρετικά πειστικά σχετικά με το καταστροφικό αποτέλεσμα τέτοιων εγκαταστάσεων.
3. Αδειοδοτήθηκαν χρησιμοποιώντας αμφίβολες και ελλιπείς μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΜΠΕ).
4. Είναι σαφές ότι θα προκαλέσουν σοβαρές και μη αναστρέψιμες αλλοιώσεις στην εδαφική συνοχή, τα οικοσυστήματα, τη βλάστηση και τον υδροφόρο ορίζοντα των περιοχών στις οποίες πρόκειται να εγκατασταθούν.
5. Σε πολλές πτυχές του σχεδιασμού τους υπάρχουν παραβάσεις τόσο της Ελληνικής όσο και της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας για τις προστατευόμενες περιοχές. Ήδη έχουν υπάρξει και σχετικές καταδικαστικές αποφάσεις από την Commission.

• Το ΜέΡΑ25 υποστηρίζει την ανάγκη της Πράσινης Μετάβασης με στόχο την ταχύτερη δυνατή ελάττωση με ορίζοντα το μηδενισμό εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου. Συνεπώς

θεωρούμε αναγκαία την προώθηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) **και μετατόπιση των στρατηγικών επενδύσεων από τα ορυκτά καύσιμα προς αυτές.** Όμως, ΑΠΕ δεν είναι μόνο τα αιολικά πάρκα, πολύ περισσότερο δε τα τεραστίων διαστάσεων (σε γη και αριθμό) αιολικά πάρκα που επιβαρύνουν πολλαπλά, συχνά, παραβιάζοντας την ευρωπαϊκή και εγχώρια νομοθεσία, όπως διαπιστώνεται και από τις σχετικές καταγγελίες της Κομισιόν για πάρκα που στηρίχθηκαν σε ανεπαρκείς ΜΠΕ, και σε προστατευόμενες περιοχές.

Ενώνουμε τη φωνή μας με εκείνη των τοπικών κινημάτων πολιτών που αγωνίζονται **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΘΗΡΙΩΔΩΝ ΑΙΟΛΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΡΥΝΟΥΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.**

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ: Τη χάραξη εθνικής στρατηγικής για τη μετάβαση από τα ορυκτά καύσιμα στις ανανεώσιμες πηγές, τέτοιας που να μεταθέτει την κεντρική ευθύνη για το σχεδιασμό των εφαρμογών από τους επιχειρηματικούς ομίλους στην πολιτεία και τους άμεσα επωφελούμενους πολίτες. Αυτή η στρατηγική θα πρέπει να βασιστεί στις παρακάτω παράλληλες δράσεις και αρχές:

1. Την επιστημονική διερεύνηση όλου του εύρους των τεχνολογικά διαθέσιμων μορφών ΑΠΕ (ηλιακή ενέργεια, γεωθερμία, βιομάζα, υδροηλεκτρικά, ενέργεια από τα κύματα κ. λπ.) ως προς τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα που παρουσιάζουν στο **επίπεδο της εφαρμογής τους στη χώρα μας.**
2. Την ενίσχυση και υποστήριξη ή δημιουργία ερευνητικών κέντρων που θα συνθέσουν υπεύθυνα προτάσεις εφαρμογής ΑΠΕ για κάθε τοποθεσία, βασισμένες στη συνέργεια διάφορων μορφών ΑΠΕ, και με βασικό κριτήριο το μέγιστο δυνατό ενεργειακό όφελος, χωρίς δραματικές επιβαρύνσεις της γης και της ζωής σε αυτή και όχι τη μεγιστοποίηση των κερδών του επενδυτή. Τα ήδη εφαρμοσμένα παραδείγματα της Τήλου, της Ικαρίας και της Ηρακλείας δείχνουν το δρόμο, αλλά είναι ανάγκη να διανυθεί γρήγορα η συνέχεια του στη δυνατότητα κάλυψης των πολύ μεγαλύτερων ενεργειακών αναγκών σε αστικές

περιοχές.

3. Την ανάληψη πρωτοβουλιών από τις αυτοδιοικητικές αρχές (περιφέρειες και δήμους) για την ανάπτυξη αποτελεσματικού διαλόγου σχετικά με τη δυνατότητα συμμετοχής των πολιτών και των φορέων τόσο στις αποφάσεις και το σχεδιασμό όσο και στην πιθανή κερδοφορία που μπορεί να προκύψει από ενεργειακές εφαρμογές, εκδημοκρατίζοντας την παραγωγή ενέργειας.

4. Τη μέγιστη δυνατή νομοθετική κατοχύρωση και στήριξη των ενεργειακών κοινοτήτων, με σαφή όρια ωστόσο σχετικά με τις πιθανές περιβαλλοντικές επιβαρύνσεις. (Τα φαραωνικά έργα της εκτροπής Αχελώου – Μεσοχώρας άφησαν τα σημάδια της εγκατάλειψης στην περιοχή εδώ και τριάντα χρόνια χωρίς καμιά αποκατάσταση).

5. Την ένταση των προσπάθειών για ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ με κάθε δυνατό τρόπο (με προγράμματα εξοικονόμησης ενέργειας στις οικοδομές, στη γεωργία, στη βιομηχανία, και στην ενημέρωση των πολιτών κ. λπ.).

Μπορείτε να δείτε τις θέσεις του ΜέΡΑ25 για την Ενέργεια εδώ: <https://mera25.gr/prasini-metavasi/>

Τομέας Πράσινης Μετάβασης ΜέΡΑ25

Το ΜέΡΑ25 καταγγέλλει την αυταρχική προσπάθεια στοχοποίησης κάθε ενοχλητικής φωνής

07 Νοεμβρίου 2019

Εντυπωσιακή εγρήγορση επιδεικνύει όποτε το αποφασίσει το Ελληνικό Δημόσιο, καθώς η καταγγελία από το ΑΤ Σερρών προς

την Επιτροπή Ελέγχου δαπανών και εκλογικών παραβάσεων σε βάρος της περιφερειακής κίνησης **«Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία – Αντικαπιταλιστική Αριστερά»** για τρία πανό που τοποθετήθηκαν στις Σέρρες επιδικάστηκε και επιδόθηκε με αστραπιαία ταχύτητα, επιβάλλοντας εξοντωτικό πρόστιμο 50.000 ευρώ.

Σύμφωνα δε με τον «Καλλικράτη», έργο ΝΔ & ΠΑΣΟΚ που ο ΣΥΡΙΖΑ άφησε ανέγγιχτο, πρόστιμα που επιβάλλονται σε πολιτικές παρατάξεις, βαρύνουν τον/την επικεφαλής τους. Έτσι, ο περιφερειακός σύμβουλος (και υποψ. περιφερειάρχης) Κεντρικής Μακεδονίας **Θανάσης Αγαπητός**, εργαζόμενος δάσκαλος, καλείται **να καταβάλει ο ίδιος το υπέρογκο αυτό ποσό**. Εξυπακούεται πως ουδείς επέδειξε σχετικό ζήλο για τα πανό και τις αφισοκολλήσεις των μνημονιακών κομμάτων και παρατάξεων.

Το ΜέΡΑ25 καταγγέλλει την αυταρχική προσπάθεια στοχοποίησης, πολιτικής φήμωσης και οικονομικής εξόντωσης κάθε ενοχλητικής φωνής, που δεν αφορά μόνο τη συγκεκριμένη παράταξη και τον επικεφαλής της, αλλά όλους και όλες όσους αντιστέκονται στις μνημονιακές επιταγές. Καλούμε την Κυβέρνηση να καταργήσει τη συγκεκριμένη διάταξη, να ακυρώσει στην πράξη το εξωφρενικό πρόστιμο και να αξιοποιήσει την ετοιμότητα του κρατικού μηχανισμού για την αντιμετώπιση πραγματικά κρίσιμων φαινομένων κατάχρησης εξουσίας, διασπάθισης δημόσιου χρήματος και πολιτικής αυθαιρεσίας που εκκρεμούν και αποσιωπώνται διαχρονικά.

Ελλάδα: Το «καλό παιδί» του ΝΑΤΟ με την πενιχρή Αμυντική Βιομηχανία

07 Νοεμβρίου 2019

Τα ΕΑΣ ιδρύθηκαν το 2014 μετά τη συγχώνευση του 2004, των:

- ΑΕ Ελληνικού Πυριτιδοποιείου & Καλυκοποιείου γνωστότερης ως “ΠΥΡΚΑΛ”
- ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΟΠΛΩΝ ΑΕ γνωστότερης ως “ΕΒΟ”
- Συνδυάζοντας τον σύγχρονο και προηγμένης τεχνολογίας μηχανολογικό εξοπλισμό, εγκατεστημένο στα 4 εργοστάσια τους, με ένα άρτια εκπαιδευμένο και διαθέτον υψηλή τεχνογνωσία ανθρώπινο δυναμικό, τα ΕΑΣ προσφέρουν προϊόντα και υπηρεσίες υψηλών ποιοτικών προδιαγραφών.

Τα ΕΑΣ δραστηριοποιούνται σε:

Ανάπτυξη & Παραγωγή:

- Όπλων φορητού οπλισμού
- Οπλικών συστημάτων
- Πυραυλικών συστημάτων
- Πυρομαχικών
- Παρελκόμενων & Ανταλλακτικών όπλων φορητού οπλισμού
- Αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό όπλων & οπλικών συστημάτων
- Συντήρηση οπλικών & πυραυλικών συστημάτων
- Έλεγχο, αξιολόγηση, συλλογή, αποστρατικοποίηση απαξιωμένων πυρομαχικών

Βλητικές δοκιμές και ελέγχους:

- Πυρομαχικών
- Όπλων
- Υλικών

Η έδρα και τα κεντρικά γραφεία των ΕΑΣ βρίσκονται στον Υμηττό, Αττικής.

Τρία απο τα εργοστάσια των ΕΑΣ βρίσκονται στην περιοχή της

Αττικής ενώ το τέταρτο απο αυτά στο Αίγιο Αχαΐας.

Το ανθρώπινο δυναμικό των ΕΑΣ ανέρχεται σε 500 άτομα.

Ο κύριος μέτοχος των ΕΑΣ είναι το Υπουργείο Οικονομικών ενώ η εταιρεία εποπτεύεται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Αμυντικές Δαπάνες

Η Ελλάδα είναι το «καλό παιδί» του NATO, βρισκόμαστε πάνω από το όριο του 2% στις αμυντικές δαπάνες, όριο που έχει θέσει το NATO για τα μέλη του, με τη μερίδα του λέοντος των οπλικών μας συστημάτων να είναι εισαγόμενα. Συγκεκριμένα: Αμερικανοί, Γερμανοί και Γάλλοι καταλαμβάνουν τη μερίδα του λέοντος, διαθέτοντας το 74% των όπλων που αγοράσαμε την περίοδο 1998 – 2008. Αν και το ποσοστό της συμμετοχής των Αμερικανών βαίνει μειούμενο μετά την είσοδο της χώρας στην ΕΕ, συνολικά αντιστοιχεί στο 41,3% των πωλήσεων στη δεκαετία. Πρόκειται για 4,8 δισ. δολάρια από τα 11,6 δισ. δολάρια (σε σταθερές τιμές '90) της 10ετίας. Σε αυτό δεν περιλαμβάνονται το υποκατασκευαστικό έργο, που αναλαμβάνουν ελληνικές εταιρείες και τα αντισταθμιστικά ωφελήματα. Μερικές χρονιές, μάλιστα, τα ποσοστά των ΗΠΑ είναι πολύ πιο πάνω από το μέσο όρο:

- Το 1998, μετά την κρίση των Ιμίων, φτάνουν το 58%
- Το 2003 και το 2004, έτη προετοιμασίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, κατέλαβαν το 68% και το 52% αντίστοιχα

Γερμανική προέλευση έχει το 20,3% των όπλων της χώρας, με το 1998 το ποσοστό τους να είναι 30% στο σύνολο των αμυντικών δαπανών του έτους, το 2006 με 68% και το 2008 με 59%. Οι μεγάλες αγορές από το Βερολίνο αφορούν στα άρματα Leopard 2HEL και τα υποβρύχια Type 214.

Το ποσοστό των Γάλλων βρίσκεται στο 12% τη δεκαετία και αφορά κυρίως σε αγορές μαχητικών αεροσκαφών.

Το μεγάλο θέμα: τα Αντισταθμιστικά Ωφελήματα

Με τον όρο αντισταθμιστικά ωφελήματα (ΑΩ) εννοείται το σύνολο των ανταποδοτικών πράξεων που πραγματοποιούνται από τον προμηθευτή οπλικών συστημάτων, ως αντιστάθμισμα μιας συγκεκριμένης προμήθειας των Ενόπλων Δυνάμεων. Στόχος τους είναι η δημιουργία ελληνικής προστιθέμενης αξίας και η μεταφορά πολύτιμης τεχνογνωσίας σε εγχώριες βιομηχανίες, ώστε εμμέσως να επιστρέφεται στη χώρα μέρος των τεραστίων κονδυλίων που δαπανώνται για τους αμυντικούς εξοπλισμούς. Αρμόδια για να παρακολουθεί την υλοποίηση των αντισταθμιστικών οφελών (offsets) είναι η νεοσυσταθείσα ΓΓΟΣΑΕ, στην οποία υπάγεται η ΓΔΕ του ΥΠΕΘΑ.

Το 1995, ο τότε υφυπουργός Άμυνας Κ. Ν. Κουρήs εξέδωσε κατευθυντήριες οδηγίες υπό μορφή εγκυκλίου για την υλοποίηση των ΑΩ. Το πλαίσιο αυτό δεν απέχει ισχύ νόμου και, όπως αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος, δεν δεσμεύει τη ΓΔΕ, αφού η υπηρεσία έχει τη δυνατότητα να επιτυγχάνει (με υπουργική έγκριση) την αποδοχή συναλλαγών που δεν πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις για την υλοποίηση offsets. Σύμφωνα με τις ισχύουσες από 1. 5. 1995 κατευθυντήριες οδηγίες, οι βασικές επιδιώξεις του ΥΠΕΘΑ για την υλοποίηση των ΑΩ είναι:

- Η υποβοήθηση της αμυντικής βιομηχανίας και η ανάπτυξη-ενίσχυση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα που συμβάλλουν στην αναβάθμιση της τεχνολογικής και παραγωγικής υποδομής της χώρας
- Η ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων μέσω της παροχής υλικού και υπηρεσιών
- Η μείωση του κόστους των αμυντικών υλικών, διά της εμμέσου επιστροφής μέρους ή του συνόλου των σχετικών δαπανών

Προς τις παραπάνω κατευθύνσεις, το ΥΠΕΘΑ σε συνεργασία με το υπουργείο Ανάπτυξης επεξεργάζεται ρύθμιση που θα προβλέπει ότι συγκεκριμένο ποσοστό των εξοπλισμών θα χρηματοδοτεί προγράμματα έρευνας, τεχνολογίας και πρακτικών εφαρμογών, ώστε οι αμυντικοί εξοπλισμοί να διασυνδεθούν με τη σύγχρονη τεχνολογία και την καθημερινή

οικονομική δραστηριότητα. Η υποχρέωση παροχής ΑΩ ισχύει για προμήθειες στις οποίες το ύψος του συναλλαγματικού μέρους της σύμβασης προμήθειας υπερβαίνει το ισόποσο των 400.000.000 δραχμών (συνάλλαγμα θεωρείται κάθε τραπεζογραμμάτιο που καταβάλλεται σε οίκο με έδρα το εξωτερικό). Την υποχρέωση υποβολής προσφοράς ΑΩ έχει ο υποψήφιος προμηθευτής που υποβάλλει την τεχνική και οικονομική προσφορά.

Εξαίρεση αποτελούν οι περιπτώσεις ανάθεσης σε ελληνική κατασκευαστική εταιρεία προμήθειας με συναλλαγματικό μέρος που υπερβαίνει το προαναφερόμενο όριο. Στις περιπτώσεις αυτές, την υποχρέωση υποβολής προσφοράς έχει ο ξένος οίκος, αποδέκτης του συναλλαγματικού μέρους της σύμβασης προμήθειας. Σε περιπτώσεις πολυετών συμβάσεων, όπως για την «εν συνεχεία υποστήριξη (FOS)» οπλικών συστημάτων, συμβάσεις, πλαίσιο κτλ. , υποχρέωση για παροχή ΑΩ ισχύει όταν η αρχική παραγγελία υπερβαίνει το ισόποσο των 200. 000. 000 δρχ. . Στις περιπτώσεις αυτές η υποχρέωση ΑΩ αναφέρεται στο συνολικό ύψος της πολυετούς σύμβασης. Οι συναλλαγές ΑΩ εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες:

- Κατηγορία Ι: Συναλλαγές που σχετίζονται αποκλειστικά με το υπό προμήθεια αμυντικό υλικό
- Κατηγορία ΙΙ: Συναλλαγές που σχετίζονται με αμυντικά υλικά και υπηρεσίες, εκτός αυτών που εμπίπτουν στην κατηγορία Ι

Ύψος και κατανομή των offsets

Το συνολικό ποσοστό των ΑΩ πρέπει να είναι τουλάχιστον το 60% του συναλλαγματικού μέρους της σύμβασης προμήθειας. Τουλάχιστον το ήμισυ της πιστωτικής αξίας των offsets πρέπει να καλύπτεται με συναλλαγές που αφορούν αγορές (από τον προμηθευτή) αμυντικών προϊόντων ή παραγωγή νέων (αμυντικών) προϊόντων. Σε περιπτώσεις προμηθειών που το προϋπολογιζόμενο ύψος υπερβαίνει το ισόποσο των 30. 000. 000 δολαρίων, το ύψος των ΑΩ αυξάνεται σε ποσοστό που εξαρτάται από το είδος και το ύψος της προμήθειας και καθορίζεται σαφώς στους ειδικούς όρους της διακήρυξης. Ως αποδεκτά ΑΩ

θεωρούνται οι συναλλαγές που υπάγονται στα ακόλουθα είδη:

- Αγορές (από τον προμηθευτή) ελληνικών αμυντικών προϊόντων ή υπηρεσιών
- Παραγωγή νέων αμυντικών προϊόντων ή υποσυγκροτημάτων, με άδεια εκμετάλλευσης και απορρόφηση-αγορά (από τον προμηθευτή) μέρους της νέας παραγωγής
- Άμεσες επενδύσεις του προμηθευτή στην Ελλάδα
- Παροχές (από τον προμηθευτή) κεφαλαιουχικού εξοπλισμού στην κρατική αμυντική βιομηχανία
- Συναλλαγές που δεν εμπίπτουν στα παραπάνω είδη και γίνονται αποδεκτές κατόπιν ειδικής συμφωνίας

Η διεθνής πρακτική

Ο θεσμός των ΑΩ σε όλες τις τεχνολογικά ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο για την ουσιαστική αντιστάθμιση της εκροής συναλλάγματος που συνεπάγεται η υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων, την παροχή έργου στη βιομηχανία και την αναβάθμιση της τεχνολογικής και παραγωγικής υποδομής. Το ύψος των ΑΩ είναι συνήθως της τάξεως του 200% επί της συνολικής συναλλαγματικής αξίας του αντίστοιχου εξοπλιστικού προγράμματος. Οι αντισταθμιστικές συναλλαγές (για την εξαγωγή βιομηχανικών προϊόντων) συμφωνούνται και υπογράφονται πριν από την κατακύρωση του εξοπλιστικού προγράμματος. Η διαχείριση των Ω γίνεται από υπηρεσίες αναπτυξιακών υπουργείων (Εθνικής Οικονομίας, Βιομηχανίας) και όχι από διευθύνσεις του υπουργείου Άμυνας.

Η στάση του ΜΕΡΑ25

Τα αντισταθμιστικά ωφελήματα επιτελούν διττό ρόλο λοιπόν: οικονομικό και εθνικό/αμυντικό. Τα τελευταία χρόνια, με την απαξίωση των ΕΒΟ και ΠΥΡΚΑΛ που συναποτελούν την ΕΑΣ, αυτά έχουν μειωθεί, παρότι είμαστε όπως είπαμε το καλό παιδί του ΝΑΤΟ αναφορικά με τις δαπάνες. Απαιτείται άμεσα

να επαναδιαπραγματευθούν όλες οι συμβάσεις με σκοπό την μεγιστοποίηση των αντισταθμιστικών ωφελημάτων τόσο από οικονομικής άποψης – θέσεις εργασίας, προστιθέμενη αξία – τόσο και από εθνικής/αμυντικής, καθώς η χώρα μόνο έτσι μπορεί να αποκτήσει τεχνολογική υποδομή πάνω στο θέμα και ουσιαστικά να ελαττώσει τους βαθμούς εξάρτησης από τις «μεγάλες δυνάμεις» που αυτή τη στιγμή ελέγχουν συντριπτικά τις εισροές της άμυνάς μας, τα οπλικά συστήματα.

Δυστυχώς δεν είμαστε αισιόδοξοι. Γνωρίζουμε πως η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι α priori συνθηκολογημένη, ακολουθεί το δόγμα του ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ και δεν πρόκειται να προβεί στο αυτονόητο: να επαναδιαπραγματευθεί τις συμβάσεις με στόχο να ενισχυθούν τα ΕΑΣ. Για αυτό δεν μπορούμε παρά να καταψηφίσουμε τις επιλογές της κυβέρνησης.

Πολιτική Οικονομία ή Οικονομική Επιστήμη;

07 Νοεμβρίου 2019

Το συστηματικά προβαλλόμενο σχήμα της πολύπλοκης και μυστηριώδους οικονομικής «επιστήμης», όπου οι οικονομολόγοι τρέχουν πίσω από τα «φαινόμενα» προσπαθώντας εναγωνίως να τα εξηγήσουν με πομπώδεις φράσεις και ανυπόστατα αξιώματα βασισμένα σε εξωπραγματικές, *ceteris paribus*, προϋποθέσεις, είναι μια απάτη ολκής, είναι σκέτος τσαρλατανισμός. Η πλειοψηφία των δημοσιολογούντων οικονομολόγων είναι είτε αφελείς απολογητές στην καλύτερη των περιπτώσεων ή φτηνοί προπαγανδιστές – έμμισθοι πιστοί κάποιου δόγματος, στη συνηθέστερη.

Οικονομικά φαινόμενα όντως συμβαίνουν, αλλά είναι αποτελέσματα ανθρώπινων ενεργειών. Το καπιταλιστικό

οικονομικό σύστημα ας πούμε είναι κερδοκεντρικό, η όποια ευημερία των ανθρώπων έρχεται ως παράγωγο της ευημερίας του κεφαλαίου. Το σχήμα δηλαδή είναι πρώτα το κεφάλαιο – μετά ο άνθρωπος. Άλλωστε αυτός είναι ουσιαστικά και ο ορισμός του όρου «ανταγωνιστικότητα», όρος ο οποίος παρουσιάζεται σαν φυσικός νόμος απο την οικονομική επιστήμη (οικονομικά της προσφοράς ουσιαστικά, μια οικονομική θεωρία που αναπτύχθηκε απόλυτα ως απολογητική της αδηφαγίας του κεφαλαίου) και όχι ως συνέπεια της μεταφοράς του κέντρου λήψης αποφάσεων απο την δημοκρατία στις αγορές.

Μέσα στον αδυσώπητο ανταγωνισμό για την μεγιστοποίηση των αποδόσεων του κεφαλαίου, πυροδοτούνται διάφορα φαινόμενα: από κρίση έλλειψης τροφίμων σε χώρες του τρίτου κόσμου επειδή λόγω χάρη έχουν δεσμευθεί με παράγωγα συμβόλαια futures εκατομμύρια τόνοι αμυλούχων γεωργικών προϊόντων για βιοκαύσιμα και όχι για βρώση, μέχρι παγκόσμιες οικονομικές κρίσεις, τέκνα της «χρηματο-οικονομικής μηχανικής και καινοτομίας», που καταβαραθρώνουν το επίπεδο διαβίωσης σχεδόν ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Θεωρητικές «αντικειμενικότητες» . Μια βασική, που συναντάμε τόσο τους πατέρες της πολιτικής οικονομίας Άνταμ Σμιθ και Ντέιβιντ Ρικάρντο όσο και στον Μαρξ αλλά και εμμέσως στο μοντέλο του πλήρους ανταγωνισμού*, το μοντέλο αγοράς δηλαδή που δικαιώνει θεωρητικά την ανταγωνιστική οικονομία ως εκείνη που κατανέμει βέλτιστα τους πόρους, είναι πως την ανταλλακτική, συγκριτική, αξία των εμπορευμάτων την ορίζει η ενσωματωμένη σε αυτά εργατική δύναμη, ή με μια πιο γενική προσέγγιση, το κόστος παραγωγής. Επειδή όμως όπως αναφέραμε η οικονομία είναι ένα κλειστό κύκλωμα – ανθρώπινο κατασκεύασμα – στα ποιοτικά της μέρη, για να λειτουργήσει η θεωρητική αντικειμενικότητα, για να εμφανιστεί, πρέπει να είναι γνωστή στους δρώντες, στους συμμετέχοντες, να την έχουν αποδεχτεί και να την εφαρμόζουν κάθε φορά που δρουν οικονομικά, σε αντίθεση με τα φυσικά φαινόμενα όπου οι νόμοι που τα ορίζουν, οι φυσικοί νόμοι, λειτουργούν αυτούσια, φυσικά! Σε τελική ανάλυση δηλαδή είναι πολιτικό ζήτημα.

Εν κατακλείδι, η οικονομία λειτουργεί στα πλαίσια της αυτοεκπληρούμενης προφητείας: ό,τι πιστέψουν οι πολλοί θα γίνει. Η επιστημονικά έγκυρη επομένως ονομασία αυτού του φιλοσοφικού κλάδου, επειδή δεν είναι επιστήμη αλλά φιλοσοφία, είναι Πολιτική Οικονομία και όχι Οικονομική Επιστήμη. Δυστυχώς η συντριπτική πλειοψηφία των οικονομικά δρώντων, δηλαδή ημών, άγεται και φέρεται μη κατέχοντας το γεγονός του τεχνητού κι ελέγχιμου της οικονομίας από εμάς τους ίδιους. Αρκεί απλώς οι πολλοί να πιστέψουν αυτά που τους μεταδίδουν τα ΜΜΕ και οι προβαλλόμενες «αυθεντίες», συνήθως ημιμαθείς τσαρλατάνοι και φερέφωνα συμφερόντων, για να τεθούν οι βάσεις που θα εκπληρώσουν μελλοντικά την προφητεία προς την κατεύθυνση που ευνοεί τα αυτά συμφέροντα.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα: τα φερέφωνα που αναφέρουμε προώθησαν την πραγμάτωση της αυτο-εκπληρούμενης προφητείας του bank run στην Ελλάδα πριν τις εκλογές του Ιανουαρίου 2015 και κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης του πρώτου εξαμήνου, γεγονός που υποβάθμισε δραματικά την καταθετική βάση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, καθιστώντας το απόλυτο έρμαιο της ΕΚΤ και της παρεχόμενης με το σταγονόμετρο ρευστότητας μέσω του μηχανισμού ELA, απλώς επειδή ο κόσμος έφαγε την τρομοκρατία των φερεφώνων και τράβηξε μαζικά καταθέσεις, κίνηση που δημιούργησε πρόβλημα στο τραπεζικό σύστημα, οδηγώντας τελικά στην πραγμάτωση του φόβου τους με την απίστευτα εκβιαστική επιβολή των Capital Controls από την ΕΚΤ. Αντίθετα, αν σπείρει κάποιος τον πανικό αναφορικά με έναν επερχόμενο ισχυρό σεισμό στη Μεσσηνία, οι Μεσσηνίοι πράγματι θα πανικοβληθούν αλλά σεισμός δεν θα γίνει. Σπέρνοντας φήμες για bank run, και ειδικά αν ο ρόλος του εκφραστή της φήμης είναι θεσμικός (βλ. Κεντρικό Τραπεζίτη Στουρνάρα) ή έχει στάτους αυθεντίας, οι πιθανότητες να συμβεί όντως το bank run είναι τεράστιες.

Ο μέγιστος Αντόνιο Γκράμσι έλεγε πως όλο το παιχνίδι παίζεται γύρω από την ιδεολογική ηγεμονία. Εν προκειμένω το παιχνίδι είναι να πεισθούμε πως η οικονομία είναι κάτι σαν φυσική

επιστήμη που οι άνθρωποι ερχόμαστε να θεραπεύσουμε τις συνέπειές της και όχι κάτι που ελέγχεται από μας. Ο έγκυρος όμως όρος είναι Πολιτική Οικονομία και όχι Οικονομική Επιστήμη.

Αλέξης Σμυρλής,

Συντονιστής Πολιτικού Σχεδιασμού και Στρατηγικής ΜέΡΑ25

Κύρωση ευρωπαϊκής σύμβασης για στημένα ματς και βία στα γήπεδα: ένα προσχηματικό νομοσχέδιο!

08 Νοεμβρίου 2019

Το εν λόγω ν/σ αποτελεί κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφηκε στο Magglingen/Macolin, σχετικά με την χειραγώγηση αθλητικών αγώνων – στημένα ματς, και για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα. Το ν/σ είναι προσχηματικό, δεν εμβαθύνει στις πραγματικές αιτίες της χειραγώγησης αγώνων, τον τζόγο (τον οποίο ουσιαστικά θέλει να προστατεύσει αυστηροποιώντας το πλαίσιο για τα στημένα) και τις πραγματικές αιτίες για τη βία στα γήπεδα, ιδιαιτέρως στην Ελλάδα.

Το ν/σ επίσης περιλαμβάνει και λοιπές διατάξεις που αναλύονται παρακάτω.

Βία στα γήπεδα – Αιτίες

Με τη θεσμοθέτηση του επαγγελματικού αθλητισμού στην Ελλάδα, αρχής γενομένης με το ποδόσφαιρο στα τέλη της δεκαετίας του '70 με αρχές του '80, η εμπορευματοποίηση κατέστη κανόνας που ολοένα και περισσότερο αποδυναμώνει τον πυρήνα αυτής της ανθρώπινης δραστηριότητας: την ευγενή άμιλλα. Ακόμα χειρότερα, η εμπορευματοποίηση

οδήγησε ποικίλα – και εν πολλοίς παρασιτικά – συμφέροντα να παρεισφρήσουν στον αθλητισμό και μέσω δημοφιλών συλλόγων να αποκτήσουν μια ιδιότυπη «νομιμοποίηση». Επιπλέον, συνδέοντας τις εξω-αθλητικές, επιχειρηματικές δραστηριότητές τους με τις επιδόσεις των αθλητικών σωματείων των οποίων είναι ιδιοκτήτες, κερδίζουν ευρεία και άκριτη υποστήριξη από μεγάλες μερίδες φίλων-οπαδών των συγκεκριμένων σωματείων. Αυτή η άκριτη υποστήριξη οδηγεί σχεδόν νομοτελειακά στην τυφλή, φανατική προσήλωση, όχι πλέον στην «ιδέα» της ομάδας, αλλά στα έργα του προέδρου-ιδιοκτήτη. Με αυτό τον τρόπο, η μαγιά της δημιουργίας «στρατού οπαδών» είναι έτοιμη. Και όπως κάθε στρατός, η απολύτως δομημένη ιεραρχία σε συνδυασμό με την πειθαρχία οδηγεί τους φίλους-οπαδούς να μετατρέπονται σε στρατιώτες έτοιμους να υπακούσουν στα κελεύσματα του ηγέτη τους. Η βία είναι απότοκο της δημιουργίας των οπαδικών στρατών, όπως και κάθε στρατιωτικού τύπου οργάνωσης. Δεν είναι τυχαίο ότι το νεοναζιστικό μόρφωμα ξεκίνησε τη στρατολόγηση και επάνδρωση των ταγμάτων εφόδου από πυρήνες οπαδών ποδοσφαιρικών ομάδων.

Τζόγος

Το έτερο βασικό στοιχείο του νομοσχεδίου είναι η χειραγώγηση των αγώνων με σκοπό το οικονομικό όφελος μέσω του αθλητικού στοιχήματος. Καταρχάς να επισημάνουμε ότι παγκοσμίως πλέον ο δημοφιλής επαγγελματικός αθλητισμός υπάρχει για να υπηρετεί τον τζόγο, ο αθλητισμός έχει καταστεί παράγωγο του στοιχήματος. Σε όλες τις αθλητικές διοργανώσεις παγκοσμίως, σε όλες τις ομάδες ποδοσφαιρικές, μπασκετικές και σε λοιπά δημοφιλή αθλήματα, κυρίαρχοι χορηγοί είναι στοιχηματικές εταιρείες. Στην Ελλάδα παρακολουθούμε ακόμα και την δημόσια EPT να έχει ως χορηγούς σε αθλητικές εκπομπές στοιχηματικές εταιρείες! Το νομοθετικό πλαίσιο που εισάγει το παρόν αντιμετωπίζει το δέντρο – το στήσιμο αγώνων για κέρδος – και όχι το δάσος, το γεγονός πως η μήτρα πλέον του αθλητισμού στον σύγχρονο κόσμο μας είναι ο τζόγος! Ουσιαστικά το πλαίσιο που εισάγεται είναι ακριβώς μια επίπλαστη αυστηροποίηση των κανόνων

σχετικά με τη χειραγώγηση των αγώνων, ώστε οι «παίκτες» να θεωρούν αξιόπιστα τα ματς και να σκορπάνε τις περιουσίες τους στις εταιρείες στοιχημάτων!

Ο χουλιγκανισμός είναι τέκνο της δυτικής Ευρώπης, κυρίως ΗΒ. Η αλλαγή δεν έγινε από τα μέτρα που πήρε η Θάτσερ μετά την τραγωδία στο Hazel το 1985, στον τελικό Λίβερπουλ – Γιουβέντους. Η ουσιαστική αλλαγή έγινε όταν οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες των ομάδων αντιλήφθηκαν πως είναι επιχειρηματικά προτιμότερο για τους ίδιους να φτιάξουν ένα καλό «προϊόν», δηλαδή καλές ομάδες, με θέαμα για τους θεατές και κυρίως ανταγωνιστικό και αξιόπιστο πρωτάθλημα που να κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον των φιλάθλων και άρα γεμάτα γήπεδα (sold out γήπεδα) και φυσικά υψηλή τηλεθέαση – και τα δύο να συμβάλλουν ιδιαίτερα στα κύρια έσοδα των ομάδων, τη διαφήμιση. Και πραγματικά, τα πρωταθλήματα πλέον της δυτικής Ευρώπης είναι τα καλύτερα παγκοσμίως, με σχεδόν μηδενική βία στα γήπεδα. Στην Ελλάδα δεν ισχύουν τα παραπάνω, οι επιχειρηματίες που εμπλέκονται στον επαγγελματικό αθλητισμό δεν ενδιαφέρονται να προσπορίσουν οικονομικά κέρδη από αυτή καθαυτή τη δραστηριότητα, δηλαδή να εργαστούν συλλογικά για ένα ανταγωνιστικό και αξιόπιστο πρωτάθλημα που θα προσελκύει το εγχώριο αλλά και το διεθνές κοινό, αλλά μέσω των ομάδων να αποκομίσουν οικονομικά κέρδη για άλλες τους – συνήθως ημι-παράνομες – δραστηριότητες.

Στελέχη του ΜέΡΑ25 μεταξύ των συλληφθέντων στην ΑΣΟΕΕ

11 Νοεμβρίου 2019

Μια μέρα μετά την αφυχολόγητη απόφαση της Συγκλήτου να κλείσει η ΑΣΟΕΕ για μια ολόκληρη εβδομάδα μέχρι την επέτειο του Πολυτεχνείου, έγινε ακριβώς αυτό που υποτίθεται

προσπάθησε η εν λόγω απόφαση να αποφύγει: Το φοιτητικό κίνημα πήρε φωτιά, και εκατοντάδες νέοι μαζεύτηκαν έξω απ' την κλειστή σχολή για να διαμαρτυρηθούν για την απόφαση.

Ακολούθησε ένα απ' τα γνώριμα πλέον blitzkrieg του Υπουργού ΠροΠο Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, ο οποίος φαίνεται να πιστεύει ότι ο καλύτερος τρόπος να σβήσεις μια φωτιά είναι με βενζίνη. Ο απολογισμός της «αποτελεσματικής διαχείρισης»: ένα φονικό όργιο χημικών, μια σοκαριστική καταμέτρηση τραυματισμών και ένας ανατριχιαστικός για Δημοκρατία αριθμός προσαγωγών (μεταξύ των οποίων και δύο στελέχη του ΜέΡΑ25 που πήγαν να δουν από κοντά την κατάσταση). Αρχίζει να διαφαίνεται ότι η κυβέρνηση αποφάσισε να τιμήσει τη φετινή επέτειο του Πολυτεχνείου με μια όσο γίνεται πιστότερη αναπαραγωγή της.

Το ΜέΡΑ25 στην «πρώτη γραμμή» απέναντι στον νέο ολιγαρχικό αυταρχισμό

11 Νοεμβρίου 2019

Με παρέμβαση της αντιπροέδρου της βουλής, βουλευτή του ΜέΡΑ25 κ. Σοφίας Σακοράφα η οποία απαίτησε την διασφάλιση της σωματικής ακεραιότητας τους, έληξε τελικά η πολύωρη ομηρία των φοιτητών από τις δυνάμεις των ΜΑΤ που πολιορκούσαν την ΑΣΟΕΕ – αν και ήδη είχαν γίνει δεκάδες προσαγωγές στην ΓΑΔΑ μεταξύ των οποίων και δυο επιστημονικών συνεργατών του ΜέΡΑ25 που παραβρίσκονταν στον χώρο.

Στη συνέχεια η αντιπρόεδρος της βουλής κ. Σακοράφα μαζί με τους βουλευτές του ΜέΡΑ25 κ. Κλέωνα Γρηγοριάδη και Φωτεινή Μπακαδήμα επισκέφθηκαν στην ΓΑΔΑ τον αστυνομικό διευθυντή και απαίτησαν την άμεση απελευθέρωση των δυο στελεχών του ΜέΡΑ25 (Κ. Ντάσκα και Κ. Μαρματάκη) εξηγώντας την εκεί παρουσία τους, όπως και τελικά έγινε.

Αν βουλευτές και στελέχη του ΜέΡΑ25 δεν είχαν μεταβεί στο σημείο της έντασης, ο απολογισμός βίας και καταστολής είναι άγνωστο πού θα είχε τερματίσει. Οι αστυνομικές δυνάμεις είχαν δείξει από νωρίς ένα πρόσωπο που δεν συνάδει με σχέδιο διατήρησης ή αποκατάστασης της τάξης, αλλά ενός αυταρχικού μηνύματος μηδενικής ανοχής. Η προσαγωγή των συνεργατών των βουλευτών μας που είχαν μεταβεί στο σημείο προκειμένου να ενημερώνουν την κοινοβουλευτική ομάδα μας για την εξέλιξη της κατάστασης κάνει σαφές ότι «ενοχλητικά μάτια» και μάρτυρες έπρεπε να εξαφανιστούν απ' το σημείο, σημάδι ότι κάποιοι ήθελαν να αποφύγουν τη λογοδοσία για όσα είχαν σκοπό να διαπράξουν.

Με δηλώσεις τους τόσο η αντιπρόεδρος της Βουλής Σοφία Σακοράφα, όσο και οι βουλευτές μας Κλέωνας Γεηγοριάδης και Φωτεινή Μπακαδήμα, αλλά και ο εκπρόσωπος τύπου Μιχάλης Κριθαρίδης και η αν. εκπρόσωπος τύπου Δανάη Στράτου – που όλοι βρέθηκαν στη ΓΑΔΑ για να συμπαρασταθούν στα δύο στελέχη του ΜέΡΑ25 και να απαιτήσουν την άμεση απελευθέρωση τους, μαζί και με άλλους φίλους του κόμματος, υπογράμμισαν ότι εμείς στο ΜέΡΑ25 όλοι μαζί θα βρεθούμε κόντρα και απέναντι στο νέο ολιγαρχικό αυταρχισμό που εκπροσωπεί η κυβέρνηση της ΝΔ.

Σοφία Σακοράφα: «Ένα υποκινούμενο πραξικόπημα είναι σε εξέλιξη στην Βολιβία»

11 Νοεμβρίου 2019

Ένα υποκινούμενο πραξικόπημα είναι σε εξέλιξη στην Βολιβία.

Η προοδευτική κυβέρνηση του Έβο Μοράλες αναγκάστηκε, εκβιαζόμενη, σε παραίτηση από τις ακροδεξιές βίαιες πολιτικές

δυνάμεις της χώρας .

Τις τελευταίες μέρες σκηνές βίας εκδηλώθηκαν σε μεγάλες πόλεις της χώρας με εκατοντάδες τραυματίες.

Ταυτόχρονα η ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων αλλά και της αστυνομίας, αντί να περιφρουρήσουν την Ειρήνη και την σταθερότητα στην χώρα, ζήτησαν την παραίτηση του προέδρου Έβο Μοράλες .

Εκφράζω την βαθιά μου αλληλεγγύη στις προοδευτικές και αριστερές δυνάμεις της Βολιβίας και προσωπικά στον Έβο Μοράλες.

Ο λαός της πολύπαθης Βολιβίας, που μετά από αιώνες σκλαβιάς, νεοαποικιακής εκμετάλλευσης και αιματηρών πραξικοπημάτων στάθηκε περήφανος στα πόδια του, θα βγει και από αυτή τη μάχη νικητής υπερασπιζόμενος την κυριαρχία του, την Ειρήνη και την προκοπή του.

Cosco: Το ΜέΡΑ25 στην πρώτη γραμμή του αγώνα με υπεύθυνη ανυπακοή

12 Νοεμβρίου 2019

Το ΜέΡΑ25 στην πρώτη γραμμή του αγώνα με υπεύθυνη ανυπακοή!

Κατά τη διάρκεια ειρηνικής διαμαρτυρίας στα πλαίσια της επίσκεψης του Κινέζου προέδρου, συνελήφθη ο τομεάρχης περιβάλλοντος του ΜέΡΑ25 Γιάννης Χαραλαμπίδης στις διαμαρτυρίες για την εκποίηση του Λιμανιού του Πειραιά και την περιβαλλοντική υποβάθμιση της περιοχής. Οδηγείται από τον «νόμο και την τάξη» στο ΑΤ Ακρόπολης. Μαζί του βρίσκονται η κοινοτική σύμβουλος Δήμητρα Βηνη, η συνταξιούχος Υπουργείου

πολιτισμού Στρατοπούλου Τούλα, η κάτοικος Περαικής Γεωργοπούλου Μαρία και άλλοι. Να σημειωθεί πως η σύλληψη έγινε πριν καν ανοίξουν τα πανό.

Προϋπολογισμός της Βουλής: Οι δαπάνες της Βουλής δεν είναι τεχνικό θέμα, αλλά πολιτικό

12 Νοεμβρίου 2019

Ο προϋπολογισμός της Βουλής εμπεριέχει διαφόρων ειδών δαπάνες, ενός μη κερδοσκοπικού ιδρύματος per se, με προμήθειες υλικών – οικοσκευής, αναλωσίμων, λοιπού εξοπλισμού (υπολογιστές, κλιματιστικά, κλπ.), παγίων εξόδων (Ενέργεια, Ύδρευση, Τηλ), ενοικίων και φυσικά αμοιβές για υπηρεσίες (εργασία).

Σύμφωνα με την ίδια τη Βουλή:

«Ο Προϋπολογισμός της Βουλής περιλαμβάνει πιστώσεις για τις βουλευτικές αποζημιώσεις, τις αποδοχές του προσωπικού, τις προμήθειες για τα αναγκαία υλικά λειτουργίας των υπηρεσιών, τη συντήρηση και επισκευή των κτιρίων της, όπως επίσης και πιστώσεις που προορίζονται για να προβάλλουν το έργο της Βουλής και να συμβάλουν στην προώθηση εθνικών, κοινωνικών και πολιτιστικών σκοπών. Προωθείται ο στόχος για μια συνολική αναβάθμιση της Βουλής και για ένα γενναίο άνοιγμα προς την κοινωνία, προς τα σύγχρονα προβλήματα, το νέο επιστημονικό δυναμικό, τις ιδιαίτερες κοινωνικές και πολιτιστικές ευαισθησίες μέσα στο περιβάλλον της πενταετούς κρίσης και των επιπτώσεών της στο κοινωνικό σύνολο. Επίσης, ενισχύονται οι πρωτοβουλίες κοινοβουλευτικής διπλωματίας και ανάπτυξης πολύπλευρων διεθνών σχέσεων. Α. (Κ. Α. 0000) πληρωμές για υπηρεσίες, Β. (Κ. Α. 1000) προμήθειες αγαθών και κεφαλαιακού

εξοπλισμού, Γ. (Κ. Α. 2000) πληρωμές μεταβιβαστικές, Δ. (Κ. Α. 5000) δαπάνες που δεν εντάσσονται σε άλλες κατηγορίες».

Αναλυτικότερα οι κατηγορίες και υποκατηγορίες δαπανών:

ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ: Βουλευτικές αποζημιώσεις, Αμοιβές πολιτικών υπαλλήλων (τακτικοί και Ι. Δ. Α. Χ.), Αμοιβές υπαλλήλων με σχέση Ι. Δ. ορισμένου χρόνου και ειδικών κατηγοριών, Πρόσθετες και παρεπόμενες παροχές πολιτικών υπαλλήλων, στρατιωτικών & οργάνων ΕΛ. ΑΣ Πληρωμές για μετακινήσεις Πληρωμές για λοιπές υπηρεσίες.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ: Προμήθεια ειδών εξοπλισμού υπηρεσιών, εργαστηρίων κ. λπ, Προμήθεια υγειονομικού, φαρμακευτικού υλικού και ειδών καθαριότητας, Προμήθεια ειδών συντήρησης και επισκευής εγκαταστάσεων και εξοπλισμού, Προμήθεια ειδών διατροφής, ιματισμού, υπόδησης, εξάρτυσης, εστίασης, κατασκήνωσης και άθλησης, Προμήθεια καυσίμων και λιπαντικών, Διάφορες προμήθειες, Προμήθεια κεφαλαιακού εξοπλισμού.

ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΤΙΚΕΣ: Επιχορηγήσεις σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ιδρύματα και οργανισμοί υγείας, πρόνοιας, κοινωνικής ασφάλισης και λογαριασμούς), Επιχορηγήσεις σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, Επιχορηγήσεις, εισφορές και συνδρομές σε διεθνείς οργανισμούς και κοινότητες του εξωτερικού, Εισοδηματικές ενισχύσεις και λοιπές μεταβιβάσεις.

Ύψος

Η πορεία του προϋπολογισμού της Βουλής δεν αποτελεί εξαίρεση από την γενικευμένη λιτότητα των μνημονιακών χρόνων, ξεκινώντας από τα 218 εκ ευρώ το 2009, την χρονιά πριν την κρίση, στα 133 εκ ευρώ το 2017.

Η ετήσια δαπάνη λειτουργίας του Κοινοβουλίου, συμπεριλαμβανομένων και των περιβόητων μιντιακά βουλευτικών αποδοχών, χρησιμοποιείται κατά κόρον από την

ακροδεξιά και τους νοσταλγούς του Παπαδόπουλου ως έμμεσο όχημα διάβρωσης της νομιμοποίησης του Κοινοβουλίου στις συνειδήσεις των πολιτών: «η Βουλή (βλ. Δημοκρατία) μας κοστίζει, δεν την έχουμε ανάγκη». Η ετήσια δαπάνη όπως είπαμε ανέρχεται περί τα 130 εκ ευρώ, επαναλαμβάνουμε μαζί με τις βουλευτικές αποδοχές. Το ποσό αυτό αποτελεί το 0,07% του ΑΕΠ μας. Ταυτόχρονα, καταβάλλουμε ετησίως διαμέσω των πρωτογενών πλεονασμάτων χαράτσι προς τους δανειστές 3,5% του ΑΕΠ μας – περί τα 6,5 δισ ευρώ, για την αποπληρωμή τόκων ενός μη βιώσιμου χρέους. Ας αποφασίσουν οι πολίτες τι αξιολογούν περισσότερο, τι κοστίζει και δεν μας χρειάζεται, η Δημοκρατία μας ή ένα μη βιώσιμο χρέος;

Πολιτικός Στοχασμός πάνω στην έννοια του Βουλευτή

Στην περσινή αντίστοιχη επιτροπή, ΠτΒ ήταν ο Νίκος Βούτσης. Διαβάζοντας την εισήγησή του, στεκόμαστε στο πνεύμα της, το οποίο συνοψίζεται από τη φράση «Οι δαπάνες της Βουλής δεν είναι τεχνικό θέμα, αλλά πολιτικό». Υπερθεματίζουμε. Για αυτό και ας μας επιτραπεί να αναδείξουμε εν είδει ευρύτερου πολιτικού στοχασμού την λογιστική καταχώρηση της βουλευτικής αποζημίωσης.

Στον προϋπολογισμό της Βουλής οι Βουλευτές λογίζονται ως εργαζόμενοι της Βουλής, υπό την έννοια βέβαια του λαού, ως υπηρέτες του. Εδώ όμως γεννάται μια αντίφαση, η οποία αναπαράγεται και στον ισολογισμό. Η κατηγορία δαπανών στην οποία εντάσσεται η βουλευτική αποζημίωση ονομάζεται Υπηρεσίες, με την έννοια της παροχής υπηρεσιών προς την Βουλή, ενώ η υποκατηγορία με την αμοιβή της υπηρεσίας των Βουλευτών μένει ως «αποζημίωση», φέρνοντας στην επιφάνεια την έννοια του κόστους ευκαιρίας, μιας θυσίας που κάνει ο Βουλευτής για να γίνει τέτοιος, άρα έχει κόστος ευκαιρίας που η κοινωνία οφείλει να του αποζημιώσει. Σε τελική λοιπόν ανάλυση, ο Βουλευτής είναι εργαζόμενος της Κοινωνίας, παρέχοντας υπηρεσίες ή κάποιος που κάνει χάρη στην κοινωνία και οφείλει να «αποζημιώνεται;». Οι λέξεις έχουν τη σημασία τους και η σαφήνεια, ειδικά στο Κοινοβούλιο πρέπει να πρυτανεύει πάντα και παντού. Ιδεολογικά, εμείς στο ΜέΡΑ25

λειτουργούμε ως η φωνή των πολιτών που μας εμπιστεύθηκαν την 7η Ιουλίου και όλων όσοι έχουν πυκνώσει τις τάξεις μας έκτοτε, και αυτό σημαίνει να ακούμε τους πολίτες, τον λαό, όχι ως επαΐοντες που χρήζουν «αποζημίωσης» να τους λέμε ποιο είναι το σωστό αφ'υψηλού.

Στόχευση

Η στόχευση είναι η μέγιστη ικανοποίηση των αναγκών για την εύρυθμη λειτουργία του Κοινοβουλίου, με το μικρότερο δυνατό κόστος και χωρίς βέβαια εκπτώσεις στις απαραίτητες δημοκρατικές λειτουργίες. Αυτό απαιτεί διαφάνεια στις συμβάσεις με τους προμηθευτές, δηλαδή ανάρτηση τους στην «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια». Ταυτόχρονα το Κοινοβούλιο οφείλει να χρηματοδοτεί εκπαιδευτικά προγράμματα, δράσεις, παρεμβάσεις και δρώμενα που καλλιεργούν τη συμμετοχή των πολιτών στο δημοκρατικό πολίτευμα.

Κρατικός Απολογισμός 2017: Η ελληνική οικονομία είναι δέσμια των πρωτογενών πλεονασμάτων

12 Νοεμβρίου 2019

Το 2017 ήταν η πρώτη χρονιά που το ελληνικό δημόσιο ήταν υποχρεωμένο, βάσει των δεσμεύσεων της τότε κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στο Eurogroup που πραγματοποιήθηκε στις 15/6/2017, να επιτύχει πλεονασματικό πρωτογενές δημοσιονομικό αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, ο στόχος για το 2017 ήταν 1,75% του ΑΕΠ, αλλά τα μέτρα του προϋπολογισμού 2017 – αύξηση φορολογίας, περικοπές μισθών, συντάξεων, παροχών – υπεραπόδωσαν με το πρωτογενές πλεόνασμα να φτάνει τελικά στο 3,9% του ΑΕΠ!

Να θυμίσουμε ακριβώς τί αναφέρει η ανακοίνωση του Eurogroup της 15ης Ιουνίου 2017: «*The Eurogroup welcomed Greece's commitment to maintain a primary surplus of 3. 5% of GDP until 2022, and a fiscal path consistent with the European fiscal framework thereafter. According to analysis by the European Commission, such compliance would be achieved with a primary surplus of equal to or above but close to 2. 0% of GDP in the period of 2023-2060*».

Η ελληνική οικονομία είναι δέσμια των πρωτογενών πλεονασμάτων. Ας καταστεί σαφές: πλεόνασμα του δημοσίου σημαίνει εξ ορισμού έλλειμμα του ιδιωτικού τομέα. Σημαίνει μονιμοποιημένη λιτότητα, μόνιμη αφαίμαξη της ελληνικής οικονομίας. Οι κ. κ. της συμπολίτευσης και της μνημονιακής αντιπολίτευσης μιλούν ρητορικά για ανάπτυξη. Πώς είναι δυνατόν όμως να μιλάμε για ανάπτυξη χωρίς να αντιμετωπίζουμε τον ελέφαντα στο δωμάτιο, τα πρωτογενή πλεονάσματα; Ξεκινάμε με handicap, -3,5% για να αποπληρώνονται οι τόκοι ενός μη βιώσιμου χρέους που πρέπει να αναδιարθρωθεί άμεσα!

Ας δούμε τα στοιχεία που προκύπτουν από τον απολογισμό και ισολογισμό του 2017.

Πρωτογενές πλεόνασμα 7,01 δισ. (όλοι οι αριθμοί εφεξής είναι εκφρασμένοι σε δισ. €) ή 3,9% του ΑΕΠ. Αλλά πώς επιτεύχθηκε; Το ΑΕΠ αυξήθηκε σε 180,2 έναντι 176,5 το 2016, αλλά και το δημόσιο χρέος συνέχισε την ανοδική του πορεία από 315,01 το '16 σε 317,41 το 2017 (παρά την ασθενική μείωση σε 176,1% του ΑΕΠ έναντι 178,5% το '16, αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ότι μόνη λύση ήταν και παραμένει η αναδιάρθρωσή του). Οι Δαπάνες Γεν. Κυβ. μειώθηκαν σε 85,22 από 86,3, αλλά το ίδιο συνέβη και με τα Έσοδα Γ. Κ. : από 87,3 το '16 σε 86,6 το 2017. Τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν από 45,64 σε 46,56 (+2%), κυρίως εξαιτίας της συγκριτικά μεγαλύτερης αύξησης των έμμεσων φόρων (από 26,2 σε 26,9 ή +2,7%), ενώ οι άμεσοι από 19,44 σε 19,66 (ή +1,1%). Η έμμεση φορολογία παρουσίασε ανοδικές τάσεις κυρίως χάρη στην αύξηση εσόδων από ΦΠΑ. Οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν λιγότερο αφού ο φόρος εισοδ. φυσικών προσώπων αυξήθηκε κατά 1,1%, σε αντίθεση με των νομικών προσώπων

που μειώθηκε. Έτσι, επιτάθηκε το φαινόμενο να μεγαλώνει η αναλογία έμμεσων/άμεσων φόρων, καταδεικνύοντας την ταξικότητα των μνημονιακών πολιτικών, φτάνοντας τη σχέση μεταξύ τος στο 58/42 έναντι 56/44 το 2013.

Θύμα και η κοινωνική ασφάλιση: η αύξηση της σχετικής δαπάνης από 11,78 το 2016 σε 15,83 το 2017 οφείλεται στην πρόσθετη επιχορήγηση προς τον ΕΦΚΑ (+4,58 δισ. έναντι του '16), αποκρύπτοντας την ανάληψη πολιτική. Παρομοίως, οι επιχορηγήσεις σε Οργανισμούς και Ιδρύματα Υγείας μειώθηκαν κατά 36% (από 3,04 το 2016 σε 1,95 το 2017). Οι Δημόσιες Επενδύσεις απέφεραν έσοδα μόλις 2,33 δισ. και ήταν μειωμένες κατά 41% έναντι τόσο του στόχου, όσο και του αντίστοιχου μεγέθους του 2016 (~4,2 δισ.)

Προφανώς η στάση μας στη επιτροπή θα είναι αρνητική. Δεν δεχόμαστε να επικυρώσουμε τον πρώτο απολογισμό/ισολογισμό που εισήγαγε την παράνοια των πρωτογενών πλεονασμάτων ως μέθοδο αναδιάρθρωσης του χρέους μας.

Η παιδεία αποτελεί βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, προσβάσιμο σε όλες τις βαθμίδες

13 Νοεμβρίου 2019

Το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής είναι επιφορτισμένο με τα ακόλουθα, σύμφωνα με την ίδια την υπηρεσία:

- Να οργανωθεί η πληρέστερη δυνατή ενημέρωση και ανταλλαγή απόψεων, ώστε να αποτυπωθούν τα προβλήματα της σχολικής εκπαίδευσης, να αξιολογηθούν κριτικά και να τύχουν συστηματικής μελέτης με στόχο την αποδοτικότερη αντιμετώπισή τους.

- Να σχεδιαστούν και να τεκμηριωθούν επιστημονικά μεταρρυθμίσεις στην κατεύθυνση της ποιοτικής αναβάθμισης της εκπαίδευσης, της προώθησης της ισότητας ευκαιριών και της κοινωνικής δικαιοσύνης, με έμφαση στις καινοτόμες διδακτικές μεθόδους, την εξασφάλιση σύγχρονων πολυμεσικών εκπαιδευτικών εργαλείων, την καλλιέργεια δημοκρατικών στάσεων, τον σεβασμό στην προσωπικότητα μαθητριών και μαθητών, τις σύγχρονες γνωστικές ανάγκες, τις απαιτήσεις του σύγχρονου κοινωνικού περιβάλλοντος, τις τεχνολογικές εξελίξεις και την αειφόρο ανάπτυξη.

- Να μελετηθεί και να οργανωθεί η επαρκέστερη και αποδοτικότερη αρχική εκπαίδευση και κατάρτιση καθώς και η διαρκής και συστηματική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών με πρόταση θεσμικής κατοχύρωσης της διδακτικής και παιδαγωγικής επάρκειας και εθνικού στρατηγικού σχεδίου επιμόρφωσης.

- Να αρθούν άμεσα τα εμπόδια σχετικά με την ομαλή λειτουργία των σχολείων, την ανταπόκριση σε ειδικές ανάγκες μαθητών και μαθητριών και την πλήρη ένταξη όλων στις σχολικές τάξεις, την ουσιαστική συνεργασία των εκπαιδευτικών, την εκτίμηση της αποδοτικότητας μεθόδων, προγραμμάτων και υλικών, την έγκαιρη διαπίστωση και αντιμετώπιση της σχολικής διαρροής και των προβλημάτων γραμματισμού.

- Να αναδιοργανωθεί το Ινστιτούτο ως αποτελεσματικός, ορθολογικά και δημοκρατικά οργανωμένος επιστημονικός φορέας, αντίστοιχος με τις αρμοδιότητές του και τα ευ-ρωπαϊκά πρότυπα.

- Να ολοκληρωθούν τα συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προγράμματα της περιόδου 2007-2013 και να τακτοποιηθούν οι οικονομικές τους εκκρεμότητες με την αποζημίωση των εκπαιδευτικών στα οποία οφείλονταν αμοιβές ή κάλυψη εξόδων και να οργανωθεί αποτελεσματικά η διαδικασία υλοποίησης όλων των νέων ΕΣΠΑ.

Η δηλωμένη στόχευση για την εκπαιδευτική πολιτική της ΝΔ

Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιοι είναι οι στόχοι της κυβέρνησης για το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας γενικότερα, σε όλες τις βαθμίδες: η εμπέδωση ότι η παιδεία αποσκοπεί στον σχηματισμό ανθρώπινου κεφαλαίου για την μεγιστοποίηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, ή με πιο απλά λόγια, η ιδιωτικοποίηση, υποχρεωτική εκπαίδευση με vouchers, βλ. Σουηδία όπου το σύστημα με τα vouchers οδήγησε τη χώρα στις τελευταίες θέσεις στους πίνακες αξιολόγησης μεταξύ των χωρών μελών του ΟΟΣΑ, και τριτοβάθμια με δανεισμό, βλ. ΗΠΑ.

Η θέση του ΜΕΡΑ25 είναι ξεκάθαρη: η παιδεία αποτελεί βασικό ανθρώπινο δικαίωμα, προσβάσιμο σε όλες τις βαθμίδες για όλους. Ειδικότερα, οι αρμοδιότητες του ΙΕΠ, ενός οργανισμού τον επικεφαλής του οποίου ελέγχει η εκάστοτε εκτελεστική εξουσία, πρέπει να ασκούνται από το ΔΙΑΣΚΕΠ ΠΑΙΔΕΙΑΣ. Συγκεκριμένα:

Το ΜΕΡΑ25 θα θεσμοθετήσει ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΛΗΡΩΤΩΝ & ΕΚΛΕΓΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ (ΔΙΑΣΚΕΠ) ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

- Το ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ θα χαράσσει την πολιτική για την παιδεία μέσα από συνεχή, από-κομματικοποιημένο διάλογο στον οποίο θα συμμετάσχουν πολίτες πέραν των συντεχνιών της εκπαίδευσης ή των κομμάτων.
- Για να εξασφαλιστεί η ακηδεμόνευτη λειτουργία του ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, τα μέλη του θα αποτελούνται από 300 πολίτες, εκ των οποίων οι 100 θα επιλέγονται με κλήρωση από τους ενεργούς εκπαιδευτικούς της χώρας (10 νηπιαγωγοί, 30 Δημοτικών, 30 Γυμνασίων/Λυκείων, 30 πανεπιστημιακοί), οι 100 θα επιλέγονται με κλήρωση από τον συνολικό πληθυσμό της χώρας (όλοι με κυλιόμενες διετείς θητείες) ενώ ο υπόλοιποι 100 θα ορίζονται από τα κοινοβουλευτικά κόμματα ανάλογα με την εκλογική τους δύναμη. Οι 300 θα εκλέγουν το 9μελές Προεδρείο του ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ αποτελούμενο από 3 μέλη της κάθε μίας των τριών εκατοντάδων.

• Κάθε τρίμηνο, το ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ θα συγκαλείται για εντατική τριήμερη συνδιάσκεψη που αφορά ένα συγκεκριμένο θέμα. Για το θέμα αυτό θα εισηγούνται προτάσεις πολιτικής οι εκπρόσωποι στο ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ της κυβέρνησης και των αντιπολιτευόμενων κομμάτων (καθώς και ειδικοί που θα υποστηρίζουν τις θέσεις τους) ενώ τα μέλη του ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ θα μπορούν να θέτουν ερωτήματα, να αντιπροτείνουν πολιτικές κλπ. Στο τέλος της συνδιάσκεψης, στην βάση της εμπειριστατωμένης συζήτησης, το ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ θα λαμβάνει συγκεκριμένες αποφάσεις. Η κυβέρνηση, τότε, θα δύναται να τις καταθέτει προς ψήφιση στην Βουλή, εφόσον συμφωνεί με αυτές. Σε αντίθετη περίπτωση, αν το ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ καταλήξει στην ίδια απόφαση μετά από διετία τότε η κυβέρνηση υποχρεούται να την καταθέσει στην Βουλή, ακόμα κι αν διαφωνεί, όπου θα χρειάζεται πλέον ενισχυμένη πλειοψηφία για να μην γίνει νόμος του κράτους η εισήγηση του ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

Στο πλαίσιο του ΔΙΑΣΚΕΠ ΜΟΡΦΩΣΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, το ΜΕΡΑ25 θα εισηγηθεί:

- Το δημοκρατικό-αντιαυταρχικό σχολείο που καλλιεργεί τον σεβασμό στη διαφορά και τις οικουμενικές αξίες, που προάγει την κουλτούρα του διαλόγου και της πολυπολιτισμικότητας, τον συνταγματικό πατριωτισμό, τη συλλογική ταυτότητα ως αλληλεπίδραση του ελληνικού με το οικουμενικό, ενώ ταυτόχρονα προβάλλει τις ιδιαιτερότητες κάθε τοπικής περιοχής και πολιτισμικής ομάδας (ιδίως των «μειονοτήτων»)
- Την αντικατάσταση της παθητικής αποστήθισης από μεθόδους ενεργητικής εκμάθησης που κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον του μαθητή -και την μεγάλη μείωση της από έδρα διδασκαλίας που θα αντικατασταθούν από άλλου τύπου εκπαιδευτικές δραστηριότητες
- Σχολικό πρόγραμμα που περιλαμβάνει μαθήματα επιλογών από τις μικρές ηλικίες

- Την περιβαλλοντική παιδεία σε όλες τις βαθμίδες, με εργαστηριακή μορφή και πρακτική εξάσκηση σε καθημερινές πρακτικές (ανακύκλωση, κομποστοποίηση, χρήση νερού, carbon free κ.ά.), καθώς και εμπέδωση των αξιών της αειφορίας
- Κατάργηση της υποχρεωτική εργασίας των μαθητών στο σπίτι και ολοήμερο σχολείο για όλους τους μαθητές
- Επέκταση του Γυμνασίου κατά ένα χρόνο (4 τάξεις γυμνασίου) και μείωση του Λυκείου στα δύο έτη. Έτσι η υποχρεωτική εκπαίδευση θα περιλαμβάνει 2 χρόνια νηπιαγωγείο, 6 δημοτικό και 4 γυμνάσιο.
- Την ομαλή μετάβαση από τη μία βαθμίδα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης στην επόμενη
- Την διάκριση σε γενικά και επαγγελματικά λύκεια (διετούς διάρκειας), με την πρόσβαση στα λύκεια ανοικτή και διαθέσιμη για οποιοδήποτε πολίτη πάνω από 16 ετών.
- Την αναβάθμιση των επαγγελματικών λυκείων ώστε να εξασφαλίζουν την απόκτηση τεχνικών δεξιοτήτων που καλύπτουν τις ανάγκες τεχνικών επαγγελμάτων – και με απολυτήρια που πιστοποιούν την επάρκεια για συγκεκριμένη επαγγελματική απασχόληση (υδραυλικός, ηλεκτρολόγος, ξυλουργός κλπ.)
- Γενικά λύκεια που προετοιμάζουν τους μαθητές για πανεπιστημιακές σπουδές
- Πρόσβαση στα πανεπιστήμια με εξετάσεις πανελλαδικής κλίμακας οι οποίες να δίνονται 3-4 φορές τον χρόνο, και στα δύο έτη του λυκείου, σε συγκεκριμένα αντικείμενα και οι συμμετέχοντες να κατοχυρώνουν βαθμολογία, την οποία στη συνέχεια να μπορούν να βελτιώσουν, και η οποία θα αποτελεί το κριτήριο εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση (με τους υποψήφιους να συμπληρώνουν μηχανογραφικό σε ετήσια βάση όσες φορές το επιθυμούν)
- Την ουσιαστική αυτονόμηση των πανεπιστημίων από το κράτος (με το κράτος να χρηματοδοτεί τα Πανεπιστήμια επί τη βάση

του αριθμού και του τύπου των τίτλων σπουδών που παράγει το κάθε ΑΕΙ και του παραγόμενου ερευνητικού αποτελέσματος)

- Την έρευνα να αποτελεί βασική συνιστώσα των ΑΕΙ, με χρηματοδότηση της βασικής έρευνας σε κάποιο επίπεδο σε όλους τους τομείς
- Την επιλογή τριών παραγωγικών τομέων στους οποίους να στοχεύσει την πρωτοπορία σε παγκόσμιο επίπεδο: (α) συγγραφή λογισμικού ψηφιακών εφαρμογών (με υποχρεωτική μάθηση coding από την 1η Γυμνασίου έως το Πανεπιστήμιο), (β) τον ναυπηγοεπισκευαστικό τομέα, και (γ) στον τομέα των πράσινων τεχνολογιών
- Διασφάλιση της ελευθερίας λόγου και περιφρούρηση του πανεπιστημιακού ασύλου με την δημιουργία Υπηρεσίας Περιφρούρησης του Ασύλου, σε κάθε πανεπιστήμιο, από υπαλλήλους των ΑΕΙ.
- «Ακριβή» αξιολόγηση διδακτικού προσωπικού από συναδέλφους άλλων ιδρυμάτων/σχολείων (βασιζόμενη δηλαδή στην παρακολούθηση μαθημάτων, και την μελέτη των ερευνητικών αποτελεσμάτων -αντί για ερωτηματολόγια ή ποσοτικά κριτήρια) στην βάση της εκ περιτροπής και προσωρινής συμμετοχής στην νέα Διαδικασία Αξιολόγησης σχολείων και πανεπιστημίων
- Την μετατροπή των Ιατρικών και Νομικών Σχολών σε αποκλειστικά μεταπτυχιακές σχολές, κατά τα πρότυπα των ΗΠΑ και της Αυστραλίας, με τους εισαγόμενους σε αυτές να υποχρεούνται να ολοκληρώσουν άλλο προπτυχιακό πρόγραμμα πριν ενταχθούν στην Ιατρική ή Νομική Σχολή – με σκοπό την αποδέσμευση 18χρονων από την κοινωνική πίεση να γίνουν γιατροί/δικηγόροι επειδή εισήχθησαν σε αυτές τις σχολές, και την δυνατότητα άλλων νέων που δεν εισήχθησαν σε αυτές τις σχολές στα 18 τους να εισαχθούν στην θέση όσων από τους εισαχθέντες αποφάσισαν, αφού ολοκλήρωσαν άλλο προπτυχιακό, να μην συνεχίσουν στην Ιατρική/Νομική Σχολή.

Γιάννης Βαρουφάκης: «Η ολιγαρχική καταστολή είναι ο αρωγός της βίας και της ανομίας»

13 Νοεμβρίου 2019

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι όλα όσα κάνει κατατείνουν στην επιβολή του νόμου και της τάξης, ότι προσπαθεί δήθεν να συμμαζέψει την κατάσταση στη χώρα. Ας δούμε κατά πόσον τα άρθρα του νομοσχεδίου για τον Ποινικό Κώδικα στο σύνολό τους επιβεβαιώνουν κάτι τέτοιο. Ας τα προβάλουμε κιόλας πάνω στην οθόνη της πραγματικότητας εκεί έξω – **εκεί που τα λόγια της Κυβέρνησης γίνονται πράξη με τον ιδιαίτερο δικό της τρόπο.**

Πράγματι σε μια ευνομούμενη, δίκαιη χώρα, η βία είναι ανεπίτρεπτη. Η ανομία είναι ανεπίτρεπτη. Σε μια χώρα όμως όπου η ανομία είναι στην εξουσία με την πιο παρασιτική ολιγαρχία, η βία είναι, δυστυχώς, αναπόφευκτη. Εμείς στο ΜέΡΑ25 απορρίπτουμε τη βία και την ανομία. Απορρίπτουμε τη βία και την ανομία επειδή, όπως είχε πει ο Γκάντι, ακόμα κι όταν δείχνει να φέρνει κάτι καλό αυτό το καλό είναι πρόσκαιρο ενώ το κακό που κάνει είναι μόνιμο. Καταδικάζουμε όμως ακόμα πιο έντονα τη χειρότερη μορφή βίας: την φτώχεια και την καταδίκη να ζει κανείς αναξιοπρεπώς. Μια κατάσταση που στη χώρα μας, στη Χρεοδουλοπαροικία η Ελλάς έχει επιβληθεί στους πολλούς από τους πολύ ολίγους.

Αν φανταστούμε για μια στιγμή έναν εχθρό της κοινωνικής ειρήνης που πασχίζει να καλλιεργήσει τη διχόνοια, την αίσθηση της αδικίας που φέρνει το θυμό που είναι προάγγελος της βίας, τι θα έκανε αυτός ο εχθρός της κοινωνικής συνοχής σε αυτή τη χώρα; Μήπως θα έδινε 50 δις μετρητά στους τραπεζίτες και άλλα 55 δις σε ΙΟΥΣ; Ή ακόμα περισσότερο θα τους έδινε και μετά ασυλία – όπως κάνει το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης αναφορικά με την απιστία για τους τραπεζίτες; Ενώ ταυτόχρονα νομοθετούνται ποινές φυλάκισης 3 ετών για όποιους ρίχνουν

τρικάκια διαμαρτυρόμενοι σε διάφορες δημόσιες υπηρεσίες (ΔΕΗ κλπ.) και δημιουργούνται “ιδιώνυμα” εγκλήματα για όποιους διαμαρτύρονται στα συμβολαιογραφία όπου πλειστηριάζονται τα σπίτια από το βουνό των κόκκινων δανείων των πολιτών, τα οποία παράλληλα πωλούνται στα αρπαχτικά ταμεία.

Στην ίδια αυτή χώρα, αυτός που θα προσπαθούσε να διαταράξει τον κοινωνικό ιστό θα “κακουργηματοποιούσε” την δωροδοκία του απλού υπαλλήλου, ενώ παράλληλα θα άφηνε στο απυρόβλητο τις αμαρτίες των καρτέλ των εργολάβων που φυσικά πηγαίνουν χέρι χέρι μαζί με το καρτέλ των προαναφερθεισών τραπεζών.

Βέβαια το νομοσχέδιο αυτό πέρα από το ότι πυροδοτεί την κοινωνική ειρήνη, γεννάει κι άλλα “οξύμωρα σχήματα”. Όπως το ότι παραμένει φερ’ ειπείν πλημμέλημα η κατοχή Καλάσνικοφ ενώ η κατοχή μπουκαλιού νερού ή μπίρας με βενζίνη, κακουργηματοποιείται.

Φανταστείτε λοιπόν αυτόν τον πανούργο τύραννο που πασχίζει να καλλιεργήσει την εμφυλιοπολεμική ατμόσφαιρα και την βαθεία ανομία, πόσο πρόσφορο έδαφος θα έβρισκε με το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης.

Μιας Κυβέρνησης που μόλις χθες δίωκε διαμαρτυρόμενους πολίτες – μεταξύ των οποίων ο Τομέαρχης Πράσινης Μετάβασης του ΜέΡΑ25, Γιάννης Χαραλαμπίκης – για το περαιτέρω ξεπούλημα του Λιμανιού στην Cosco. Μιας Κυβέρνησης που τα όργανα της εισβάλουν σε νυχτερινό κέντρο όπου διασκεδάζουν νέα παιδιά και τους καθίζει επί μία ώρα γονυπετείς δήθεν για να εξακριβώσει τα στοιχεία τους. Μιας Κυβέρνησης της οποίας τα έργα και οι μέρες έχουν τραγικά συμβάντα **σαν το προχθεσινό στην ΑΣΟΕΕ με όμηρους φοιτητές και πάνοπλους αστυνομικούς να εισβάλουν μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο και να κάνουν αθρόα χρήση χημικών εναντίων τους.** Αυτή η πολιτική που εναντιώνει νέους έναντι νέων (φοιτητές και αστυνομικούς) ενώ παράλληλα τους εξαθλιώνει αμφοτέρους, αυτή είναι η πολιτική η οποία και με το

σημερινό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης επισφραγίζεται.

Αυτήν την πολιτική βέβαια του πανούργου τυράννου που εναντιώνεται στον κοινωνικό ιστό η παρούσα Κυβέρνηση δεν χρειάζεται να την φανταστεί, διότι πολύ απλά την εφαρμόζει.

Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη με Υπουργό Προστασίας του Πολίτη τον κ. Χρυσοχοϊδη, που με ασέβεια απέναντι στην οικογένεια του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου μιλάει για “νέο Γρηγορόπουλο”, αμφισβητεί ότι επρόκειτο για φόνο χωρίς αφορμή και λόγο από όργανο του κράτους. **“Συγχαρητήρια” λοιπόν στον κ. Χρυσοχοϊδη και την Κυβέρνηση, είναι “εξαιρετική” η προσπάθεια της μεγιστοποίησης της πιθανότητας βίας πριν μάλιστα από την επέτειο της 17 Νοέμβρη.** Κάνει πραγματικά ό,τι μπορεί να επιβεβαιώσετε αυτά που λέει το ΜέΡΑ25 από την πρώτη μέρα στη Βουλή: Ότι ο κ. Χρυσοχοϊδης είναι ακατάλληλος. Διότι ποιός θα προστατεύσει τον πολίτη από τον συγκεκριμένο Υπουργό Προστασίας του Πολίτη που με τα όσα είχε κάνει με τις οροθετικές γυναίκες θα έπρεπε να διώκεται και όχι να υπουργοποιείται;

Η παρασιτική ολιγαρχία λοιπόν εφαρμόζει πλήρως έναν προωθημένο αυταρχισμό. Άλλο είναι η μηδενική ανοχή στη Βία, άλλο το να προκαλείς τη Βία για να ασκείς Βία ενισχύοντάς την στο όνομα της μηδενικής ανοχής στη Βία. Κάποτε λεγόταν και προποκάτσια!

Η ευκαιρία για κοινωνική ειρήνη στα πανεπιστήμια μπορεί να επέλθει μόνο από την πανεπιστημιακή κοινότητα – με τη βοήθεια όλων μας. Τα λουκέτα κι οι διμοιρίες των ΜΑΤ που στέλνει η Κυβέρνηση, την καθιστούν απλώς υπηρέτες αυτής της βίας.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΛΟΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΗ, ΑΠΛΗ ΚΑΙ ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ. Τέτοια είναι η απάντησή της Κυβέρνησης στα θέματα της βίας, της ανομίας, του πανεπιστημίου, των ναρκωτικών κλπ. Η καταστολή.

Η αλλαγή όμως δεν κυλά μόνη της πάνω στους τροχούς του

αναπόφευκτου. Έρχεται μέσα από συνεχείς αγώνες κατά της ολιγαρχικής καταστολής – που είναι ο κύριος αρωγός της βίας και της ανομίας στη χώρα μας, αλλά και σε όλες τις χώρες του πλανήτη.

Το ΜέΡΑ25 κατέθεσε τροπολογία για την κατάργηση του Τρομονόμου

13 Νοεμβρίου 2019

Κατατέθηκε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΜέΡΑ25 Τροπολογία με την οποία καταργούνται οι κατάπτυστες διατάξεις του «Τρομονόμου» (άρθρο 187Α Ποινικού Κώδικα) στο πλαίσιο της συζήτησης και ψήφισης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα.

Η Κυβέρνηση με τις διατάξεις που φέρνει προς ψήφιση επιτείνει το αξιόποino και αλλάζει επί τα χείρω τις ήδη απαράδεκτες διατάξεις για τη Δημοκρατία και τα θεμελιώδη Δικαιώματα των πολιτών, του λεγόμενου «τρομονόμου». Διατάξεις που παραπέμπουν στις σκοτεινές εποχές του «ιδιώνυμου» και έχουν σαφή σκοπό την ανάσχεση των κοινωνικών αγώνων και την τρομοκράτηση των διαμαρτυρόμενων πολιτών.

Η τρομοκρατία μπορεί να αντιμετωπιστεί πλήρως με τις κοινές διατάξεις για την εγκληματική οργάνωση του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα και δεν χρειάζονται ειδική μεταχείριση που αφήνει παραθυράκια στη δίωξη του φρονήματος των πολιτών.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ - ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο Σ/ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

Θέμα: Κατάργηση του “τρομονόμου” (άρθρο 187Α ΠΚ)

A. Αιτιολογική Έκθεση

Οι διατάξεις του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα συνιστούν στην ουσία μέσο ενίσχυσης της καταστολής και διεύρυνσης των “υπόπτων” που δυνητικά μπορεί να διαταράσσουν την “κανονικότητα” του “νόμου και της τάξης” της καθεστηκυίας αυτής τάξης, που επιβάλλει με περίσσεια καταστολή την λιτότητα και τα μνημόνια στη χρεοδουλοπαροικία μας.

Σε ένα κράτος δικαίου που αναγνωρίζει θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς περιορισμό του πυρήνα τους δεν νοείται διάταξη που διευρύνει διασταλτικά το αξιόποινο ακόμα και πλημμεληματικών πράξεων.

Διατάξεις που ευθέως μας παραπέμπουν στις σκοτεινές εποχές του “ιδιώνυμου” και οι οποίες χρήζουν άμεσης κατάργησης, διότι ο ποινικός νόμος ποινικοποιεί πράξεις και όχι προθέσεις ή ακόμα περισσότερο “πεποιθήσεις”. Ενώ ακόμα και για εικαζόμενες “προθέσεις” δεν δύναται η ποινικοποίηση με όρους κράτους δικαίου χωρίς καν αρχή εκτέλεσης της πράξης. Παραβιάζονται βασικές αρχές του δυτικού νομικού πολιτισμού, της ποινικής επιστήμης που δεν θυσιάζει την ελευθερία των πολιτών στον βωμό μιας δήθεν “ασφάλειας” πανοπτικού τύπου.

Η διάταξη αυτή εξυπηρετεί σε τίποτα παρά μόνο την καταπάτηση βασικών δικαιωμάτων των πολιτών. Παραβιάζει βασικές ατομικές ελευθερίες, ανατρέπει το τεκμήριο αθωότητας μετατρέποντας το σε εξ ορισμού ενοχή οποιουδήποτε διαμαρτύρεται και αντιτάσσεται στην λαίλαπα που επισυμβαίνει στη χρεοδουλοπαροικία, συρρικνώνει τις υπάρχουσες δικονομικές εγγυήσεις και προβαίνει σε απαράδεκτες αυθαιρεσίες.

Για τα εν λόγω σοβαρά δημοκρατικά και ζητήματα δικαιωμάτων που ανακύπτουν, για να αποφευχθούν τα σχέδια της Κυβέρνησης για επίταση της καταστολής των κοινωνικών αγώνων και του περιορισμού των ατομικών ελευθεριών των πολιτών, καταθέτουμε την κατωτέρω τροπολογία με την οποία καταργείται το άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα που συνιστά εν δυνάμει κίνδυνο για κάθε διαμαρτυρόμενο δημοκρατικό πολίτη,

ο οποίος υπακούει στην ακροτελεύτια διάταξη του άρθρου 120 του Συντάγματος.

Εξάλλου υπάρχει η διάταξη του άρθρου 187 ΠΚ που καλύπτει τις δράσεις των εγκληματικών οργανώσεων με πληρότητα. Δεν απαιτείται καμία περαιτέρω ειδική ποινική μεταχείριση για φερόμενες “τρομοκρατικές πράξεις”.

Β. Τροπολογία - Προσθήκη

α) Οι παράγραφοι 11, 12, 13, 14, 15 και 16 του άρθρου 3 του παρόντος καταργούνται.

β) Οι διατάξεις του άρθρου 187Α του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα καταργούνται.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Οι προτείνοντες βουλευτές,

Μαρία Απατζίδα
Φωτεινή Μπακαδήμα

«Εδώ Πολυτεχνείο!» του Γιάννη Βαρουφάκη

15 Νοεμβρίου 2019

Η φετινή επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου βρίσκει την κοινωνία εγκλωβισμένη στη Χρεοδουλοπαροικία. Την βρίσκει πτωχευμένη απέναντι σε μια κυβέρνηση που της υπόσχεται νέα φιλοδωρήματα την ώρα που σχεδιάζει να συγκαλύψει τις εσωτερικές της τριβές δημιουργώντας εμφυλιοπολεμικές συνθήκες στους δρόμους και διώκοντας όποιον τολμήσει να αντισταθεί στην νέα παρασιτική ολιγαρχία την οποία χτίζει πάνω

στο 4ο Μνημόνιο που κληρονόμησε.

Το ΜέΡΑ25 δεν θυμάται το Πολυτεχνείο μόνο κάθε Νοέμβρη. Από την μέρα της ίδρυσής του, στην Ιδρυτική Διακήρυξή του το ΜέΡΑ25 ήταν σαφές:

«Περιπέτεια δεν ήταν το Κούγκι και το Μεσολόγγι, ο Γοργοπόταμος ή το Πολυτεχνείο. Περιπέτεια ήταν η Τουρκοκρατία, η Κατοχή κι η Χούντα! ... Περιπέτεια, εν κατακλείδι, είναι η μονιμοποίηση της Χρεοδουλοπαροικίας!»

Εμείς, το ΜέΡΑ25, είμαστε εδώ για να αντισταθούμε, να σταθούμε αρωγοί σε εκείνους που δεν το βάζουν κάτω, να θυμίζουμε ότι τη μνήμη του Πολυτεχνείου, σε τελική ανάλυση, την αμαύρωσαν όσοι, στο όνομά του, είπαν ΝΑΙ ΣΕ ΟΛΑ, να φανούμε αντάξιοι όσων μας έστειλαν στη Βουλή για να προτάξουμε την υπεύθυνη ανυπακοή σε όλα εκείνα που καθιστούν τόσο επίκαιρη την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Πάνω από όλα, το ΜέΡΑ25 είναι εδώ για να θυμίζει ότι η Δημοκρατία είναι το πιο εύθραυστο λουλούδι. Θυμάμαι μια συζήτηση που είχα τέσσερα χρόνια μετά το Πολυτεχνείο, στην Αγγλία όπου βρέθηκα για σπουδές, με δύο βετεράνους Άγγλους συνδικαλιστές. Πάνω στην συζήτηση, ο ένας εξ αυτών με ρώτησε αν χαίρομαι που είμαι σε μια χώρα όπου τα δημοκρατικά δικαιώματα για τα οποία πάλεψαν οι φοιτητές στο δικό μας Πολυτεχνείο είναι αναφαίρετα και δεν κινδυνεύουν από τον στρατό, τις μυστικές υπηρεσίες, την αστυνομία. Πριν προλάβω να του απαντήσω, γυρνάει ο δεύτερος συνδικαλιστής και του λέει:

«Θεωρείς πράγματι ότι αν το δικό μας, το Βρετανικό κατεστημένο, κάποια στιγμή νιώσει απειλούμενο δεν θα προβεί σε κατάργηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων μας; Δεν έχεις καταλάβει ότι την δημοκρατία μας την αφήνουν να υπάρχει όσο η δημοκρατία δεν απειλεί τα συμφέροντά τους; Αγαπητέ μου, το κατεστημένο επιτρέπει τις δημοκρατικές διαδικασίες μόνο εφόσον δεν κινδυνεύει. »

Ακριβώς επειδή η Δημοκρατία δεν χαρίζεται αλλά κερδίζεται το ΜΕΡΑ25 τιμά την επέτειο του Πολυτεχνείου κάθε μέρα του χρόνου. Με υπεύθυνη, ρεαλιστική, διεθνιστική ανυπακοή στην ολιγαρχία-δίχως-σύνορα.

Γιάνης Βαρουφάκης,
Γραμματέας ΜΕΡΑ25

Κόκκινα δάνεια: η κυβέρνηση τεστάρει τα αντανakλαστικά της κοινωνίας

15 Νοεμβρίου 2019

Η κυβέρνηση μέσω λαγών τεστάρει τα αντανakλαστικά της κοινωνίας. Χτες το Reuters δημοσίευσε διαρροή από κυβερνητικό αξιωματούχο, ο οποίος δεν κατονομάζεται, που λέει πως η κυβέρνηση προτίθεται να ακολουθήσει το μοντέλο της πώλησης των κόκκινων δανείων σε αρπακτικά funds με τεράστια έκπτωση, που φτάνει μέχρι και το 92%, και για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των Ελλήνων στα ασφαλιστικά ταμεία. Μετά την κατακραυγή, ο αρμόδιος υπουργός Βρούτσης αναγκάστηκε να διαψεύσει. Εμείς παρακολουθούμε στενά το θέμα και δηλώνουμε στην κυβέρνηση πως θα μας βρει πολέμιους απέναντι σε αυτές τις κοινωνικά ανάλγητες αγοραίες πρακτικές.

Ο μόνος τρόπος απεξάρτησης του αθλητισμού από τη βία είναι η απεξάρτησή του από τον τζόγο και τους ολιγάρχες

15 Νοεμβρίου 2019

Το ποδόσφαιρο, όπως έλεγε και ένας μεγάλος προπονητής της Liverpool, δεν είναι θέμα ζωής και θανάτου, είναι κάτι σπουδαιότερο από αυτό. Και ο αθλητισμός γενικά βγάζει τόσο τον καλύτερο, όσο και τον χειρότερο εαυτό των ανθρώπων. Όταν ειδικά συνδυάζεται με την εξουσία, τότε δηλητηριάζεται αυτή η όμορφη διαδικασία του αθλητισμού.

Μια διαδικασία θεάματος, η οποία με την τηλεόραση, την επιχειρηματική ολιγαρχία και τους τεράστιους ομίλους, εγκλωβίζει τα μάτια των θεατών και τα πουλάει στα παντός είδους συμφέροντα και τις εξουσίες. Όλα αυτά με την διαδικασία εμπορευματοποίησης του αθλητισμού, όπου η οικονομική εξουσία διασυνδέθηκε με τον αθλητισμό. Δεν είναι τυχαίο μάλιστα, ότι το τέλος του ερασιτεχνισμού συνυπήρξε ιστορικά με το τέλος του κοινωνικού κράτους στη Δύση. Και η συστηματικοποίηση της βίας στα γήπεδα με τις γενικότερες εξελίξεις του χρηματοπιστωτικού κόσμου.

Ο χουλιγκανισμός ακόμα είναι τέκνο της δυτικής Ευρώπης, κυρίως HB. Η αλλαγή δεν έγινε από τα μέτρα που πήρε η Θάτσερ μετά την τραγωδία στο Hazel το 1985, στον τελικό Λίβερπουλ – Γιουβέντους. Η ουσιαστική αλλαγή έγινε όταν οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες των ομάδων αντιλήφθηκαν πως είναι επιχειρηματικά προτιμότερο για τους ίδιους να φτιάξουν ένα καλό «προϊόν», δηλαδή καλές ομάδες, με θέαμα για τους θεατές και κυρίως ανταγωνιστικό και αξιόπιστο πρωτάθλημα που να κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον των φιλάθλων και άρα γεμάτα γήπεδα (sold out γήπεδα) και φυσικά υψηλή τηλεθέαση – και τα δύο να συμβάλλουν ιδιαίτερα στα κύρια έσοδα των ομάδων,

τη διαφήμιση. Και πραγματικά, τα πρωταθλήματα πλέον της δυτικής Ευρώπης είναι τα καλύτερα παγκοσμίως, με σχεδόν μηδενική βία στα γήπεδα.

Στην Ελλάδα ισχύουν τα παραπάνω, οι επιχειρηματίες που εμπλέκονται στον επαγγελματικό αθλητισμό δεν ενδιαφέρονται να προσπορίσουν οικονομικά κέρδη από αυτή καθαυτή τη δραστηριότητα, δηλαδή να εργαστούν συλλογικά για ένα ανταγωνιστικό και αξιόπιστο πρωτάθλημα που θα προσελκύει το εγχώριο αλλά και το διεθνές κοινό, αλλά μέσω των ομάδων να αποκομίσουν οικονομικά κέρδη για άλλες τους – συνήθως ημι-παράνομες – δραστηριότητες.

Είναι το λεγόμενο τρίγωνο της αμαρτίας, που έδρασε συστηματικά πριν την κρίση και συνεχίζει δυστυχώς να δρα και μάλιστα ως «τετράγωνο», καθώς σε αυτό προστίθεται και ο αθλητισμός. Φτωχοποιημένος και απαξιωμένος σε πλήρη αντιστοιχία με την χρεοδουλοπαροικία μας. Σε μια χρεοδουλοπαροικία όπου εν τέλει αυτός ο χρεοκοπημένος αθλητικός παραγοντισμός κατατείνει στην εξυπηρέτηση του τζόγου, την ουσία δηλαδή της αντανάκλασης της χρεοδουλοπαροικίας σε αυτή τη χώρα.

Ο μόνος τρόπος λοιπόν πραγματικής απεξάρτησης του αθλητισμού από τη βία, είναι η απεξάρτηση του τόσο από τον τζόγο, όσο και από τους ολιγάρχες. Γιατί το χρήμα και η εξουσία, είναι το δηλητήριο που καταστρέφει τον αθλητισμό.

Εμείς λοιπόν σε αυτήν την κατεύθυνση προτείνουμε πρώτον οι μετοχές των αθλητικών συλλόγων και οργανισμών να αποδοθούν στους φιλάθλους, ώστε να υπάρξει μια πραγματική κοινωνικοποίηση του αθλητισμού και των σωματείων του. Παράλληλα, κρατικοποίηση όλου του τζόγου στην Ελλάδα. Επανακρατικοποίηση του ΟΠΑΠ αλλά και μετάβαση όλων των μορφών τζόγου με παράλληλο περιορισμό του στο Δημόσιο. Όστε να χρηματοδοτηθούν μέσα από αυτά τα κέρδη τόσο η ίδια απεξάρτηση από τον τζόγο, όσο και γενικότερα κοινωνικές δομές για τη χώρα. Τέλος να μπει ένα όριο στο συνολικό κόστος των μισθών (salary cap), όπως γίνεται μέχρι και στην Αμερική

(στο NBA και αλλού).

Μόνο μέσα από ουσιαστικές και ριζοσπαστικές αλλαγές στο αθλητικό πεδίο, θα μπορέσει αυτό να ανασάνει από την ολιγαρχική κερδοσκοπία με όσα δεινά αυτή συνεπάγεται για τον αθλητισμό, τον κόσμο του και το γενικότερο κοινωνικό σύνολο.

Το Κοινωνικό Κράτος είναι κατοχυρωμένο συνταγματικό δικαίωμα και όχι «προνόμιο»

18 Νοεμβρίου 2019

Σύμφωνα με τους θεωρητικούς των Οικονομικών της Προσφοράς, του νεοφιλελευθερισμού, αυτού του κυρίως οικονομικίστικου μοντέλου κοινωνικο-οικονομικό-πολιτικής οργάνωσης, τα ανθρώπινα δικαιώματα διαχωρίζονται (τα οποία ονομάζουν σημειωτέον ατομικά και όχι ανθρώπινα), σε Αρνητικά και Θετικά. Εδώ ένα παράδειγμα από ένα προωθημένο think tank του νεοφιλελευθερισμού, των Αυστριακών Οικονομικών όπως αλλιώς λέγονται επίσης.

Αρνητικά ονομάζονται αυτά που δεν κοστίζουν και συνιστούν απαγορεύσεις: απαγορεύεται η αφαίρεση ζωής, η κλοπή, η στέρηση της ελευθερίας του λόγου, η διάκριση με βάση το χρώμα, το φύλο, τη σεξουαλικότητα κλπ.

Θετικά είναι τα δικαιώματα που κοστίζουν και συνιστούν μια παροχή, όπως το δικαίωμα στην υγεία, την παιδεία, την πρόνοια κλπ.

Τα αρνητικά δικαιώματα βέβαια έχουν και αυτά το κόστος τους, που διαμοιράζεται σε τρεις αλληλένδετους κλάδους: την αστυνόμευση/καταστολή, την δικαιοσύνη και το

σωφρονιστικό σύστημα, τις φυλακές, κλάδοι που υπάρχουν για να επιβάλλουν την τήρηση των αρνητικών δικαιωμάτων.

Η διεθνής εμπειρία δείχνει πως όταν τα θετικά δικαιώματα εκλείπουν, οι απαγορεύσεις που συνιστούν τα αρνητικά παύουν να γίνονται σεβαστές και το κόστος διαφύλαξης τους αυξάνει ραγδαία, χρεία γαρ για περισσότερη αστυνόμευση, δικαστικές εργασίες, φυλακισμένους. Ενδεχομένως να είναι κι αυτός ένα λόγος που οι οικονομικά φιλελεύθερες ΗΠΑ έχουν τους περισσότερους φυλακισμένους στον πλανήτη, και ως ποσοστό και ως απόλυτο αριθμό, ενώ ταυτόχρονα να είναι μια οικονομία με αμιγώς ιδιωτικοποιημένο σύστημα υγείας, τριτοβάθμιας παιδείας και πρόνοιας, με τα θετικά δικαιώματα αφημένα στην αγορά.

Πολιτικά λοιπόν το παιχνίδι πλέον παίζεται στα δικαιώματα, στην πρόκριση των Αρνητικών έναντι των Θετικών. “Γιατί να πληρώνω εγώ την παιδεία κάποιου άλλου;” είναι μια εξαιρετικά συνηθισμένη ατάκα νεοφιλελεύθερου που ακούγεται πολύ συχνά με παραλλαγές από τα συστημικά ΜΜΕ, προφανώς επιθυμώντας να πληρώνει περισσότερη αστυνομία και φυλακές για να κρατήσουν τις εξαθλιωμένες μάζες από το να μη του στερήσουν τα Αρνητικά του δικαιώματα, όπως να του κλέψουν μια φρατζόλα ψωμί σαν άλλοι “Γιάννηδες Αγιάννηδες”.

Η ίδια η δημοκρατία εντέλει καθίσταται μια επίφαση, ένα όχημα έκφρασης των επιθυμητών δικαιωμάτων μιας ολιγαρχίας και τίποτα παραπάνω. Οικονομικά, στην δικτατορία των αγορών που ζούμε, τα θετικά δικαιώματα συμφέρει την ίδια να καταστούν προνόμια, δηλαδή εμπορεύματα στην αγορά, ακριβώς επειδή είναι παροχές ανελαστικών αγαθών, αγαθών δηλαδή πολύ υψηλής ανάγκης όπως η εκπαίδευση, η υγεία, η ενέργεια, η ασφαλιστική κάλυψη, η ύδρευση, η πρόνοια κλπ., “αγορές” δηλαδή με εξασφαλισμένη ζήτηση για τους επιχειρηματίες που θα καταφέρουν να τις εκμεταλλευτούν.

Ο προωθούμενος στόχος, τόσο ιδεολογικά μέσω των ΜΜΕ όσο και θεσμικά μέσω των μνημονιακών μεταρρυθμίσεων είναι καταρχάς η ιδεολογική εμπέδωση αυτής της διάκρισης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε Αρνητικά και Θετικά και

σταδιακά η οριστική ιδιωτικοποίηση των θετικών δικαιωμάτων, στα πλαίσια του βασικού φιλοσοφικού δόγματος του νεοφιλελευθερισμού που είναι ο κοινωνικός δαρβινισμός: “αν μπορείς, μόνος σου” (don’t tread on me, όπως λένε και οι ίδιοι), η ισοπέδωση της συλλογικότητας μπροστά στον ιδιώτη.

Η αστική δημοκρατία πλέον αυτοπεριορίζεται συνειδητά, από το ίδιο το πολιτικό προσωπικό της, στο πεδίο των αρνητικών δικαιωμάτων και μόνο. Σε αντίθεση με τα θρυλούμενα του πρωθυπουργού, (στον οποίο όλοι οι οικονομικά φιλελεύθεροι πρέπει να στήσουν άγαλμα και να τον λιβανίζουν ολημερίς καθώς έχει ξεπεράσει ακόμα και τον Σημίτη στην υπηρεσία υπέρ των οικονομικών της προσφοράς) το ντέφι το παίζουν οι αγορές και όλοι οι υπόλοιποι χορεύουμε στον ρυθμό τους.

Οι αγορές βγάζουν μπιμπίκια με οτιδήποτε έχει να κάνει με προστασία της εργασίας, τον συνδικαλισμό και περιβαλλοντικούς περιορισμούς, κλειστές αγορές κλπ.· όσο περισσότερο απορρυθμισμένα τα ανωτέρω, τόσο και πιο ανταγωνιστική κρίνεται η εν λόγω οικονομία από τις αγορές, δίνοντας μας την ουσία της έννοιας “ανταγωνιστικότητα” που χρησιμοποιούν πολύ συχνά τα συστημικά ΜΜΕ: η ευημερία του κεφαλαίου προηγείται εκείνης των ανθρώπων.

Δημοκρατία όμως δεν σημαίνει απλώς Αρνητικά Δικαιώματα. Είναι πράγματι πολύ σημαντικά, εκ των ων ουκ άνευ, αλλά θαρρούμε πως ισάξια είναι και τα “θετικά” δικαιώματα στην παιδεία, την υγεία και την πρόνοια. Η δικτατορία των αγορών δεν επιτρέπει στους πολίτες να αποφασίσουν οι ίδιοι τα δικαιώματά τους, δεν επιτρέπει να αποφασίσουμε αν επιθυμούμε την εμπορευματοποίηση των λεγόμενων θετικών δικαιωμάτων και την μετατροπή τους σε προνόμια, κάτι που ήδη οδηγεί σε νεοφεουδαλικές καταστάσεις όπως παρατηρείται από την καθίζηση της κοινωνικής κινητικότητας σε προωθημένες ως προς την εμπορευματοποίηση της παιδείας και υγείας χώρες σαν τις ΗΠΑ. Δεν επιτρέπει ακόμα να αποφασίσουμε για τους συνδικαλιστικούς νόμους και για την προστασία του περιβάλλοντος. Επιτρέπει απλώς να αλλάζουμε στην κυβέρνηση πολιτικούς/πλασιέ του μονοδρόμου τους που θα εφαρμόσουν

κατά γράμμα τις επιταγές της ανταγωνιστικότητας.

Τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα όπως ορίζονται από την Χάρτα Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του ΟΗΕ, το νεοφιλελεύθερο newspeak θέλει να τα διακρίνει σε Αρνητικά και Θετικά, προκρίνοντας αποκλειστικά τα πρώτα και απορρίπτοντας τα δεύτερα. Ο φιλελευθερισμός των νεοφιλελεύθερων είναι πολύ έντονος αναφορικά με τη σεξουαλικότητα και την σεξουαλική ταυτότητα για παράδειγμα, και πολύ σωστά, μιλώντας για δικαίωμα του καθενός να ορίζει την σεξουαλικότητα του και να μην υπόκειται διάκριση για αυτό (αρνητικό δικαίωμα δηλαδή), εξαφανίζεται όμως αυτοστιγμεί όταν το ίδιο διεμφυλικό άτομο χρειάζεται λόγω χάρη πρόσβαση στην υγεία για μια επέμβαση (θετικό δικαίωμα).

Οι πανεπιστημιακοί του ΜΕΡΑ25 για το άσυλο, τη βία και την αυθαιρεσία

18 Νοεμβρίου 2019

Το Πανεπιστήμιο, για να επιτελεί την αποστολή του, επιβάλλεται να είναι μια όαση δημοκρατίας, στην οποία να αναπτύσσονται απρόσκοπτα η διαφορετική άποψη, η «επικίνδυνη» γνώση και η ελευθερία σκέψης και έκφρασης. Η βία, ο αυταρχισμός και η αυθαιρεσία ακυρώνουν την ουσία του Πανεπιστημίου.

Ως πανεπιστημιακοί γνωρίζουμε πως υπάρχουν πολλαπλοί τρόποι να εκφράζονται η βία, ο αυταρχισμός και η αυθαιρεσία. Έχουμε βιώσει ανεπίτρεπτες, συχνά βίαιες, παραβιάσεις βασικών αρχών της ακαδημαϊκής ελευθερίας από συναδέλφους, φοιτητές και εξω-πανεπιστημιακούς «εισβολείς». Θα είμαστε οι τελευταίοι που θα στηρίξουμε την ασυλία τους.

Παράλληλα, όμως, δεν θα ανεχθούμε να γίνουν αυτά τα φαινόμενα δικαιολογία για:

- τα ΜΑΤ στις σχολές
- «προληπτικά» λουκέτα
- την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου
- την ανάθεση της προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας στο (κατ' ευφημισμό) Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, στο οποίο η κυβέρνηση έχει αναθέσει την αντιμετώπιση των φοιτητικών αντιδράσεων, των προσφύγων και γενικότερα, των «άλλων» ως εχθρών του κράτους

Εκπροσωπώντας τους πανεπιστημιακούς του ΜΕΡΑ25 απαιτούμε:

- Πραγματικό Πανεπιστημιακό Άσυλο από όλες τις μορφές βίας, αυταρχισμού και αυθαιρεσίας
- Ειδική Πανεπιστημιακή Υπηρεσία Περιφρούρησης του Ασύλου που θα λογοδοτεί στις πρυτανικές αρχές, στους φοιτητικούς συλλόγους και στην Πανεπιστημιακή Κοινότητα συνολικά
- Ριζικές αλλαγές στο Πανεπιστήμιο που να αποτρέπουν τόσο τις φανερές όσο και τις κρυφές παραβιάσεις της ακαδημαϊκής ελευθερίας

Γιάννης Βαρουφάκης, Καθηγητής, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, ΕΚΠΑ

Μάνος Βαρβαρίγος, Καθηγητής Σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών ΕΜΠ

Σίσσυ Βελισσαρίου, Καθηγήτρια, Τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας, ΕΚΠΑ

Γιάννης Λεβεντίδης, Καθηγητής, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, ΕΚΠΑ

Γεράσιμος Λυμπεράτος, Καθηγητής Σχολής Χημικών Μηχανικών ΕΜΠ

Γιάννης Μαραγκός, Καθηγητής, Τμήμα Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Ελένη Μανωλακάκη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμήμα Φιλοσοφίας και Θεωρίας της Επιστήμης, ΕΚΠΑ

Βασίλης Πανταζής, Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Γιάννης Βαρουφάκης: Ένα κρυστάλλινο Σύνταγμα για μια πραγματική Δημοκρατία

18 Νοεμβρίου 2019

Το Σύνταγμα δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από μια ευχή, μια σφραγίδα του κράτους. Κι αυτό γιατί πρώτα πρέπει να εγκαθιδρυθεί η λαϊκή κυριαρχία και έπειτα αυτή να εμπεδωθεί και να κατοχυρωθεί στο Σύνταγμα. Στη χώρα μας ας πούμε είδαμε τα τελευταία χρόνια το Σύνταγμα μας να ευτελίζεται. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν είναι σημαντικό και δεν έχει αξία.

Εμείς στο ΜέΡΑ25 αντιπαθούμε την πατριδολαγνεία ως βαθιά διεθνιστές, ωστόσο είμαστε ιδιαίτερα περήφανοι για το γεγονός ότι η μοναδική πραγματική δημοκρατία υπήρξε στην Αρχαία Αθήνα και αυτό μάλιστα για πολύ λίγες δεκαετίες, με τις γνωστές φυσικά ενστάσεις και τα ζητήματα που υπήρξαν. Και αυτό γιατί ήταν η μόνη δημοκρατία στην οποία ίσχυσε αυτό που Αριστοτέλης όριζε ως δημοκρατία, το να αποφασίζουν δηλαδή οι φτωχοί. Και τότε πράγματι πολίτες άκληροι, φτωχοί είχαν ισηγορία και ισονομία ψήφου στην εκκλησία του δήμου.

Οι δυτικές δημοκρατίες αντιθέτως δεν βασίστηκαν σε αυτή. Αλλά στη Magna Carta, η οποία εξασφάλιζε τα δικαιώματα των βαρόνων έναντι του Βασιλιά, με προβλέψεις μάλιστα μέσα για σκλάβους. Όπως και το Αμερικανικό Σύνταγμα, όπου έγινε μια μεγάλη προσπάθεια ο «δήμος» να εξαιρεθεί από την Δημοκρατία, οι πολλοί δηλαδή να βρίσκονται εκτός των αποφάσεων και να μην κινδυνεύει η αριστοκρατία των ιδιοκτητών από τους πολίτες.

Αυτή η δυτική δημοκρατία σήμερα φθίνει. Αυτό όμως δεν συνιστά την αποτυχία της, αλλά είναι κομμάτι του σχεδιασμού της. Η ίδια δηλαδή είναι έτσι φτιαγμένη για να απωθεί τους πολίτες ώστε εν τέλει να μην συμμετέχουν σε αυτή.

Το Σύνταγμα όμως έχει τεράστια σημασία, διότι μια του λέξη, ένα του άρθρο π. χ. το παλιό 1-1-4, μπορεί να δώσει μεγάλη δύναμη στις λαϊκές μάζες, στους πιο αδύναμους. Και οι δημοκρατίες εν τέλει κρίνονται από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τους πιο αδύναμους.

Για αυτό ακριβώς οι «αστικές δημοκρατίες της δύσης» προχώρησαν στον νεοφιλελεύθερο διαχωρισμό των ελευθεριών σε αρνητικών και θετικών. Με τις πρώτες να προσπαθούν να κατοχυρώσουν τα κεκτημένα των προνομιούχων, ενώ οι δεύτερες συνιστούν υποκρισία, αφού τα κοινωνικά συστήματα στα οποία ζούμε, λόγω της κατάστασης τους δεν μπορούν να τα αποδώσουν.

Το ΜέΡΑ25 λοιπόν προτείνει μια «σφήνα» ανάμεσα σε αυτόν τον διαχωρισμό που κάνει η καθεστηκυία τάξη, τα δικαιώματα για την ελευθερία από την εκμετάλλευση. Και μάλιστα από την χειρότερη μορφή της που συνιστά η εκμετάλλευση στην οποία εξαναγκάζονται να συναινούν οι αδύναμοι εκμεταλλεζόμενοι στο πλευρό των οποίων θα πρέπει να σταθεί η πολιτεία.

Η προστασία των αδυνάμων λοιπόν είναι ένας από τους πυλώνες του ΜέΡΑ25 για την Συνταγματική Αναθεώρηση. Ο άλλος είναι ο εκδημοκρατισμός, όπου πάλι καταφεύγουμε στο παράδοξο που υπήρχε στην Αρχαία Αθήνα, όπου οι δημοκράτες δεν ήθελαν εκλογή, αλλά κλήρωση κι αυτό γιατί γνώριζαν ότι οι πλούσιοι θα μπορούσαν να επηρεάσουν την εκλογή (μέχρι και την ρητορική τους ικανότητας αφού θα μπορούσαν να πληρώσουν για μαθήματα αυτοβελτίωσης). Αντιλαμβανόμενοι αυτή την ταξικότητα που οι δημοκράτες της τότε Αθήνας έβαζαν στο τραπέζι, προκρίνουμε και εμείς ένα σύστημα στο οποίο κληρωτοί πολίτες θα έχουν λόγο για μια σειρά από ζητήματα. Τα λεγόμενα ΔΙΑΣΚΕΠ (Διαβουλευτικά Συμβούλια Κληρωτών και Εκλεγμένων Πολιτών) που εμείς προτείναμε στο προεκλογικό μας πρόγραμμα, όπου την πλειοψηφία (2/3) θα έχουν οι κληρωτοί και θα υπάρχουν και εκλεγμένοι (1/3). Θα εκπροσωπούνται δηλαδή οι εκλεγμένοι αλλά θα αποφασίζουν και οι κληρωτοί πολίτες.

Ο τρίτος πυλώνας για μας είναι η ουδετερότητα του κράτους, χωρίς καμία αναφορά σε «επικρατούσα θρησκεία». Αλλά και η ωριμότητα του, ένα κράτος που δεν χρειάζεται όρκους από τους πολίτες του για να τηρήσουν αυτοί το Σύνταγμα και τους νόμους. Ένα κράτος με πραγματική ισότητα όπου δεν θα υπάρχει η οποιαδήποτε ασυλία υπουργών και βουλευτών και όπου θα μπορούν να εκπροσωπούνται τόσο οι «μέτοικοι» (πρόσφυγες και μετανάστες), όσο και οι απόδημοι -αλλά πραγματικά και ουσιαστικά με περιφέρειες και βουλευτές απόδημου ελληνισμού-.

Θέλουμε λοιπόν ένα Σύνταγμα, σύντομο, κρυστάλλινο, δημοκρατικό και ρεαλιστικό.

Ανησυχείτε κύριε Μητσοτάκη;

19 Νοεμβρίου 2019

Παρακολουθούμε με ιδιαίτερη ανησυχία τη στρατηγική έντασης που ξεδιπλώνουν καθημερινά οι δυνάμεις που θεσμικά είναι επιφορτισμένες να διατηρούν την τάξη.

Το τελευταίο κρούσμα, μιας βίαιης επίθεσης των ΜΑΤ εναντίον αβλαβών και άοπλων συγκεντρωμένων πολιτών μέσα στο χώρο της Ευελπίδων, θα δοκιμάσει στο έπακρο τις ακροβατικές ικανότητες του κυρίου Χρυσοχοΐδη προκειμένου να το εντάξει σε κάποιο πλαίσιο «πάταξης της ανομίας»: κάμερες μέσων ενημέρωσης κατέγραψαν ότι δεν υπήρξε ούτε ανομία ούτε πρόκληση, συνεπώς ο κ. Χρυσοχοΐδης που κατά δήλωσή του ψήφισε χωρίς να το έχει διαβάσει ολόκληρο Μνημόνιο, πιθανότατα δε διάβασε επίσης ότι η «συνάθροιση άνω των τριών ατόμων» δε συνιστά πλέον αδίκημα.

Θέλουμε όμως να μοιραστούμε την ανησυχία μας, και να τη μεταφέρουμε στον ίδιο τον Πρωθυπουργό:

Να ανησυχείτε κύριε Μητσοτάκη. Γιατί η στρατηγική αυτή μπορεί να έχει πρόσκαιρα επικοινωνιακά οφέλη στις δεξαμενές απ' τις οποίες αντλείτε ψηφοφόρους, αλλά σας βάζει σε μια διόλου κολακευτική παρέα ανελεύθερων, αυταρχικών καθεστώτων που έχουν τουλάχιστο τη στατιστική τάση να μην μακροημερεύουν.

Να ανησυχείτε κύριε Μητσοτάκη. Γιατί μια πρόχειρη ματιά στον ξένο Τύπο (δε χρειάζεται καν να αναγκαστείτε να διαβάσετε τους Financial Times) αποτυπώνει ένα κύμα εξεγέρσεων πολιτών ενάντια σε κυβερνήσεις που τους φτωχαίνουν οικονομικά και τους καταπιέζουν αστυνομικά, και ξέρετε πολύ καλά, κι ας μη μπορείτε να το ομολογήσετε, ότι η πιστή εφαρμογή των μνημονιακών δεσμεύσεων σε συνδυασμό με το επόμενο ξέσπασμα της Κρίσης, θα πλήξουν την τσέπη των Ελλήνων πολιτών και θα κονιορτοποιήσουν ακόμα και το ξεπούλημα που αποκαλείτε «επενδύσεις».

Να ανησυχείτε κύριε Μητσοτάκη. Γιατί όταν οι πολίτες φτάσουν ν' αναρωτιούνται ποιος θα προστατεύσει τον πολίτη απ' τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, πολύ γρήγορα θα ψάχνουν και κάποιον να φέρει μια νέα Δημοκρατία για να τον προστατεύσει από τη «Νέα Δημοκρατία».

Συνταγματική αναθεώρηση: έντιμη τομή στις σχέσεις Εκκλησίας-Κράτους

19 Νοεμβρίου 2019

Σήμερα συζητείται στην ολομέλεια της Βουλής η αναθεώρηση του άρθρου 3 του Συντάγματος, δηλαδή των συνταγματικών προβλέψεων για τις σχέσεις Εκκλησίας-Κράτους. Γνωρίζουμε, βέβαια, πως αφού απαιτούνται 180 ψήφοι για την αναθεώρησή του, και αφού η κυβερνώσα Νέα Δημοκρατία βρίσκεται σε

μακαριότητα υπνηλίας ως προς την ανάγκη επικαιροποίησης του άρθρου και δεν προτίθεται να το αναθεωρήσει, οι προοπτικές αναθεώρησης του άρθρου 3 είναι μάλλον αδύναμες. Γνωρίζουμε επίσης πως τα ζητήματα σχέσεων Εκκλησίας-Κράτους είναι πρωτίστως ζητήματα του κοινού νομοθέτη, της συνήθους νομοθεσίας, και δευτερευόντως μόνο απορρέοντα από το άρθρο 3 του Συντάγματος. Παρά τα παραπάνω γεγονότα, το ΜέΡΑ25 έχει προχωρήσει σε τεκμηριωμένη, σαφή θέση για την ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 3, στην κατεύθυνση της εμπέδωσης του χωρισμού Εκκλησίας-Κράτους, του αυτοδιοίκητου της Εκκλησίας και της απελευθέρωσής της από το Κράτος, και της πραγματικής, συνταγματικής ουδετερότητας της Πολιτείας έναντι κάθε θρησκευτικής κοινότητας και ένωσης.

Σύμφωνα με την τρέχουσα συνταγματική διατύπωση προβλέπονται τα εξής:

«1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, υπάρχει αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης και με κάθε άλλη ομόδοξη Εκκλησία του Χριστού τηρεί απαρασάλευτα, όπως εκείνες, τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τις ιερές παραδόσεις. Είναι αυτοκέφαλη, διοικείται από την Ιερά Σύνοδο των εν ενεργεία Αρχιερέων και από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο που προέρχεται από αυτή και συγκροτείται όπως ορίζει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας, με τήρηση των διατάξεων του Πατριαρχικού Τόμου της κθ' (29) Ιουνίου 1850 και της Συνοδικής Πράξης της 4ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Το εκκλησιαστικό καθεστώς που υπάρχει σε ορισμένες περιοχές του Κράτους δεν αντίκειται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κείμενο της Αγίας Γραφής τηρείται αναλλοίωτο. Η επίσημη μετάφρασή του σε άλλο γλωσσικό τύπο απαγορεύεται χωρίς την έγκριση της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας της Ελλάδας και της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη».

Το ΜέΡΑ25 προτείνει την αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 3 ως εξής: **«Η Ελληνική Πολιτεία είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων. Οι θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις αποφασίζουν ελεύθερα για την εσωτερική οργάνωσή τους και είναι ίσες απέναντι στο νόμο.»**

Με βάση το παραπάνω, το ΜέΡΑ25 προτείνει την **κατάργηση** της παραγράφου 2 και της παραγράφου 3.

Το σκεπτικό μας έχει ως εξής. Το άρθρο 3 του συντάγματος (α) ορίζει «επικρατούσα θρησκεία», (β) ορίζει λεπτομερώς τις σχέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος, την οποία περιγράφει με θεολογικούς όρους, με το Οικουμενικό Πατριαρχείο καθώς και τον τρόπο διοίκησής της, (γ) διασαφηνίζει ότι τα προηγούμενα δεν επηρεάζουν τις περιοχές της χώρας όπου η εκκλ. δικαιοδοσία δεν είναι η Εκκλησία της Ελλάδος (ενδεικτικά, Κρήτη και Δωδεκάνησα), και (δ) λόγω ενός συγκεκριμένου ιστορικού περιστατικού (Τα «Ευαγγελικά», ή Ευαγγελικά, αιματηρά επεισόδια που έλαβαν χώρα στην Αθήνα στις 8 Νοεμβρίου του 1901 με αφορμή τη δημοσίευση από την εφημερίδα Ακρόπολις των Ευαγγελίων μεταφρασμένων –στην πραγματικότητα μεταγλωττισμένων ή, αλλιώς, παραφρασμένων, κατά την τρέχουσα τότε άποψη– στη δημοτική γλώσσα από τον Αλέξανδρο Πάλλη στις 9 Σεπτεμβρίου 1901) ορίζει τα της μετάφρασης της Αγίας Γραφής.

Υπάρχουν δύο απόψεις για την διατύπωση περί «επικρατούσας θρησκείας». Η μία λέει ότι η συνταγματική πρόβλεψη είναι κανονιστική. Η δεύτερη ότι είναι απλώς περιγραφική μιας αριθμητικής πραγματικότητας. Για το ΜέΡΑ25, στην μεν πρώτη περίπτωση η πρόβλεψη περί «επικρατούσας θρησκείας» είναι **ανεπιθύμητη** -εάν έχει όντως κανονιστικό, δηλαδή υποχρεωτικό χαρακτήρα, και άρα αντιβαίνει εν τοις πράγμασι στη θρησκευτική ουδετερότητα και, εν πολλοίς, ελευθερία, και στη δεύτερη περίπτωση -την περιγραφική- **περιττή** σε ένα συνταγματικό κείμενο. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί ότι η Ελληνική Πολιτεία οφείλει να είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων, ανεξάρτητα από τις ποικίλες θρησκευτικές δεσμεύσεις διαφορετικών κομμάτων του ελληνικού λαού και ακριβώς ούτως ώστε να προστατεύεται

πληρέστερα η ελευθεροθρησκεία («αρετή ιδιάζουσα κατ' εξοχήν εις το Ελληνικόν Έθνος» κατά τον Ελευθέριο Βενιζέλο) στη χώρα. Οι δε θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις, ίσες απέναντι στο νόμο, οφείλουν να μπορούν να αποφασίζουν ελεύθερα για την εσωτερική οργάνωσή τους. Αν η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει κάποια δύναμη ως εκ του Συντάγματος, αυτή απορρέει από το άρθρο 13 περί θρησκευτικής ελευθερίας, η οποία (θα έπρεπε να) ισχύει για όλες τις θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις: η ανάμειξη μιας συνταγματικής διατύπωσης περί «επικρατούσας θρησκείας», με ασαφή την κανονιστικότητα ή περιγραφικότητά της, αποτελεί μόνο πηγή επιπλοκών και ως ΜΕΡΑ25 πιστεύουμε ότι δεν θα έπρεπε να έχει θέση στο Σύνταγμα.

Το ΜΕΡΑ25 κρίνει πως δεν είναι το συνταγματικό κείμενο η πρόποσα θέση για την περιγραφή της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία τυγχάνει και θα έπρεπε να τυγχάνει αυτοδιοίκητη – ούτε είναι δουλειά ενός συνταγματικού κειμένου η ρύθμιση των σχέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ένα συνταγματικό κείμενο οφείλει να είναι λιτό και να περιέχει τα απολύτως απαραίτητα. Το ΜΕΡΑ25 θεωρεί πως οι πρόνοιες της 1ης παραγράφου για τα διοικητικά και δογματικά ζητήματα της εν Ελλάδι Ορθόδοξης Εκκλησίας αποτελούν εσωτερικό ζήτημά της και όχι συνταγματικά απαραίτητη πρόνοια. Ως εκ τούτου, τα λοιπά της παραγράφου 1, καθώς και η παράγραφος 2, εκ των πραγμάτων περιττεύουν – αν ζητούμε μια αυτοδιοίκητη Εκκλησία, υποκείμενο θρησκευτικής ελευθερίας, και όχι μια πολιτειοκρατούμενη Εκκλησία, εργαλείο για τις εκάστοτε ιδεολογικές στοχεύσεις του κράτους – αφού η παράγραφος 1 αντικαθίσταται με το «Η Ελληνική Πολιτεία είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων. Οι θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις αποφασίζουν ελεύθερα για την εσωτερική οργάνωσή τους και είναι ίσες απέναντι στο νόμο». Η δε παράγραφος 3 είναι ούτως ή άλλως ιστορικά παρωχημένη και ξεπερασμένη εν τοις πράγμασι, αφού κατ' ουσίαν αφορά συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός του παρελθόντος και η ανάγκη διασφάλισής της δεν ανήκει πλέον στο σύνταγμα της χώρας. Περιττή καθίσταται και η ερμηνευτική δήλωση του ΣΥΡΙΖΑ, αφού κατά την πρότασή μας το συνταγματικό κείμενο

δεν θα περιλαμβάνει αναφορά «επικρατούσας θρησκείας».

Η αναθεώρηση του άρθρου 3 του Συντάγματος σε μια τέτοια κατεύθυνση θα συνιστούσε μια πραγματικά έντιμη τομή στις σχέσεις Εκκλησίας και Κράτους. Ακριβώς λόγω του έντιμου χαρακτήρα αυτής της τομής, εξυπακούεται πως αυτή είναι ανεπιθύμητη για την κυβερνώσα Νέα Δημοκρατία, που όταν δεν πρόκειται για κατεδάφιση δικαιωμάτων και κεκτημένων, οπότε και είναι υπέρ συγκεκριμένων «νεωτερισμών», θυμάται το δόγμα «καλώς τα βρήκαμε, ας τα αφήσουμε έτσι».

Αγγελική Αδαμοπούλου: Σε «ρηχά νερά» οι αναθεωρητικές προτάσεις

20 Νοεμβρίου 2019

«Ενώ οι συνθήκες είναι ώριμες και απαιτούν αξιόλογες τομές στον καταστατικό μας χάρτη, και από ουσιαστική και από συμβολική άποψη, οι αναθεωρητικές προτάσεις κινήθηκαν σε μάλλον «ρηχά νερά»», είπε η εισηγήτρια του ΜέΡΑ 25 Αγγελική Αδαμοπούλου, κατά τη συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Η κυρία Αδαμοπούλου έκανε λόγο για χαμένο «στοίχημα», αφού δεν υπήρξε βούληση για μια ριζική, προοδευτική και δημοκρατική αναθεώρηση του Συντάγματος. «Η Αναθεώρηση δεν ικανοποιεί εκείνον που δικαιολογημένα περιμένει να δει κάτι πιο γενναίο αλλά ούτε και το ίδιο το πνεύμα του Συντάγματος» αφού δεν υπήρξαν οι ευρύτερες συναινέσεις, που θέλει το Σύνταγμα, και που αρμόζουν στην κορυφαία αυτή διαδικασία.

«Είναι άλλο πράγμα να είναι κανείς συνεπής στον ιδεολογικό του προσανατολισμό και τις αρχές του, και είναι άλλο να υψώνει τείχη ακαμψίας και άρνησης», ανέφερε η κυρία Αδαμοπούλου και πρόσθεσε ότι η Κ. Ο. του ΜέΡΑ25 έδωσε και δίνει ένα καλό

κοινοβουλευτικό παράδειγμα αφού υποστήριξε και υποστηρίζει προτάσεις που ωφελούν τον πολίτη και απορρίπτει εκείνες που τον βλάπτουν. Όπως δε επισήμανε, ενώ το ΜέΡΑ25 στάθηκε δημιουργικά και συναινετικά στη συζήτηση που προηγήθηκε στην Επιτροπή, «δυστυχώς ούτε η ΝΔ ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ το ανταπέδωσαν, όχι στο ΜέΡΑ25, αλλά στην ίδια την κορυφαία αυτή διαδικασία».

«Ο πολύς κόσμος έχει πάψει να πιστεύει και στο κύρος του Συντάγματος και στην ικανότητα των παραδοσιακών κομμάτων να τον εκπλήξουν θετικά. Το Σύνταγμα το βλέπει χρόνια απομονωμένο από ένα κράτος που δεν αναλαμβάνει τις συνταγματικές ευθύνες του και που δυστυχώς το αντιμετωπίζει ως κυρίως πολιτικό κείμενο», υποστήριξε η βουλευτής του ΜέΡΑ25 και τόνισε ότι γι' αυτό το λόγο οι πολίτες δεν ασχολούνται με την αναθεώρηση του Συντάγματος.

«Έχουμε βαθύτατο χρέος να προνοήσουμε για το μέλλον τα χώρας και των πολιτών, από τώρα, και όχι να περιμένουμε την επόμενη αναθεώρηση. Γι' αυτό βλέπουμε με πνεύμα συναίνεσης τη διαδικασία, θέλουμε να δούμε όσο το δυνατό περισσότερες και πληρέστερες εγγυήσεις για τα ατομικά και κυρίως για τα κοινωνικά δικαιώματα, για την ποιότητα του πολιτεύματος και των πολιτών. Οι προτάσεις μας κινούνται στο πνεύμα μιας προοδευτικής και δημοκρατικής αναθεώρησης, με ενίσχυση του κοινωνικού κράτους δικαίου, με περισσότερη και άμεση συμμετοχή των πολιτών στις πρωτοβουλίες, με ολική ανατροπή του απαράδεκτου καθεστώτος ασυλίας βουλευτών και υπουργών, με πλήρη διαχωρισμό κράτους και εκκλησίας, με αποσύνδεση της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας από τη διάλυση της Βουλής και τις πρόωρες εκλογές, με ψήφο στον απόδημο πληθυσμό, με περισσότερα κοινωνικά δικαιώματα, με απλή αναλογική και με καλύτερη πιο άμεση ευρωπαϊκή δημοκρατία», τόνισε η εισηγήτρια του ΜέΡΑ25.

Πηγή: *thepresident.gr*

Προγράμματα κοινωφελούς απασχόλησης: οι εργαζόμενοι δεν είναι «ωφελοούμενοι»

20 Νοεμβρίου 2019

Ο ΟΑΕΔ στα χρόνια της κρίσης έχει εξελιχθεί πλήρως σε έναν μηχανισμό καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων. Με τι τρόπο; Με τα λεγόμενα προγράμματα κοινωφελούς απασχόλησης, αυτόν τον ακραία νεοφιλελεύθερο θεσμό, που εισήχθη στην ελληνική πραγματικότητα επί Κώστα Σημίτη με τα περιβόητα stage, υιοθετήθηκε από κάθε κυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένης και της αυτοχαρακτηριζόμενης αριστερής κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και φυσικά συνεχίζει και η παρούσα κυβέρνηση της ΝΔ.

Γιατί χαρακτηρίζουμε αυτά τα προγράμματα νεοφιλελεύθερα; Επειδή ο πυρήνας τους εκπληρώνει πλήρως τις νεοφιλελεύθερες εργασιακές επιταγές, ουσιαστικά είναι το ιδανικό εργασιακό καθεστώς για κάθε νεοφιλελεύθερο: εργαζόμενοι που δεν ονομάζονται εργαζόμενοι αλλά ωφελοούμενοι, κάτι που συνεπάγεται καταστρατήγηση οποιασδήποτε κλαδικής ακόμα και επιχειρησιακής σύμβασης μιας και αμείβονται με αποδοχές fixed – πλέον τον κατώτατο μισθό, πριν τον περιβόητο υπο-κατώτατο, δεν έχουν δικαίωμα συνδικαλιστικής εκπροσώπησης, δεν δικαιούνται να απεργήσουν, δεν λαμβάνουν επιδόματα, παροχές, τριετίες, ανθυγιεινά κλπ., ακριβώς επειδή δεν λογίζονται ως εργαζόμενοι αλλά ωφελοούμενοι και τέλος, επειδή καλύπτουν πάγιες και διαρκείς σε δημόσιους φορείς με μισθούς πείνας, δημιουργώντας μια δυστοπική δυναμική στο δημόσιο, όπου οι εργαζόμενοι σε αυτό να είναι περιστασιακοί «ωφελοούμενοι» χωρίς φωνή και απαιτήσεις.

Το ΜέΡΑ25 στέκεται κάθετα ενάντιο σε αυτές τις εργασιακές πρακτικές και στις μεθοδευμένες κινήσεις σύσσωμου του

μνημονιακού πολιτικού προσωπικού να τις καταστήσει εργασιακή κανονικότητα στον δημόσιο τομέα. Οι εργαζόμενοι δεν είναι ωφελούμενοι, η πολιτεία δεν τους κάνει χάρη, παρέχουν την οκτάωρη εργασία τους εξυπηρετώντας τους πολίτες. Η λύση μπορεί να είναι μόνο η κατάργηση αυτών των κατάπτυστων, σκληρά ταξικών εργασιακών πρακτικών και οι προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Η εργασία δεν είναι χάρη, ούτε αμείβεται με χαρτζιλίκι. Είμαστε στο πλευρό των εργαζομένων που το μνημονιακό τόξο θέλει να μας πείσει πως είναι ωφελούμενοι.

Για μια ριζική, προοδευτική και δημοκρατική αναθεώρηση του Συντάγματος

20 Νοεμβρίου 2019

Μεσούσης της διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος, είναι μια καλή ευκαιρία να θυμίσουμε συνοπτικά τη συνολική θέση του ΜέΡΑ25 στο ζήτημα. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί αναγκαία την ριζική, προοδευτική και δημοκρατική αναθεώρηση του σημερινού συντάγματος πάνω σε τρεις κατευθύνσεις:

α) ενίσχυση της προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών και ιδιαίτερα των ευπαθών ομάδων

- Όλοι όσοι βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια να απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία ζωής, τιμής, ελευθερίας χωρίς καμία διάκριση (άρθρο 5 παρ. 2)

- Το κράτος να εγγυάται: ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλους, μέσω καθολικών κοινωνικών υπηρεσιών και εισοδηματικών ενισχύσεων (ετήσιος προσδιορισμός επιπέδου διαβίωσης βάσει επιστημονικών μεθόδων και κατόπιν

διαβούλευσης), το δικαίωμα όλων στην ισότιμη πρόσβαση στις δημόσιες-κοινωνικές υπηρεσίες, την αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Ειδική προστασία πρέπει να παρέχεται στην οικογένεια, τη μητρότητα, την πατρότητα, τα παιδιά, τους νέους, τους ηλικιωμένους, τα άτομα με αναπηρία, τους άπορους (άρθρο 21 παρ. 1).

Θεωρούμε ότι οφείλουν να κατοχυρωθούν στο Σύνταγμα ρητώς η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού, Παράλληλα, με την πρόταση του ΜΕΡΑ25 διανοίγεται ο δρόμος για εφαρμοστικό του συντάγματος νόμο προκειμένου να κατοχυρωθεί άδεια και για τους δύο γονείς για τα πρώτα δύο χρόνια της ζωής ενός παιδιού, να κατοχυρωθεί το δικαίωμα της μητέρας να επιλέγει τρόπο τοκετού και, εφ' όσον το επιθυμεί, να γεννά χωρίς καισαρική. Η ανάγκη προκύπτει λόγω του υπέρμετρου αριθμού καισαρικών στην Ελλάδα, που συχνά γίνονται κατά παρέκκλιση της επιθυμίας του ζευγαριού, παρά της παραινέσεις το Π. Ο. Υ. Τέλος, θεωρούμε σημαντικό το να κατοχυρωθεί συνταγματικά το δικαίωμα στον θηλασμό, που μειώθηκε δραματικά στην Ελλάδα, παρά τις παραινέσεις το Π. Ο. Υ.

Ενδυνάμωση της κρατικής εγγύησης της καθολικής πρόσβασης στην υγεία ώστε πρέπει να υπάρχει καθολική πρόσβαση σε παροχές υγείας μέσω Εθνικού Συστήματος Υγείας (άρθρο 21 παρ. 3).

Συνταγματική κατοχύρωση δημόσιου χαρακτήρα κοινωνικών αγαθών όπως το νερό και η ηλεκτρική ενέργεια. Και παράλληλη διατήρηση του άρθρου 16 για τον δημόσιο χαρακτήρα των ελληνικών πανεπιστημίων.

Θέσπιση μηνιαίου επιδόματος στους ανέργους ίσο τουλάχιστον με τον μισθό ανειδίκευτου εργάτη και κατοχύρωση της επαρκούς αιτιολόγησης της απόλυσης.

Η Κοινωνική Ασφάλιση είναι δικαίωμα, το κράτος οφείλει να εξασφαλίζει αποτελεσματική προστασία έναντι όλων των ασφαλιστικών κινδύνων και της φτώχειας μέσω ενιαίου,

δημόσιου, καθολικού, αναδιανεμητικού, ανταποδοτικού και αλληλέγγυου συστήματος με απρόσκοπτη πρόσβαση όλων σε υγεία, πρόνοια και κοινωνικές παροχές.

Το ύψος της συνολικής σύνταξης δεν πρέπει να υπολείπεται του εισοδήματος αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης (άρθρο 22).

β) ενίσχυση της ουσιαστικής και αποφασιστικής συμμετοχής των πολιτών στους πολιτειακούς θεσμούς και αλλαγή του καθεστώτος ασυλίας και διώξεων των βουλευτών και των υπουργών

· Ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να έχει την βουλευτική ιδιότητα, να μην είναι εξωκοινοβουλευτικός (άρθρο 37, παρ. 2). Παρά τους περιορισμούς που θέτει η αρχιτεκτονική του Συντάγματος (μη αναθεωρητέα άρθρα), η ευρύτερη θέση μας είναι ότι οι Κοινοβουλευτικές Εξεταστικές Επιτροπές δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται εργαλειακά ως μέσο και πεδίο κομματικής αντιπαράθεσης (άρθρο 68 παρ. 2). Ενώ διαφωνούμε πλήρως με τις προανακριτικές επιτροπές που μετατρέπουν τη Βουλή σε Δικαστήριο.

· Οι παραχωρήσεις αρμοδιοτήτων μεγάλης κρισιμότητας σε όργανα διεθνών οργανισμών πρέπει να τυγχάνουν άμεσης δημοκρατικής νομιμοποίησης από τους πολίτες και για την ψήφιση σχετικού νόμου που κυρώνει τέτοιες συνθήκες/ συμφωνίες να απαιτείται πλειοψηφία 4/5 του συνόλου των βουλευτών και να κυρώνεται με δεσμευτικό δημοψήφισμα (άρθρο 28 παρ. 2).

Παράλληλα προτείνουμε καθιέρωση δημοψηφισμάτων με λαϊκή πρωτοβουλία και δεσμευτικό χαρακτήρα με δυνατότητα προκήρυξης δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα μετά από αίτηση 100. 000 πολιτών, το ίδιο και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, συμπεριλαμβανομένου του δημοσιονομικού. Όλα τα δημοψηφίσματα να έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα (άρθρο 44 παρ. 2). Ενώ προτείνουμε και τοπικά δημοψηφίσματα στο επίπεδο της αυτοδιοίκησης.

Καθιέρωση λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας μετά από

συγκέντρωση 100. 000 υπογραφών.

· Να τεθεί τέλος στην ανισότητα έναντι του νόμου μεταξύ υπουργών-βουλευτών και απλών πολιτών: κατάργηση ειδικής αποσβεστικής προθεσμίας παραγραφής αδικημάτων υπουργών, διώξεις και λοιπές δικ. διαδικασίες να υπάγονται στη δικαιοσύνη χωρίς άδεια της Βουλής, κατάργηση βουλευτικής ασυλίας για ποινικά αδικήματα, εκτός αν αφορούν βουλευτικά καθήκοντα, οπότε θα ζητείται άδεια της Βουλής (άρθρα 62 και 86).

· Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές (ΑΔΑ): Η επιλογή των μελών τους να γίνεται από εκλεκτορικό σώμα ΔΙΑΣΚΕΠ – Διαβουλευτικό Συμβούλιο Κληρωτών και Εκλεγμένων Πολιτών (με εισαγωγή στοιχείων και ενίσχυση άμεσης δημοκρατίας), οι συνεδριάσεις της ολομέλειας να είναι κατά κανόνα δημόσιες (ενίσχυση διαφάνειας).

· Εκλογή ΠΤΔ: δύο στοχεύσεις αφ' ενός διασφάλιση του ενωτικού ρόλου του θεσμού και αφ' ετέρου αποφυγή ανάδειξης του θεσμού σε πεδίο κομματικού παιγνίου. Ως προς το πρώτο, στο πλαίσιο ενίσχυσης της δημοκρατίας και της συμμετοχής των πολιτών, μέσα στα οποία κινείται το ΜέΡΑ25, προβλέπεται η σύγκληση ειδικού διαβουλευτικού σώματος κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών (με τον σημερινό αριθμό βουλευτών αυτό θα προέκυπτε από τα 300 μέλη της Βουλής των Ελλήνων και 600 κληρωτούς πολίτες, με απόλυτη πλειοψηφία 451 ψήφων) για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας εάν καταστούν άκαρπες οι πρόνοιες της παραγράφου 3 του άρθρου 32. Η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται με αποκλεισμό του τελευταίου μειοψηφήσαντος υποψηφίου έως ότου να επιτευχθεί η απόλυτη πλειοψηφία αυτού του 900μελούς σώματος γύρω από έναν υποψήφιο πολίτη. Η πρόνοια αυτή διασφαλίζει τον ενωτικό, συναινετικό ρόλο που οφείλει να υπηρετεί ο θεσμός. Ως προς το δεύτερο, αποσυνδέουμε την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από ενδεχόμενη διάλυση της Βουλής, αν η εκλογή καταστεί άκαρπη, ώστε ο θεσμός να μην δύναται να εργαλειοποιηθεί από τα κόμματα για εξυπηρέτηση πολιτικών σκοπιμοτήτων.

· Εκλογικό σύστημα: Συνταγματική θέσπιση της ανόθευτης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας μέσω καθιέρωσης της απλής αναλογικής και ισόρροπων πληθυσμιακά εκλογικών περιφερειών, να μην επιτρέπονται μονοεδρικές και διεδρικές περιφέρειες, να μην επιτρέπεται θέσπιση ελάχιστου ορίου ποσοστού ψήφων για εκλογή βουλευτών. Επιπλέον, πρόβλεψη για εκλογικές περιφέρειες Ελλήνων του εξωτερικού (σε σχέση με τη χώρα/ήπειρο διαμονής τους), με αριθμό βουλευτικών εδρών ανάλογο με τον αριθμό των εγγεγραμμένων σε αυτές (άρθρο 54).

· Διαφωνούμε με τη θέσπιση ορίου στον αριθμό θητειών των βουλευτών, η «μη επαγγελματοποίηση» επαφίεται στους πολίτες να το κρίνουν με την ψήφο τους (άρθρο 56).

γ) διαχωρισμό πολιτείας και εκκλησίας

· Θεωρούμε ότι η Ελληνική Πολιτεία οφείλει να είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων ώστε να προστατεύεται ουσιαστικά η «ελευθεροθρησκεία». Προτείνουμε λοιπόν σαφή και πλήρη διαχωρισμό εκκλησίας-κράτους (άρθρο 3).

· Τέλος προτείνουμε την απόλυση κάθε πρόνοιας περί όρκου από το Σύνταγμα, είτε πολιτικού είτε θρησκευτικού, καθώς δεν συνιστά εγγύηση της αποτελεσματικής δέσμευσης. Η υποχρεωτικότητά του είναι παρωχημένη, όλοι οι πολίτες δεσμεύονται από το νόμο και είναι ίσοι απέναντί του, οι υποχρεώσεις τους συνάγονται από αυτόν, καθιστώντας τον όρκο περιττό (άρθρα 13 παρ. 5, 33 παρ. 2, 59 παρ. 1, 2 και 3).

Ως ΜΕΡΑ25 με τη στάση που κρατήσαμε αναδείξαμε ιδιαιτέρως τρία ζητήματα με τις προτάσεις μας, την πρόταση των ΔΙΑΣΚΕΠ – την ενεργό συμμετοχή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων, στην ενίσχυση της Δημοκρατίας, και τη ρητή συνταγματική κατοχύρωση του κοινωνικού κράτους, ως βασικά, συνταγματικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα και όχι προνόμια ή «θετικά δικαιώματα» όπως αρέσκει να τα κατονομάζει το νεοφιλελεύθερο newspeak, για εκείνους που έχουν να τα πληρώσουν (ταξικότητα στα ανθρώπινα δικαιώματα) και τον

διαχωρισμό κράτους – εκκλησίας.

Και αυτά γιατί ξεκινώντας από το τέλος σεβόμαστε το αυτοδιοίκητο της εκκλησίας. Επιπλέον θεωρούμε ότι η νεοφιλελεύθερη άποψη για λιγότερα δικαιώματα και κατ' επέκταση δαπάνες είναι καταστροφή για την δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την κοινωνία μας. Και τέλος γιατί πιστεύουμε στην θωράκιση της δημοκρατίας και την ενίσχυση της με μορφές κλήρωσης. Γιατί όπως όριζε ο Αριστοτέλης, η δημοκρατία είναι το πολίτευμα όπου αποφασίζουν οι φτωχοί. Αλλά και όπως πολύ καλά γνώριζαν οι αρχαίοι Αθηναίοι δημοκράτες, η εκλογή εμπεριέχει μέσα της την ταξικότητα αυτού που έχει τους πόρους για να εκλεγεί πιο εύκολα (καθώς μπορεί μέχρι και μαθήματα ρητορείας να “αγοράσει”). Πρέπει λοιπόν οι πιο αδύναμοι να έχουν αποφασιστικό και ενεργό ρόλο για την επιστροφή του “δήμου” στη δημοκρατία. Για εμάς τέλος λοιπόν η δημοκρατία χρειάζεται και κάτι ακόμα πολύ σημαντικό, όπως και το παρόν Σύνταγμα, την διασφάλιση του δικαιώματος της ελευθερίας απέναντι στον φόβο της εκμετάλλευσης.

ΜΕΡΑ25 για τη Δίωξη – Φίμωση του «Σπάρτακου»

20 Νοεμβρίου 2019

Στις 21 Νοεμβρίου είναι προγραμματισμένη η δίκη για τη φερόμενη κατ' εξακολούθηση συκοφαντική δυσφήμιση εν ενεργεία αξιωματικού του στρατού πρώην διοικητή μονάδας στην Αλεξανδρούπολη ο οποίος κατέθεσε μήνυση σε βάρος της Επιτροπής Αλληλέγγυων Στρατευμένων και του Δικτύου Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος» για σχετικές αναρτήσεις στην ιστοσελίδα τους.

Πέραν των διάφορων θολών και μελανών ζητημάτων που

ανακύπτουν στην εν λόγω υπόθεση και στον τρόπο με τον οποίο φέρεται να έχει χειριστεί την υπόθεση η ελληνική δικαιοσύνη, μας προξενεί ιδιαίτερη εντύπωση το γεγονός ότι προσδιορίστηκε η υπόθεση για εκδίκαση την 21η Νοέμβρη, που ως γνωστόν συνιστά την ημέρα των ενόπλων δυνάμεων και μάλιστα σε δικαστήριο της Αλεξανδρούπολης.

Ελπίζουμε η Δικαιοσύνη να μην επηρεαστεί από αυτές τις «συγκυρίες», στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους διωκόμενους και ζητάμε να πάψει η δίωξη και κάθε προσπάθεια φίμωσης της φωνής που αναδεικνύει πληθώρα σοβαρών καταγγελιών και ζητημάτων για την λειτουργία των ενόπλων δυνάμεων, τόσο των στρατεύσιμων όσο και του ίδιου του προσωπικού των ενόπλων δυνάμεων.

Επίθεση της Κυβέρνησης στις πολιτικές της ισότητας των φύλων

21 Νοεμβρίου 2019

Την Δευτέρα 25 Νοεμβρίου οι εργαζόμενοι/ες της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων απεργούν καθώς οι εργαζόμενοι/ες στην 24ωρη Γραμμή SOS 15900 και στο Παρατηρητήριο παραμένουν απλήρωτοι/ες από τον Μάιο.

Η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων και το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας δέχονται απρόκλητη επίθεση από την Κυβέρνηση καθώς μετακινήθηκαν χωρίς καμία προηγούμενη ενημέρωση ή συζήτηση από το Υπουργείο Εσωτερικών στο Υπουργείο Εργασίας. Παράλληλα καταργήθηκε και συστάθηκε στη θέση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, νέα Γραμματεία Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων. Μια κίνηση ιδιαίτερα προβληματική καθώς αφενός μεν η Ισότητα των Φύλων δεν αφορά μόνο θέματα εργασίας αλλά

έχει μια σαφέστατη οριζόντια διάσταση σε όλες τις δημόσιες πολιτικές (κοινωνική ένταξη και ισότιμη μεταχείριση γυναικών που υφίστανται πολλαπλές διακρίσεις, έμφυλη βία, αγορά εργασίας, εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, εκπαίδευση, πολιτισμός, αθλητισμός και ΜΜΕ, υγεία, ισόρροπη συμμετοχή γυναικών σε δομές εξουσίας, διαδικασίες και κέντρα λήψης αποφάσεων) – υπενθυμίζεται η παλαιότερη αποτυχημένη στην πράξη προσπάθεια υπαγωγής της στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Αφετέρου δε, δεν ταυτίζεται σε καμία περίπτωση η πολιτική για την ισότητα των φύλων με την οικογενειακή πολιτική, αντιθέτως αυτό συνιστά μια άκρως αναχρονιστική και συντηρητική προσέγγιση που μας προκαλεί αλγεινή εντύπωση σε μια Ευρωπαϊκή χώρα το 2019.

Επιπλέον υπάρχει έντονο πρόβλημα με τη λειτουργία των δομών κατά της βίας των γυναικών. Σήμερα λειτουργούν 63 συνολικά δομές (Συμβουλευτικά κέντρα στήριξης κακοποιημένων γυναικών – Ξενώνες φιλοξενίας – Πανελλαδική γραμμή στήριξης 15900) για τις περισσότερες εκ των οποίων η χρηματοδότηση σταματάει το προσεχές διάστημα, ενώ η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί για τη συνέχιση της χρηματοδότησης μόνο 14 δομών, με αποτέλεσμα να προκύπτει ζήτημα τόσο για τις υπόλοιπες δομές, όσο και για τους εργαζόμενους/ες αυτών.

Οι εργαζόμενοι /ες ζητούν: τη διασφάλιση της συνέχισης του δικτύου δομών και το δημόσιο χαρακτήρα τους. Τη δέσμευση από την κυβέρνηση στα πλαίσια της διεθνούς μας υποχρέωσης διατήρησης και ενίσχυσης των δομών κατά της βίας των γυναικών. Την συμπερίληψη στην ψήφιση του προϋπολογισμού για το 2020 της κάλυψης του χρηματοδοτικού κενού λειτουργίας των δομών κατά της βίας των γυναικών για τον 12/2020. Τη διασφάλιση τέλος, των θέσεων εργασίας των εργαζομένων του δικτύου.

Καλούμε την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό να αναθεωρήσει την απόφαση υπαγωγής της ΓΓΙΦ και του ΚΕΘΙ στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων με την αυτοτέλειά

της και ως σύνολο οργανικών θέσεων και δομών πρέπει να παραμείνει στο Υπουργείο Εσωτερικών και να ενισχυθεί τόσο με προσωπικό όσο και με οικονομικούς πόρους.

Παράλληλα απαιτούμε: την επανασύσταση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, την διασφάλιση της συνέχισης της λειτουργίας των δομών και των θέσεων εργασίας τους, καθώς και την εξόφληση των δεδουλευμένων όλων των εργαζομένων των δομών.

Για μας στο ΜέΡΑ25 οι πολιτικές για την ισότητα των φύλων είναι μέγιστης σημασίας και δεν θα επιτρέψουμε καμία προσπάθεια υποβάθμισης του τόσο καίριου έργου των δομών αυτών και της Γενικής Γραμματείας, που μας πηγαίνουν πολλά χρόνια πίσω.

UPDATE: οι εργαζόμενοι/ες της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων μας έστειλαν την εξής ενημέρωση:

«Σας ενημερώνουμε ότι έπειτα από τις κινητοποιήσεις μας και την ενημέρωση της πολιτικής ηγεσίας για την προκήρυξη απεργίας την 25η Νοεμβρίου, καταβλήθηκαν δύο μισθοί στις/ στους υπαλλήλους του Παρατηρητηρίου και της Γραμμής SOS. Ταυτόχρονα, δόθηκε η διαβεβαίωση ότι οι επόμενοι δύο μήνες θα καταβληθούν μέσα στο επόμενο δεκάημερο.

Κατόπιν τούτου, η απεργία της 25ης Νοεμβρίου, **αναστέλλεται**.

Παραμένουμε όμως σε εγρήγορση, μέχρι να αποκατασταθεί η **κανονικότητα (sic)** στην καταβολή των μισθοδοσιών, σύμφωνα με όσα ορίζει η εργατική νομοθεσία.»

Η στρατηγική έντασης του Υπ. Προστασίας του Πολίτη δεν έχει θέση σε ένα σύγχρονο Κράτος Δικαίου

21 Νοεμβρίου 2019

Το βράδυ της Κυριακής 17 Νοεμβρίου και μετά την μαζική πορεία του Πολυτεχνείου, στο κέντρο της Αθήνας, τα ΜΑΤ και η Αστυνομία, προχώρησαν σε μια πρωτοφανή επιχείρηση καταστολής και απρόκλητης βίας, ξεπερνώντας ακόμα και το δόγμα «Νόμος και Τάξη», με προσαγωγή 45 ατόμων (περαστικών, φοιτητών κλπ.) και τη σύλληψη 28 από αυτούς.

Οι συλληφθέντες και οι συνήγοροι τους καταγγέλλουν αναίτιους ξυλοδαρμούς, χημικά και τρομοκρατία πολιτών, χυδαία και προκλητική συμπεριφορά από τα ΜΑΤ, μεταφορά συλληφθέντων σε πάρκινγκ (!) και φωτογράφησή τους σε στάση αιχμαλωσίας με κινητά τηλέφωνα, απάνθρωπη κι εξευτελιστική μεταχείριση, στέρηση πρόσβασης σε συνηγόρους υπεράσπισης, γύμνωση και σωματική έρευνα σε γυναίκες με σκοπό τον εξευτελισμό τους. Όλα τα παραπάνω δεν έχουν καμία θέση, με κανένα πρόσχημα, σε ένα σύγχρονο Κράτος Δικαίου.

Τη Δευτέρα 25/11 αρκετοί από τους άνω συλληφθέντες θα οδηγηθούν σε δίκη με πέντε διαφορετικές δικογραφίες και κατηγορητήρια που περιλαμβάνουν πλημμελήματα, όπως «εξύβριση», «αντίσταση κατά της Αρχής», «απόπειρα πρόκλησης σωματικής βλάβης» κλπ., αφού τελικά κατέπεσε η προσπάθεια να σχηματιστούν σε βάρος τους κατηγορητήρια κακουργηματικού χαρακτήρα.

Προηγήθηκε η βία κατά των φοιτητών της ΑΣΟΕΕ και η σύλληψη και παραπομπή σε δίκη δύο φοιτητών, ο πρώτος εκ των οποίων κακοποιήθηκε κατά τη σύλληψή του χωρίς να προβάλει οποιαδήποτε αντίσταση, ενώ ο δεύτερος συνελήφθη το βράδυ έξω από το σπίτι του σε μια πρωτόγνωρη για πλημμεληματικές κατηγορίες αστυνομική επιχείρηση.

Το ΜέΡΑ25 έχει επανειλημμένα καταγγείλει από το βήμα της Βουλής την ατελέσφορη στρατηγική έντασης του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη που στόχο έχει την τρομοκράτηση του φοιτητικού κινήματος, της νέας γενιάς που μάχεται και διεκδικεί, αλλά και των πολιτών που αντιδρούν στις σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζει η κυβέρνηση και ζητάει από τη Δικαιοσύνη το αυτονόητο: να κριθούν οι συλληφθέντες με αμεροληψία και σεβασμό στο τεκμήριο αθωότητας.

Απολογισμός και ισολογισμός του 2017 – η ολοκλήρωση ενός προαναγγελλθέντος εγκλήματος

26 Νοεμβρίου 2019

Σήμερα κυρώθηκε από το ελληνικό κοινοβούλιο ο απολογισμός και ο ισολογισμός του κράτους για το 2017. Όμως, πηγαίνοντας για λίγο νοερά πίσω στο χρόνο και συγκεκριμένα στις 15 Ιουνίου 2017, όταν μετά την συνεδρίαση του Eurogroup εκείνης την ημέρας στο communiqué που διακινήθηκε αναφερόταν πως «Το Eurogroup εξέφρασε ικανοποίηση για τη δέσμευση της Ελλάδας να διατηρήσει πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 3,5 % του ΑΕΠ μέχρι το 2022 και στη συνέχεια να ακολουθήσει δημοσιονομική πορεία συνεπή προς το ευρωπαϊκό δημοσιονομικό πλαίσιο. Σύμφωνα με ανάλυση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η συμμόρφωση αυτή θα μπορούσε να επιτευχθεί με ένα πρωτογενές πλεόνασμα ίσο ή ανώτερο αλλά κοντά στο 2,0 % του ΑΕΠ κατά την περίοδο 2023-2060», θα ανακαλύπταμε ένα στοιχείο που αν και δεν είναι νέο συνεχίζει να προκαλεί έκπληξη. Ναι, η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να υπηρετήσει την συμφωνία για πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% μέχρι το 2022 και ίσο ή πάνω από 2% μέχρι το 2060, μιας και αυτή είναι

η αναδιάρθρωση που εφαρμόζουν οι δανειστές μας, μέσω απαντών πλεονασμάτων του δημοσίου έναντι του ιδιωτικού τομέα για να αποπληρώνεται ένα μη βιώσιμο χρέος.

Μάλιστα ο υπερβάλλον ζήλος της τότε κυβέρνησης απέδωσε παραπάνω από τα αναμενόμενα οδηγώντας σε τελικό πλεόνασμα της τάξης του 3,9% του ΑΕΠ. Ποια ήταν τα βήματα που οδήγησαν σ' αυτή τη μεγάλη επιτυχία που είχε σαν αποτέλεσμα μεγαλειώδεις πανηγυρισμούς; Αύξηση φορολογίας, περικοπές μισθών, συντάξεων, παροχών.

Δένοντας τη χώρα μας στο άρμα των αυξημένων και δυσθεώρητων για την κατάσταση της πλεονασμάτων προκαλούν χωρίς δυνατότητα αναστροφής έλλειμα στον ιδιωτικό τομέα με συνακόλουθη εφαρμογή πολιτικών αφαίμαξης και μόνιμης λιτότητας που βυθίζουν ακόμη περισσότερο την Ελλάδα σε καθεστώς παροικίας χρέους. Έτσι, εντείνεται η φτωχοποίηση και η ερημοποίηση που συνεργεί στη χειροτέρευση της κατάστασης. Μοιραία, κινούμαστε στα δίχτυα ενός φαύλου κύκλου, η περικοπή μισθών και συντάξεων αυξάνει το χρέος των πολιτών προς το δημόσιο καθώς αδυνατούν να καλύψουν πάγιες οφειλές και φορολογικές εισφορές και το δημόσιο με τη σειρά του φτάνει να χρωστάει περισσότερο στους πολίτες. Αυτή η ατέρμονη κατάσταση, έχει σαν αποτέλεσμα για να επιτευχθεί ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος του 3,5% να πρέπει να ληφθούν ακόμη αυστηρότερα μέτρα φορολόγησης και λιτότητας.

Κοιτάζοντας κάποιος τα απόλυτα νούμερα για το 2017 χωρίς να εμβαθύνει μπορεί να οδηγηθεί στο εσφαλμένο συμπέρασμα πως η φορολογική πολιτική είχε αποδώσει. Πράγματι τα φορολογικά έσοδα είχαν σημειώσει αύξηση κατά 2% από 45,64 σε 46,56, αύξηση που δεν οφείλεται στην θετική απόδοση των μέτρων αλλά στην συγκριτικά μεγαλύτερη αύξηση των έμμεσων έμμεσων φόρων, από 26,2 σε 26,9 αύξηση ποσοστού 2,7%, σε αντίθεση με τους άμεσους που έγραψαν αύξηση 1,1%, από 19,44 σε 19,66.

Μολονότι, αρκετές φορές έχουμε ακούσει ρητορικές αναφορές

για ανάπτυξης και τόνωση της ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας όμως πως θα μπορέσει να σχεδιαστεί και να εφαρμοστεί ένα αποτελεσματικό πλάνο ανάπτυξης όταν επιλέγουμε να εθελουφλούμε και να αποφεύγουμε να αντιμετωπίσουμε τον ελέφαντα στο δωμάτιο που δεν είναι άλλος από το 3,5% που λειτουργεί και θα λειτουργεί για όσο δεν αντιδρούμε ώστε να το ανατρέψουμε σαν θηλιά στο λαιμό όλων μας. Ενώ θα πρέπει, επιτέλους, να γίνουν γενναία βήματα επαναφοράς των εργασιακών αδικιών και επανόρθωσης όλων των κεκτημένων που ποδοπατήθηκαν και καταστράφηκαν από το Μνημονιακό τσουνάμι που όλες οι κυβερνήσεις οικειοθελώς υπηρέτησαν από το 2010 έως σήμερα.

Δυστυχώς, η λαίλαπα που ξεκίνησε το 2010 δεν άφησε όρθιο τίποτα. Η κοινωνική ασφάλιση εξαυλώθηκε ενώ ανεπηρέαστες δεν έμειναν ούτε και οι συντάξεις καθώς η μείωση των κρατικών πόρων ήταν ακόμη πιο επώδυνη γι' αυτές μιας και πραγματοποιήθηκε σε μια στιγμή που η οικονομική ύφεση κλόνισε συθέμελα το διανεμητικό σύστημα, μειώνοντας λόγω ανεργίας τα έσοδα από εισφορές και αυξάνοντας υπέρμετρα την ανάγκη για κοινωνική προστασία, αφήνοντας χωρίς κάλυψη και προστασία τις ασθενέστερες ομάδες του πληθυσμού. Μείωση πόρων που έγινε αισθητή και στην περιστολή δαπανών και επιχορηγήσεων των δημοσίων νοσοκομείων και δομών υγείας και εντυπώθηκε στις ελλειπείς υπηρεσίες υγείας ενώ πολλά νοσοκομεία άρχισαν να έχουν έλλειψη βασικών ειδών υγείας και φαρμάκων πληγώνοντας, τελικά, τους ασθενείς που δεν μπορούσαν να καλύψουν τις ανάγκες περίθαλψής τους. Ενδεικτικό της κατάστασης είναι η μείωση κρατικών επιχορηγήσεων προς οργανισμούς και ιδρύματα υγείας κατά 36% το 2017 από 3,04 δις € το 2016 σε 1,95 τον επόμενο χρόνο.

Πώς μπορούμε, όμως, να πανηγυρίζουμε για ένα πλεόνασμα του 3,9% και την συνακόλουθη επιτυχία επίτευξης με το παραπάνω του αρχικού στόχου όταν το δημόσιο χρέος συνέχιζε όπως και συνεχίζει ν' αυξάνει;

Πώς μπορούμε να πανηγυρίζουμε την ίδια στιγμή που ολοένα και περισσότεροι συμπολίτες μας φτάνουν να ζουν κοντά ή κάτω

από το όριο της φτώχειας; Όταν η χώρα μας έχει απωλέσει το μεγαλύτερο μέρος των νέων επιστημόνων της που αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο την εγκατέλειψαν φεύγοντας στο εξωτερικό;

Πάγια θέση μας σαν ΜέΡΑ25 αποτελεί ο στόχος ανάπτυξης του 2,5% και ανάλογα θα ακολουθεί το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος, συνδέοντας τα δικά μας συμφέροντα με αυτά των δανειστών. Αναιμική ανάπτυξη κάτω του 2,5% σημαίνει αναστολή μέρους ή ολόκληρων, ανάλογα με τον ρυθμό ανάπτυξης, των ετήσιων αποπληρωμών και όχι μεταφορά τους στο μέλλον, αλλά οριστικό τους κούρεμά. Την ίδια στιγμή, οριοθετούμε στόχους πρωτογενών πλεονασμάτων της τάξης του 0% σε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό με 1,5%. Οι στόχοι αυτοί θα καθορίζονται ετησίως από τον ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Εντός αυτού του πλαισίου, καταργείται η υπερφορολόγηση που υπάρχει για να εξυπηρετούνται οι εξωπραγματικοί στόχοι των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Συχνά ακούμε μια άδικη κριτική απέναντι στον Γραμματέα του ΜέΡΑ25 κ Γιάνη Βαρουφάκη που διετέλεσε Υπουργός Οικονομικών τους πρώτους μήνες του 2015. Αρκετοί μάλιστα βουλευτές της συμπολίτευσης δηλώνουν από το βήμα της Βουλής ή σε συνεντεύξεις τους πως δεν δέχονται μαθήματα από εμάς του ΜέΡΑ25 λόγω του «κόστους Βαρουφάκη». Θα ήθελα σαν απάντηση να μην επικαλεστώ κάτι διαφορετικό παρά τα δημόσια στοιχεία στα οποία μπορεί ο οποιοσδήποτε ν' ανατρέξει. Τι δείχνουν, λοιπόν, αυτά; Πως το εξάμηνο της διαπραγμάτευσης του Γιάνη Βαρουφάκη δεν είχε κανένα κόστος για τη χώρα: 178,6 δις€ ΑΕΠ και 319,6 δις χρέος όταν παρέλαβε και 177,7 δις ΑΕΠ και 317,4 δις χρέος όταν παρέδωσε. Άρα όχι μόνο δεν κόστισε αλλά το αντίθετο μείωσε τα μεγέθη η περίοδος της διαπραγμάτευσης, οδηγώντας σε σημαντική αν και μικρή μείωση της λιτότητας.

Άλλος ισχυρισμός που συχνά ακούμε είναι πως έγινε αιτία ο κ Βαρουφάκης για σημαντική εκροή καταθέσεων. Αν δούμε όμως τα γεγονότα εύκολα θα αντιληφθούμε πως το bank run είχε ξεκινήσει με δήλωση του ο Γιάννης Στουρνάρας τον

Δεκέμβριο του 2014 πως είναι μεγάλος ο κίνδυνος πρόκλησης μιας ανεπανόρθωτης βλάβης στην ελληνική οικονομία, με αποτέλεσμα οι τράπεζές μας να χάσουν την αξιοπιστία τους στα μάτια των πελατών τους που προχωρώντας σε μαζικές αναλήψεις καταθέσεων βυθίζοντας ακόμη πιο βαθιά στη δίνη της κρίσης ένα ήδη χρεωκοπημένο και πολλαπλώς ανακεφαλαιοποιημένο με τα χρήματα του ελληνικού λαού τραπεζικό σύστημα, καθώς μπορεί να πέρασαν χρόνια όμως οι ανακεφαλαιοποιήσεις παραμένουν εγγεγραμμένες στο δημόσιο χρέος. Δυστυχώς, το bank run και η πτώση των τραπεζικών μετοχών ήταν δημιούργημα της τρόικας εσωτερικού-εξωτερικού που τώρα επιχειρούν να φορτώσουν στον Βαρουφάκη. Στουρνάρας-Σαμαράς-Βενιζέλος από την μία και ΕΚΤ-Eurogroup από την άλλη επιδόθηκαν σ' έναν απίστευτο βανδαλισμό – σε μια τακτική καμένης γης, με αποτελέσματα γνωστά σε όλους μας.

Σαν ΜέΡΑ25 δεν θα μπορούσαμε παρά να τους καταψηφίσουμε αρνούμενοι να επικυρώσουμε τον πρώτο απολογισμό που εισήγαγε και θεσμοθέτησε την παράνοια και τον ανορθολογισμό των πρωτογενών πλεονασμάτων ως μέθοδο αναδιάρθρωσης του χρέους μας που τελικά προκαλούν περισσότερα δεινά και προβλήματα στην ήδη εξαιρετικά ταλαιπωρημένη και εξουθενωμένη από τις ανάληπτες πολιτικές των κυβερνήσεων της τελευταίας δεκαετίας χώρας μας. Αδιαμφισβήτητα καμία στείρα πολιτική εξοντωτικής λιτότητας, υπερφορολόγησης και εξωφρενικών πλεονασμάτων δεν θα λειτουργήσει θεραπευτικά ούτε θα φέρει πίσω όλα τα παιδιά που η κρίση έδωξε.

Φωτεινή Μπακαδήμα,
Βουλευτής Β' Πειραιά ΜέΡΑ25

Για τον κρατικό προϋπολογισμό

- Μια κατ' αρχήν διευκρίνιση: **άλλο ανάπτυξη, άλλο μεγέθυνση του ΑΕΠ**. Η ανάπτυξη προϋποθέτει διάχυση της ευημερίας στο σύνολο της κοινωνίας, η μεγέθυνση είναι απλώς μια αριθμητική αποτύπωση.
- Για το 2019, η κυβέρνηση εκτιμά μεγέθυνση ΑΕΠ κατά 2%, ενώ ΔΝΤ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ΟΟΣΑ την τοποθετούν στο 1,8%. Παρομοίως, στην Έκθεση Προϋπολογισμού 2020, **η κυβέρνηση προβλέπει μεγέθυνση ΑΕΠ 2,8%, ενώ ο ΟΟΣΑ την υπολογίζει στο 2,1% και το ΔΝΤ και η Ευρ. Επιτροπή στο 2,3%. Ακόμα και ο Στουρνάρας προβλέπει 2,4%.**
- Ακόμα και με αυτές τις υπεραισιόδοξες προβλέψεις, **το δημόσιο χρέος -που θα παραμείνει στα 329,5 δισ. - θα φτάσει στο 167% του ΑΕΠ...**
- Εν γένει, η Έκθεση επαναλαμβάνει τη **γνώριμη συνταγή της λιτότητας: συγκράτηση των δαπανών και καθήλωσης των δημοσίων επενδύσεων**. Οι όποιες φοροελαφρύνσεις είναι **άνισα κατανεμημένες υπέρ του επιχειρηματικού τομέα** (μείωση φόρου εισοδήματος ΝΠ από 28% σε 24% και μείωση φόρου κερδών από 10% σε 5%), παρόλο που **η παροχή φορολογικών κινήτρων στον ιδιωτικό τομέα έχει δοκιμαστεί κατά κόρον κι έχει αποδειχθεί αλυσιτελής**. Μάλιστα, **στην παρούσα φάση, είναι και εκτός ευρωπαϊκού κλίματος**. Σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση ασκούνται ισχυρές πιέσεις, και από την ΕΚΤ, ακόμη και στη δογματική Γερμανία, για σημαντική αύξηση των κρατικών δαπανών και επενδύσεων, ώστε να αποφευχθεί μια υποτροπή σε ύφεση.
- Σε κανέναν πίνακα ή οπουδήποτε αλλού στην Έκθεση, **δεν καταγράφεται η διάκριση μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων!** Ενδεχομένως, πρόκειται για προσπάθεια να κρυφτεί η **ταξικότητα του μείγματος**, καθώς είναι προφανές ότι **αυξάνεται έτι περαιτέρω η ήδη υψηλή αναλογία έμμεσων-άμεσων φόρων**. Συγκεκριμένα, ενώ οι **φόροι αγαθών και υπηρεσιών** (ΦΠΑ, ΕΦΚ) προβλέπεται να αυξηθούν κατά 636 εκ. (+2,2%), ο **φόρος εισοδήματος** μειώνεται κατά 97 εκ. (-0,6%), αφού για τις εταιρίες μειώνεται κατά 446 εκ. (-11,1%!)

τη στιγμή που αυξάνεται για τα φυσικά πρόσωπα (+323 εκ. ή +2,8). Ακόμα και στους **τακτικούς φόρους ακίνητης περιουσίας (ΕΝΦΙΑ)** προβλέπεται αύξηση κατά 84 εκ. (+3%), γεγονός που προοιωνίζεται πως ό,τι ψίχουλα κέρδισαν οι περισσότεροι ιδιοκτήτες μικρής-μεσαίας ακίνητης περιουσίας από τη μείωση του ΕΝΦΙΑ 2019, θα κληθούν να τα... επιστρέψουν εξαιτίας της επικείμενης αύξησης των αντικειμενικών αξιών. Έτσι, αυτό που θα μείνει θα είναι το δωράκι διαρκείας στους μεγαλοϊδιοκτήτες.

- Την ίδια στιγμή, οι **δαπάνες** που προορίζονται για τους κατ'εξοχήν **κοινωνικούς τομείς** της κρατικής χρηματοδότησης, **την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, τη στήριξη των ασθενέστερων, την κοινωνική πρόνοια, είτε μένουν στάσιμες, είτε έχουν περικοπεί αισθητά.** Χαρακτηριστικά, τα «ανώτατα όρια δαπανών» των αρμόδιων υπουργείων σε εκατ. € ορίζονται ως εξής: Παιδείας/Θρησκευμάτων 5. 463 (μόλις +64 έναντι του 2019), Υγείας 3. 859 (μειωμένα κατά 182 εκ), Πολιτισμού/Αθλητισμού 335 (μειωμένα κατά 61 εκ) και Εργασίας/Κοινωνικών Υποθέσεων 19. 892 (μειωμένα κατά 382 εκ).

- Επιπλέον, οι **Μεταβιβάσεις** θα μειωθούν κατά 114 εκ. (-0,4%) και οι **Κοινωνικές Παροχές** θα μειωθούν στο ήμισυ του 2019 (από 261 σε 134 εκ). Έτσι, παντού καταγράφονται είτε μειώσεις, είτε στασιμότητα δαπανών, με αξιοσημείωτες **ανακατανομές παροχών** στους δικαιούχους, που έχουν ακόμη και **ρατσιστική χροιά**, αφού στους δικαιούχους προνοιακών επιδομάτων, και ειδικότερα στους μετανάστες, πρέπει να αναζητηθούν κατά βάση οι «χαμένοι» του κοινωνικού προϋπολογισμού για το 2020. Η μείωση της δαπάνης που προκύπτει σχεδόν για όλα τα είδη επιδομάτων συνδέεται με την πρόθεση της κυβέρνησης να περικόψει τον αριθμό των μεταναστών που πληρούν τις ισχύουσες προϋποθέσεις και έχουν θεμελιώσει δικαίωμα στα κοινωνικά επιδόματα.

- Το ίδιο ποσό με την πρόβλεψη του 2019 (961 εκατ. ευρώ) εμφανίζεται να έχουν τα **οικογενειακά επιδόματα.** Στην πραγματικότητα ο στόχος του 2020 υστερεί κατά 139 εκατ. ευρώ έναντι του 2019, καθώς παρατηρήθηκε υπέρβαση του ποσού. Μειωμένες κατά 3 εκατ. ευρώ θα είναι και οι δαπάνες για τους **ανασφάλιστους υπερήλικες**, ενώ μείωση θα έχει και το

Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης (ΚΕΑ) με προϋπολογισμό 850 εκατ. ευρώ, δηλαδή αρκετά πιο κάτω από το 1 δισ. ευρώ που είχε προβλεφθεί για το 2019 αλλά, σύμφωνα με την εκτίμηση, λόγω μη απορρόφησης όλου του ποσού η τελική δαπάνη για το τρέχον έτος δεν θα ξεπεράσει τελικά τα 680 εκατ. ευρώ. Η μείωση του ΚΕΑ αποδίδεται ενδεχομένως στο ξεσκαρτάρισμα των δικαιούχων εφόσον τεθεί -σύμφωνα με πληροφορίες- ως προϋπόθεση για τη χορήγησή του και η υποβολή αποδεικτικού εγγραφής στο σχολείο των τέκνων των δικαιούχων. Μειωμένη 192 εκατ. ευρώ προβλέπεται η **συνταξιοδοτική δαπάνη** (121 εκατ. ευρώ για κύριες συντάξεις και 71 εκατ. για επικουρικές).

- Συνολικά το **ισοζύγιο των ασφαλιστικών ταμείων** εκτιμάται ότι θα παρουσιάσει πλεόνασμα 1,021 δισ. ευρώ, αυξημένο κατά 202 εκατ. ευρώ έναντι των εκτιμήσεων για το 2019 (819 εκατ. ευρώ). Για τα ασφαλιστικά ταμεία το μεγαλύτερο μερίδιο της αύξησης (κατά 593 εκατ. ευρώ) θα προέλθει από την **είσπραξη ασφαλιστικών εισφορών**, λόγω της ρύθμισης των 120 δόσεων και της προβλεπόμενης αύξησης της μισθωτής εργασίας. Η μείωση των δαπανών και η προβλεπόμενη αύξηση των εσόδων συμβάλλουν στη **μείωση της κρατικής επιχορήγησης** κατά 475 εκατ. ευρώ, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνει ακόμη μια φορά ότι **ουδμία πρόβλεψη υπάρχει για την καταβολή αναδρομικών που έχει εκδικάσει το Συμβούλιο της Επικρατείας**.

- Το **Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων** προβλέπει δαπάνες 6,7 δισ. ευρώ, ένα ποσό σταθερό από το 2011 και σχεδόν 2 δισ. χαμηλότερο από αυτό που προέβλεπε ο τελευταίος προ μνημονίων προϋπολογισμός, αυτός του 2010. Μα ακόμη κι αυτές οι ήδη περικομμένες δημόσιες επενδύσεις κάθε χρόνο μένουν **ανεκτέλεστες σε ποσοστό τουλάχιστον 10% για να υπηρετηθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα**. Ο προϋπολογισμός 2020 προβλέπει τυπικά μια μικρή αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, κατά 600 εκατ. σε σχέση με τη φετινή πρόβλεψη, αλλά αν λάβουμε υπόψη ότι από το φετινό ΠΔΕ, στο δεκάμηνο 800 εκατ. μένουν ανεκτέλεστα και προφανώς θα μείνουν ανεκτέλεστα μέχρι το τέλος του έτους, πρόκειται για μια **λογιστική μόνο αύξηση, που προφανώς θα χαθεί στη μαύρη τρύπα του πρωτογενούς πλεονάσματος**.

Πρωτογενή Πλεονάσματα

Το 2020 θα είναι το 4ο συνεχόμενο δημοσιονομικό έτος που καλούμαστε ως κοινωνία να αποδώσουμε στους δανειστές μας, εν είδει κεφαλικού φόρου, το 3,5% της ετήσιας παραγωγής μας. Ξεκινώντας από το 2017, όπου ο στόχος ήταν 1,75% του ΑΕΠ, με την τότε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ βέβαια να επιτυγχάνει υπερ-πλεόνασμα της τάξης του 4% περίπου και μάλιστα να επιβάλλεται για αυτά τα ματωμένα πλεονάσματα, τέκνα της υπερφορολόγησης και της περικοπής δαπανών.

Γιατί στεκόμαστε τόσο στα πρωτογενή πλεονάσματα; Επειδή ακριβώς αποτελούν την πηγή της στασιμότητας που μαστίζει την ελληνική κοινωνική οικονομία και κυρίως, επειδή αποτελούν τον κύριο μηχανισμό επιβολής του δόγματος της Εσωτερικής Υποτίμησης: η μονιμοποιημένη λιτότητα που συνεπάγονται αυτά τα υπέρογκα πρωτογενή πλεονάσματα, ουσιαστικά διατηρούν χαμηλές, έως και αρνητικές, τις προσδοκίες των πολιτών για το μέλλον, ενισχύοντας την αβεβαιότητα. Με τον τρόπο αυτό, οι εργαζόμενοι καθίστανται πιο ελαστικοί στο να δεχτούν χειρότερους όρους εργασίας και αμοιβές, οι δε πολίτες στο σύνολό μας γινόμαστε πιο δεκτικοί στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των βασικών αγαθών. Ας μη λησμονούμε πως η εσωτερική υποτίμηση αποσκοπεί στην άγρα ανταγωνιστικότητας για την ελληνική οικονομία, μιας ανταγωνιστικότητας της «φτήνιας», με φθηνό εργατικό δυναμικό, δεκτικό σε ελαστικές μορφές εργασίας.

Πρωτογενές πλεόνασμα του Δημοσίου ισούται εξ ορισμού με έλλειμμα του ιδιωτικού τομέα. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη, όταν οι μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν δεσμεύσει τη χώρα σε ετήσια αφαίμαξη. Μέχρι τώρα έχουμε εκροή μέσα στα τρία τελευταία έτη, 2017, 18,19, αθροιστικά περί τα 18δισ€, ποσό που κατευθύνεται στη μαύρη τρύπα ενός μη βιώσιμου χρέους. Δεν μπορούμε να μιλάμε για τερματισμό της κρίσης και βιώσιμη ανάπτυξη όταν ξεκινάμε κάθε δημοσιονομικό έτος με ένα handicap της τάξης του 3,5%, και 2,2% από το '22 έως το '60.

Οι φοροελαφρύνσεις Μητσοτάκη

Προεκλογικά αλλά και αμέσως μετά τις εκλογές, τονίζαμε πως η ΝΔ είναι απόλυτα δεσμευμένη έναντι των δανειστών, προσηλωμένη πλήρως στους στόχους των πρωτογενών πλεονασμάτων. Οι όποιες φοροελαφρύνσεις υπόσχεται, τονίζαμε, θα έχουν να κάνουν μόνο με τη διαχείριση του υπερπλεονάσματος που επιτύγχανε ο ΣΥΡΙΖΑ, και επομένως με αμφισβήτηση των πλεονασμάτων αυτών καθ'αυτών. Όπερ και εγένετο. Οι φοροελαφρύνσεις που φέρνει ο προϋπολογισμός έχουν να κάνουν κυρίως με τη μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων από το 28% στο 24%, αλλά με τρόπο οριζόντιο. Το ΜέΡΑ25 στο πολιτικό του πρόγραμμα και συγκεκριμένα στις Επτά Τομές μιλά για μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων αλλά για τις μεσαίες και μικρές, όχι για τις λίγες πολύ μεγάλες που λυμαίνονται προνομιακά και ολιγοπωλιακά ολόκληρους κλάδους. Η οριζόντια μείωση της ΝΔ ευνοεί ουσιαστικά αυτούς που δεν έχουν λόγο βιωσιμότητας να ευνοηθούν, είναι απλώς ένα από τα γραμμάτια που η ΝΔ ξεπληρώνει στους ολιγάρχες που την στηρίζαν και στηρίζουν.

Περαιτέρω στοιχεία που προκύπτουν από τη μελέτη του προϋπολογισμού.

- Μια κατ' αρχήν διευκρίνιση: άλλο ανάπτυξη, άλλο μεγέθυνση του ΑΕΠ. Η ανάπτυξη προϋποθέτει διάχυση της ευημερίας στο σύνολο της κοινωνίας, η μεγέθυνση είναι απλώς μια αριθμητική αποτύπωση.
- Για το 2019, η κυβέρνηση εκτιμά μεγέθυνση ΑΕΠ κατά 2%, ενώ ΔΝΤ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ΟΟΣΑ την τοποθετούν στο 1,8%. Παρομοίως, στην Έκθεση Προϋπολογισμού 2020, η κυβέρνηση προβλέπει μεγέθυνση ΑΕΠ 2,8%, ενώ ο ΟΟΣΑ την υπολογίζει στο 2,1% και το ΔΝΤ και η Ευρ. Επιτροπή στο 2,3%. Ακόμα και ο Στουρνάρας προβλέπει 2,4%.
- Ακόμα και με αυτές τις υπεραισιόδοξες προβλέψεις, το δημόσιο χρέος -που θα παραμείνει στα 329,5 δισ. - θα φτάσει στο

167% του ΑΕΠ...

- Εν γένει, η Έκθεση επαναλαμβάνει τη γνώριμη συνταγή της λιτότητας: συγκράτηση των δαπανών και καθήλωσης των δημοσίων επενδύσεων. Οι όποιες φοροελαφρύνσεις είναι άνισα κατανομημένες υπέρ του επιχειρηματικού τομέα (μείωση φόρου εισοδήματος ΝΠ από 28% σε 24% και μείωση φόρου κερδών από 10% σε 5%), παρόλο που η παροχή φορολογικών κινήτρων στον ιδιωτικό τομέα έχει δοκιμαστεί κατά κόρον κι έχει αποδειχθεί αλυσιτελής. Μάλιστα, στην παρούσα φάση, είναι και εκτός ευρωπαϊκού κλίματος. Σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση ασκούνται ισχυρές πιέσεις, και από την ΕΚΤ, ακόμη και στη δογματική Γερμανία, για σημαντική αύξηση των κρατικών δαπανών και επενδύσεων, ώστε να αποφευχθεί μια υποτροπή σε ύφεση.

- Σε κανέναν πίνακα ή οπουδήποτε αλλού στην Έκθεση, δεν καταγράφεται η διάκριση μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων! Ενδεχομένως, πρόκειται για προσπάθεια να κρυφτεί η ταξικότητα του μείγματος, καθώς είναι προφανές ότι αυξάνεται έτι περαιτέρω η ήδη υψηλή αναλογία έμμεσων-άμεσων φόρων. Συγκεκριμένα, ενώ οι φόροι αγαθών και υπηρεσιών (ΦΠΑ, ΕΦΚ) προβλέπεται να αυξηθούν κατά 636 εκ. (+2,2%), ο φόρος εισοδήματος μειώνεται κατά 97 εκ. (-0,6%), αφού για τις εταιρίες μειώνεται κατά 446 εκ. (-11,1%!) τη στιγμή που αυξάνεται για τα φυσικά πρόσωπα (+323 εκ. ή +2,8). Ακόμα και στους τακτικούς φόρους ακίνητης περιουσίας (ΕΝΦΙΑ) προβλέπεται αύξηση κατά 84 εκ. (+3%), γεγονός που προοιωνίζεται πως ό,τι ψίχουλα κέρδισαν οι περισσότεροι ιδιοκτήτες μικρής-μεσαίας ακίνητης περιουσίας από τη μείωση του ΕΝΦΙΑ 2019, θα κληθούν να τα... επιστρέψουν εξαιτίας της επικείμενης αύξησης των αντικειμενικών αξιών. Έτσι, αυτό που θα μείνει θα είναι το δωράκι στους μεγαλοϊδιοκτήτες.

- Την ίδια στιγμή, οι δαπάνες που προορίζονται για τους κατ'εξοχήν κοινωνικούς τομείς της κρατικής χρηματοδότησης, την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, τη στήριξη των ασθενέστερων, την κοινωνική πρόνοια, είτε μένουν στάσιμες, είτε έχουν περικοπεί αισθητά. Συνολικά, οι Μεταβιβάσεις θα μειωθούν κατά 114 εκ. (-0,4%) και οι Κοινωνικές Παροχές

θα μειωθούν στο ήμισυ του 2019 (από 261 σε 134 εκ). Έτσι, παντού καταγράφονται είτε μικρές μειώσεις, είτε στασιμότητα δαπανών, με αξιοσημείωτες ανακατανομές παροχών στους δικαιούχους, που έχουν ακόμη και ρατσιστική χροιά, αφού στους δικαιούχους προνοιακών επιδομάτων, και ειδικότερα στους μετανάστες, πρέπει να αναζητηθούν κατά βάση οι «χαμένοι» του κοινωνικού προϋπολογισμού για το 2020. Η μείωση της δαπάνης που προκύπτει σχεδόν για όλα τα είδη επιδομάτων συνδέεται με την πρόθεση της κυβέρνησης να περικόψει τον αριθμό των μεταναστών που πληρούν τις ισχύουσες προϋποθέσεις και έχουν θεμελιώσει δικαίωμα στα κοινωνικά επιδόματα.

- Το ίδιο ποσό με την πρόβλεψη του 2019 (961 εκατ. ευρώ) εμφανίζεται να έχουν τα οικογενειακά επιδόματα. Στην πραγματικότητα ο στόχος του 2020 υστερεί κατά 139 εκατ. ευρώ έναντι του 2019, καθώς παρατηρήθηκε υπέρβαση του ποσού. Μειωμένες κατά 3 εκατ. ευρώ θα είναι και οι δαπάνες για τους ανασφάλιστους υπερήλικες, ενώ μείωση θα έχει και το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης (ΚΕΑ) με προϋπολογισμό 850 εκατ. ευρώ, δηλαδή αρκετά πιο κάτω από το 1 δισ. ευρώ που είχε προβλεφθεί για το 2019 αλλά, σύμφωνα με την εκτίμηση, λόγω μη απορρόφησης όλου του ποσού η τελική δαπάνη για το τρέχον έτος δεν θα ξεπεράσει τελικά τα 680 εκατ. ευρώ. Η μείωση του ΚΕΑ αποδίδεται ενδεχομένως στο ξεσκαρτάρισμα των δικαιούχων εφόσον τεθεί -σύμφωνα με πληροφορίες- ως προϋπόθεση για τη χορήγησή του και η υποβολή αποδεικτικού εγγραφής στο σχολείο των τέκνων των δικαιούχων. Μειωμένη 192 εκατ. ευρώ προβλέπεται η συνταξιοδοτική δαπάνη (121 εκατ. ευρώ για κύριες συντάξεις και 71 εκατ. για επικουρικές).

- Συνολικά το ισοζύγιο των ασφαλιστικών ταμείων εκτιμάται ότι θα παρουσιάσει πλεόνασμα 1,021 δισ. ευρώ, αυξημένο κατά 202 εκατ. ευρώ έναντι των εκτιμήσεων για το 2019 (819 εκατ. ευρώ). Για τα ασφαλιστικά ταμεία το μεγαλύτερο μερίδιο της αύξησης (κατά 593 εκατ. ευρώ) θα προέλθει από την είσπραξη ασφαλιστικών εισφορών, λόγω της ρύθμισης των 120 δόσεων και της προβλεπόμενης αύξησης της μισθωτής εργασίας. Η μείωση των δαπανών και η προβλεπόμενη αύξηση των εσόδων συμβάλλουν στη μείωση της κρατικής επιχορήγησης κατά 475

εκατ. ευρώ, γεγονός το οποίο επιβεβαιώνει ακόμη μια φορά ότι ουδεμία πρόβλεψη υπάρχει για την καταβολή αναδρομικών που έχει εκδικάσει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

- Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπει δαπάνες 6,7 δισ. ευρώ, ένα ποσό σταθερό από το 2011 και σχεδόν 2 δισ. χαμηλότερο από αυτό που προέβλεπε ο τελευταίος προ μνημονίων προϋπολογισμός, αυτός του 2010. Μα ακόμη κι αυτές οι ήδη περικομμένες δημόσιες επενδύσεις κάθε χρόνο μένουν ανεκτέλεστες σε ποσοστό τουλάχιστον 10% για να υπηρετηθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα. Ο προϋπολογισμός 2020 προβλέπει τυπικά μια μικρή αύξηση των δημόσιων επενδύσεων, κατά 600 εκατ. σε σχέση με τη φετινή πρόβλεψη, αλλά αν λάβουμε υπόψη ότι από το φετινό ΠΔΕ, στο δεκάμηνο 800 εκατ. μένουν ανεκτέλεστα και προφανώς θα μείνουν ανεκτέλεστα μέχρι το τέλος του έτους, πρόκειται για μια λογιστική μόνο αύξηση, που προφανώς θα χαθεί στη μαύρη τρύπα του πρωτογενούς πλεονάσματος.

ΔΕΗ και οι κυβερνήσεις των ολίγων

28 Νοεμβρίου 2019

Το νομοσχέδιο για τη ΔΕΗ αποτελεί μια ακτινογραφία της κυβέρνησης ΝΔ.

Καταργεί το ΑΣΕΠ και επιστρέφει το ρουσφέτι, πηγαίνοντάς μας πίσω στο πελατειακό σύστημα προσλήψεων. Κάθε νομοσχέδιο που φέρνει η ΝΔ εισάγει νέες εξαιρέσεις στην εφαρμογή του ΑΣΕΠ και στην πράξη τον ακυρώνει.

Καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αφήνει απροστάτευτους τους εργαζόμενους να διαπραγματεύονται ένας ένας με την εργοδοσία. Την ίδια στιγμή, όμως, που συμπιέζει προς τα κάτω τα δικαιώματα των εργαζομένων, καταργεί το

πλαφόν στους μισθούς διευθυντών και υποδιευθυντών, τους οποίους πριμοδοτεί και με προνόμια.

Πρωωθεί την ιδιωτικοποίηση παγίων στοιχείων του δημοσίου όπως τα δίκτυα, παρά την κάκιστη διεθνή εμπειρία ιδιωτικοποίησης δικτύων ηλεκτρισμού, τόσο αναφορικά με την αύξηση τιμών όσο και αναφορικά με την απουσία επενδύσεων στην ανάπτυξη και καλή λειτουργία των δικτύων. Ιδιωτικοποιεί κατά 100% την Δημόσια Επιχείρηση Αερίου, αλλά και τα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας.

Βρίθει φωτογραφικών διατάξεων υπέρ συγκεκριμένων επιχειρηματιών, όπως αυτές για την αλλαγή όρων δόμησης στον Αστέρα Βουλιαγμένης και νομιμοποίηση χρήσης των υπογείων των ξενοδοχείων για χώρους διαμονής και φιλοξενίας.

Η ΝΔ θέλει να πουλήσει τη ΔΕΗ και τα δίκτυα ανεξαρτήτως αν είναι κερδοφόρα ή ελλειμματικά, ανεξαρτήτως αν η ιδιωτικοποίηση θα είναι προς όφελος ή ζημιά της κοινωνίας μας. Θα την ιδιωτικοποιούσε είτε με λιγνιτικές μονάδες, είτε χωρίς. Θα την ιδιωτικοποιούσε από βολική ιδεοληψία, που κρύβει εξυπηρέτηση συμφερόντων συγκεκριμένων επιχειρηματικών οικογενειών. Αυτών των οικογενειών που επιδοτήθηκαν παράνομα από την ΔΕΗ, με τις ΝΟΜΕ (πώληση ρεύματος σε τιμή κάτω του κόστους) του ΣΥΡΙΖΑ και τον Μηχανισμό Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους (εγγυημένο κέρδος 10%) του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Εξασθένησαν οικονομικά τη ΔΕΗ για να επιδοτήσουν τους ιδιώτες ανταγωνιστές της, ώστε να έρθουν τώρα αυτοί να την εξαγοράσουν.

Αυτό δεν ονομάζεται νεοφιλελευθερισμός αλλά οικονομική ολιγαρχία.

Κρίτων Αρσένης,
Βουλευτής Δυτικής Αθήνας ΜέΡΑ25

Φορολογικό Νομοσχέδιο με φοροελαφρύνσεις στην ελληνική ολιγαρχία

29 Νοεμβρίου 2019

Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη απλώς παίζει με το υπερπλεόνασμα που θα απέδιδε και φέτος η υπερφορολόγηση του ΣΥΡΙΖΑ. Το φορολογικό ν/σ δεν αμφισβητεί ούτε στο ελάχιστο τα υπέρογκα πρωτογενή πλεονάσματα που έχουν επιβάλλει οι δανειστές στη χώρα και αποτελούν τον πυρήνα της έλλειψης ρευστότητας από την οικονομία μας και της στασιμότητας στα νούμερα/διαρκούς κρίσης για τους εργαζόμενους, συνιστώντας μονιμοποιημένη λιτότητα. Το φορολογικό ν/σ είναι απλώς μια εφαρμοστική αποτύπωση του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2020, στον οποίο η κυβέρνηση σπεύδει να δώσει στους δανειστές διαπιστευτήρια υπακοής, διατηρώντας στο ακέραιο τους εξοντωτικούς στόχους πρωτογενών πλεονασμάτων που έχουν επιβάλλει. Ακόμα κι έτσι όμως, η ΝΔ βάζει το ιδεολογικό της αποτύπωμα, το ταξικό της αποτύπωμα.

«Φοροελαφρύνσεις»: Ποιους αφορούν και ποια τα ποσά

Η απάντηση δίνεται εκ των προτέρων, αφού δεν εμπεριέχει κανένα στοιχείο έκπληξης: οι μεγάλες επιχειρήσεις θα είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των νοικοκυριών θα περιοριστεί στα ψίχουλα, τα οποία θα κληθεί να επιστρέψει μέσω του ΦΠΑ... Συγκεκριμένα, οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι μέτοχοί τους θα πληρώσουν λιγότερο, χάρη στη μείωση του εταιρικού φορολογικού συντελεστή αλλά και του συντελεστή φορολόγησης των μερισμάτων που εισπράττουν οι μέτοχοι επιχειρήσεων. Από την άλλη, ο προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση των φορολογικών εσόδων, η οποία αναμένεται να προκύψει κυρίως από τα έσοδα του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας χάρη στην... «ανάπτυξη της οικονομίας» (sic).

Αναλυτικά, οι κυριότερες «φοροελαφρύνσεις» (και το αντίστοιχο δημοσιονομικό κόστος):

- **Άρθρα 6 και 9** -Επανακαθορισμός κλιμάκων και συντελεστών φορολόγησης του φορολογητέου εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις (281 εκατ. €). Ωστόσο, όπως είναι προφανές, βάσει του Πίνακα που παρατίθεται, η συντριπτική πλειοψηφία μισθωτών και συνταξιούχων θα έχει όφελος από 0 ως 15 € το μήνα! Σε ελάχιστες περιπτώσεις το μηνιαίο όφελος θα είναι λίγο μεγαλύτερο, φτάνοντας τα 37,50 € το πολύ...
- **Άρθρο 22** -Μείωση του φόρου εισοδήματος Νομικών Προσώπων από 28% σε 24% (541 εκατ. €) – Η μείωση αφορά και τις μεγάλες και πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, όπως πχ αλυσίδες σουπερ μάρκετ, τράπεζες, διυλιστήρια, βιομηχανίες κλπ., δώρο στους ολιγάρχες. Η δική μας πάγια, προγραμματική θέση αφορά αναλογική του μεγέθους μείωση, με το όφελος να το καρπώνονται κυρίως οι μεσαίες (στο 20%) και οι μικρές επιχειρήσεις (26%), όχι οριζόντια όπως κάνει τώρα η βαθιά ταξική ΝΔ.
- **Άρθρο 24** -Μείωση της φορολογίας των κερδών (μερισμάτων) από 10% σε 5% (75 εκατ. €)
- **Άρθρο 26** -Μείωση στο 95% της προκαταβολής φόρου από επιχειρηματική δραστηριότητα (138 εκατ. €) – Πρόκειται για κοροϊδία. Μειώνουν κατά 5% την προκαταβολή φόρου, δηλαδή το σύνολο των επιχειρήσεων θα μοιραστούν αναλογικά 138 εκ ευρώ, ενώ με την τροπολογία μας για κατάργηση της 100% προκαταβολής φόρου που απέρριψε η κυβέρνηση τον Αύγουστο, το όφελος ρευστότητας για τις επιχειρήσεις θα ανερχόταν σε 2,76 δισ ευρώ!
- **Άρθρο 40** -Μετάπτωση από το 24% στον χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ του 13% των ειδών βρεφικής ηλικίας και των κρανών ασφαλείας (12 εκατ. €)

Καθίσταται πλέον σαφές ότι η μερίδα του λέοντος των «ελαφρύνσεων» (περί το 70% της συνολικής πίτας) σερβίρεται στις μεγάλες επιχειρήσεις και τους μετόχους τους. Φαίνεται

η ιδεολογική ουσία της ΝΔ, τα trickle down economics, ο Ρηγκανισμός, που θέλει τις φοροελαφρύνσεις στους πλούσιους να προκαλούν ανάπτυξη μέσω της διάχυσης αυτού του έξτρα πλούτου, από τη μείωση της φορολογίας, μέσα στη κοινωνία με τρόπο πολλαπλασιαστικό, ως επένδυση, αντί να τα διαχειριστεί το κράτος. Πρόκειται για μια απολογητική ρητορική πλάνη, μιας και κανείς δεν διασφαλίζει ούτε καν ότι θα επενδυθούν και δη σε οτιδήποτε βιώσιμο ή/και εντός της χώρας αυτά τα κεφάλαια, συν της πραγματικότητας, ότι μιλάμε για την, ας επιτραπεί ο όρος, «ελβετόψυχη» ελληνική ολιγαρχία, που μετέτρεψε τις επιδοτήσεις Καραμανλή την περίοδο 77-81 για αναβάθμιση του κεφαλαιακού εξοπλισμού των εργοστασίων της ενόψει ΕΟΚ και κοινής αγοράς (αδασμολόγητης) καταθέσεις στην Ελβετία δημιουργώντας τις λεγόμενες προβληματικές, μια ολιγαρχία που αρέσκεται να είναι κρατικοδίαιτη, εργολάβοι, και να «επενδύει» με δανεικά που καλούνται εν τελεί να επωμιστούν οι εργαζόμενοι, οι έλληνες πολίτες, μέσω των τραπεζικών ανακεφαλαιοποιήσεων. Οι φοροελαφρύνσεις στην ελληνική ολιγαρχία, εντολές του μνημονιακού πολιτικού προσωπικού, μόνο σε επενδύσεις που δημιουργούν προστιθέμενη αξία στην οικονομία μας και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας δεν θα καταλήξουν.

Η Ελλάδα καταψήφισε για πρώτη φορά το ψήφισμα για το Τμήμα Δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων

04 Δεκεμβρίου 2019

Μια σειρά από χώρες μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, καταψήφισε στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ψήφισμα για το Τμήμα Δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων.

Υπογραμμίζοντας αυτή την απότομη στροφή της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, ο εμφανώς ικανοποιημένος Ισραηλινός ΥΠΕΞ Ίσραελ Κατζ ευχαρίστησε τις χώρες που «αποφάσισαν να αλλάξουν τον τρόπο που ψηφίζουν στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ» εντάσσοντας το Τμήμα για τα δικαιώματα των Παλαιστινίων σαν «θεσμό που εκπροσωπεί τη δομική προκατάληψη εναντίον του Ισραήλ στον ΟΗΕ» για να προωθήσει το «παλαιστινιακό αφήγημα» και «μια καθαρά αντι-ισραηλινή ατζέντα».

Σαν ΜΕΡΑ25 θεωρούμε απαράδεκτη και επικίνδυνη αυτή την διολίσθηση της εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας σε μια ακόμα λογική «υποδειγματικού κρατούμενου», αυτή τη φορά όμως όχι στην τρόικα, αλλά στις διάφορες ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και το άρμα του κ. Νετανιάχου.

Ακολουθεί η δήλωση της βουλευτή του ΜΕΡΑ25 Σοφίας Σακοράφα για το θέμα

“Μια οδυνηρή εξέλιξη. Για πρώτη φορά, χθες, 3 Δεκεμβρίου 2019, η Ελλάδα καταψήφισε το Ψήφισμα για το Τμήμα Δικαιωμάτων των Παλαιστινίων στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Πρόκειται για ριζική μεταστροφή της στάσης μας στο συγκεκριμένο θέμα, μετά από δεκαετίες. Γράφτηκε μια μελανή σελίδα για την ελληνική εξωτερική πολιτική, που σηματοδοτεί την προσχώρηση της χώρας μας στη μειοψηφική πλευρά, που δεν αναγνωρίζει τα αναφαίρετα δικαιώματα του Παλαιστινιακού λαού. Με την επικίνδυνη και αντεθνική αυτή στάση μας, η χώρα αποστασιοποιείται από τα αυτονόητα του διεθνούς δικαίου. Αποστασιοποίηση που μπορεί να έχει ολέθρια αποτελέσματα για το σύνολο των ελληνικών συμφερόντων. Οι περισπούδαστοι ιθύνοντες θα πρέπει να γνωρίζουν ότι η αναγνώριση και υπεράσπιση του δικαίου δεν είναι δυνατόν να είναι επιλεκτική.”

Η πολιτική του μνημονιακού τόξου ενισχύει τον Ερντογάν στην Ανατολική Μεσόγειο

04 Δεκεμβρίου 2019

Η πολιτική της ανεύθυνης υπακοής στους ισχυρούς της ΕΕ και των ΗΠΑ δεν αποδίδει ούτε στην εξωτερική πολιτική. Η σημερινή συνάντηση του κ. Μητσοτάκη στο Λονδίνο με τον Ραζίπ Ερντογάν το επιβεβαιώνει. Η στρατηγική επιλογή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, την οποία κατόπιν υιοθέτησε πλήρως η κυβέρνηση της ΝΔ, για συμμαχία με

- τον Ντόναλντ Τραμπ
- τις Exxon, Total και λοιπές πολυεθνικές πετρελαίων
- την ακροδεξιά κυβέρνηση του Ισραήλ
- το δικατατορικό καθεστώς της Αιγύπτου

όχι μόνο δεν δημιουργήσε ερείσματα υπέρ της Ελλάδας αλλά, αντίθετα, ενίσχυσε τον κ. Ερντογάν. Παράλληλα, αποδυνάμωσε τις σχέσεις εμπιστοσύνης με τους φυσικούς συμμάχους του ελληνικού λαού:

- Τους τούρκους προοδευτικούς δημοκράτες
- Τη νεολαία Ευρώπης, Β. Αμερικής και Αυστραλίας που έχει ξεσηκωθεί εναντίον των εξορύξεων και της κλιματικής καταστροφής
- Τον υπό συνθήκες απαρτχάιντ δοκιμαζόμενο Παλαιστινιακό λαό

Το αφήγημα Τσίπρα-Μητσοτάκη ήταν πως η συμμαχία της Ελλάδας με πολυεθνικές πετρελαίων, Νετανιάχου και Σίσι, υπό την κηδεμονία του Προέδρου Τραμπ, θα καθιστούσε την Ελλάδα ενεργειακό κόμβο βάζοντάς μας παράλληλα κάτω από την ομπρέλα προστασίας ΗΠΑ-Ισραήλ εναντίον της Τουρκικής απειλής.

Αντ' αυτού, η πολιτική ανεύθυνης υπακοής σε αυτόν τον άξονα

του αυταρχισμού οδήγησε σε αύξηση των εντάσεων. Πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις, οι ΗΠΑ και η ΕΕ σήκωσαν τα χέρια ψηλά (ψελλίζοντας απλά λόγια χωρίς αντίκρουσμα) εγκαταλείποντας την Μνημονιακή Ελλάδα.

Εν κατακλείδι, αναπόφευκτη απόρροια της ανεύθυνης υπακοής ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ στους ισχυρούς ήταν σημερινή θλιβερή εικόνα του έλληνα πρωθυπουργού δίπλα στον επικυρίαρχο κ. Ερντογάν.

Το ΜΕΡΑ25 καλεί την κυβέρνηση:

- Να κατανοήσει ότι είναι αδύνατον να υπακούει ταυτόχρονα Ουάσιγκτον και Βρυξέλλες, δεδομένης της τοποθέτησης του κ. Τραμπ ότι η ΕΕ αποτελεί πλέον στρατηγικό εχθρό των ΗΠΑ
- Να πάψει να υπακούει τόσο τις εντολές της Ουάσιγκτον όσο και των Βρυξελλών και, επιτέλους, να εκπονήσει ελληνική εξωτερική πολιτική
- Να ασκήσει βέτο στο ΝΑΤΟ σε όλες τις αποφάσεις που υπονομεύουν την ειρήνη στην περιοχή
- Να προωθήσει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θέσεις υπέρ των Κούρδων στη Β. Συρία (π. χ. απαγόρευση υπερ-πτήσεων της Τουρκικής αεροπορίας)
- Να καταργήσει τις συμφωνίες συνεκμετάλλευσης της Αν. Μεσογείου με Ισραήλ-Αίγυπτο-πετρελαϊκές πολυεθνικές και να συγκαλέσει στην Αθήνα Διεθνή Διάσκεψη για την Πράσινη Μετάβαση στην Αν. Μεσόγειο
- Να αναγνωρίσει άμεσα το κράτος της Παλαιστίνης
- Να στείλει μήνυμα ειρήνης και συνεργασίας στους τούρκους δημοκράτες

Το ΜΕΡΑ25 δεν περιμένει από την κυβέρνηση της ΝΔ να ασκήσει περήφανη, αποτελεσματική εξωτερική και ενεργειακή πολιτική -γι' αυτό οργανώνουμε πανελλαδικά και πανευρωπαϊκά δράσεις υπέρ της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών της Αν. Μεσογείου.

Eurogroup: η κυβέρνηση Μητσοτάκη πέτυχε το απόλυτο... μηδέν!

05 Δεκεμβρίου 2019

“Οι δανειστές δεν επιτρέπουν τα κέρδη των ελληνικών ομολόγων, τα λεγόμενα *smp's*, να χρησιμοποιηθούν για κάτι άλλο πλην την απομείωση του χρέους, δηλαδή να επιστρέψουν στους δανειστές παρά να πέσουν στην πραγματική οικονομία λειτουργώντας πολλαπλασιαστικώς αναπτυξιακά. Η ΝΔ ακολουθεί το δρόμο του υποδειγματικού κρατουμένου, προτιμά τη διαρκή ρήξη με το λαό παρά με τους δανειστές, ακόμα και σε κεφάλαια που μας ανήκουν, όπως τα κέρδη των ελληνικών ομολόγων”, γράφαμε προχθές, 3/12, στα μέσα μας.

Η επίσημη δήλωση του χτεσινού Eurogroup μας επιβεβαίωσε. Η κυβέρνηση και τα φίλα προσκείμενα μέσα της παρουσιάζουν την απόφαση του Eurogroup ως επιτυχία. Το μόνο όμως που έδωσαν οι δανειστές στη κυβέρνηση του κου Μητσοτάκη είναι μια σκοπίμως **αμφίσημη διατύπωση**, ικανή απλώς να σταθεί έωλη βάση σε ένα ψευδοαφηγήμα *success story*.

Ας δούμε τι αναφέρει επακριβώς το ανακοινωθέν, που σημειωτέον συνυπέγραψε κι ο Έλληνας ΥΠΟΙΚ Σταϊκούρας:

*“Το Eurogroup εξουσιοδοτεί τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να ξεκινήσουν την τεχνική επεξεργασία της πιθανής χρήσης των κερδών από τα ελληνικά ομόλογα (ANFAs και SMPs), προκειμένου είτε **να μειωθούν οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες** είτε να χρηματοδοτηθούν αμοιβαία συμφωνηθείσες επενδύσεις, **με βάση τους συμφωνημένους δημοσιονομικούς στόχους και τη δήλωση του Eurogroup του Ιουνίου του 2018**”.*

Η ουσία του παραπάνω αποσπάσματος του ανακοινωθέντος βρίσκεται σε δύο φράσεις:

- στην πρώτη διαζευκτική επιλογή «είτε να μειωθούν οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες», όπου μείωση χρηματοδοτικών αναγκών η επίτευξη πρωτογενών

πλεονασμάτων για αποπληρωμή τόκων και άρα μείωση των ακαθάριστων χρηματοδοτικών αναγκών του ελληνικού δημοσίου και

- στην καταληκτική φράση που θέτει τα περιθώρια κινήσεων: «με βάση τους συμφωνημένους δημοσιονομικούς στόχους και τη δήλωση του Eurogroup του Ιουνίου του 2018». Οι συμφωνημένοι δημοσιονομικοί στόχοι που αναφέρονται στη δήλωση του Eurogroup για την Ελλάδα του Ιουνίου του 2018 είναι **πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ**, περί τα 6,3 δις ευρώ σε απόλυτα ποσά (κεφάλαια που πραγματικά αφαιμάζονται από την ελληνική οικονομία και καίγονται στη μαύρη τρύπα ενός μη βιώσιμου χρέους), μέχρι και το 2022! Οι δε επιλογές, δηλαδή χρήση των SMP και ANFA's είτε για το χρέος, είτε για συμφωνημένες επενδύσεις, υπάρχουν ήδη στη δήλωση του Ιουνίου του 2018!

Άρα τι κέρδισε η κυβέρνηση και πανηγυρίζει αυτή και τα φιλικά της ΜΜΕ; Το απόλυτο μηδέν! Απλώς επιβεβαίωσε και η ίδια την υπακοή της στα τιμωρητικά πλεονάσματα που καταστρέφουν τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας μας, για τον οποίο τόσο κόπτεται υποτίθεται – μη λησμονούμε πως πλεόνασμα του δημοσίου τομέα σημαίνει εξ ορισμού έλλειμμα του ιδιωτικού και το αντίθετο. Η εισαγωγική, ξεκάθαρα ρητορική διατύπωση: *“Το Eurogroup εξουσιοδοτεί τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να ξεκινήσουν την τεχνική επεξεργασία της πιθανής χρήσης των κερδών από τα ελληνικά ομόλογα (ANFAs και SMPs)...”* είναι η «χάρη» των δανειστών προς την κυβέρνηση του κου Μητσοτάκη για να επιχειρήσει να χρυσώσει επικοινωνιακά το χάπι της επιλογής του να έρθει σε ρήξη με το λαό παρά με τους δανειστές, ακολουθώντας το παράδειγμα του υποδειγματικού κρατουμένου.

Το ΜΕΡΑ25 κατέθεσε τροπολογία για την πλήρη κατάργηση της προκαταβολής φόρου

05 Δεκεμβρίου 2019

Το ΜΕΡΑ25 επαναφέρει την τροπολογία για κατάργηση της προπληρωμής φόρου 100% την οποία είχε απορρίψει η ΝΔ ως «άσχετη» στο τότε πρώτο φορολογικό νομοσχέδιο που είχε φέρει η Κυβέρνηση. Στο παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση εμπεριέχει μια μείωση της προκαταβολής φόρου από το 100 στο 95%, μόλις δηλαδή κατά 5% (οπότε πλέον δεν θα μπορέσει να ισχυριστεί με κανένα τρόπο ότι η μείωση ή κατάργηση της προπληρωμής φόρου είναι άσχετη με φορολογικό νομοσχέδιο!). Εμείς απέναντι σε αυτή τη μείωση που συνιστά κοροϊδία και εξαπάτηση των Ελλήνων πολιτών αντιτάσσουμε την πλήρη κατάργηση της προπληρωμής φόρου 100%, μια ουσιαστική δηλαδή ελάφρυνση της τάξης των 2,76 δις έναντι της ισχνής των 137 εκ. που προτάσσει η Κυβέρνηση. Ας δούμε λοιπόν ποιος είναι πραγματικά υπέρ της κατάργησης της υπερφορολόγησης και ποιος από την άλλη απλώς εμπαίζει τον ελληνικό λαό.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ-ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Φορολογική μεταρρύθμιση με αναπτυξιακή διάσταση για την Ελλάδα του αύριο».

Θέμα: Κατάργηση της προκαταβολής Φόρου Εισοδήματος από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν τα φυσικά πρόσωπα και κατάργηση της προκαταβολής του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων.

A. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Οι υφιστάμενες σήμερα διατάξεις του άρθρου 69 και του άρθρου 71 του Ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα

μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις» αποτελούν την μεγαλύτερη πληγή της ελληνικής οικονομίας. Οποιοδήποτε νομοσχέδιο δεν τις καταργεί, ολικώς ή μερικώς, δεν συνεισφέρει στην αποκατάσταση του φορολογικού ορθολογισμού ή/και της φορολογικής δικαιοσύνης.

Η ελληνική οικονομία αποτελείται από χιλιάδες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τον κύριο εργοδότη στη χώρα μας.

Η πρόβλεψη για ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%) Προκαταβολή Φόρου καθιστά μη βιώσιμες μεγάλο ποσοστό αυτών των επιχειρήσεων, μειώνει δραστικά την οικονομική δραστηριότητα, πλήττει τον ανταγωνισμό (αυξάνοντας την συγκέντρωση των αγορών και ενισχύοντας τα ολιγοπώλια), και λειτουργεί ως ισχυρό κίνητρο για την φοροδιαφυγή και την έξοδο κεφαλαίων.

Στόχος της εν λόγω τροπολογίας-προσθήκης είναι η σταδιακή κατάργηση της βασικής αιτίας που ο ιδιωτικός τομέας αδυνατεί να ανακάμψει και η ουσιαστική υποστήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, μέσω (α) της άμεσης ολικής κατάργησης της Προκαταβολής Φόρου για επιχειρήσεις με προσωπικό πλήρους απασχόλησης κάτω των (5) εργαζομένων, (β) της μείωσης της Προκαταβολής Φόρου από το εκατό τοις εκατό (100%) στο πενήντα τοις εκατό (50%) για επιχειρήσεις με προσωπικό πλήρους απασχόλησης μεταξύ πέντε (5) και πεντακοσίων (500) εργαζομένων, για το οικονομικό έτος 2020 και ολική κατάργηση (για αυτές τις επιχειρήσεις) για το οικονομικό έτος 2021 και (γ) της Ολικής κατάργησης της Προκαταβολής Φόρου για όλες τις επιχειρήσεις ανεξαρτήτως του πλήθους των εργαζομένων πλήρους απασχόλησης από το οικονομικό έτος 2022.

B. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Με την προτεινόμενη τροπολογία-προσθήκη προτείνεται η κατάργηση των άρθρων 69 και 71 του νόμου 4172/2013 και η αντικατάστασή τους ως εξής:

«1. Στα φυσικά πρόσωπα που αποκτούν εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα, στα νομικά πρόσωπα ή στις νομικές οντότητες, που απασχολούν από πέντε (5) έως πεντακόσιους (500) εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης, με βάση τη δήλωση που υποβάλλουν και τους λοιπούς τίτλους βεβαίωσης που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, για το έτος 2020 βεβαιώνεται ποσό ίσο με πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους.

2. Το ποσοστό της παραγράφου 1 ισχύει και για τα νομικά πρόσωπα των περιπτώσεων β', γ', ε' και στ' του άρθρου 45 του Ν. 4172/2013.

3. Τα ποσοστά των προηγούμενων παραγράφων δεν ισχύουν

α) για τα φυσικά πρόσωπα που αποκτούν εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα, για νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που απασχολούν κάτω από πέντε (5) εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης, για τα οποία προβλέπεται μηδενικό ποσό βεβαίωσης φόρου, του φόρου που προκύπτει για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους. Και

β) για νομικά πρόσωπα ή στις νομικές οντότητες που απασχολούν πάνω από πεντακόσιους (500) εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης για τους οποίους βεβαιώνεται ποσό ίσο με εκατό τοις εκατό (100%) του φόρου που προκύπτει για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους.

4. Η βεβαίωση αυτή γίνεται έναντι του φόρου που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει δήλωση ή οριστικός τίτλος, ο καταβλητέος φόρος υπολογίζεται με βάση το φόρο που προκύπτει από στοιχεία του εγγύτερου φορολογικού έτους.

5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των προσωρινών δηλώσεων που υποβάλλουν τα νομικά πρόσωπα ή οι νομικές οντότητες που έχουν τεθεί υπό εκκαθάριση.

6. Από το ποσό που βεβαιώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού εκπίπτει ο φόρος που παρακρατείται από πηγή

Ελλάδος, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

7. Αν μειωθεί το φορολογητέο εισόδημα, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 70 του 4172/2013. Η εννεάμηνη προθεσμία για την υποβολή της αίτησης μείωσης του προκαταβλητέου ποσού φόρου αρχίζει από την ημέρα έναρξης του νέου φορολογικού έτους.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή και καταργούνται πλήρως:

α) για το οικονομικό έτος 2021 όπου και καταργούνται για τα φυσικά πρόσωπα που αποκτούν εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα, τα νομικά πρόσωπα ή τις νομικές οντότητες, που απασχολούν από 5 (πέντε) έως πεντακόσιους (500) εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

β) για το οικονομικό έτος 2022 για κανένα φυσικό πρόσωπο που αποκτά εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα, για κανένα νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ανεξαρτήτως του αριθμού των εργαζομένων που απασχολούν.»

Αθήνα, 5. 12. 2019

Οι προτείνοντες βουλευτές

Γιάννης Βαρουφάκης

Αγγελική Αδαμοπούλου

Κρίτων Αρσένης

Κλέων Γρηγοριάδης

Γεώργιος Λογιάδης

Φωτεινή Μπακαδήμα

Σοφία Σακοράφα

Ερντογάν και Μητσοτάκης επιβεβαιώνουν ότι οι μυστικές υπηρεσίες της Ελλάδας ασχολούνται με την αξιωματική αντιπολίτευση

06 Δεκεμβρίου 2019

Στο περιθώριο της... ιστορικά επιτυχημένης συνάντησης Μητσοτάκη-Ερντογάν (που είχε ως αποτέλεσμα να κατατεθεί το αμέσως επόμενο πρωί το Μνημόνιο Τουρκίας-Λιβύης στο τουρκικό κοινοβούλιο) έλαβε χώρα και το εξής περιστατικό, το οποίο αν και έχει εμφανιστεί ως είδηση, δεν έχει επ' ουδενί αναδειχθεί όσο του πρέπει.

Όπως είπε ο ίδιος ο Τούρκος πρόεδρος σε ομοεθνείς του δημοσιογράφους, «Χθες το βράδυ κατά τη συνάντησή μας με τον κ. Μητσοτάκη του είπαμε, κοιτάξτε, αυτά τα μέλη του ΔΗΚΡ-Σ, ΡΚΚ/ΥΡΓ, FETÖ έρχονται σε εσάς και, σύμφωνα με τις πληροφορίες που λαμβάνουμε από τις υπηρεσίες μας, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει γίνει καταφύγιό τους. Επομένως, περιμένουμε από εσάς να πάρετε θέση, περιμένουμε τη στήριξή σας σε αυτό το θέμα. Η στήριξή σας θα ενισχύσει και τη δική μας στήριξη προς εσάς». Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, τις πληροφορίες επιβεβαιώνουν ελληνικές κυβερνητικές πηγές, με την απάντηση του Έλληνα πρωθυπουργού να είναι «οι μυστικές υπηρεσίες της χώρας μας λειτουργούν σοβαρά και αποφασιστικά».

Δηλαδή, ένας ξένος ηγέτης —και συγκεκριμένα της Τουρκίας, με την οποία λαμβάνει χώρα αυτήν την εποχή κλιμακούμενη ένταση— ζητεί από τον πρωθυπουργό και πρόεδρο του κυβερνώντος κόμματος της Ελλάδας να αξιοποιηθούν οι κρατικές υπηρεσίες ώστε να κατασκοπευθεί η αξιωματική αντιπολίτευση της χώρας! Αντί για την πρόπευσα απάντηση σε αυτήν την πρωτοφανή και κατάφωρη προσβολή της χώρας μας, ο πρωθυπουργός μας διαβεβαιώνει τον Τούρκο πρόεδρο ότι «οι μυστικές υπηρεσίες της χώρας μας λειτουργούν σοβαρά και

αποφασιστικά» — δηλαδή, ότι σαφώς και η ΕΥΠ φροντίζει για τις έγνοιες του Τούρκου προέδρου όσον αφορά την αξιωματική αντιπολίτευση της χώρας.

Με τέτοια ηγεσία και τη νοοτροπία της, ένα απευκταίο θερμό επεισόδιο Ελλάδας-Τουρκίας καθίσταται απολύτως περιττό προκειμένου να ικανοποιηθούν οι τουρκικές αξιώσεις. Αρκεί να το ζητήσουν ευγενικά...

Χιλιάδες ΑμεΑ δεν θα λάβουν φέτος Κοινωνικό Μέρισμα

06 Δεκεμβρίου 2019

Η κυβέρνηση επιμένει να περνάει εσκεμμένα διπλά μηνύματα στους πολίτες: από τη μία δηλώνει ότι νοιάζεται για τους πολλούς και από την άλλη δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο μοιράζοντας ισχνά κοινωνικά μερίσματα σε ελάχιστους δικαιούχους και αφήνοντας χιλιάδες ΑμεΑ χωρίς κοινωνικό μέρισμα.

Παραθέτουμε την ερώτηση που έθεσε ο κος Ανδρέας Μπαρδάκης, ακτιβιστή για τα δικαιώματα των ΑΜΕΑ και ΑΜΕΑ ο ίδιος, στους κους Μητσοτάκη και Σταϊκούρα μέσω του Vouli-watch:

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ,

αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

χιλιάδες ΑμεΑ που ζουν μόνα τους, λαμβάνουν συντάξεις μεταξύ 200-400 ευρώ (άρα δεν δικαιούνται ΚΕΑ), δηλαδή το εισόδημά τους είναι μεταξύ 2. 400-4. 800 ευρώ ετησίως, ΔΕΝ θα λάβουν το Κοινωνικό Μέρισμα επειδή είναι έρημα στον κόσμο και χωρίς παιδιά!

Το ίδιο ισχύει και για τα ανασφάλιστα άτομα με αναπηρία που δεν δικαιούνται προνοιακό επίδομα επειδή είναι άνεργα, έχουν μερική αναπηρία (ποσοστό αναπηρίας 50%-66%), ζουν τελείως ολομόναχα και ζουν μόνο από το ΚΕΑ, δηλαδή με 2. 400 ευρώ ετησίως!

Επειδή ο κ. Υπουργός Οικονομικών, μιλώντας στη Βουλή για το Κοινωνικό Μέρισμα, είπε συγκεκριμένα: **«Η Νέα Δημοκρατία νοιάζεται για τους πολλούς και εργάζεται με τους πολλούς και για τους πολλούς»**, φράση για την οποία, πολλοί από εμάς που έχουμε αναπηρία, δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε το νόημά της, παρακαλείστε να μας απαντήσετε στο εξής ερώτημα:

Για τους πολλούς που ζουν ολομόναχοι στον κόσμο ενώ έχουν και το βάρος της αναπηρίας τους θα θέλατε να μας πείτε με ποιους ακριβώς τρόπους θα τους νοιαστείτε και θα εργαστείτε γι' αυτούς;

Με τιμή,

Ανδρέας Μπαρδάκης

Ακτιβιστής για τα δικαιώματα των ΑμεΑ,
δημιουργός της διαδικτυακής κοινότητας ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΑ

Παράρτημα: Οι θέσεις του ΜΕΡΑ25 κατά τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος

1η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας: άρθρο 3 παρ. 1, άρθρο 3 παρ. 2, άρθρο 3 παρ. 3 (κατάργηση παραγράφου), άρθρο 3 (εισαγωγή ερμηνευτικής δήλωσης)

Θρησκευτική ελευθερία: άρθρο 13 παρ. 5

Εκλογή ΠτΔ (όρκος): άρθρο 33 παρ. 2

Όρκος Βουλευτών: άρθρο 59 παρ. 1, άρθρο 59 παρ. 2

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας: άρθρο 3 παρ. 1, άρθρο 3 παρ. 2, άρθρο 3 παρ. 3 (κατάργηση παραγράφου), άρθρο 3 (εισαγωγή ερμηνευτικής δήλωσης)

«Άρθρο 3: (Σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας)

1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, υπάρχει αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης και με κάθε άλλη ομόδοξη Εκκλησία του Χριστού τηρεί απαρασάλευτα, όπως εκείνες, τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τις ιερές παραδόσεις. Είναι αυτοκέφαλη, διοικείται από την Ιερά Σύνοδο των εν ενεργεία Αρχιερέων και από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο που προέρχεται από αυτή και συγκροτείται όπως ορίζει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας, με τήρηση των διατάξεων του Πατριαρχικού Τόμου της κθ' (29) Ιουνίου 1850 και της Συνοδικής Πράξης της 4ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Το εκκλησιαστικό καθεστώς που υπάρχει σε ορισμένες περιοχές του Κράτους δεν αντίκειται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κείμενο της Αγίας Γραφής τηρείται αναλλοίωτο. Η επίσημη μετάφρασή του σε άλλο γλωσσικό τύπο απαγορεύεται χωρίς την έγκριση της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας της Ελλάδας και της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη. »

[Η προσθήκη ερμ. Δήλωσης που πρότεινε ο ΣΥΡΙΖΑ: «Ο όρος επικρατούσα θρησκεία δεν αποτελεί αναγνώριση επίσημης κρατικής θρησκείας και δεν επιφέρει καμία δυσμενή συνέπεια σε βάρος άλλων θρησκευμάτων και γενικότερα στην απόλαυση του δικαιώματος της θρησκευτικής ελευθερίας. »]

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 3, παράγραφος 1: Αντικαθίσταται με το εξής:

«Η Ελληνική Πολιτεία είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων. Οι θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις αποφασίζουν ελεύθερα για την εσωτερική οργάνωσή τους και είναι ίσες απέναντι στο νόμο. »

Άρθρο 3, παράγραφος 2: Καταργείται

Άρθρο 3, παράγραφος 3: Καταργείται

Αιτιολόγηση: Το άρθρο 3 του συντάγματος (α) ορίζει «επικρατούσα θρησκεία», (β) ορίζει λεπτομερώς τις σχέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος, την οποία περιγράφει με θεολογικούς όρους, με το Οικουμενικό Πατριαρχείο καθώς και τον τρόπο διοίκησής της, (γ) διασαφηνίζει ότι τα προηγούμενα δεν επηρεάζουν τις περιοχές της χώρας όπου η εκκλ. δικαιοδοσία ΔΕΝ είναι η Εκκλησία της Ελλάδος, και (δ) λόγω ενός συγκεκριμένου ιστορικού περιστατικού (Τα «Ευαγγελικά», ή Ευαγγελικά, αιματηρά επεισόδια που έλαβαν χώρα στην Αθήνα στις 8 Νοεμβρίου του 1901 με αφορμή τη δημοσίευση από την εφημερίδα Ακρόπολις των Ευαγγελίων μεταφρασμένων —στην πραγματικότητα μεταγλωττισμένων ή, αλλιώς, παραφρασμένων,

κατά την τρέχουσα τότε άποψη— στη δημοτική γλώσσα από τον Αλέξανδρο Πάλλη στις 9 Σεπτεμβρίου 1901) ορίζει τα της μετάφρασης της Αγίας Γραφής.

Υπάρχουν δύο άποψεις για την διατύπωση περί «επικρατούσας θρησκείας». Η μία λέει ότι η συνταγματική πρόβλεψη είναι κανονιστική. Η δεύτερη ότι είναι απλώς περιγραφική μιας αριθμητικής πραγματικότητας. Για το ΜέΡΑ25, στην μεν πρώτη περίπτωση η πρόβλεψη περί «επικρατούσας θρησκείας» είναι ανεπιθύμητη —εάν έχει όντως κανονιστικό, δηλαδή υποχρεωτικό χαρακτήρα, και άρα αντιβαίνει εν τοις πράγμασι στη θρησκευτική ουδετερότητα και, εν πολλοίς, ελευθερία, και στη δεύτερη περίπτωση —την περιγραφική— περιττή σε ένα συνταγματικό κείμενο. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί ότι η Ελληνική Πολιτεία οφείλει να είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων, ανεξάρτητα από τις ποικίλες θρησκευτικές δεσμεύσεις διαφορετικών κομματιών του ελληνικού λαού και ακριβώς ότως ώστε να προστατεύεται πληρέστερα η ελευθεροθρησκεία («αρετή ιδιάζουσα κατ' εξοχήν εις το Ελληνικόν Έθνος» κατά τον Ελευθέριο Βενιζέλο) στη χώρα. Οι δε θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις, ίσες απέναντι στο νόμο, οφείλουν να μπορούν να αποφασίζουν ελεύθερα για την εσωτερική οργάνωσή τους.

Το ΜέΡΑ25 κρίνει πως δεν είναι το συνταγματικό κείμενο η πρόπευσα θέση για την περιγραφή της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία τυγχάνει και θα έπρεπε να τυγχάνει αυτοδιοίκηση — ούτε είναι δουλειά ενός συνταγματικού κειμένου η ρύθμιση των σχέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ένα συνταγματικό κείμενο οφείλει να είναι λιτό και να περιέχει τα απολύτως απαραίτητα. Το ΜέΡΑ25 θεωρεί πως οι πρόνοιες της 1ης παραγράφου για τα διοικητικά και δογματικά ζητήματα της εν Ελλάδι Ορθόδοξης Εκκλησίας αποτελούν εσωτερικό ζήτημά της και όχι συνταγματικά απαραίτητη πρόνοια. Ως εκ τούτου, τα λοιπά της παραγράφου 1, καθώς και η παράγραφος 2, εκ των πραγμάτων περιττεύουν αφού η παράγραφος 1 αντικαθίσταται με το «Η Ελληνική Πολιτεία είναι ουδέτερη έναντι των θρησκευτικών κοινοτήτων και ενώσεων. Οι θρησκευτικές κοινότητες και ενώσεις αποφασίζουν ελεύθερα

για την εσωτερική οργάνωσή τους και είναι ίσες απέναντι στο νόμο». Η δε παράγραφος 3 είναι ούτως ή άλλως ιστορικά παρωχημένη και ξεπερασμένη εν τοις πράγμασι, αφού κατ' ουσίαν αφορά συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός του παρελθόντος και η ανάγκη διασφάλισής της δεν ανήκει πλέον στο σύνταγμα της χώρας. Περιττή καθίσταται και η ερμηνευτική δήλωση του ΣΥΡΙΖΑ, αφού κατά την πρότασή μας το συνταγματικό κείμενο δεν θα περιλαμβάνει αναφορά «επικρατούσας θρησκείας».

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Θρησκευτική ελευθερία: άρθρο 13 παρ. 5

«Άρθρο 13: (Θρησκευτική Ελευθερία)

5. Κανένας όρκος δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο, που ορίζει και τον τύπο του.»

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Άρθρο 13, παράγραφος 5: Καταργείται

Αιτιολόγηση: Το ΜέΡΑ25 προτείνει την απόσυρση κάθε πρόνοιας περί όρκου —είτε πολιτικού είτε θρησκευτικού— από το Σύνταγμα, καθ' ότι κανένας όρκος δε συνιστά εγγύηση της αποτελεσματικής δέσμευσης του ορκιζόμενου πολίτη στο αντικείμενό του, η δε υποχρεωτικότητα του όρκου αντικατοπτρίζει ένα εν τοις πράγμασι παρωχημένο αίτημα και, δυνητικά, έναν εμπαιγμό της επίκλησης του όρκου, είτε αυτή η επίκληση αφορά την τιμή και τη συνείδηση του ορκιζομένου είτε το θρησκευτικό του ανήκειν. Όλοι οι πολίτες δεσμεύονται από το νόμο και είναι ίσοι απέναντί του, οι δε υποχρεώσεις τους συνάγονται από το νομικό πλαίσιο, καθιστώντας τον όρκο περιττό. Στο βαθμό που συγκεκριμένοι όρκοι αποτελούν νομικά ζητήματα (π. χ. , συνεπάγονται βαρύτερες κυρώσεις αν

ο ορκισθείς φωραθεί ενόρκως ψευδόμενος κ. λπ.), ο απλός νομοθέτης επαρκεί για τα σχετικά.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Εκλογή ΠτΔ (όρκος): άρθρο 33 παρ. 2

«Άρθρο 33: (Εναρξη θητείας, όρκος, χορηγία)

2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πριν αναλάβει την άσκηση των καθηκόντων του, δίνει ενώπιον της Βουλής τον ακόλουθο όρκο: «Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να φυλάσσω το Σύνταγμα και τους νόμους, να μεριμνώ για την πιστή τους τήρηση, να υπερασπίζω την εθνική ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της Χώρας, να προστατεύω τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων και να υπηρετώ το γενικό συμφέρον και την πρόοδο του Ελληνικού Λαού».

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 33, παράγραφος 2: Καταργείται

Αιτιολόγηση: Το ΜΕΡΑ25 προτείνει την απόλειψη κάθε πρόνοιας περί όρκου —είτε πολιτικού είτε θρησκευτικού— από το Σύνταγμα, συμπεριλαμβανομένου και του όρκου του Προέδρου της Δημοκρατίας, επί τη βάσει του ως άνω κατατεθειμένου σκεπτικού. Αυτό καθίσταται ακόμη πιο επιτακτικό, αφού το σημερινό Σύνταγμα εμμέσως επιτάσσει το να είναι ο ΠτΔ Ορθόδοξος ως προς την θρησκευτική του ταυτότητα ή να ορκισθεί «στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας» ανεξαρτήτως του θρησκευμάτος του ή της απουσίας αυτού (αφού ειδικά για τον όρκο του ΠτΔ προβλέπεται ΜΟΝΟ Ορθόδοξος τύπος όρκου, όχι ανάλογα με το θρήσκευμά του ή την απουσία αυτού), κάτι το οποίο το ΜΕΡΑ25 θεωρεί ότι δεν δύναται να υφίσταται ως συνταγματικός περιορισμός. Δεν είμαστε απλώς ενάντια στον θρησκευτικό όρκο, αλλά στον όρκο γενικώς.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Όρκος Βουλευτών: άρθρο 59 παρ. 1, άρθρο 59 παρ. 2

«Άρθρο 59: (Όρκος)

1. Οι βουλευτές πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο: «Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου».

2. Αλλόθρησκοι ή ετερόδοξοι βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 59, παράγραφος 1: Καταργείται

Άρθρο 59, παράγραφος 2: Καταργείται

Αιτιολόγηση: Όπως εξηγήθηκε παραπάνω, το ΜΕΡΑ25 προτείνει την απόλεια κάθε πρόνοιας περί όρκου —είτε πολιτικού είτε θρησκευτικού— από το Σύνταγμα, συμπεριλαμβανομένου και του όρκου των βουλευτών, επί τη βάση του ως άνω κατατεθειμένου σκεπτικού. Ως παρακολούθημα αυτής της αλλαγής, ήτοι της εξάλειψης της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου, η πρόνοια της 3ης παραγράφου του άρθρου 59 παρέλκει.

2η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική

ελευθερία: άρθρο 5 παρ. 2

Προστασία οικογένειας, γάμου, μητρότητας και παιδικής ηλικίας, δικαιώματα ατόμων με αναπηρίες: άρθρο 21 παρ. 1, άρθρο 21 παρ. 3, άρθρο 21 (προσθήκη παραγράφου 7)

Προστασία της εργασίας: άρθρο 22 παρ. 1, άρθρο 22 παρ. 2, άρθρο 22 παρ. 4, άρθρο 22 παρ. 5

Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων: άρθρο 25 παρ. 3

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία: άρθρο 5 παρ. 2

« Άρθρο 5: (Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία)

2. Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους, χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων. Εξαιρέσεις επιτρέπονται στις περιπτώσεις που προβλέπει το διεθνές δίκαιο. Απαγορεύεται η έκδοση αλλοδαπού που διώκεται για τη δράση του υπέρ της ελευθερίας.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 5, παράγραφος 2: αντικαθίσταται ως εξής: «Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους, χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας, θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων, φύλου, ταυτότητας φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού. Εξαιρέσεις επιτρέπονται στις περιπτώσεις που προβλέπει το διεθνές δίκαιο. Οι μετανάστες και πρόσφυγες απολαμβάνουν τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζονται από το ευρωπαϊκό και

διεθνές δίκαιο.»

Αιτιολόγηση: Προτείνεται η απομνημείωση στο Σύνταγμα της χώρας της ρητής αναγνώρισης των παραπάνω δικαιωμάτων σε μετανάστες και πρόσφυγες, καθώς και η πρόβλεψη περί σεξουαλικού προσανατολισμού, σε συνάφεια με τις προγραμματικές και πολιτικές μας θέσεις.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Προστασία οικογένειας, γάμου, μητρότητας και παιδικής ηλικίας, δικαιώματα ατόμων με αναπηρίες: άρθρο 21 παρ. 1, άρθρο 21 παρ. 3, άρθρο 21 (προσθήκη παραγράφου 7)

«Άρθρο 21: (Προστασία οικογένειας, γάμου, μητρότητας και παιδικής ηλικίας, δικαιώματα ατόμων με αναπηρίες)

1. Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους.

3. Το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περίθαλψη των απόρων.

4. Η απόκτηση κατοικίας από αυτούς που την στερούνται ή που στεγάζονται ανεπαρκώς αποτελεί αντικείμενο ειδικής φροντίδας του Κράτους.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 21, παράγραφος 1, αντικαθίσταται ως εξής: «Το κράτος εγγυάται, μέσω καθολικών κοινωνικών υπηρεσιών και εισοδηματικών ενισχύσεων, αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλους. Για τον ετήσιο προσδιορισμό του επιπέδου διαβίωσης ο νομοθέτης οφείλει να χρησιμοποιεί επιστημονικές μεθόδους,

να λαμβάνει υπόψη τις επίκαιρες αντικειμενικές κοινωνικές συνθήκες, καθώς και τις προτάσεις συνδικαλιστικών οργανώσεων και κοινωνικών φορέων, κατόπιν διαβούλευσης με αυτούς. Το κράτος εγγυάται το δικαίωμα όλων στην ισότιμη πρόσβαση στις δημόσιες και κοινωνικές υπηρεσίες, όπως νόμος ορίζει. Τα άτομα έχουν δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά την άσκηση των κοινωνικών δικαιωμάτων τους έναντι της προσβολής αυτών λόγω έλλειψης νομοθετικών μέτρων που να επιτρέπουν την καθολική πρόσβαση σε αποτελεσματικές υπηρεσίες υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Ειδική προστασία παρέχεται στην οικογένεια, στο γάμο, στη μητρότητα, στην πατρότητα, στα βρέφη στα παιδιά, τους νέους και τους ηλικιωμένους, τα άτομα με αναπηρία και τους άπορους. Το κράτος εγγυάται τα δικαιώματα του παιδιού, όπως αυτά περιγράφονται στους διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες και στις διεθνείς συμβάσεις, με στόχο το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού και το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασής του ανάλογα με τη ηλικία του και το βαθμό ωριμότητάς του. Το κράτος εγγυάται όλα τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των ατόμων με αναπηρία χωρίς διακρίσεις και υιοθετεί κάθε μέτρο που διασφαλίζει την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους, όπως αυτά αναγνωρίζονται στις διεθνείς συμβάσεις και στους διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες. Το κράτος αναγνωρίζει στα άτομα με αναπηρία το δικαίωμα στην εργασία σε συνθήκες ισότιμης μεταχείρισης χωρίς διακρίσεις, και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την ελεύθερη επιλογή εργασίας, την άρση των εμποδίων προσβασιμότητας σε αυτή) καθώς και τη διαμόρφωση συνθηκών ισότητας ευκαιριών, αμοιβής και ασφαλών συνθηκών άσκησής Το κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της ευημερίας των ηλικιωμένων μέσω κοινωνικών υπηρεσιών και πολιτικών που εστιάζουν στις ιδιαίτερες ανάγκες τους ως προς την υγεία, τη σίτιση, τη στέγαση και την ανάπαυση.»

Άρθρο 21, παράγραφος 3, αντικαθίσταται ως εξής: «Το κράτος εγγυάται το δικαίωμα στην υγεία και υποχρεούται να παρέχει καθολική πρόσβαση σε αποτελεσματικές παροχές υγείας μέσω του Εθνικού Συστήματος Υγείας. » Υπερψηφίζουμε την πρόταση της προτείνουσας Βουλής (πρόταση ΣΥΡΙΖΑ).

Συμφωνούμε με την πρόταση αναθεώρησης (ΣΥΡΙΖΑ) για προσθήκη παραγράφου 7: «Βασικά κοινωνικά αγαθά, όπως το νερό και η ηλεκτρική ενέργεια, και τα δίκτυα διανομής τους υπόκεινται σε καθεστώς δημόσιας υπηρεσίας και τελούν υπό δημόσιο έλεγχο». Άρθρο 21 (προσθήκη νέας παραγράφου περί συνταγματικής κατοχύρωσης του δημόσιου χαρακτήρα των βασικών κοινωνικών αγαθών): Υπερψηφίζουμε την πρόταση της προτείνουσας Βουλής.

Στο πλαίσιο των πολιτικών μας θέσεων, θεωρούμε ως οφείλουν να απομνημειωθούν στο Σύνταγμα ρητώς (α) η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού, (β) η ενδυνάμωση της κρατικής εγγύησης της καθολικής πρόσβασης στην υγεία, (γ) ο δημόσιος χαρακτήρας κοινωνικών αγαθών όπως το νερό και η ηλεκτρική ενέργεια.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Προστασία της εργασίας: άρθρο 22 παρ. 1, άρθρο 22 παρ. 2, άρθρο 22 παρ. 4, άρθρο 22 παρ. 5

«Άρθρο 22: (Προστασία της εργασίας)

1. Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού. Όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας.

2. Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η διαιτησία. 4. Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται. Ειδικοί νόμοι ρυθμίζουν τα σχετικά με την επίταξη προσωπικών

υπηρεσιών σε περίπτωση πολέμου ή επιστράτευσης ή για την αντιμετώπιση αναγκών της άμυνας της Χώρας ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία ή ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, καθώς και τα σχετικά με την προσφορά προσωπικής εργασίας στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης για την ικανοποίηση τοπικών αναγκών.

5. Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Συμφωνούμε με τις προτάσεις αναθεώρησης (ΣΥΡΙΖΑ) για τις παρ. 1, 2, 4, και 5, με τις εξής αναδιατυπώσεις και προσαρμογές:

ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕΡΑ25 για προσθήκη στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 22:

«Στους ανέργους καταβάλλεται από το κράτος μηνιαίο επίδομα ίσο τουλάχιστον με τον εκάστοτε κατώτατο μισθό του ανειδίκευτου εργάτη. Κάθε απόλυση οφείλει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη.»

Άρθρο 22 παρ. 2 και παρ 4. : Υπερψηφίζουμε την πρόταση της προτείνουσας (ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΕΡΑ25 για την παράγραφο 5 του άρθρου 22:

«Η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί δικαίωμα. Το κράτος υποχρεούται να εξασφαλίζει αποτελεσματική προστασία έναντι όλων των ασφαλιστικών κινδύνων και έναντι της φτώχειας μέσω ενός ενιαίου, δημόσιου, καθολικού, αναδιανεμητικού, ανταποδοτικού και αλληλέγγυου συστήματος, και εγγυάται σε όλους την απρόσκοπτη πρόσβαση στην υγεία, την πρόνοια, και σε κοινωνικές παροχές. Το ύψος της συνολικής σύνταξης δεν μπορεί να υπολείπεται του εισοδήματος που εξασφαλίζει αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, όπως αυτό προσδιορίζεται ετησίως σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 21.»

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων: άρθρο 25 παρ. 3

«Άρθρο 25: (Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων) 3. Η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται.»

(συμπληρωματική πρόταση βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ προς την κατεύθυνση της αρχής της επιείκειας στο πεδίο των θεμελιωδών δικαιωμάτων και κατάργηση της ισχύουσας διάταξης περί καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος.)

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

ΠΑΡΩΝ στην πρόταση της προτείνουσας. Αναφορικά με την αρχή της επιείκειας συμφωνούμε με την πρόταση αναθεώρησης. Διαφωνούμε με την απαλοιφή της παραγράφου 3.

3η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Διορισμός πρωθυπουργού και κυβέρνησης: άρθρο 37 παρ. 2

Κυβέρνηση, απαλλαγή καθκόντων: άρθρο 38 παρ. 1, άρθρο 38 παρ. 2

Κοινοβουλευτικές και εξεταστικές επιτροπές: άρθρο 68 παρ. 2

Εμπιστοσύνη της Βουλής, αρχή της δεδηλωμένης: άρθρο 84 παρ. 2

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«Άρθρο 37: (Διορισμός Πρωθυπουργού και Κυβέρνησης)

2. Πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κόμματος το οποίο διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών. Αν κανένα κόμμα δεν διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία διερευνητική εντολή για να διακριβωθεί η δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 37, παράγραφος 2: Αντικαθίσταται ως εξής, σε συμφωνία με την πρόταση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: «Πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κόμματος το οποίο διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών. Με την εξαίρεση της περίπτωσης του τελευταίου εδαφίου της επόμενης παραγράφου, ο πρωθυπουργός απαιτείται να έχει τη βουλευτική ιδιότητα. Αν κανένα κόμμα δεν διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία διερευνητική εντολή για να διακριβωθεί η δυνατότητα σχηματισμού Κυβέρνησης που να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής.»

Αιτιολόγηση: Ο πρωθυπουργός οφείλει να έχει τη βουλευτική ιδιότητα και να μην είναι εξωκοινοβουλευτικός.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«**Άρθρο 38:** (Κυβέρνηση, απαλλαγή καθηκόντων)

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απαλλάσσει από τα καθήκοντά της την Κυβέρνηση, αν αυτή παραιτηθεί, καθώς και αν η Βουλή αποσύρει την εμπιστοσύνη της κατά το άρθρο 84. Στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 37. Αν ο Πρωθυπουργός της παραιτούμενης Κυβέρνησης είναι αρχηγός ή εκπρόσωπος

κόμματος που διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των βουλευτών, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 37 παράγραφος 3 εδάφιο γ'.

2. Αν ο Πρωθυπουργός παραιτηθεί, εκλείπει ή αδυνατεί για λόγους υγείας να ασκήσει τα καθήκοντά του, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζει Πρωθυπουργό αυτόν που προτείνει η κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματος στο οποίο ανήκει ο απερχόμενος Πρωθυπουργός, εφόσον αυτό διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών. Η πρόταση γίνεται το αργότερο σε τρεις ημέρες από την παραίτηση ή την έκλειψη του Πρωθυπουργού ή από τη διαπίστωση της αδυναμίας του να ασκήσει τα καθήκοντά του. Αν κανένα κόμμα δεν διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών, εφαρμόζεται αναλογικά η παράγραφος 4 και στη συνέχεια το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 και η παράγραφος 3 του προηγούμενου άρθρου. Η αδυναμία του Πρωθυπουργού να ασκήσει τα καθήκοντά του για λόγους υγείας διαπιστώνεται από τη Βουλή με ειδική απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, ύστερα από πρόταση της κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματος στο οποίο ανήκει ο Πρωθυπουργός, εφόσον αυτό διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών. Σε κάθε άλλη περίπτωση η πρόταση υποβάλλεται από τα δύο πέμπτα τουλάχιστον του όλου αριθμού των βουλευτών. Εωσότου διοριστεί ο νέος Πρωθυπουργός τα καθήκοντα του Πρωθυπουργού ασκεί ο πρώτος κατά σειρά Αντιπρόεδρος και εφόσον δεν έχουν διοριστεί Αντιπρόεδροι ο πρώτος κατά σειρά Υπουργός.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 38, παράγραφος 1: Δεν συμμεριζόμαστε την πρόταση της προτείνουσας Βουλής (ήτοι, της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ).

Αιτιολόγηση: Δε θεωρούμε επιβεβλημένη κάποια αλλαγή στην ισχύουσα διάταξη.

Άρθρο 38, παράγραφος 2: Δεν συμμεριζόμαστε την πρόταση της

προτείνουσας Βουλής (ήτοι, της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ).

Αιτιολόγηση: Δε θεωρούμε επιβεβλημένη κάποια αλλαγή στην ισχύουσα διάταξη

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«**Άρθρο 68:** (Κοινοβουλευτικές και εξεταστικές επιτροπές)

2. Η Βουλή συνιστά από τα μέλη της εξεταστικές επιτροπές, με απόφασή της που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο πέμπτων του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση του ενός πέμπτου του όλου αριθμού των βουλευτών. Προκειμένου να συσταθούν εξεταστικές επιτροπές για ζητήματα που ανάγονται στην εξωτερική πολιτική και την εθνική άμυνα, απαιτείται απόφαση της Βουλής που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Τα σχετικά με τη συγκρότηση και τη λειτουργία των επιτροπών αυτών καθορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 68, παράγραφος 2: Δεν συμμεριζόμαστε την πρόταση της προτείνουσας Βουλής (ήτοι, της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ).

Αιτιολόγηση: Το ΜΕΡΑ25 θεωρεί επιβεβλημένη την αναθεώρηση της παρ. 2 του Άρθρου 68 προς την κατεύθυνση της εξάλειψης του φαινομένου οι Κοινοβουλευτικές Εξεταστικές Επιτροπές να χρησιμοποιούνται εργαλειακά ως μέσο κομματικής αντιπαράθεσης. Η ευρύτερη θέση μας όμως για την αντιμετώπιση πολιτικών και νομικών ευθυνών των πολιτικών προσώπων προσκρούει στην παρούσα αρχιτεκτονική του Συντάγματος, δεδομένων των περιορισμών που θέτουν έτερα, μη αναθεωρητέα από την παρούσα Βουλή άρθρα. Ως εκ

τούτου, αφού δε δυνάμεθα να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα στην παρούσα αναθεωρητική Βουλή στην κατεύθυνση που θεωρούμε πολιτικά επιβεβλημένη, δεν υπεισερχόμεθα σε πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 69 παρ. 2 συγκεκριμένα.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«Άρθρο 84: (Εμπιστοσύνη της Βουλής - αρχή της δεδηλωμένης)

2. Η Βουλή μπορεί με απόφασή της να αποσύρει την εμπιστοσύνη της από την Κυβέρνηση ή από μέλος της. Πρόταση δυσπιστίας μπορεί να υποβληθεί μόνο μετά την πάροδο εξαμήνου αφότου η Βουλή απέρριψε πρόταση δυσπιστίας. Η πρόταση δυσπιστίας πρέπει να είναι υπογραμμένη από το ένα έκτο τουλάχιστον των βουλευτών και να περιλαμβάνει σαφώς τα θέματα για τα οποία θα διεξαχθεί η συζήτηση.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 84, παράγραφος 2: Δεν συμμεριζόμαστε την πρόταση της προτείνουσας Βουλής (ήτοι, της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ).

Αιτιολόγηση: Δε θεωρούμε επιβεβλημένη κάποια αλλαγή στην ισχύουσα διάταξη.

4η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί: άρθρο 28 παρ. 2

Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, ψηφίσματα, διαγγέλματα: άρθρο 44 παρ. 2

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«Άρθρο 28: (Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί)

2. Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών.»

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Άρθρο 28, παράγραφος 2: Αντικαθίσταται ως εξής: «Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών και κυρώνεται με δεσμευτικό δημοψήφισμα.»

Αιτιολόγηση: Το ΜέΡΑ25 θεωρεί ότι παραχωρήσεις αρμοδιοτήτων τέτοιας κρισιμότητας σε όργανα διεθνών οργανισμών οφείλουν να προϋποθέτουν άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση από το σώμα των πολιτών μέσω δεσμευτικού δημοψηφίσματος.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«Άρθρο 44: (Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, δημοψηφίσματα, διαγγέλματα)

2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. Δημοψήφισμα προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί από τα τρία πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση των δύο πέμπτων του συνόλου και όπως ορίζουν ο Κανονισμός της Βουλής και νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Δεν εισάγονται κατά την ίδια περίοδο της Βουλής περισσότερες από δύο προτάσεις δημοψηφίσματος για νομοσχέδιο. Αν νομοσχέδιο υπερψηφιστεί, η προθεσμία του άρθρου 42 παράγραφος 1 αρχίζει από τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 44, παράγραφος 2: Αντικαθίσταται ως εξής: «Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών. Δημοψήφισμα του προηγούμενου εδαφίου προκηρύσσεται και μετά από αίτηση εκατό χιλιάδων πολιτών που έχουν το εκλογικό δικαίωμα, όπως νόμος ορίζει. Δημοψήφισμα προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν κάθε σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, συμπεριλαμβανομένου και δημοσιονομικού, εφόσον αυτό αποφασιστεί από την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση των δύο πέμπτων του συνόλου και όπως ορίζουν ο Κανονισμός της Βουλής και νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Δημοψήφισμα του προηγούμενου εδαφίου προκηρύσσεται και μετά από αίτηση εκατό χιλιάδων πολιτών που έχουν το εκλογικό δικαίωμα, όπως

νόμος ορίζει. Όλα τα δημοψηφίσματα θα έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα.»

Αιτιολόγηση: Κρίνεται αναγκαία η αναθεώρηση του συντάγματος προς την κατεύθυνση καθιέρωσης δεσμευτικών δημοψηφισμάτων με λαϊκή πρωτοβουλία, καθώς και προς την κατεύθυνση της δυνατότητας καθιέρωσης δεσμευτικών δημοψηφισμάτων προς τον σκοπό της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«**Άρθρο 73:** (Δικαίωμα πρότασης νόμων)

1. Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση.
2. Νομοσχέδια που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της υποβάλλονται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. αν πρόκειται για συντάξεις που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υποβάλλονται από τον αρμόδιο Υπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών. Τα νομοσχέδια για συντάξεις πρέπει να είναι ειδικά. Δεν επιτρέπεται, με ποινή την ακυρότητα, να αναγράφονται διατάξεις για συντάξεις σε νόμους που αποσκοπούν στη ρύθμιση άλλων θεμάτων.
3. Καμία πρόταση νόμου ή τροπολογία ή προσθήκη δεν εισάγεται για συζήτηση, αν προέρχεται από τη Βουλή, εφόσον συνεπάγεται σε βάρος του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους, για να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο.
4. Είναι όμως παραδεκτή τροπολογία ή προσθήκη που την υποβάλλει αρχηγός κόμματος ή εκπρόσωπος ομάδας κατά τους

ορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 74, όταν πρόκειται για νομοσχέδια που αφορούν την οργάνωση των δημόσιων υπηρεσιών και των οργανισμών δημόσιου ενδιαφέροντος, την υπηρεσιακή γενικά κατάσταση των δημόσιων υπαλλήλων, των στρατιωτικών και των οργάνων των σωμάτων ασφαλείας, των υπαλλήλων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και δημόσιων γενικά επιχειρήσεων.

5. Νομοσχέδιο με το οποίο επιβάλλονται τοπικοί ή ειδικοί φόροι ή βάρη οποιασδήποτε φύσης υπέρ οργανισμών ή νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου πρέπει να προσυπογράφεται και από τους Υπουργούς Συντονισμού και Οικονομικών.»

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Άρθρο 73, παράγραφος 1: Στην παράγραφο προστίθεται η φράση: «Νόμο μπορούν να προτείνουν και πολίτες με δημοψήφισμα που προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μετά από συγκέντρωση τουλάχιστον εκατό χιλιάδων υπογραφών πολιτών που έχουν το εκλογικό δικαίωμα, όπως νόμος ορίζει.»

Αιτιολόγηση: Το ΜέΡΑ25 συναινεί στην συνταγματική καθιέρωση της λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας, την οποία θεωρεί επιβεβλημένη για ένα λειτουργικό και ειλικρινές αντιπροσωπευτικό σύστημα δημοκρατίας.

5η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ακαταδίωκτο των βουλευτών: άρθρο 62

Δίωξη κατά μελών της Κυβέρνησης, Ειδικό Δικαστήριο: άρθρο 86 παρ. 3, άρθρο 86 (εισαγωγή ερμηνευτικής δήλωσης)

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 62: (Ακαταδίωκτο των βουλευτών)

«1. Όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος ο βουλευτής δεν διώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με άλλο τρόπο περιορίζεται χωρίς άδεια του Σώματος. Επίσης δεν διώκεται για πολιτικά εγκλήματα βουλευτής της Βουλής που διαλύθηκε, από τη διάλυσή της και έως την ανακήρυξη των βουλευτών της νέας Βουλής. Η άδεια θεωρείται ότι δεν δόθηκε, αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε τρεις μήνες αφότου η αίτηση του εισαγγελέα για δίωξη διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο της Βουλής. Η τρίμηνη προθεσμία αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των διακοπών της Βουλής. Δεν απαιτείται άδεια για τα αυτόφωρα κακουργήματα.»

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Άρθρο 62, Αντικαθίσταται ως εξής: «Οι βουλευτές διώκονται, συλλαμβάνονται, φυλακίζονται ή περιορίζονται με άλλο τρόπο, όπως ο κοινός νόμος ορίζει, εκτός αν οι πράξεις ή παραλείψεις τους συνδέονται ουσιωδώς με την άσκηση των καθηκόντων τους. Στην περίπτωση αυτή, ζητείται άδεια της Βουλής, η οποία θεωρείται ότι δόθηκε εάν παρέλθουν άπρακτοι τρεις μήνες αφότου η αίτηση του εισαγγελέα για δίωξη διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο της Βουλής.»

Αιτιολόγηση (και για τα δύο άρθρα, 62 και 86): Το ΜέΡΑ25 θεωρεί πως πρέπει να τεθεί ένα τέλος στην ανισότητα απέναντι στο νόμο ανάμεσα στο βουλευτή και τον απλό πολίτη. Καταργείται η ειδική αποσβεστική προθεσμία της παραγραφής των αδικημάτων των υπουργών, και η δίωξη και οι λοιπές δικαστικές διαδικασίες που τους αφορούν υπάγονται στην τακτική δικαιοσύνη χωρίς άδεια της Βουλής. Κατάργηση βουλευτικής ασυλίας για ποινικά αδικήματα (αλλά όχι για ζητήματα που αφορούν τα βουλευτικά καθήκοντα – οπότε θα ζητείται η άδεια της Βουλής για παραπομπή.)

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Αρθρο 86: (Δίωξη κατά μελών της Κυβέρνησης, Ειδικό Δικαστήριο)

1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων. 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση.

3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφασή της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία.

4. Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε

πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο δικαστήριο, Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου κληρώνονται, μετά την άσκηση δίωξης, από τον Πρόεδρο της Βουλής σε δημόσια συνεδρίαση της Βουλής, μεταξύ των μελών των δύο ανώτατων αυτών δικαστηρίων, που έχουν διορισθεί ή προαχθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή πρότασης για άσκηση δίωξης. Του Ειδικού Δικαστηρίου προεδρεύει ο ανώτερος σε βαθμό από τα μέλη του Αρείου Πάγου που κληρώθηκαν και μεταξύ ομοιόβαθμων ο αρχαιότερος. Στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου της παραγράφου αυτής λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από δύο μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και τρία μέλη του Αρείου Πάγου. Τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου δεν μπορεί να είναι και μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου. Με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται ένα από τα μέλη του που ανήκει στον Άρειο Πάγο ως ανακριτής. Η προδικασία λήγει με την έκδοση βουλεύματος. Καθήκοντα εισαγγελέα στο Ειδικό Δικαστήριο και στο Δικαστικό Συμβούλιο της παραγράφου αυτής ασκεί μέλος της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου που κληρώνεται μαζί με τον αναπληρωτή του. Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου ενώ το δεύτερο εδάφιο και για τον εισαγγελέα. Σε περίπτωση παραπομπής προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου συμπαραπέμπονται και οι τυχόν συμμετοχοί, όπως νόμος ορίζει.

5. Αν για οποιονδήποτε άλλο λόγο, στον οποίο περιλαμβάνεται και η παραγραφή, δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, η Βουλή μπορεί, ύστερα από αίτηση του ίδιου ή των κληρονόμων του, να συστήσει ειδική επιτροπή στην οποία μπορούν να μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας.

[πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για προσθήκη Ερμηνευτικής δήλωσης: «Στα αδικήματα της παραγράφου 1 δεν περιλαμβάνονται όσα

τελέστηκαν απλώς επ' ευκαιρία της άσκησης υπουργικών καθηκόντων.»]

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 86, Αντικαθίσταται ως εξής: «Όσοι διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί διώκονται για ποινικά αδικήματα που τελεσαν κατά την άσκηση και επ' ευκαιρία των καθηκόντων τους όπως ο νόμος ορίζει για όλους τους πολίτες. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων. Τη δίωξη μελών της Κυβέρνησης ή Υφυπουργών ασκεί Συμβούλιο στο οποίο μετέχουν τρεις αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου και το οποίο εξετάζει κατ' απόλυτη προτεραιότητα τις καταγγελίες. »

Αιτιολόγηση (και για τα δύο άρθρα, 62 και 86): Το ΜΕΡΑ25 θεωρεί πως πρέπει να τεθεί ένα τέλος στην ανισότητα απέναντι στο νόμο ανάμεσα στο βουλευτή και τον απλό πολίτη. Καταργείται η ειδική αποσβεστική προθεσμία της παραγραφής των αδικημάτων των υπουργών, και η δίωξη και οι λοιπές δικαστικές διαδικασίες που τους αφορούν υπάγονται στην τακτική δικαιοσύνη χωρίς άδεια της Βουλής. Κατάργηση βουλευτικής ασυλίας για ποινικά αδικήματα (αλλά όχι για ζητήματα που αφορούν τα βουλευτικά καθήκοντα – οπότε θα ζητείται η άδεια της Βουλής για παραπομπή.)

6η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ποινική δικαιοσύνη (στρατιωτικοί δικαστές): άρθρο 96 παρ. 5
Ανεξάρτητες Αρχές: άρθρο 101Α

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 96: (Ποινική δικαιοσύνη)

«5. Τα δικαστήρια του στοιχείου α' της προηγούμενης

παραγράφου συγκροτούνται κατά πλειοψηφία από μέλη του δικαστικού σώματος των ενόπλων δυνάμεων, που περιβάλλονται με τις εγγυήσεις λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας του άρθρου 87 παρ. 1 του Συντάγματος. Για τις συνεδριάσεις και αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 4 του άρθρου 93. Τα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, καθώς και ο χρόνος που θα αρχίσει η ισχύς τους, ορίζονται με νόμο.»

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΝΔ, ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕ: «5. Τα στρατιωτικά δικαστήρια του στοιχείου α' της προηγούμενης παραγράφου συγκροτούνται κατά πλειοψηφία από μέλη του δικαστικού σώματος των ενόπλων δυνάμεων, που περιβάλλονται με τις εγγυήσεις λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας των λοιπών τακτικών δικαστικών λειτουργών κατά το άρθρο 87 παρ. 1 του Συντάγματος και εξομοιώνονται ως προς όλα με τους τακτικούς δικαστές. Νόμος ορίζει τη βαθμολογική αντιστοιχία των δικαστικών λειτουργών του δικαστικού σώματος ενόπλων δυνάμεων με τους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς, τη σύνθεση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του Σώματος αυτού, των πειθαρχικών συμβουλίων του και τα της επιθεώρησης. Για τις συνεδριάσεις και αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 4 του άρθρου 93. Τα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, καθώς και ο χρόνος που θα αρχίσει η ισχύς τους, ορίζονται με νόμο.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 96, παράγραφος 5: Συμφωνούμε με την πρόταση της νυν συμπολίτευσης.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 101Α: (Ανεξάρτητες αρχές)

«1. Όπου από το Σύνταγμα προβλέπεται η συγκρότηση και η λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, τα μέλη της διορίζονται με ορισμένη θητεία και διέπονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία, όπως νόμος ορίζει.

2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την επιλογή και την υπηρεσιακή κατάσταση του επιστημονικού και λοιπού προσωπικού της υπηρεσίας που οργανώνεται για την υποστήριξη της λειτουργίας κάθε ανεξάρτητης αρχής. Τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές πρέπει να έχουν τα ανάλογα προσόντα, όπως νόμος ορίζει. Η επιλογή τους γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και με επιδίωξη ομοφωνίας ή πάντως με την αυξημένη πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών της. Τα σχετικά με τη διαδικασία επιλογής ορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

3. Με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται όσα αφορούν τη σχέση των ανεξάρτητων αρχών με τη Βουλή και ο τρόπος άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 101, παράγραφος 1: Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 101Α προστίθενται τα ακόλουθα: «Η επιλογή τους γίνεται από εκλεκτορικό σώμα ΔΙΑΣΚΕΠ, όπως νόμος ορίζει. Οι συνεδριάσεις της ολομέλειας των ανεξάρτητων αρχών είναι δημόσιες με εξαίρεση ζητήματα που ανάγονται στην προστασία της δημόσιας τάξης και της κρατικής ασφάλειας, της εθνικής άμυνας, του ιδιωτικού βίου και του βέλτιστου συμφέροντος συμφερόντων των ανηλίκων, όπως νόμος ορίζει. Δημιουργείται Ανεξάρτητη Αρχή ή αξιοποιείται ήδη υπάρχουσα ανεξάρτητη αρχή με συμμετοχή δικαστικών λειτουργών, η οποία θα δέχεται καταγγελίες, θα συλλέγει τα στοιχεία, θα ελέγχει πειθαρχικά τους αστυνομικούς και θα παραπέμπει υποθέσεις στη δικαιοσύνη, όταν απαιτείται.»

ΔΗΛΑΔΗ το 101Α διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Όπου από το Σύνταγμα προβλέπεται η συγκρότηση και η λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, τα μέλη της διορίζονται με ορισμένη θητεία και διέπονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία, όπως νόμος ορίζει.

2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την επιλογή και την υπηρεσιακή κατάσταση του επιστημονικού και λοιπού προσωπικού της υπηρεσίας που οργανώνεται για την υποστήριξη της λειτουργίας κάθε ανεξάρτητης αρχής. Η επιλογή τους γίνεται από εκλεκτορικό σώμα ΔΙΑΣΚΕΠ, όπως νόμος ορίζει. Οι συνεδριάσεις της ολομέλειας των ανεξάρτητων αρχών είναι δημόσιες με εξαίρεση ζητήματα που ανάγονται στην προστασία της δημόσιας τάξης και της κρατικής ασφάλειας, της εθνικής άμυνας, του ιδιωτικού βίου και του βέλτιστου συμφέροντος των ανηλίκων, όπως νόμος ορίζει. Δημιουργείται Ανεξάρτητη Αρχή ή αξιοποιείται ήδη υπάρχουσα ανεξάρτητη αρχή με συμμετοχή δικαστικών λειτουργών, η οποία θα δέχεται καταγγελίες, θα συλλέγει τα στοιχεία, θα ελέγχει πειθαρχικά τους αστυνομικούς και θα παραπέμπει υποθέσεις στη δικαιοσύνη, όταν απαιτείται. Τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές πρέπει να έχουν τα ανάλογα προσόντα, όπως νόμος ορίζει. Η επιλογή τους γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και με επιδίωξη ομοφωνίας ή πάντως με την αυξημένη πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών της. Τα σχετικά με τη διαδικασία επιλογής ορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

3. Με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται όσα αφορούν τη σχέση των ανεξάρτητων αρχών με τη Βουλή και ο τρόπος άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου.»

Αιτιολόγηση: Η προσθήκη των προνοιών που περιγράφονται αποσκοπεί στην ενίσχυση των στοιχείων άμεσης δημοκρατίας με την εμπλοκή Διαβουλευτικού Σώματος Κληρωτών και Εκλεγμένων Πολιτών (ΔΙΑΣΚΕΠ), της διαφάνειας στο δημόσιο χώρο, και της ανεξαρτησίας των ελεγκτικών οργάνων.

7η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Διοικητική αποκέντρωση: άρθρο 101 παρ. 1, άρθρο 101 παρ. 4, άρθρο 101 (εισαγωγή ερμηνευτικής παραγράφου)

Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης: άρθρο 102 παρ. 2

Έκδοση νόμου που προβλέπεται από το Σύνταγμα: άρθρο 112 παρ. 4 (κατάργηση παραγράφου)

Ισχύς προσωρινού κανονισμού της Βουλής: άρθρο 113 (κατάργηση)

Εκλογή πρώτου Προέδρου της Δημοκρατίας, προσωρινός πρόεδρος: άρθρο 114 παρ. 1, άρθρο 114 παρ. 2 (κατάργηση παραγράφου)

Ειδικά δικαστήρια που προβλέπει το Σύνταγμα: άρθρο 115 παρ. 1, άρθρο 115 παρ. 2, άρθρο 115 παρ. 3 (κατάργηση παραγράφου), άρθρο 115 παρ. 4 (κατάργηση παραγράφου)

Ακύρωση πράξεων που εκδόθηκαν από 21. 04. 67 έως 23. 07. 74: άρθρο 119 παρ 1 (κατάργηση παραγράφου)

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 101: (Διοικητική αποκέντρωση)

1. Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα.
2. Η διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες.
3. Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους. Τα κεντρικά όργανα του Κράτους, εκτός από ειδικές αρμοδιότητες, έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως νόμος ορίζει.
4. Ο κοινός νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξή τους.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Συντασσόμαστε με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή οι παράγραφοι αντικαθίστανται ως εξής:

101. 1: «Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα. Με νόμο ορίζεται το σύστημα περιφερειακής οργάνωσης του κράτους.»

101. 4: «Ο κοινός νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ολόπλευρη κοινωνική και οικονομική ανάπτυξή τους.»

Ερμηνευτική προσθήκη: «Με την προσθήκη αυτή αναγνωρίζεται η ανάγκη προσαρμογής του διοικητικού μοντέλου στο ιδιαίτερο περιβάλλον των νησιωτικών και ορεινών περιοχών με την εκπόνηση ειδικών επιχειρησιακών σχεδίων διοίκησης γι' αυτές και την παροχή κινήτρων στους δημοσίους υπαλλήλους που υπηρετούν σε αυτές.»

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 102: (Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης)

«2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Συντασσόμαστε με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή η παράγραφος αντικαθίσταται ως εξής:

102 παρ. 2: «Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές της εκλέγονται

με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία και με αναλογικό εκλογικό σύστημα, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τη συγκρότηση και λειτουργία τοπικών λαϊκών συνελεύσεων, καθώς και τις προϋποθέσεις και τον τρόπο διενέργειας τοπικών δημοψηφισμάτων και λαϊκών πρωτοβουλιών σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης.»

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(προς κατάργηση)

Άρθρο 112: (Έκδοση νόμου που προβλέπεται από το Σύνταγμα)

«4. Η εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 16 για τα έτη υποχρεωτικής φοίτησης θα ολοκληρωθεί με νόμο μέσα σε πέντε έτη από την έναρξη της ισχύος του Συντάγματος.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 112 παρ. 4: Κατάργηση της παραγράφου, ως παρωχημένης εκ των πραγμάτων.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(προς κατάργηση)

Άρθρο 113: (Ισχύς προσωρινού Κανονισμού της Βουλής)

«Ο Κανονισμός της Βουλής καθώς και τα ψηφίσματα που αναφέρονται σ' αυτόν και οι νόμοι για τη λειτουργία της Βουλής εξακολουθούν να ισχύουν έως την έναρξη της ισχύος του νέου Κανονισμού της Βουλής, εκτός αν είναι αντίθετοι προς τους ορισμούς του Συντάγματος. Για τη λειτουργία των κατά τα άρθρα

70 και 71 του Συντάγματος Τμημάτων της Βουλής εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του τελευταίου Κανονισμού των εργασιών της Ειδικής Νομοθετικής Επιτροπής του άρθρου 35 του Συντάγματος της 1ης Ιανουαρίου 1952, σύμφωνα με όσα ορίζει ειδικότερα το άρθρο 3 του Α΄ ψηφίσματος της 24. 12. 1974. Εωσότου αρχίσει να ισχύει ο νέος Κανονισμός της Βουλής, η Επιτροπή του άρθρου 71 του Συντάγματος συγκροτείται από εξήντα τακτικά μέλη και τριάντα αναπληρωματικά, που ο Πρόεδρος της Βουλής επιλέγει από όλα τα κόμματα και τις ομάδες, ανάλογα με τη δύναμή τους. Αν έως τη δημοσίευση του νέου Κανονισμού υπάρξει αμφισβήτηση για τις διατάξεις που πρέπει να εφαρμόζονται κάθε φορά, αποφαινεται η Ολομέλεια ή το Τμήμα της Βουλής, κατά τη λειτουργία του οποίου γεννήθηκε το ζήτημα.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 113: Κατάργηση του άρθρου, ως παρωχημένου εκ των πραγμάτων.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(προς κατάργηση)

Άρθρο 114: (Εκλογή πρώτου Προέδρου Δημοκρατίας, προσωρινός Πρόεδρος)

1. Η εκλογή του πρώτου Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του Συντάγματος σε ειδική συνεδρίαση της Βουλής, που προσκαλείται από τον Πρόεδρό της πριν από πέντε τουλάχιστον ημέρες, και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής για την εκλογή του Προέδρου της. Ο εκλεγόμενος Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναλαμβάνει τα καθήκοντά του αφότου ορκιστεί, το αργότερο μέσα σε πέντε

ημέρες από την εκλογή του. Ο κατά το άρθρο 49 παράγραφος 5 νόμος για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την ευθύνη του Προέδρου της Δημοκρατίας εκδίδεται υποχρεωτικά έως την 31 Δεκεμβρίου 1975. Εωσότου αρχίσει να ισχύει ο κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 33 νόμος, τα θέματα που αναφέρονται σ' αυτή διέπονται από τις διατάξεις που αφορούν τον προσωρινό Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

2. Από του αρχίσει να ισχύει το Σύνταγμα και ώσπου να αναλάβει τα καθήκοντά του ο οριστικός Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο προσωρινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας ασκεί τις αρμοδιότητες που το Σύνταγμα αναγνωρίζει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, με τους περιορισμούς του άρθρου 2 του ψηφίσματος Β' της 24. 12. 1974 της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 113: Κατάργηση του άρθρου, ως παρωχημένου εκ των πραγμάτων.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(προς κατάργηση)

Άρθρο 115: (Ειδικά Δικαστήρια που προβλέπει το Σύνταγμα)

1. Όσπου να εκδοθεί ο νόμος που προβλέπεται από το άρθρο 86 παράγραφος 1, εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις για τη δίωξη, ανάκριση και εκδίκαση των κατά τα άρθρα 49 παράγραφος 1 και 85 πράξεων και παραλείψεων.

2. Όσπου να αρχίσει να ισχύει ο νόμος που προβλέπεται από το άρθρο 99, οι αγωγές κακοδικίας εκδικάζονται σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 110 του Συντάγματος της 1ης Ιανουαρίου 1952 από το δικαστήριο που προβλέπεται από το άρθρο αυτό και

κατά τη διαδικασία που ισχύει κατά το χρόνο της δημοσίευσης του παρόντος Συντάγματος.

3. Όπου να αρχίσει να ισχύει ο νόμος που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 87 και όπου να συγκροτηθούν τα δικαστικά και πειθαρχικά συμβούλια που προβλέπονται από τα άρθρα 90 παράγραφοι 1 και 2, και 91, εξακολουθούν να ισχύουν οι σχετικές διατάξεις που υφίστανται κατά την έναρξη της ισχύος του Συντάγματος. Οι νόμοι για τα θέματα αυτά πρέπει να εκδοθούν το αργότερο μέσα σε ένα έτος από την έναρξη της ισχύος του Συντάγματος.

4. Όπου να αρχίσουν να ισχύουν οι νόμοι που αναφέρονται στο άρθρο 92, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις που υφίστανται κατά την έναρξη της ισχύος του Συντάγματος. Οι νόμοι αυτοί πρέπει να εκδοθούν το αργότερο μέσα σε ένα έτος από την ισχύ του Συντάγματος.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 113: Κατάργηση του άρθρου και των παραγράφων, ως παρωχημένων εκ των πραγμάτων.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(προς κατάργηση)

Άρθρο 119: (Ακύρωση πράξεων που εκδόθηκαν από 21. 4. 67 ως 23. 7. 74)

1. Με νόμο μπορεί να αρθεί το απαράδεκτο που ίσχυσε με οποιονδήποτε τρόπο ως προς την άσκηση αίτησης για ακύρωση πράξεων που εκδόθηκαν από τις 21 Απριλίου 1967 έως τις 23 Ιουλίου 1974, είτε είχε ασκηθεί τέτοια αίτηση είτε όχι

αποκλείεται πάντως η αναδρομική χορήγηση αποδοχών σε όσους τυχόν δικαιωθούν με το ένδικο αυτό μέσο.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 119 παρ. 1: Κατάργηση της παραγράφου, ως παρωχημένης εκ των πραγμάτων.

8η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας: άρθρο 32 παρ. 4, άρθρο 32 παρ. 5

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

«Άρθρο 32: (Εκλογή ΠτΔ)

4. Αν δεν επιτευχθεί ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία η αυξημένη αυτή πλειοψηφία, η Βουλή διαλύεται μέσα σε δέκα ημέρες από την ψηφοφορία, και προκηρύσσεται εκλογή για ανάδειξη νέας Βουλής. Η Βουλή που αναδεικνύεται από τις νέες εκλογές, αμέσως μόλις συγκροτηθεί σε σώμα, εκλέγει με ονομαστική ψηφοφορία Πρόεδρο της Δημοκρατίας με την πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών. Αν δεν επιτευχθεί η πλειοψηφία αυτή, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μέσα σε πέντε ημέρες και εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκείνος που συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Αν δεν επιτευχθεί ούτε αυτή η πλειοψηφία, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται ακόμη μία φορά, ύστερα από πέντε ημέρες, μεταξύ των δύο προσώπων που πλειοψήφησαν και θεωρείται ότι έχει εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκείνος που συγκέντρωσε τη σχετική πλειοψηφία.

5. Αν η Βουλή είναι απούσα, συγκαλείται εκτάκτως για να

εκλέξει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κατά τους ορισμούς της παραγράφου 4. Αν η Βουλή έχει διαλυθεί με οποιονδήποτε τρόπο, η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας αναβάλλεται ώσπου να συγκροτηθεί σε σώμα η νέα Βουλή και μέσα σε είκοσι ημέρες, το αργότερο, από τη συγκρότησή της, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παραγράφους 3 και 4, αφού τηρηθούν και οι ορισμοί της παραγράφου 1 του άρθρου 34.»

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 32, παράγραφος 4: Αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 32 ως εξής: «Αν δεν επιτευχθεί ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία η αυξημένη αυτή πλειοψηφία, συγκροτείται αμελλητί ειδικό διαβουλευτικό σώμα κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών, το οποίο αποτελείται από το σύνολο των εν ενεργεία βουλευτών και από εξακόσιους κληρωτούς πολίτες, οι οποίοι επιλέγονται όπως νόμος ορίζει από το σύνολο των εκλογέων πολιτών. Πρόταση για υποψήφιο Πρόεδρο της Δημοκρατίας μπορεί να κατατεθεί κατά την πρώτη συνεδρίαση του σώματος και από τουλάχιστον εξήντα από τους κληρωτούς πολίτες του προηγούμενου εδαφίου. Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται ο πολίτης που συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του ειδικού διαβουλευτικού σώματος κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών. Αν δε επιτευχθεί απόλυτη πλειοψηφία, ο υποψήφιος που συγκέντρωσε τις λιγότερες ψήφους αποκλείεται και η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μετά πέντε ημέρες μεταξύ των υπολοίπων υποψηφίων. Η διαδικασία του προηγούμενου εδαφίου επαναλαμβάνεται μέχρι να επιτευχθεί η απόλυτη πλειοψηφία των μελών του ειδικού διαβουλευτικού σώματος κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών. »

Αιτιολόγηση: Το σκεπτικό μας για τον θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας βασίζεται σε δύο στοχεύσεις που πρέπει να υπηρετηθούν: αφ' ενός ο ενωτικός ρόλος του θεσμού και αφ' ετέρου και η μη ανάδειξη του θεσμού σε πεδίο κομματικού παιγνίου. Ως προς το πρώτο, στο πλαίσιο ενίσχυσης της δημοκρατίας και της συμμετοχής των πολιτών, μέσα στα

οποία κινείται το ΜέΡΑ25, προβλέπεται η σύγκληση ειδικού διαβουλευτικού σώματος κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών (με τον σημερινό αριθμό βουλευτών αυτό θα προέκυπτε από τα 300 μέλη της Βουλής των Ελλήνων και 600 κληρωτούς πολίτες, με απόλυτη πλειοψηφία 451 ψήφων) για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας εάν καταστούν άκαρπες οι πρόνοιες της παραγράφου 3 του άρθρου 32. Η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται με αποκλεισμό του τελευταίου μειοψηφήσαντος υποψηφίου έως ότου να επιτευχθεί η απόλυτη πλειοψηφία αυτού του 900μελούς σώματος γύρω από έναν υποψήφιο πολίτη. Η πρόνοια αυτή διασφαλίζει τον ενωτικό, συναινετικό ρόλο που οφείλει να υπηρετεί ο θεσμός. Ως προς το δεύτερο, αποσυνδέουμε την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από ενδεχόμενη διάλυση της Βουλής, αν η εκλογή καταστεί άκαρπη, ώστε ο θεσμός να μην δύναται να εργαλειοποιηθεί από τα κόμματα για εξυπηρέτηση πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Άρθρο 32, παράγραφος 5: Καμία αλλαγή.

Αιτιολόγηση: Δεδομένων των ως άνω προσθηκών στην παράγραφο 4, και της λογικής τους, δεν θεωρούμε κάποια αλλαγή στην παράγραφο 5 επιβεβλημένη.

9η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Εκλογικό σύστημα, εκλογικές περιφέρειες, βουλευτές επικρατείας: Άρθρο 54 παρ. 1, άρθρο 54 παρ. 4, άρθρο 54 (εισαγωγή ερμηνευτικής δήλωσης)

Κωλύματα εκλογιμότητας: άρθρο 56 (προσθήκη παραγράφου)

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 54: (Εκλογικό σύστημα, εκλογικές περιφέρειες, βουλευτές Επικρατείας)

«1. Το εκλογικό σύστημα και οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο που ισχύει από τις μεθεπόμενες εκλογές, εκτός και αν προβλέπεται η ισχύς του άμεσα από τις επόμενες εκλογές με ρητή διάταξη που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

2. Ο αριθμός των βουλευτών κάθε εκλογικής περιφέρειας ορίζεται με προεδρικό διάταγμα, με βάση το νόμιμο πληθυσμό της περιφέρειας που προκύπτει, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή, από τους εγγεγραμμένους στα οικεία δημοτολόγια, όπως νόμος ορίζει. Τα αποτελέσματα της απογραφής θεωρείται ότι έχουν δημοσιευθεί με βάση τα στοιχεία της αρμόδιας υπηρεσίας μετά την πάροδο ενός έτους από την τελευταία ημέρα διεξαγωγής της.

3. Μέρος της Βουλής, όχι μεγαλύτερο από το ένα εικοστό του όλου αριθμού των βουλευτών, μπορεί να εκλέγεται ενιαίως σε ολόκληρη την Επικράτεια, σε συνάρτηση με τη συνολική εκλογική δύναμη του κάθε κόμματος στην Επικράτεια, όπως νόμος ορίζει.

[Προσθήκη παραγράφου 4, πρόταση ΣΥΡΙΖΑ: 4. Με το νόμο της παραγράφου 3 του άρθρου 51 μπορεί να ορίζεται ότι έως πέντε βουλευτές εκλέγονται σε ευρύτερες εκλογικές περιφέρειες μόνιμης εγκατάστασης απόδημου Ελληνισμού, με ενιαίο ψηφοδέλτιο σε κάθε μία από αυτές.]

[Προσθήκη παραγράφου 4, πρόταση ΝΔ: 4. Με τον νόμο της παραγράφου 4 του άρθρου 51 μπορεί να τίθενται προϋποθέσεις στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος στον τόπο διαμονής τους από τους εκλογείς που βρίσκονται έξω από την Επικράτεια, όπως ο χρόνος απουσίας από τη χώρα ή η παρουσία στη χώρα για ορισμένο χρόνο στο παρελθόν. Με τον νόμο της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου μπορεί να ορίζεται ότι ορισμένες θέσεις του ψηφοδελτίου επικρατείας κάθε κόμματος καταλαμβάνονται υποχρεωτικά από τον ελληνισμό της διασποράς. Με τον νόμο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να

καθιερώνονται μία ή περισσότερες εκλογικές περιφέρειες απόδημου Ελληνισμού, κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.]

[Προσθήκη ερμηνευτικής δήλωσης, πρόταση ΣΥΡΙΖΑ:
Ερμηνευτική δήλωση Εκλογικό σύστημα θεωρείται αναλογικό, εφόσον το τελικό ποσοστό κατανομής των Πρόταση ΜΕΡΑ25 Αντικατάσταση της παραγράφου 1 του άρθρου 54: Για την εκλογή βουλευτών εφαρμόζεται το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής και διαμορφώνονται με νόμο ισόρροπες πληθυσμιακά εκλογικές περιφέρειες. Δεν επιτρέπονται μονοεδρικές και διεδρικές εκλογικές περιφέρειες ούτε επιλογή βουλευτών επικράτειας. Ερμηνευτική δήλωση Το εκλογικό σύστημα θεωρείται απλή αναλογική εφόσον το τελικό ποσοστό κατανομής των βουλευτικών εδρών αντιστοιχεί στο αντίστοιχο ποσοστό ψήφων που έλαβε κάθε συνδυασμός στο σύνολο της Επικράτειας. Δεν επιτρέπεται η θέσπιση ελάχιστου ορίου ποσοστού ψήφων για την εκλογή βουλευτών. 15 βουλευτικών εδρών δεν αποκλίνει περισσότερο από δέκα τοις εκατό από το αντίστοιχο ποσοστό ψήφων που έλαβε κάθε συνδυασμός στο σύνολο της Επικράτειας. Επιτρέπεται η θέσπιση ελάχιστου ορίου ποσοστού ψήφων για την εκλογή βουλευτών, εφόσον αυτό δεν υπερβαίνει το τρία τοις εκατό]

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Άρθρο 54, παράγραφος 1: Προστίθεται το εξής: «Για την εκλογή βουλευτών εφαρμόζεται εκλογικό σύστημα, σύμφωνα με το οποίο ο αριθμός των βουλευτών που εκλέγει κάθε κόμμα αντιστοιχεί στο εκλογικό ποσοστό του επί των συνολικών εδρών και διαμορφώνονται με νόμο ισόρροπες πληθυσμιακά εκλογικές περιφέρειες. Δεν επιτρέπονται μονοεδρικές και διεδρικές εκλογικές περιφέρειες.»

Άρθρο 54, προσθήκη παραγράφου: «Εκλογικός νόμος προβλέπει αριθμό εκλογικών περιφερειών Αποδήμου Ελληνισμού εκτός των ορίων της επικράτειας, με αριθμό βουλευτικών εδρών σε αναλογία με τον αριθμό των εγγεγραμμένων σε αυτές τις

περιφέρειες Ελλήνων πολιτών, μονίμων κατοίκων εξωτερικού, με αρμοδιότητα του Υπουργείου Εξωτερικών και των εκασταχού ελληνικών διπλωματικών αρχών για την διενέργεια των αντίστοιχων ψηφοφοριών»

Άρθρο 54, εισαγωγή ερμηνευτικής δήλωσης: «Το εκλογικό σύστημα θεωρείται απλή αναλογική εφόσον το τελικό ποσοστό κατανομής των βουλευτικών εδρών αντιστοιχεί στο αντίστοιχο ποσοστό ψήφων που έλαβε κάθε συνδυασμός στο σύνολο της Επικράτειας. Δεν επιτρέπεται η θέσπιση ελάχιστου ορίου ποσοστού ψήφων για την εκλογή βουλευτών».

Αιτιολόγηση: Θεωρούμε επιβεβλημένη την συνταγματική θέσπιση της ανόθευτης αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας μέσω της συνταγματικής καθιέρωσης της απλής αναλογικής σε ισόρροπες πληθυσμιακά εκλογικές περιφέρειες. Μονοεδρικές και διεδρικές περιφέρειες ενισχύουν δικομματικές τάσεις που επίσης νοθεύουν την αποτύπωση του αποτελέσματος μιας διαδικασίας αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας στο κοινοβούλιο, εξ ου και προτείνουμε την απαγόρευσή τους. Η ερμηνευτική δήλωση αποσαφηνίζει περαιτέρω τις προτεινόμενες αλλαγές, καθώς και την απαγόρευση «κατωφλιού»—ελάχιστου ορίου ποσοστού ψήφων για την εκλογή βουλευτών. Προτείνουμε προσθήκη τετάρτης παραγράφου όπου κατοχυρώνεται η δυνατότητα εκλογικών περιφερειών εκτός επικράτειας για τον απόδημο ελληνισμό. Ως εκ τούτου, είμαστε θετικά διακείμενη στην πρόταση της ΝΔ για την προσθήκη παραγράφου αποκλειστικά (54. 4), αφού εκείνη περιλαμβάνει τη δυνατότητα να κατοχυρωθούν «μία ή περισσότερες εκλογικές περιφέρειες απόδημου Ελληνισμού».

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Άρθρο 56 (προσθήκη παραγράφου)

Το άρθρο 56 σήμερα:

Αρθρο 56: (Κωλύματα εκλογιμότητας)

1. Έμμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, άλλοι υπάλληλοι του Δημοσίου, υπηρετούντες στις ένοπλες δυνάμεις και στα σώματα ασφαλείας, υπάλληλοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή κρατικών νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου ή δημόσιων επιχειρήσεων ή επιχειρήσεων τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος ή επιχειρήσεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης δεν μπορούν να ανακηρυχθούν υποψήφιοι ούτε να εκλεγούν βουλευτές, αν δεν παραιτηθούν πριν από την ανακήρυξή τους ως υποψηφίων. Η παραίτηση συντελείται με μόνη τη γραπτή υποβολή της. Αποκλείεται η επάνοδος στην ενεργό υπηρεσία των στρατιωτικών που παραιτούνται. Τα ανώτερα αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης δεύτερου βαθμού δεν μπορούν να ανακηρυχθούν υποψήφιοι ούτε να εκλεγούν βουλευτές κατά τη διάρκεια της θητείας για την οποία εξελέγησαν, ακόμη και αν παραιτηθούν. 2. Από τους περιορισμούς της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Νόμος ορίζει τον τρόπο της αναπλήρωσής τους κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου αναστέλλεται η άσκηση των αρμοδιοτήτων των σχετικών με την ιδιότητα του καθηγητή που εκλέχθηκε. **3. Δεν μπορούν να ανακηρυχθούν υποψήφιοι, ούτε να εκλεγούν βουλευτές σε όποια εκλογική περιφέρεια υπηρέτησαν ή σε όποια εκλογική περιφέρεια εκτεινόταν η τοπική αρμοδιότητά τους μέσα στους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες της τετραετούς βουλευτικής περιόδου: α) Οι διοικητές, υποδιοικητές, πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων, διευθύνοντες και εντεταλμένοι σύμβουλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, πλην των σωματειακών, των κρατικών νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και των δημόσιων επιχειρήσεων ή άλλων επιχειρήσεων τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική

πράξη ή ως μέτοχος. β) Τα μέλη των ανεξάρτητων αρχών που συγκροτούνται και λειτουργούν κατά το άρθρο 101Α, καθώς και των αρχών που χαρακτηρίζονται με νόμο ως ανεξάρτητες ή ρυθμιστικές. γ) Οι ανώτεροι και ανώτατοι αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας. δ) Οι έμμισθοι υπάλληλοι του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιχειρήσεών τους, καθώς και των νομικών προσώπων και επιχειρήσεων της περίπτωσης α' που κατείχαν θέση προϊσταμένου οργανικής μονάδας επιπέδου διεύθυνσης ή άλλη αντίστοιχη, όπως ειδικότερα νόμος ορίζει. Υπάλληλοι που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο και είχαν ευρύτερη τοπική αρμοδιότητα υπάγονται στους περιορισμούς της παραγράφου αυτής ως προς εκλογικές περιφέρειες άλλες από αυτήν της έδρας τους, μόνο εφόσον κατείχαν θέση προϊσταμένου οργανικής μονάδας επιπέδου γενικής διεύθυνσης ή άλλη αντίστοιχη, όπως ειδικότερα νόμος ορίζει. ε) Οι γενικοί ή ειδικοί γραμματείς υπουργείων ή αυτοτελών γενικών γραμματειών ή περιφερειών και όσοι ο νόμος εξομοιώνει με αυτούς. Δεν υπάγονται στους περιορισμούς της παραγράφου αυτής οι υποψήφιοι βουλευτές Επικρατείας. 4. Πολιτικοί υπάλληλοι και στρατιωτικοί γενικά, που έχουν κατά το νόμο αναλάβει υποχρέωση να παραμείνουν στην υπηρεσία για ορισμένο χρόνο, δεν μπορούν να ανακηρυχθούν υποψήφιοι ούτε να εκλεγούν βουλευτές όσο χρόνο διαρκεί η υποχρέωσή τους.

[Η πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για προσθήκη παραγράφου: 5. Όσοι έχουν διατελέσει βουλευτές σε τρεις διαδοχικές βουλευτικές περιόδους δεν μπορούν να ανακηρυχθούν υποψήφιοι ούτε να εκλεγούν βουλευτές στις αμέσως επόμενες εκλογές. Το κώλυμα της παραγράφου αυτής δεν συντρέχει για βουλευτικές περιόδους με διάρκεια μικρότερη των τριάντα δύο μηνών. Από το κώλυμα εξαιρούνται οι πρόεδροι κοινοβουλευτικών ομάδων και όσοι έχουν διατελέσει πρωθυπουργοί.]

Η πρόταση του ΜέΡΑ25

Άρθρο 56, προσθήκη παραγράφου: Δεν προτείνουμε προσθήκη

παραγράφου.

Αιτιολόγηση: Το ΜέΡΑ25 κρίνει πως δεν πρέπει να υφίσταται όριο στις βουλευτικές θητείες, όπως εισηγήθηκε η προτείνουσα Βουλή (κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ). Η μη επαγγελματικοποίηση της βουλευτικής ιδιότητας επαφίεται στους πολίτες να το κρίνουν με την ψήφο τους.

